

دقرآن اواحاديثوپه رڼاکې

مکمل اومدلل

داوداسه مسئلې

مؤلف

مولنا محمد رفعت (قاسمي)

پښتور ژباړه

ملا فضل الرحمن

خپروونکي

مکتبہ اشرفیہ

تمام فنون کے کتب ہمارے ویب سائٹ اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید نئے کتب شامل کر رہے ہیں نئے شامل شدہ کتب لیے روزانہ ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو باقاعدگی سے چیک کیا کریں۔

اپنی کتاب کو ہمارے ویب سائٹ پر شائع کرنے کے لیے رابطہ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون	مناظرے	آڈیو دروس

دقرآن اواحاديثوپه رڼاکې
مکمل اومدلل

داوداسه مسئلې

مؤلف

مولنا محمد رفعت (قاسمي)

پښتو ژباړه

ملا فضل الرحمن

خيروونکی

مکتبه رشيديه سرکي رود

کوټه

د کتاب پيژندنه :-

داوداسه مسنلي

د کتاب نوم

مولانا محمد رفعت (قاسمی)

مؤلف

ملا فضل الرحمن

پښتو ژباړه

مفتی محمد ابراهيم (خلیل)

همکار:

د کمپوز او د ترجمې چاري دنور القرآن ادارې د ژباړې لوک کمپوز خانګه

حسن الله (ذهان)

کمپوزر

دنور القرآن ادارې خادم ابو خالد مولوی عبدالاحد (مجروح)

تصحیح

ابو خالد

ډیزائن او سمون

رشیدیه کتابخانه سرکی روډ کوټه

خپرونکی

محمد ساجد

چاپوونکی

۱۱۰۰ ټوکه

چاپ شمیر

۲۰۰۸ میلادی د جولای میاشت

چاپ کال

لاهور

چاپ ځای

- ۱۲ داوداسه فضیلتونه
- ۱۵ داوداسه گتیی او حکمتونه
- ۱۷ داوداسه په وسیله کوم گناهونه معافیری؟
- ۱۸ پاکی دمکروبووژونکی ده
- ۲۰ داوداسه پیژندنه
- ۲۰ په خرنگه او بوسره اودس او غسل کیږی
- ۲۹ دلهرپه گرموشو او بواو دس کول
- ۲۹ دزمزم په اوبو او دس او غسل کول؟
- ۳۰ دباران او روانو او بوسره اودس او غسل کول؟
- ۳۲ له کوم حوض څخه چی اودس روادی دهغه اندازه
- ۳۳ دنایاکی په وخت کی داوداسه کولوڅه گټه ده؟
- ۳۴ ایا کامل اودس ضروری دی کله چی درکعت دتیریدو ویره وی؟
- ۳۴ دمجبوری له امله خوله نه مینخل؟
- ۳۵ پریوه او داسه سریریه بل اودس کول؟
- ۳۵ دمسجد پرفرش باندی اودس کول
- ۳۶ داودس دځای نالی، دمسجد غولی ته راستل؟
- ۳۷ پر قبر بر سیره اودس کول
- ۳۷ له کور څخه په او داسه را تلل ښه کار دی
- ۳۹ له غسله وروسته اودس کول
- ۳۹ دغسل په دوران کی که اودس مات شی نو؟
- ۴۰ په گرمو او بواو دس کول
- ۴۱ دغذر له کبله په ولاړی اودس کول؟

- ۴۱..... په اوداسه کښی دمصنوعی ویښتانو حکم
- ۴۲..... داودس کولوپروخت دقبلې لورته توکل؟
- ۴۲..... په اوداسه کښې دغذرله امله داندامو وچول
- ۴۴..... په اوداسه کښې اندامونه له درو وارو څخه زیات مینځل
- ۴۴..... دهراندام دری څلو مینځلو حکمت
- ۴۵..... په اوداسه کښې دمسواک فضیلت
- ۴۸..... په مسواک وهلو کښې دښی علیه السلام معمول (عادت)
- ۴۹..... مسواک څه دی او څنگه به وی؟
- ۵۰..... په مسواک وهلوسره وینه راووزی
- ۵۳..... له اوداسه وروسته خاص دلمانځه مخکې مسواک وهل څنگه دی؟
- ۵۵..... ایا په برش وهلود مسواک سنت ادا کیری؟
- ۵۶..... داوداسه دواچیدلو شرطونه
- ۵۷..... داوداسه دصحت شرطونه
- ۵۸..... داوداسه فرضونه
- ۶۰..... داوداسه وجبات (په اوداسه کی څو واجب دی
- ۶۱..... داوداسه سنتونه
- ۶۶..... داوداسه مستحبات
- ۶۸..... داوداسه مکروهات
- ۶۸..... داوداسه مسنونه او مستحبه طریقه
- ۷۳..... داوداسه وروسته دتوبی ددعا ویلوراز
- ۷۳..... داستحباب په ډول له اوداسه څخه دپاته شوو او بودڅښلوراز
- ۷۴..... په اوداسه کښی باید مخ ترکوم ځایه پوری ومنځل شی؟
- ۷۶..... په اوداسه کښی دپیری او بریتو متعلق مسئلې

داوداسه دمستلو..... فهرس ۵

- ۷۷..... په اوداسه کښې دور بخودو بښتانو متعلق مسئلې
- ۷۸..... په اوداسه کښې لاس تربیر یو پوری د مینځلوراز
- ۷۸..... په اوداسه کښې د بریر یو په اړه مسئلې
- ۸۰..... په اوداسه کښې پښې ولی تربجلکو پوری مینځل کیږي؟
- ۸۱..... په اوداسه کښې د پښواو بجلکو په اړوند مسئلې
- ۸۲..... په اوداسه کښې د سرمسح په اړوند مسئلې
- ۸۵..... په اوداسه کښې د پوزی د پاکولو حکمت
- ۸۶..... د ناستې د خوب په کوم صورت کښې اودس ماتیري
- ۸۸..... په قهقهه (په زوره خدا) سره د جنازی لمونځ د ختمیدو او اودس نه ماتیدو وجه
- ۸۹..... په قهقهه اوقی سره داودس ماتیدو راز
- ۸۹..... د خندا په اړوند مسئلې
- ۹۲..... په نس کي گر هاری راتلل یا هوا بندول
- ۹۳..... په هوا و تلو ولی اودس ماتیري؟
- ۹۴..... ایا په رگ کښې پیچکاری لگول اودس ماتوی
- ۹۵..... ایا د مخصوصی برخی سره لاس نښلول اودس ماتوی؟
- ۹۸..... نارینه یا ښځینه که په خپل خاص اندام کی پښه او نور کښیرېدی
- ۱۰۰..... په فرجو کښې د گوتو د اخلولو سره داوداسه حکم
- ۱۰۰..... د فرج پر ښکاره برخه گوتی لگولو سره داوداسه حکم
- ۱۰۱..... درنگ شوو نو کاناو سره اوداسه حکم
- ۱۰۲..... د سوزک د ناروغی په دوران کښې داوداسه د ساتنی تدبیر
- ۱۰۳..... د هوا سیروچی کوم لنډوالی د باندی نه شی راددی حکم
- ۱۰۴..... د لیونی داوداسه حکم
- ۱۰۶..... په اوداسه کښې د گر مکو (د گرمی دانی) څخه داو بوو تلو حکم

- له اوداسه کولو وروسته غوښه راووزی..... ۱۰۷
- په اوداسه کښی ددانوپه اړوند مسئلې..... ۱۰۸
- په اوداسه کښی دتپ په اړوند مسئلې..... ۱۱۰
- په اوداسه کښی له سترگی څخه داو پورا وتلو په اړوند مسئلې..... ۱۱۲
- په اوداسه کښی دغوږ او غاښ په اړوند مسئلې..... ۱۱۳
- په اوداسه کښی دویښتانو نوکانو او نورو په اړوند مسئلې..... ۱۱۵
- په اوداسه کښی دنارو بلغم او زکام په اړوند مسئلې..... ۱۱۶
- داوداسه نه درلودلو په اړوند مسئلې..... ۱۲۱
- داوداسه ییلایلی مسئلې..... ۱۲۴
- یيله اوداسه وقرآن شریف ته لاس وروړل..... ۱۲۶
- د کتابو دتجار لپاره یيله اوداسه وقرآن ته لاس وروړل..... ۱۲۸
- دست کلی په لاس کول یيله اوداسه قرآن ته لاس وروړل..... ۱۲۹
- دمعذور پيژندنه او دهغه حکم..... ۱۳۰
- د فکرو خبره..... ۱۳۳
- معذوردی څنگه اودس وکړي؟..... ۱۳۳
- دمذی دناروغ لپاره داوداسه حکم..... ۱۳۵
- دکوم چاچی لاسونه او پښی پري شوی وی یا یی مصنوعی وی اودس دی څنگه کوی؟..... ۱۳۶
- په ناسته او سجده سره اودس ماتیري؟..... ۱۳۷
- دبولو دناروغه لپاره داودس حکم..... ۱۳۸
- دمعذورد جامو حکم..... ۱۳۹
- ایامعذوزداشراق په اودسه سره دماپښین لمونځ کولای شی..... ۱۴۰
- ایامعذورسړی تروخت مخکښی اودس کولای شی؟..... ۱۴۱

- ۱۴۳..... دمعدورد داوداسه په اړوند مسئلې
- ۱۴۴..... داوداسه په اندامو کښې یواندام خوږیامات شې
- ۱۴۶..... اودس په دوه ډوله شیانوسره ماتېږي
- ۱۴۸..... په داوداسه کښې دیواندام په نه مینځلو کی شک پیدا شې نو؟
- ۱۴۹..... له داوداسه څخه وروسته پر چادر اوبه شیندل
- ۱۵۰..... داوداسه اوبه په دسمال یا بل شې سره وچول
- ۱۵۰..... له داوداسه کولو وروسته تحیه الوضوء کول
- ۱۵۱..... تیمم څه دی؟
- ۱۵۴..... د تیمم په هکله یو څو روایات
- ۱۵۷..... د تیمم معنی
- ۱۵۷..... تیمم په امت محمدیه پورې خاص کړل شوی دی
- ۱۵۸..... که اوبه پیدانه شي نو تیمم ولي؟
- ۱۵۹..... که نه داوداسه او غسل لپاره اوبه وی او نه د تیمم لپاره خاوره
- ۱۶۰..... تیمم داوداسه او غسل خلیفه گرزولو وچه
- ۱۶۱..... له خاورې څخه د تیمم د ځانگړتیا وچه
- ۱۶۱..... تیمم وهل هم د الله تعالی فرمان دی
- ۱۶۳..... په تیمم کې وهم ته اعتبار نشته
- ۱۶۴..... د تیمم حکم د ټولو لپاره یو دی
- ۱۶۶..... تیمم له کهای او سستی سره اړه نه لري
- ۱۶۷..... په سرو هیوادونو کې د تیمم حکم
- ۱۶۷..... د تیمم د وجوب شرطونه
- ۱۶۸..... د تیمم د صحت شرطونه
- ۱۶۹..... د تیمم سنت طریقې

- ۱۷۰..... د تیمم فرائض او واجبات
- ۱۷۱..... د تیمم سنت او مستحبات
- ۱۷۲..... داوبوله کارولو دمذورت صورتونه
- ۱۷۴..... د سراوېشو تیمم ولی نشته؟
- ۱۷۴..... د غسل او اودس په تیمم کی دنه توپیر وچه
- ۱۷۵..... د تیمم لپاره څومره غټه لویه په کار ده؟
- ۱۷۵..... پریوه لویه څو ځله تیمم وهل
- ۱۷۶..... د تیمم په لویه استنجا کول
- ۱۷۷..... په کومو شیانو تیمم روا او په کومو ناروادی؟
- ۱۷۸..... د تیمم احکام
- ۱۷۹..... په کومو شیانو چی تیمم ماتېږي
- ۱۸۱..... د تلاوت په نیت و هلی تیمم لمونځ کول څنگه دی؟
- ۱۸۲..... په ناروغي کي د مریض طبیعت ته اعتبار دی که طیب ته
- ۱۸۲..... دوخت د تنگی له وجې تیمم وهل
- ۱۸۳..... پر ناروغ که مرداری ولگېږي او اوبه ورته تاوان کوی؟
- ۱۸۳..... هره شپه احتلام کیدوونکی لپاره تیمم وهل
- ۱۸۴..... کومه میرمن چې په غسل کولو کې په تکلیف کیږي
- ۱۸۵..... د بودا توب په وجه تیمم وهل؟
- ۱۸۶..... په تبه کی تیمم وهل
- ۱۸۶..... د تبې په اندېښنه تیمم وهل
- ۱۸۷..... په ریل گاډي اوبس کي د تیمم شرطونه
- ۱۸۸..... د زخمی او چیچک (کوي) د ناروغ لپاره د تیمم حکم
- ۱۹۰..... د جنازي لمانځه او مؤکد ستود پاره تیمم وهل

- ۱۹۲..... دتیم بیلایلی مسئلې
- ۱۹۸..... دمتيازو حکم اوله هغه څخه دځان نه ساتلو وعید
- ۱۹۹..... دبولوله څاخو کوځان نه ساتلو باندې دقبر عذاب
- ۲۰۲..... استنجاء څه ده؟
- ۲۰۲..... داستنجاء ارکان څلور دی
- ۲۰۳..... داستنجاء تعریف
- ۲۰۳..... آداب :
- ۲۰۴..... بیت الخلاوی دشیطانان سر سره دی
- ۲۰۵..... بیت الخلا ته ورته سر وراوتلو پروخت دعا
- ۲۰۶..... داستنجاء حکم
- ۲۰۸..... له استنجاء څخه دغ جز حکم
- ۲۰۹..... تراو ادس کولو وروسته استنجاء وهل
- ۲۱۰..... چیري چي غتي او وړې بولی کول صحیح نه دی
- ۲۱۱..... دغټو او کوچنیو بولو پر مهال چي له کوموشیانو څخه ځان ساتل پکار دی
- ۲۱۲..... په کوموشیانو چي استنجاء صحیح نه ده
- ۲۱۲..... په کوموشیانو چي بېله کراهته استنجاء صحیح ده
- ۲۱۴..... دبولوداړتیا په ترسره کولو کي بندیزونه
- ۲۱۵..... داستنجاء واجب شیان
- ۲۲۰..... په اوبو داستنجاء وهل دوه شرطونه دی
- ۲۲۰..... لومړی دی دمنځ خواو مینځله شی که دش؟
- ۲۲۱..... په استنجاء کي دلوتي پرځای نورڅه استعمالولای شي
- ۲۲۳..... استبراء دنرولپاره
- ۲۲۳..... دمتيازو دناروغ داپریشن حکم

داوداسه دمستلو.

فهرس ۱۰

- ۲۲۴..... دمتيازوله لاری دسپینواو بووتلو حکم
- ۲۲۴..... په استنباء کې یوه لویه دوه ځله کارول
- ۲۲۵..... یواځې په لویه استنباء وهل
- ۲۲۶..... په ولاړه متیازي کول
- ۲۲۷..... تراستنباء کولو وروسته دلوند والی راوتل او دهغه درملنه
- ۲۲۹..... په پاکي کې دوسوې ختمولو طریقه
- ۲۳۱..... دارتیا ترسره کولو پر مهال که لمړه ورېځ کې وي
- ۲۳۱..... په کوټه کې دننه په لوبښي کې متیازي کول
- ۲۳۲..... په استنباء کې طاق لوتې پکار دی
- ۲۳۴..... د غټواو کوچنیو بولو د تقاضی پروخت د لمانځه د نه کولو وجه
- ۲۳۴..... داستنباء په اړه مسئلې

اللهم اختم لنا بالخیر والسعادة والبشارة والایمان

دعاغوښتوونکي ابو خالد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

ای هغو کسانو چې ایمان موراوړې دی څه وخت چې تاسو ولمانځه ته ولاړشې نوپریمنځې مخونه خپل

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ

اولاسونه خپل تر پیریو پورې اومسح وکړی پرسرو خپلو باندې اوپښو خپلو باندې تر بجلکو پورې

وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطْهَرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ

اوکه چېرې تاسو د جنابت په حال کې یاست نوښه خان پاک کړی اوکه چېرې تاسو ناروغ یاست یا په سفر کې

أَوْ جَاءَ أَحَدُكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً

یاست اویاراشې یوله تاسو نه له ځای د ضرورت څخه ی لمز دیکت وکړئ له خپلو میرمنوسره پس بیا اوبه

فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ

پیدانشې نو فصد وکړی د پاکې زمکې اومسح وکړی پرمخو خپلو اولاسونو خپلو له دغې پاکسې زمکې

مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ

اراده نه لري الطحج چې تنګي راولی پرتاسو لکن اراده لري چې تاسو ښه پاک کړي اوچې خپل نعمت

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ط

پرتاسو پوره کړي ښایي چې تاسو ښې شکر وباسئ

د تفسیر خلاصه :

ای هغو کسانو! چې ایمان موراوړې دی څه وخت چې تاسو ولمانځه ته

ولاړشې (دلمانځه کولو لار اوده وکړې په داسې حال کې چې تاسو اودس

نلری) نو اودس وکړې مخونه خپل پریمنځې اولاسونه خپل پریمنځې

تر پیریو پورې او پر خپلو سرو باندې لاس تیر کړې او خپلې پښې تر

بجلکو پورې پریمنځې اوکه چېرې پرتاسو غسل فرض شوی وی (له

لمانځه څخه مخکې) ته ټول بدن پاک کړې اوکه تاسو ناروغه یاست

(داو بواستعمال لول درته تاوان کوی) یا د سفر په حالت کې یاست (اوبه

نه پیدا کيږي دغه حالت د عذربلل کيږي (يا که چيري دناروغي اوسفر عذر هم نه وي بلکه اودس يا غسل له بلي وجي څخه مات شي هغه دارنگه چي بولي يا گندگي وکړي يا تاسو دخپلو ميرمنو سره نژدي شي او بيا په دغه ټولو صورتو کي اوبه تاسونه کړي پيدا يا تاسو داوبو د استعمالولو وخت نکړي پيدا يا داوبوله استعمال څخه دناروغي له کبله عاجز يا ست نوبه دغه صورتو کي تاسوله پاکی زمکي څخه تيمم ووهي يعنی پرپاکه خاوره لاسونه ووهي او بيا يي پر خپلو مخونو او لاسونو باندې تير کړي. دالله تعالی له دغو احکامو مقرر کولو څخه په تاسو تنگي راوستل نه ده (الله تعالی دانه غواړي چي پر تاسو تنگي راوړي ځکه چي خاص له ذکر شوو احکامو څخه همدارنگه له ټولو احکامو شرعيه و وڅخه اساني رعايت او مصلحت ښکاره دي ليکن الله جل جلاله دا غواړي چي تاسو پاكي وکړي نوله دي کبله يي دپاکي قاعدې اولاري مشروع کړي او پر يو خاص طريقه يي بس نکړي چي پرته له هغه پاکی ممکنه نه وي دييلگي په توگه که چيري يي خاص اوبه پاکونکي گرزولي وای نو چي اوبه نه وای پاکی به نه حاصليږي.

د بدن پاکی خاص په احکامو طهارت کي ده اود زړو نو پاکی په عباداتو کي ده نو دغه پاکی دواړو ته شامليږي او که چيري دغه نه وای نو هيڅ پاکی به نه حاصليدای او بل الله تعالی دا غواړي چي پر تاسو خپل نعمتونه پوره کړي.

داوداسه فضيلتونه

نبی کریم ﷺ وپاکی ته چی یوه حصه یی اودس دی نیم ایمان ویلی دی (ترمذی شریف) دایمان دوی حصی ذی اعتقاد او عمل دعمل لویه حصه چی لمونځ دی پرپاکی موقوفه دی نوڅکه نیم ایمان یی ورته ووايو

(۱) نبی ﷺ ویلی دی چی داودس په کولوسره الله جل جلاله صغیره (کوچنی) گناهونه معافوی اوپه آخرت کی لویي مرتبی ورکوی اوپه اوداسه کولوسره بدن له ټولو گناهونو څخه خلاصون پیدا کوی. (بخاری شریف)

(۲) په ځینی اجادیشو کی راغلی دی چی دمخ په مینځلوسره هغه گناهونه معافیږی چی په سترگوشوی وی اودلاس په مینځلوسره هغه گناهونه معافیږی کوم چی په لاس سره شوی وی اودپنسوپه پریمنځلو سره هغه گناهونه معافیږی چی په پنسوسره شوی وی یعنی دانداموپه مینځلوسره لکه څنگه چی خیری توییږی همدارنگه گناهونه هم رژیږی تردی اندازی پوری چی سړی له اوداسه کولو څخه وروسته پاک له گناهونو گړزی په حدیث شریف کی له خاص ذکر څخه دلاس سترگی اوپنسی داگمان نه کیږی چی دنورواندامو گناهونه نه رژیږی ځکه چی وروسته یی داوویل چی د اودس کولو وروسته سړی له گناهونو څخه پاک گړزی. اوپه بل حدیث کی کی خاص دبدن لفظ ذکر شوی دی چی پرټولو انداموئی اطلاق کیږی.

(۳) نبی کریم ﷺ وویل: چی کوم څوک په مسنونه طریقه سره اودس وکړی او وروسته له اوداسه کلمه د شهادت ووايي نو ددغه سړی لپاره

دجنت اته دروازی خلاصیږی په کومه دروازه چی وغواړی ننوتلای شی. (مسلم)

(۴) په ځینو احادیثو کی راغلی دی چی نبی کریم ﷺ وویل چی د قیامت په ورځ به زه خپل امت پیژنم یو کس پوښتنه وکړه چی حضرت په دی لویه ټولۍ او مجمع کی به ته څنگه خپل امت وپیژنی؟ نبی کریم ﷺ وویل چی ددوی لپاره به یوه نښانه او علامه وی هغه دا چی د اوداسه له کبله به ددوی مخونه لاسونه او پښی ځلانده وی.

(۵) هغه شوک به د شیطان له شر څخه په امان وی کوم چی همیشه په اوداسه سره گړزی په احادیثو کی راغلی دی چی هروخت په اوداسه سره گړزیدل پرته له کامل ایمان والا څخه بل نه دی (یعنی دهغه ایمان کامل دی چی تل په اوداسه گړزی.

(۶) په اودس سره و مسجد ته پرتلو باندی پر هر قدم یوه نیکی وزکول کیږی او یوه خطایی معافیږی.

(۷) کوم څوک چی په اوداسه سره په مسجد کښی ناست وی او د لمانځه انتظار کوی کوم وخت چی د لمانځه په انتظار کی تیریږی دغه هم په لمانځه کی شمیرل کیږی (علم الفقه مخ ۲۵ لومړی ټوک بخاري شریف مخ ۲۵ لومړی ټوک)

نبی کریم ﷺ وویل چی که تاسو ددی وس لری چی تل په اوداسه وگړزی نویی وکړی (همینه په اوداسه گړزیدل مستحب دی او چاته چی مرگ داوداسه په حال کی راشی نو دهغه مقام دشهید دی (بهشتی زیور مخ ۹۲ لومړی ټوک) نبی کریم ﷺ وویل چی په کومو وختو کی نفس دانه خوښوی چی اودس وکړی نو په دغه وخت کی د نفس

پر خلاف باندې په اوداسه کولوسره گناهونه توثیږي (ناخوښی کله دسستی له کبله او کله دناجوړې له کبله څخه وی او کله دیځ له وجې څخه وی دناخوښی په حالت کې په اوداسه کولوسره کوچنی گونډونه معافیږي نبي کریم ﷺ هغه کسانوته وکتل چې اودسونه یې کړي وو خو پوندی ئی وچې پاتې وی نونبی کریم ﷺ وویل چې په جهنم کې ددی ډیر غټ عذاب دی (دهغه پوندی چې وچې پاتې شوی وی) او چوالی له کبله په پوست کې سختی راځي خاص ییادغه وچوالی دیځ په وخت کې زیاتېږي نو باید سړی دانداموپه مینځلو کې کوشش وکړي تردی اندازی چې دیوه ویسته په اندازه وچوالی هم پاتې نشي (رفعت قاسمی)

داوداسه گټې او حکمتونه

(۱) اودس انسان له ښکاره او پټو (باطنی) گناهونو او دغفلت (نبي پروائی) په پرېښودلو خبروی که لمونځ پرته له اوداسه رواوای نو انسان به همداسی په غفلت کې مست پاتې وای او لمونځ به ئی همدا سی په بی فروائی کولای او په لمانځه کې به په همداسی بی فروائی داخلیدای په دنیوی بوختیاوو او فکرونو کې به دیونشیې انسان په خیر داخلیدي نوځکه دبی پروائی له دغی نشي څخه دیداری کولو لپاره اودس مشروع شو ترڅو انسان په ښه پاملرنه او خبرتیا د خدای جل جلاله په وړاندې ودرېږي (۲) طبی مشاهده یا تجربه ده چې دانسان له دنتی بدن څخه زهرجن مواد بدن نوروغړوته راځي او هغه لاسونه مخ اوسراو نور وانداموته راشي هم هلته تم شي اودیلا ییلوزهرجنو دانو او گرمه کوپه ښه څرگندېږي اود بدن دغړوپه منځلودهغه

ناولو او خرابو موادو مخه نیول کیږي یا خو په بدن کې دننه دننه دهغو جوړش په اوبو سپړېږي یا خور او زې (۳) په تجربه او مشاهده ثابتې ده چې د لاسونو او پښو په مینځلو سره او پر سر او مخ داوبو اچول پر نفس باندې ډیر اغیز کوي او په مهمو غړو کې قوت او بیداري پیدا کوي بې پرواۍ خوب او ډیره بې هوښۍ په همدې کار سره لیرې کیږي ددې تجربې تصدیق په ماهر وړو اکثرانو کېدای شي ځکه چې څوک بې هوښه وي یا بې نس ناستی (اسهال) وي یا د یو چارگ پری شوی وي هغه ته پریاد وشو و غړو داوبو اچولو وړاندیز کیږي همدا وجه ده چې انسان ته امر شوی چې دخپل نفس سستی بیکاري او ناوالتوب داوداسه په وسیله لیرې کړي ترڅو دخدای جل جلاله په حضور کې ددریدو وېشي ځکه خدای جل جلاله تل هوښیار او بیدار دی لاتاخذه سنة ولانوم (الله جل جلاله غفلت او خوب نه نیسي) نو سست اوبې پروا دهغه په حضور کې نه شي دریدای همدا وجه ده چې دمستی اونشی په حالت کې لمونځ نه دی روا و کوم نشیې ته چې دیو ظاهري باچا و دربار ته دتللو اجازه نه ورکول کیږي نو چې یو نشیې او شرابی دنشی او غفلت په حالت کې دکوم دنیاوی حاکم و دربار ته په ورتلونه شي بربالۍ کېدای نو کوم څوک چې دنشی او غفلت په څیر حالاتو کې ډوب وي هغه ته څنگه دیو سترواکمن (یعنی الله جل جلاله) دربار ته دتللو شرف ترلاسه کیدای شي؟

(۴) کله چې دپاکۍ کیفیت په نفس کې ټینګ شي نو دتل لپاره په هغه کې دنیکی نوریو ه څانګه په هغه کې پاتې کیږي او دوحشت دتیارۍ برخه ضعیفه کیږي (۵) دګناهونو او سستی له کبله چې کوم روحاني

نورخوشی د بدن له ټولو غړو څخه تللی وو داودس کولوله کبله دوهم
 ځل هغوته رارسیدې همداروحانی نورپه قیامت کی داوداسه په
 غړو کی څرگندیدې رسول الله ﷺ ویلی دی د قیامت په ورځ چی کله
 زما امت راشی نودهغوی پرلاسونو مخونو او پښوبه داوداسه په
 اثارو نور اورنا څرگنده شی ځکه نو کوم څوک چی په تاسو کی خپله
 روڼا ډیره ولای شی ډیره یی کړی. (المصالح العقیله مخ ۱۲) اسرار شریعت حجة الله
 البالغه

داوداسه په وسیله کوم گناهونه معافېږي ؟

عن عثمان رضی الله عنه [قال: قال رسول الله ﷺ من توضع فاحسن الوضوء خرجت
 خطايا من جسده حتى تخرج من تحت أظفاره] (مسلم)

عثمان رضی الله عنه ویلی دی: چی رسول الله ﷺ وویل چاچی اودس
 وکړی اوبښه اودس یی وکړی نودهغه له بدن څخه ټول گناهونه وزی آن
 چی تر نوکانولاندی گناهونه ئی هم نه پاتی کیږی (تشریح یا وضاحت
) بدن او روح ډیری نیژدی اړکی سره لری چی دهغو حتمی پایله داده
 چی پرکوم یوه یو حالت راځی دوهم په طبیعی ډول ورڅخه اغیزمن
 کیږی لکه چی د نیکی اوبدی تړاوبی شکه له روح سره دی په
 نیکو اعمالو پر روح دنورانیته اورنا او په بدو اعمالو پر هغه د تاریکی ا
 ثرات لوېږی خو په حتمی ډول بدن هم د دغو شيانو له
 ښواو بدو اغیزو اغیزمن کیږی همدا وجه ده چی اودس کومه یوه نیکی
 ده اودهغه تعلق یا تړاو اصلا له روح سره دی ددغه اوداسه په وسیله
 د بدو عملیو هغه تیاره اثار ختمیوی کوم چی دروح په وسیله پر بدن هم
 راځی په حدیث شریف کی د ښو تر ښخواو نوکانولاندی الفاظ (په

اوداسه گناهونه ختمیږي) ددی خبری دلیل دی چی گناهونه یوازی روح نه ناپاکه کوی بلکه په بدن کی هم دروح داخیری دبدنی خیریوپه خیرجمعه کیږی چی هغه اودس اوداډول نوری نیکی پریمنځی دالله جل جلاله قول دی ان الحسنات یذهبن السیئات) (بیشکه نیکی بدله منځه وړی (سوره هود) خولکه څرنګه چی موږ ګورو چی معمولی ګرز په لږ ډګرو کولو او منځلوسره پاکيږی خو کوم خیری چی ډیروی دهغو لپاره ګرول منبل صابون او نوور کول ضروری دی همداډول دگناهو نویلې ییلې درجې دی دسپکی درجې کوچنی گناهونه وی خودشپی اوورځی دعبادتونو اوداسه لمانځه او نوروپه وسیله معافیږی خودلومړی درجی دگناهونو دپاکي لپاره دایشان بسنه نه کوی دهغو دمنځلولپاره دتوبی استغفار پښیمانی اودشرمندګی دڅو څاڅکواو ښکوبهولو پرتیاده لکه چی اسلامی عالمانو دقرآن اوسنت په رڼاکی همدا پریکړه کړی ده چی د مختلفو نیکو اعمالوپه کولو چی دکومو گناهو نودمعافی زیری ورکول کیږی له هغه څخه کوچنی یا صغیره گونهنونه مراد دی اودلویو گناهونو لپاره ځدي جل جلاله ته توبه هم ضروری ده ځکه نوله نیکو اعمالو سره سره توبه هم په کار ده.

(الترغیب والترهیب مخ ۲۴۰ لومړی ټوک مظاهر حق مخ ۲۸ لومړی ټوک)

پاکي دمکرو بووژونګی ده

اسلام دژوند په هره څانګه کی وپاکي ته لوی اهمیت ورکړی دی ځکه چی پاکي دانسان دژوند یو خاص جز دی نوځکه اسلام وانسان ته دهغویشانو دپاکوالی حکم کړی دی کوم چی دده له هغوسره زیات تعلق دی لکه مسجد مکتب لباس خواسلام چی دبدن او جامی پاکولی

ته څومره قدر ورکړی دی دنړۍ پوه مذهب کی هم نه دی ثابت شوی هم دغه وجه ده چی په شریعت کی ځای پرځای پرپاکی کولو باندی تاکید شوی دی همدارنگه په قرآن او حدیث کی هم دپاکی تائید شوی دی ددی وجه داده چی دانسان دژوند اصل مقصد دخدای جل جلاله بندگی اود هغه خبره منل دی دغه دواړه دانسان سره هغه وخت یوځای کیدای شی چی انسان روغ او غښتلی وی که چیری دانسان بدن کمزوری وی اودی معذوری ییاشریعت پر هغه باندی اسانه اصول ایښی دی پاکی دجو تیار لپاره ډیره اړینه ده که چیری انسان خپلی جامی بدن خوراک دوسیدلوځای اود عبادت ځای پاک ونه ساتی نودی به دډول ډول ناروغیو سره مخامخ شی بی وسه او ډنگریه شی اود عبادت کولو توان به نلری نوځکه اسلام داوداسه غسل د حاجت لری کولو ادا ب اوله ناپاکیو څخه دخپل ځان پاکولو حکمونه بیان کړی دی ددی لپاره چی دانسان خپل بدن اوروغتیا پر خپل ځای پاته وی اوله بیکاره ناروغیو څخه په امان وی دانسان بدن دیو مشین په ډول باندی دی که چیری مشین له خرابو موادو څخه نه شی پاک نومشین کار نه کوی همدارنگه دمسلسل کار کولو او خواری کښلو څخه دانسان بدن خرابیږی یادبلی وجی څخه پر بدن خرابی لگیږی که چیری دغه ناپاکی له بدن څخه پاک نشی نوله بدن څخه خراب بوی ولاړیږی اویلا بیل مکروبونه په بدن کی پیدا کیږی چی دهغه له کبله انسان دناروغیو سره مخ کیږی که چیری دخولی دپاکی خیال ونه ساتل شی نوله دی څخه دمعدی ځگر او غاړی همدارنگه نوری ناروغی پیدا کیږی او که چیری انسان دغائبو نودمینځلو خیال ونه ساتی نوبه

دغابښونود خراب رنگ اودنور وضرر منوناروغيوسره مخ شي که چيري پوزه دخرابو موادو او ريزش څخه پاکه نه شي نود ذهن دکمزوري اود عقل دلوتيدوسبب گزري که چيري لاسونه اومخ نه ومينخل شي نودوړي پرپاته کيږي اود لاسونواومخ رنگ ته تاوان رسوي او په وينه کي خرابي راولي اوانسان دکوچني دانوسره هروخت مخامخ کيږي غرض دادي چي دانسان لپاره دهغو اندامو منخل ضروري دي پرکومو چي گرزونه اودوړي پريوزي او ډير استعماليږي.

(احکام طهارت مخ ۳۲)

داوداسه پيژندنه

په لغت کي داوداسه معني هم پاکي ده خو پريو خاصه طريقه د شريعت په اصطلاح کي له اوداسه څخه مراد پر خاصو اندامو باندې لکه لاس مخ اونور په خاصه طريقه اوبه اچول دي. (کتاب الفقه مخ ۷۴ لومړي ټوک)

په څرنگه اوبوسره اودس او غسل کيږي

مسئله: له اسمان څخه اوريدلي اوبه (باران) واله نالي چيني څاه تالابونه اود ريا بونوپه اوبوسره اودس او غسل کول روادې اوبه که خوږې وي او که تروې. (بهشتي زيور مخ ۵۸ لومړي ټوک حواله شرح تنوير مخ ۱۹۲)

مسئله ددرختي يادپانوپه نښتيزل شوي اوبو اودس يا غسل کول نه دي روا همدارنگه په هغه اوبو چي دهندواني يا گني څخه وتلي وي اودس کول يا غسل کول روانه دي.

مسئله: په کومو اوبو کي چي يوشي گدشي ياپه اوبو کي يوشي پوخ شي اولکه اوبه داډول شي چي اصطلاح کي وهغه ته اوبه نه ويل کيږي

بلکه هغه په بل نامه سره نامدارشی نوپه دی سره اودس او غسل نه دی روا هغه لکه شربت بنور و اسر که د گلاب خوله او همدارنگه نور شيان مسئله: په کومو اوبو کی چی پاک شی ولویږی اوبوپه خوندیارنگ یابوی کی یوڅه فرق راشی خو هغه شی په اوبو کی پوخ شوی نه وی اوداوبوپه نرم والی کی نی هم فرق نه وی راوستلی لکه چی په روانو اوبو کی رنگ گلشی یازعفران ورسره گلشی اود هغه لږ رنگ په اوبو کی ښکاره شی یاصابن کی ولویږی یاد دغوپه خیریل شی وی په دغه ټولو صورتو کی غسل او اودس کول روادی.

«بهشتی زیور مخ ۵۸ لومړی ټوک حواله درمختار مخ ۱۸۲ لومړی ټوک کتاب الفقه مخ ۷۲ ټوک لومړی»

مسئله: که چیري یوشی په اوبو کی واچول شی اویا داچولوسره په اوبو کی پوخ هم شی اوددی له کبله داوبورنگ خوند اوبوی بدل شی نو په دغه اوبوسره اودس نه دی روا خو که داسی شی په اوبو کی واچول شی او پوخ شی چی پر هغه باندی څه خیره او خرابی نه وی اود هغه په پخوالی سره اوبه خنډی هم نشی نوپه دغه اوبوسره اودس کول روادی ددی اوبو مثال دمړی دغسل داوبوده چی دیروپانی یی په کی پخ کړی وی خو که چیری دغه پانی دومره زیاتی ورواچول شی چی ددی له کبله په اوبو کی خنډوالی راشی ییپه دغه اوبوسره اودس یا غسل کول نه دی روا. «بهشتی زیور مخ ۹ لومړی ټوک حواله فتاوی هندیه مخ ۱۲ لومړی ټوک»

مسئله: که چیری دجامی رنگو لولپاره له اوبوسره زعفران گل کړی په دغه اوبو اودس نه دی روا. «منیه مخ ۲۳»

مسئله: که چیری داوبوسره شیدی گلوی شی اوپه اوبوکی دشیدورنگ زیات شی نوپه دغه اوبوسره اودس کول نه دی روا او که چیری شیدی لږ وی اوزیات رنگ ئی په اوبوکی نه وی راوړی بیاپه دغه اوبواودس روادی.

مسئله: که چیری په ځنگله کی لږڅه اوبه وموندی شی ترهغوبه اودس په کوی ترڅوچی ئی دمردارو یقین نه وی پرراغلی صرف په دغه شک چی دا اوبه به نه وی حلالی اوبه نه مرداریږی که چیری ددغه شک له کبله تیمم ووهی نو تیمم ئی نه دی صحیح. (بهشتی زیور مخ ۹ څلورمې ټوک)

مسئله: که چیری په اوبوکی مرداری ولویده نوپه دغه اوبواودس او غسل کول نه دی روا خو مرداری لږوی که ډیره وی خو که چیری مرداری په داسی اوبوکی ولویده چی هغه روانی وی اورنگ خوند اوبوی نکړی وربدل اودس یا غسل په کولای شی خو که چیری دروانواو بورنگ خوند اوبوی بدل کړی بیانه ده په روا بلکه اوبه مرداری دی کومی اوبه چی دوشو دبلغواو پانوله کبله ودریدو ته نژدی شی دغه اوبه دروانواو بوپه حکم کی بلل کیږی که څه هم ډیری کراری روانی وی. (بهشتی زیور مخ ۹ څلورمې ټوک بحواله البدایه مخ ۱۱)

مسئله: هغه حوض چی په اندازه دلسولاسواو پرډوی اودلسولاسوپه اندازه پراخ وی اودومره اوبه په کبسی وی چی په لپه کی له اوبوراو پورته کولوسره زمکه نه معلومیږی دغه اوبه هم ده روانواو بوپه حکم کی بلل کیږی ودغه حوض ته لس په لس کی ویل کیږی که چیری په دغه حوض کی مرداری ولویږی په دی سره اودس روادی خو که

چیری ئی رنگ خون دیابوی بدل شی نوپہ دغه صورت کی مرداری بلل
کیپی.

بہشتی زیور مخ ۶۰ لومری توک بحوالہ شرح تنویر مخ ۹۹ لومری توک فتاوی دارالعلوم مخ
۱۷۲ لومری توک بحوالہ ہدایہ مخ ۴۱ لومری توک،

مسئلہ: دہغہ حوض پہ پاو بواودس کول کوم چی چت لری روادہ کہ
چیری او بہ دحوض لہ بام ییلی وی بیایہ اتفاق دعالمانواودس پہ
روادہ او کہ چیری او بہ لہ بام خخہ ییلی نہ وی بلکہ او بہ دچت سرہ
نبتی او او بہ نہ بنوریدی نوپہ دی کی اختلاف دی حضرت تہانوی
رحمۃ اللہ علیہ درواوالی فتوی ورکری دہ ۵۰ «وگوری امداد الفتاوی مخ
۹ لومری توک»

اوحنی علماؤددی مخالف دی حکمہ دارنگہ تالاب جوپول نہ دی
پکار.

مسئلہ: پیریل گادی کی چی کوم دحاجت خای دہغہ دتالاو او بہ پاکی
دی او بہ ہغہ سرہ اودس کول او خنبل روادی. (فتاوی محمودیہ مخ ۲۵ توک دوم)
مسئلہ: ہغہ حوض چی لس پہ لس کی وی پرکوم خای چی داندام
دمینخلو او بہ ولویپی او بیالہ ہغہ خای خخہ دبل اندام دمینخلو لپارہ
او بہ راپوتہ شی ہیخ پروانلری.

مسئلہ: کہ او بہ سوکہ سوکہ روانی وی نوہیرپہ بیرہ اودس مہ کوئی
ترخولیدلی او بہ بیرتہ پہ لاس رانشی. (منیہ مخ ۳۶)

مسئلہ: کہ چیری یو کافریا کوچنی پہ او بوکی لاس ووی دغه او بہ
پاکی دی خو کہ چیری دامعلومہ شی چی پرلاس پی مرداری نبتی وہ
ییا او بہ مرداری گرژی لیکن پہ کوچنی ہلکانو ہیخ باورنشتہ نوٹکہ

بنہ دادہ چی پہ ہغواوبوسرہ اودس ونہ شی پہ کوموکی چی کوچنی لاس وھلی دی ترخوچی نوری اوبہ نوی پیدا شوی۔

مسئلہ: ہغہ ژوندی شیان چی بھونکی وینہ نہ لری کہ چیری پہ اوبوکی یولہ دغوشیانوخنہ مړشی یامرپہ اوبوکی ولویری اوبہ نہ خرابہ وی یعنی اوبہ مرداری نہ گرژی ہغہ شیان لکہ / غماش، لرم، مچمچی، غالبوزہ اوداسی نور...

مسئلہ: ہغہ اوبہ چی پہ تانکی کی دلمرلہ کبلہ گرمی شوی وی دغہ اوبہ پہ ہغواوبوکی نہ شمدرل کییری کوم چی پہ لمرگرمی شوی وی نوپہ دغہ اوبوسرہ اودس پروانلری۔

مسئلہ: دلمرپہ گرموشوواوبواودس اوغسل کول نہ دی پہ کارخکہ چی دفیس ناروغی سبب گرژی یعنی دطب پہ لحاظ پہ ہغواوبوسرہ اودس کول چی پہ لمرگرمی شوی وی نہ دی پکاریہ دی اوبوکی دثواب اوگناہ خبرہ نشتہ بلکہ پہ طبی لحاظئی استعمال بنہ نہ دی۔

(بہشتی زیور مخ ۲۱ لومری توک بحوالہ شامی مخ ۸۲ لومری توک)

مسئلہ: ددریاب اوبہ پاکی دی دحیوانانوپہ خنبلواوہمدارنگہ پہ نوروشیانونہ مردارپری۔ آپ کی مسائل مخ ۲۵ توک دوہم،

مسئلہ: پرنپاکہ خای اودس کول بنہ نہ دی۔ (علم الفقہ مخ ۸۲ لومری توک)

مسئلہ: دنلانوپہ ذریعہ چی کومہ بدبویہ اوبہ راحی اویا وروستہ ورپسی پاکی اوبہ راحی نو ترخوپری چی بدبویہ اوبو حقیقت نہ وی معلوم شوی یالہ رنگ اوبوی خنہ ئی ناپاکی نہ وی بنکارہ شوی نہ ہغوپوری دمردارواوبو حکم نہ پرکول کییری خکہ چی بدبویہ اوبہ یل شی دی اونپاکہ اوبہ یل شی دی کہ چیری پلتنہ وشی چی دا اوبہ

دگټه په اوبو ګډوډی شوی دی نودنل له خلاصولو وروسته دروانو اوبو حکم پر کیږي او پاکي ګرزي.

مسئله: که چيري په تالاؤکي مرغی (چوڅکه) ولويږي مړه شی او بيا په اوبو کې وپرسېږي نو په دې کې دوه قوله دي لومړی قول دادي چی که دغه مرغی پرسيدلی وه نودغه ددرو ورځو بلل کیږي اوددرو ورځو لمنځونه به راګرزي دوهم قول دادي واو بوته هغه وخت دمرداروالي حکم ورکول کیږي څه وخت چی ددی په لويدلو خبرشی په لومړي صورت کې احتیاط او په دوهم صورت کې اسانی ده.

(آپ کی مسائل مخ ۲۷ ټوک دوهم)

مسئله: په څاه کې هغه دوا اچول چی په هغه سره چنجان مړه کیږي څاه ناپاکه نه ګرزي او اوبه پاکي دی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۲۷ لومړی ټوک بحواله عالمگیری مخ ۲۰ وفتاوی محمودیه مخ ۴۸ ټوک نهم)

مسئله: دسائنس په ذریعه سره چی کومی خرابی دنالیانو اوبه پاکي اورنی ګرزي دغه اوبه پاکي نه بلل کیږي دصفا او پاک په منځ کی ډیر فرق شته. آپ کی مسائل مخ ۲۴ ټوک دوهم

مسئله: دبدچلاوه میرمنی جوړکړی څاه څخه اودس کول او غسل روا دی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۲۱۹ لومړی ټوک دغینه مخ ۸۴ په حواله)

مسئله: کوم څهان چی په حرام مال سره جوړشوی ددغه څهانوپه اوبو اودس کول روادی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۹۷ لومړی ټوک)

مسئله: که په څاه کې ګین ولويږي ترڅو چی ئی دایقین نه وی شوی چی ګین مرداردی اومرداری پرنښتی وه څاه نه مردارېږي او که یی

دا شک وی چی پرگین به مرداری نښتی وی په دغه شک سره
 پراو باندی دمرداروالی حکم نه کیږی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۲۰۲ لومړی ټوک)
 مسئله: هغه اوبه چی دهغه خوند رنگ اوبوی بدل شوی وی ددغه اوبو
 استعمال په یوه طریقه سره هم نه دی روا همدارنگه دغه اوبه حیوانانو
 ته ورکول یا خاوری په خشتول هم نه دی روا او که یی دری اوصاف نه
 وو بدل شوی بیایي و حیوانانوته ورکولای شی همدارنگه اوگیره په
 خشتولای شی دواړه روادی چی ختی په وکړی همدارنگه په دغو اوبو
 سره ځای هم پاشی کولای شی خوددارنگه اوبوپه تیارو شوو خټو
 مسجد باید نه شی گل. (بهشتی زیور مخ ۹ لومړی ټوک حواله عالمگیری مخ ۲۴ لومړی ټوک)
 مسئله: هغه دریاب واله او تالاب چی دچاپه زمکه کی نه وی او وقف
 شوی وی نوددی ټولو اوبو څخه فائده اخیستل روادی و هیچاته دا حق
 نشته چی ددی داستعمالو لوڅخه څوک بند کړی یا ددی په استعمال
 کی دارنگه طریقه اختیار کړی چی عامو خلکو ته تاوان رسیږی.
 مسئله: که دسړی په خپله مملوکه مخکه کی داوبوخواه یا چینه
 یا حوض یا واله وی نودغه سړی چی دمخکی مالک دی نور خلک
 ددغه اوبو څخه منع کولای شی. (تنویر الابصار مخ ۲۵۷)
 مسئله: هغه اوبه چی دگرمی په موسم کی دخلگودڅښلو لپاره
 ایښوول شوی وی اودس نه دی په روا څوکه اوبه زیاتی وی بیایي
 استعمال هیڅ پروانلری او هغه اوبه چی داوداسه لپاره ایښودل شوی
 یی دهغه اوبو څښل روادی. (بهشتی زیور مخ ۷ لومړی ټوک بحواله درمختار مخ
 ۲۰ لومړی ټوک)

مسئله: دپاکو اوبو د استعمالو لویات حقدار هغه څوک دی چی غسل پرفرض وی شوی وی اودغه کس ته پرحائضه بنځه بی اودسه سړی اودمړی پرغسل ترجیح ورکول کیږی ددی وجی دادی چی جنابت (ناپاکي) ډیره لویه ناپاکي ده اومهم دی نوددی لری کول هم ډیراړن اومهم دی که پاکي اوبه له دغه دروڅخه دیوه په ملکیت کی وی ییاد اوبوپه استعمالو لوڅاوند اوبو حقدار دی خودهرشی ضرورت چی ئی وی دییلگی په توگه جنوب حائضه بنځه اوبی اودسه دری کسان دی اواوبه په دوی کی خاص دینوه دی نوداوبوما لک زیات حقداره دی په استعمالو لوددغه اوبوسره اوکه اوبه ددغودرو کسانو په منځ کی شریکی وی ییابنه داده چی دغه مشترکی اوبه دمړی د غسل لپاره و صرف شی.

(کشف الاسرار مخ ۲۵ ټوک دوم)

مسئله: دبنځی له اوداسه یا غسل څخه چی کومی اوبه پاته شی و نارینه ته نه دی پکار چی په هغه پاته اوبو اودس یا غسل وکړی (داهغه وخت چی دشهوت اوبدخیالو ویره وی) نوگواکي زموږ په مذهب په دغه ډول اوبو اودس یا غسل کول دنارینه لپاره روا دي.

(بهشتی زیور مخ ۱۰ ټوک یوولسم بحواله درمختار مخ ۲۴)

مسئله: له اوداسه څخه په پاته شوو اوبو استنجا وهل اوله استنجا څخه په پاته اوبو اودس کول روا دی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۷۵ ج ۱ اغلاط العوام مخ ۳۹)

مسئله: پرکومو ځایو چی دخدای جل جلاله عذاب پریوقوم نازل شوی وی لکه قوم ثمود اوقوم عاد ددغه ځایوپه اوبوسره اودس

او غسل نہ دی پکاردمجبوری پہ وخت کی ددغه اوبو حکم دزمزم
داو بوپہ شان دی. بهشتی زیور مخ ۱۰ توک یوولسم بحوالہ درمختار مخ ۴۵،
مسئلہ دشیعه گانومیزائیانو اودنورو کفاروله کوروخه داوداسه
لیپاره اوبہ راوړل او هغه سره اودس کول روادی لیکن دهغود کورو
غوبنی خوړل حرام دی له غوبنوخه پرته نورشیان یی خوړل
پروانلری. (احسن الفتاوی مخ ۴۶ دوهم توک)،

مسئلہ: که یی لمانخه یابدعت کونکی سړی بل ته داوداسه لیپاره اوبه
ورکړی په دغه اوبو اودس کول صحیح دی اوداودس کونکی په لما
نخه کی هیڅ خرابی نه راځی. فتاوی دارالعلوم مخ ۱۷۶ لومړی توک بحوالہ درمختار مخ
۱۶۶ لومړی توک،

مسئلہ: دحکومتی والی څخه داوداسه یا غسل لیپاره اوبه راوړل پروا
نلری. فتاوی دارالعلوم مخ ۱۷۷ لومړی توک،

مسئلہ: د مشرکینو اود کفارو د څښلو څخه چی کومی اوبه پاتی شی
(په شرط چی شراب به ئی نه وی څښلی) په دغه اوبو اودس او غسل
روادی. فتاوی دارالعلوم مخ ۲۵۱ لومړی توک بحوالہ ردالمحتاریاب فی السور مخ ۲۰۵ لومړی
توک،

مسئلہ: بیلریا دبه په سپین رنگ و هلو سره څه موده ددوی په اوبو کی
بوی اوبه خوندکی یی هم فرق راځی ددغه اوبو استعمال دغسل
او اودس لیپاره روادی ددغه اوبو استعمال هغه وخت روادی چی دغه
رنگ په داسی برش سره نوی شوی چی هغه دخنزیرپه وینستانو جوړ
شوی وی نوپه دغه اوبو سره اودس کول روادی که څه هم په اوبو کی
درنگ بوی او خوند پاتی وی (احسن الفتاوی مخ ۴۴ توک دوهم) که

لاس ناپاکہ وی او اودس پرتہ لہ ذی چی لاس پہ اوبوکی نہ ووہی
یعنی پہ اوبوکی نہ واچوی اودس ممکن نہ دی دارنگہ سپری نہ وی
چی دھغہ لاس پاک وی او اوبہ راوکاپی اونہ دارنگہ توتہ رسی وی
چی دھغہ پہ ذریعہ اوبہ راواخلی اولاس پہ وینخی نوپہ دغہ وخت
کی اودس کول پکارنہ دی. (علم اصول الفقہ مخ ۸۲ لومری توک)

دلمرہ گرموشو اوبو اودس کول

مسئلہ: دلمرہ ذریعہ دگرموشو اوبو پہ کراہت کی داخفاو اختلاف
دی صحیح خبرہ دادہ چی دغہ اوبہ مکروہ تنزہی دی اودغہ مکروہ
والی پہ اوبوکی ہغہ وخت پیدا کیچی چی علاقہ گرمہ وی او موسم ہم
گرم وی اوبل داچی دسرواوسپینوزروخخہ پرتہ پہ بل لوبنی کی وی
اوپہ داسی وخت کی استعمال شی چی دھغوگرموالی نہ وی ختم
شوی (احسن الفتاویٰ مخ ۴۴ توک دوہم بحوالہ رد المحتار مخ ۶۷ لومری توک)

مسئلہ: داوداسہ کولوپہ وخت کی یاد اوداسہ کولووروستہ کہ د او
داسہ اوبہ (چی استعمال شوی وی) پربدن یا پر جامی اونورو ونبتی
نود مفتی بہ قول سرہ سم پہ دغو اوبوسرہ نہ بدن ناپاکہ کیچی اونہ
جامی ناپاکہ کیچی. (فتاویٰ محمودیہ مخ ۴۵ توک نہم بحوالہ بحر مخ
۹۸ لومری توک)

دزمزم پہ اوبو اودس او غسل کول ؟

کوم شوک چی پاک وی او اودس لری کہ بی خاص دبرکت د حاصلیدو
لپارہ دزمزم پہ اوبو اودس یا غسل وکری روادی خوبی اودسہ انسان
یا ہغہ انسان چی غسل پرفرض شوی وی دھغہ لپارہ دزمزم پہ اوبوسرہ
اودس یا غسل کول مکروہ دی ہمدارنگہ ہغہ جامی چی مرداری پری

لگیدلی وی دزمزم په اوبوسره یی مینځل مکروه دی او همدغه حکم دی دزمزم په اوبوسره داستنجا و هلو غرض دادی چی دزمزم اوبه ډیری دبرکت اوبه دی ادب او احترام یی کول ضروری دی ددغه اوبو څښل سبب دبرکت گززی خودمرداری دلری کولولپاره ددوی استعمال روانه دی. (آپ کی مسائل مخ ۲۰ ټوک دوهم)

مسئله: هو: که مجبوری وه چی تر یوه میل وړاندی اوبه نه پیدا کیدی او ضروری پاکي په ډول کوم بل هم نه شوای حاصلیدای نویاد اټول کارونه دزمزم په اوبو روادی. (بهشتی زیور مخ ۱۰ ټوک احواله کبیری مخ ۶۱۸)

مسئله: دجنابت غسل دسخت ضرورت له کبله دزمزم په اوبو روادی. (فتاوی رحیمیه مخ ۲۲۲ ټوک مبحواله درمختار مخ ۲۵۲ ټوک لومړی)

دباران او روانو اوبوسره اودس او غسل کول؟

مسئله: که یوسړی په روانو اوبو کښی یاپه لوی حوض کی یادباران اوبوته دومره وخت ودریږی څومره چی دغسل په کولو کی تیریری نودغه سړی دغسل ستونه پوره کړل یعنی دغسل ستونه خپله پوره کیږی (داهغه وخت چی دغسل او اودس نیت یی کړی وی) روانی اوبه یادباران اوبه په وراوار پریدن لگیدلو او تللوسره ددرو ۳ وارو بهیدلو پرځای دریږی همدغه وجه ده چی علماؤ ویلی دی چی دلوی حوض څخه جاری یعنی روانی اوبه مراد دی دریدلی اوبه او هغه اوبه چی یو چادر ولی وی په دغه حکم کښی نه دی که څه هم زیاتی وی او ځینو ویلی دی چی په درول شوو (پاکو) اوبو کی له یو ځای څخه وبل ځای ته د نقل کیدو په وجه سنت پوره کیږی بلکه دلمبیدونکی بنوریدل هم کافی ده علامه ابن حجر لیکلی دی چی په درول شوو

پاکو اوبو کی ټوله بدن درواره بنورول کافی دی که څه هم پښی له یوه ځای څخه بل ځای ته نقل نشی ځکه چی هر ځل په بنوریدو سره نوی اوبه له بدن سره منبلی. (کشف الاسرار مخ ۲۷ لومړی ټوک)

مسئله: په غسل کی د بدن دیوی حصی اوبه د بدن بلی حصی ته وړل په دی شرط روادی چی دغه اوبه وروالوزی لیکن دغه دیوه اندام اوبه د بل اندام په ذریعه وړل په اوداسه کی روانه دی ددی وجه داده چی په غسل کی ټول بدن دیوه اندام په حکم کښی دی خواو دس داسی نه دی ځکه په اوداسه کی هر اندام بیل بیل شمارل کیږی (کشف الاسرار مخ ۳۰ لومړی ټوک) مطلب دادی چی په اوداسه کی یو اندام چی په کومو اوبو سره و منیځل شی په هغه اوبو سره بل اندام نه منیځل کیږی بلکه د دغه بل اندام لپاره دنورو اوبو رااختستل پکار دی لیکن په غسل کی ټوله بدن دیوه اندام په حکم کښی دی نو ځکه دیوه اندام اوبه وبل ته وړل هیڅ پروانلری خودا شرط ضروری دی چی اوبه دومره وی چی هغه له دغه اندام څخه ولاړی شی دهغه بل سره ونښلی ددی لپاره چی پردغه حکم د منیځلو حکم یا اطلاق وشی.

غفرله
مسئله: داوداسه او د غسل داوبو اندازه یوه کاسه راغلی ده دائی خاص اندازه نه ده ځکه چی له دغه څخه زیاتوالی او کموالی روادی او اسراف کول روانه دی بلکه مکروه دی.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۹ لومړی ټوک مخ ۱۲۳ لومړی ټوک مشکوة مخ ۴۸ لومړی ټوک) په حدیث شریف کی چی داوداسه او غسل لپاره داوبو کومه اندازه ښودل شوی ده واجبه نه ده بلکه سنت ده چی د دغه اندازی څخه به اوبه کمی

نہ وی (داوداسه لپاره اندازہ یو کیلواوبه اود غسل لپاره خلور یا پنځه کیلواوبه) که دیوسپی اودس یا غسل د ذکرشوی اندازی څخه په کمو اوبوسره کیدی یاداندازی څخه په زیاتو کیدی نوپه حدیث کی د ذکرشوی اندازی څخه په زیاتو اوبو غسل او اودس روا کیږی.

(مظاهر حق مخ ۴۱۴ لومړی ټوک اومخ ۴۰۶ لومړی ټوک فتاوی رشیدیہ مخ ۲۸۴ لومړی ټوک)

له کوم حوض څخه چی اودس روادی دهغه اندازه

مسئله: دمتأخرونو فقهاؤ دفتوی مطابق دحوض اوږدوالی او پراخوالی لس گزه ضروری ده او دژوروالی زیاتوبه شیخ فائده نلری ژوروالی چی هرڅومره زیات یا کم وی اعتبار نلری خواوږدوالی او پراخوالی لس گزه ضروری دی دشرعی گزاندازه دمروجود بزازانو څخه لیدل شوی ده تقریباً لس لس نیم چی ددوو فتووا اندازی ته نژدی ده یا لږ څه کم تردوو فتووا دارالعلوم مخ ۱۹۳ لومړی ټوک بحواله درمختار مخ ۱۷۷ لومړی ټوک باب العیاء فتاوی دارالعلوم مخ ۱۸۸ لومړی ټوک، شرعی گز ۱۴۶ اشاری ۲ ساتی متره یعنی اتلس نیم انچه کیږی.

مسئله: دحوض اوږدوالی او پراخوالی برابریدل ضروری نه دی د زیاتوب او کمبود پراخی کښی شته لکه څنگه چی لس لاسه اوږد او لس لاسه پراخ شرعی حوض دی همدارنگه پنځه لاس پراخ او شل لاسه اوږد یا خلور لاس پراخ ۲۵ لاسه اوږد او دوه لاسه پراخ ۵۰ لاسه اوږد هم شرعی حوض بلل کیږی که حوض گردی وی نو دهغه گردی والی به ۳۶ گزه وی (اوپه قول دصاحب محیط احتیاط دادی چی ۴۸ گزه به وی) که حوض مثلث یعنی دری کونجه وی نو هر لوری به ۵۱ نیم گزه وی

او ژور والی به ئی دومره وی چی اوبه په لپه ځنی راواخستل شی زمکه نه ښکاره کیږی.

فتاویٰ رحیمیه مخ ۲۵۵ نوک خلورم بحواله طحطاوی علی المرافی الفلاح مخ ۱۷ و شامس مخ ۷۸ لومړی نوک،

مسئله: که په حوض کی یو حیوان ولویدی مړ شو او شوړیدی که دهغه دشوړیدوله کبله داو بورنگ یا بوی یا خوند بدل شونود حوض اوبه ناپاکه دی او که له دغه درواو صافو څخه یو هم نه وو بدل شوی نو که د حوض اوبه ډیری دی بیا اوبه ناپاکه نه دی او که داو بورنگ یا نور څه بدل شی نو اوبه ناپاکه دی او په دغه اوبو اودس غسل او استنجار وانه ده او که وکول شی نو پاکي پری نه راځی او که یی په دغه ناپاکو اوبو دا ستنجاو هلو وروسته (خوا په دغه استنجاووهی اوبه ورته معلومی وی یا نه وی) اودس وکړی او لمونځ وکوی نو لمونځ یی نه صحیح کیږی ددغه راگزول فرض دی. وحیمیه مخ ۲۷۸ نوک خلورم د حوض تفصیل وگوری شامس مخ ۱۲۰ شرح تنویر الابصار،

د ناپاکي په وخت کی داوداسه کولو څه گټه ده؟

پوښتنه: د جنابت له غسل څخه مخکی لومړی داوداسه څه گټه ده؟ ایا له ناپاکي لری کولو پرته اودس کیدای شی؟ د صحابه کرامو دا عادت جوړ شوی وو چی له خپلو ښځو سره تر نیز دیکت وروسته به ئی اودس وکړ او بیده به شو په دغه ناپاکي کښی اودس څنگه دی؟ په ذهن کی می نه راځی.

ځواب: د جنابت په حالت کی په اوداسه کولو سره پاکي نه حاصلیږی مگر په ناپاکي کښی لږ سپکوالی راځی که دیو شرعی حکم حکمت په ذهن کښی نشی رانوڅه تاوان دی

مسئله: که په شپه کی له کومی وجی دغسل اړتیا شوه او په دغه وخت کی په غسل کولو کښی تکلیف وی نوبته داده چی غسل وکړی لیکن که غسل نه وکړی نواستنجا او اودس دی وکړی بیده دی شی دغه مسنونه او غوره شوی طریقه ده (الجواب متین مخ ۱۰)

مسئله: په شپه کښی دبیدیدو په وخت کی اودس کول یعنی سره داوداسه بیدیدل ښه کاردی. آپ کی مسائل مخ ۳۴ ټوک دوهم،

مسئله: دناروغه دپښتنی لپاره په اوداسه تلل سنت دی مظاهرحق مخ ۳۵۳ ټوک) ددی وجه داهم کیدای شی چی دناروغ پوښتنه عبادت دی اوداښکاره خبره ده چی عبادت په اوداسه سره ښه او کامل گزری. معبد رفعت قاسمی غفر له

ایا کامل اودس ضروری دی کله چی درکعت دتیریدو ویره وی ؟

مسئله: که جماعت ولاړ وی هم بایدی کامل اودس وکړل شی داوداسه سنتونه پوره کول اړین دی که څه هم جماعت ختم شی.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۱ ټوک بحواله مرقات مخ ۱۲۱ ټوک)

مسئله: په یوه لاس اودس کول صحیح دی خود سنتو خلاف دی پرته له ضرورت داسی کول نه دی پکار. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۲ ټوک)

دمجبوری له امله خوله نه مینخل ؟

پوښتنه: که یو سړی خوله مینخی نو وینه کوی څه وخت وروسته وینه بندوی څرنگه چی دخولی په مینخلو کښی داودس د ماتیدو ویره وی له دغه وجی که خوله نه و مینخی اولمونځ وکړی صحیح ده کنه ؟

ځواب: په داسی وخت کی خوله نه مینخل صحیح ده بی له خولی مینخلو لمونځ صحیح ده.

ښاغلی دارالعلوم مخ^{۱۲۹} لومړۍ ټوک بحواله ردالمحتار مخ^{۱۲۵} لومړۍ ټوک کتاب الطهارت سنن الفسل،

پړیوه او داسه سریره بل اودس کول ؟

مسئله: که یو سړی د مابښپین د لمانځه لپاره اودس وکړ او اودس یې نه وی مات شوی نو دراتلونکی وخت د لمانځه لپاره نوی اودس کول واجب نه دی (هم په دغه اودس سره لمونځ کولای شی ترڅو چي اودس نه وی مات شوی. کتاب الفقه مخ^{۸۱} لومړۍ ټوک)

مسئله: که پر او داسه بل اودس وکړي ډیر ثواب ورکول کیږي.

(بهشتی زیور مخ^{۲۸} لومړۍ ټوک کبیری مخ^{۳۶} آپ کی مسائل مخ^{۳۱} ټوک دوهم)

مسئله: داوداسه په منځ کی داوداسه ضد شی واقع شوی یعنی داوداسه دکولوپه وخت داوداسه ماتونکی شی راغلی د مثال په توگه لاسونه او منځی مینځلی دی اودس ئی مات شونودوهم ځل اودس شروع کول لازمی دی لیکن د عذر حالت له دغه څخه بیل دی.

(کتاب الفقه مخ^{۸۱} لومړۍ ټوک ښاغلی دارالعلوم مخ^{۱۲۹} لومړۍ ټوک بحواله ردالمحتار مخ^{۷۹} لومړۍ ټوک)

دمسجد پرفرش باندی اودس کول

مسئله: په مسجد کی چي پر کوم ځای لمونځ کیږي (یعنی کوم ځای چي د لمانځه کولو لپاره معلوم شوی وی) هلته اودس کول صحیح نه دی خو که داسی اودس وکړي چي اوبه و مسجد ته نه شی داخلی بیاروا ده (علم الفقه مخ^{۸۳} لومړۍ ټوک)

مسئله دمسجد پرفرش باندی چي د لمانځه لپاره متعین شوی وی اودس کول روانه ده که ځای داوداسه لپاره جوړ شوی وی نو هلته دی اودس وکړل شی که نه وی دمسجد له فرش څخه دی لری شی اودس دی وکړي مقصد دا چي داوداسه مستعمل شوی اوبه دمسجد پرفرش

اچول منع دی. ختای محمودیه مخ ۱۲۷ توک لسم بحواله شامی مخ ۱۲۲ توک دوهم باب الاعتکاف.

مسئله: دمسجد داوداسه دخای اوبه داوداسه لپاره خاص شوی دی ددغه اوبوړول روانه دی خوکه دکلی (یا تالاب یا بل داسی شی) دعامو خلکو لپاره وو او د وړلو اجازه وی نویاروا دی. آپ کی مسائل مخ ۱۲۵ توک دریم

داودس دخای نالی. دمسجد غولی ته راستل ؟

پوښتنه: دمسجد دبرنډی پرڅنگ وراسته طرفته داوداسه کولونالی ده او دغه نالی دیانندی دمسجد غولی لاندی تیر شوی وی او د بندی والا داوداسه نالی بانندی راځی له هغه سره گډ پیری ایاداوداسه اوبه دمسجد غولی لاندی تیرولاشی؟ او ایاپه لمانځه کی څه فرق رانه ځی ؟

ځواب: که دمسجد دجوړیدوپه وخت کی یی دغه ډول وی ییاشرعا صحیح ده ددی له کبله په لمانځه کښی هیڅ فرق نه راځی لیکن که دنالی روپه اسانی سره وبلنی خواته بدلیدلای شی نو دغه ډیرښه او مناسبه ده. ختای محمودیه مخ ۱۹۸ توک لسم.

مسئله: داوداسه کول وروسته و مسجده د داخلیدوپه وخت کښی چی کوم څاڅکی داو بود مسجد پر فرش بانندی ولوړی ددغه څاڅکود لویدلو له کبله فرش ته خرابی پری همدارنگه له حوض څخه داوداسه کولو په وخت کښی احتیاط په کاردی چی په حوض کی څاڅکی ونه لوړی لیکن ددغه څاڅکوپه لویدلو سره حوض ناپاکه نه گزری. آپ کی مسائل مخ ۸۵ توک دریم.

مسئلہ: اودس وکړل شی وروسته پښی پرهغه ځای چی چوتی پرکښل کیږی کښیږدی اویا دمسجد پرفه باندی تیرشی نوپه دغه وخت کی پښی ناپاکه نه گززی نو صفونه هم ټول پاک دی اودس اود ټولولمونځ صحیح ده. (فتاوی دارالعلوم مخ ۳۷۳ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۳۲۴ لومړی ټوک)

پوقبریسیره اودس کول

مسئلہ: دروایا توڅخه معلومیږی چی کوم چال چلند له چاسره چی په ژوند کی ثابت تکلیفجن شوی دی له مرگه وروسته ئی هم هغه حکم دی اودا ښکاره ده چی په ژوند کښی که دیوسړی سره نیژدی کښینی دارنگه اودس کوی چی داوداسه څاڅکی اوبه پرهغه بل سړی ښلی نوو هغه ته تکلیف رسیږی. (امداد الفتاوی مخ ۳۹ لومړی ټوک)

مسئلہ: پرداسی ځای اودس کول چی داوداسه اوبه پوقبرلوپیږی روانه ده. (امداد الفتاوی مخ ۲۳۰ لومړی ټوک)

له کورڅخه په اوداسه راتلل ښه کاردی

مسئلہ: له کورڅخه ومسجد ته په اوداسه راتلل ښه دی له کورڅخه دمسجد و طرفته په اوداسه راتللو فضیلت په حدیثو کښی راغلی دی اوعقلاهم ددی غوره والی ښکاره دی ځکه چی په دغه کښی دمسجد ادب اواحترام دی که یوسړی په دربار کښی داخلیدل غواړی نودهغه دعزت کولو غوښتنه داده چی ځان پاک کړی اوله کورڅخه ولاړشی دارنگه نه چی ودربار ته ورسپیږی اویا اوبه طلب کړی دغه ددربار دتعظیم خلاف کاردی څنگه چی وحرم ته دداخلیدونکی لپاره

د موافقت څخه د احترام د ترلو څخه د بیت الله د تعظیم ښکار والی مقصود دی.

(احسن الفتاوی مخ ۱ اتوک دوم)

مسئله: نن سبا هم که په کور کېښی اودس وکول شی اویا ولاړشی وهغه ته ډیر ثواب حاصلیږي لکین د مسجد لپاره داوداس او غسل ځای جوړول ذریعه د ثواب مسنون او مستحب دی. (الجواب المتین مخ ۱)

په حدیث شریف کېښی داغلی دی چې نبی کریم ﷺ وویل چې کوم څوک چې د فرض دادا کول لپاره اودس وکړي له خپل کور څخه ووزي و مسجد ته نودغه کس ته هغه ثواب ورکول کیږي لکه څنگه چې د حج کوونکي او احرام والاته ورکول کیږي

تشریح: لکه څنگه ثواب چې د حج دادا کولو او احرام ترلو والاته ورکول کیږي ځواکي اودس د حج او احرام مشابه ده یعنی (د حج پشان دی) او مشابهت یې دارنگه بیان شوی دی چې لمونځ کونکي د لمانځه لپاره له کوره ووزي و مسجد ته ولاړشی اویا له لمانځه څخه فارغ شی څه وخت چې بیرته کور ته نه وي راغلی تر هغه وخته پوري برابر ثواب ورکول کیږي لکه څنگه چې حاجي د حج لپاره له کوره څخه وتلی وي او د حج دادا کولو وروسته کور ته نه وي راغلی نو هغومره ثواب ورکول کیږي ددی خبری په ذهن کی ساتل پکاردی چې داوداسه او حج په منع چې کوم مشابهت بیان شو دایو جزی مشابهت دی مشابهت ئی په دی اعتبار نه دی چې په ټولو وجو هاتو کېښی ئی ثواب برابر دی ځکه که د حج ثواب هم دومره شی څومره چې لمونځ کونکي ته ورکول کیږي بیا به حج کول دخلکو تر نظر عبث اوبی گڼي

وگنل شی دفرض لمانخہ دکونکی مشابہت دحج کونکی سرہ ورکړل شوی دی دخانیت اونورولمنخو کونکوته د عمری له کونکوسره مشابہت ورکړل شوی دی.

(مظاہر حق مخ ۱۸ لومړی ټوک)

له غسله وروسته اودس کول

مسئله: اودس درو ۳ اندامو (مخ لاسونه او پښو) مینځلو اودس د مسح کولو نوم دی او کوم څوک چې غسل وکړي نودهغه سره اودس هم وشوله غسله مخکی اودس کول سنت دی که یو سړی له غسله مخکی اودس نه وکړي غسل یې صحیح دی اود غسل په کولو سره ئی اودس هم وشود مسح معنی ده لوندل اس پر سرتیرول څه وخت چې پر سرباندي اوبه واچوی او توی شی نود مسح څخه زیات غسل وشود عوامو دا عمل چې له غسل څخه وروسته اودس کوی غلط کار دی اودس باید له غسل څخه مخکی وشي ددی لپاره چې د غسل سنت پوره اداشی له غسله وروسته اودس کول روانه دی (آپ کی مسائل مخ ۲۸ ټوک دوهم) مسئله: له غسله وروسته چې اودس مات شوی نه وی اودس کول ضروری نه دی. آپ کی مسائل مخ ۲۹ ټوک دوهم احسن الفتاوی مخ ۹ ټوک دوهم بحواله رد المحتار مخ ۹ لومړی ټوک)

د غسل په دوران کی که اودس مات شی نو؟

پوښتنه: له غسل کولو څخه مخته ئی اودس وکړ لیکن د غسل په وخت کی ئی اودس مات شونود غسل کولو وروسته اودس کول څنگه دی؟
 ځواب: که داوداسه تر ماتیدو وروسته غسل وکړي اوبه دغه کښی داوداسه اندامونه دوهم ځل ومینځل شی اوله دی څخه وروسته داسی

شی نہ شی رامنختہ چی اودس پری ماتپیری نودده اودس
وشواولمونخ پہ کولای شی.

مسئلہ: دامشهوره ده چی په بریند کیدلوسره اودس ماتپیری یاداچی
دبریند والی په حالت کی اودس نه پاتی کیچی داصرغ غلط دی.
(آپ کی مسائل مخ ۳۱ تھوک دوم)

مسئلہ: دجنازی دلمانخہ په اوداسه سره نورلمنخونه هم کیچی خوکه د
جنازی دلمانخہ لپاره تیمم ووهل شی نویانورلمنخونه نه دی پری روا
(آپ کی مسائل مخ ۳۱)

مسئلہ: دجنازی دلمانخہ لپاره یادسجدي دتلاوت لپاره چی اودس
وشی په هغه سره نورلمنخونه کول روادی بلکه داوبودنه موندلوله
امله اودمرض له امله دجنازی دلمانخہ لپاره چی کوم تیمم ووهل شوی
وی په هغه سره هم نورلمنخونه نه دی روا.

(احسن الفتاوی مخ ۱۸۷ تھوک دوم بحواله ردالمحتار مخ ۲۲۴ لومړی تھوک فتاوی دارالعلوم مخ ۱۵۰ لومړی تھوک)

مسئلہ: باید دجنازی له پورته کولوڅخه مخکی اودس وشي ددی
لپاره چی دجنازی لمونخ نشی تیردا حکم هم مستحب دی (مظاہر حق مخ
۳۸۲ لومړی تھوک)

په گرمواوبواودس کول

مسئلہ: په گرمواوبواودس کول هیڅ پروانه لری.

مسئلہ: که داوداسه کولوپه وخت کینی داندام یوه حصه وچه پاتی
شی نودوهم خل اودس کولوته هیڅ ضرورت نشته بلکه دهغه وچی
پاته شوی مینخل کافی ده لیکن پردغه وچه حصه اوبه بهول ضروری
دی صرف لاسونه پرتیرول نه کافی کیچی.

(آپ کی مسائل مخ ۳۲ تھوک دوم احسن الفتاوی مخ ۲۹ تھوک دوم آپ کی مسائل مخ ۳۲ تھوک دوم
واحسن الفتاوی مخ ۲۵ تھوک دوم بحواله ردالمحتار مخ ۱۲۱ لومړی تھوک)

دعذر له کبله په ولاړې اودس کول ؟

مسئله: په ولاړې سره اودس کولو سره د څاڅکو د غورځیدو ویره وی خومره چې مووس کیږي په ناستې اودس وکړي لیکن که مجبوري وی په ولاړې دریدلو اودس کول هیڅ تاوان نلري.

مسئله: نن سبا چې په کورونو کې دلوښود مینځلو لپاره کومی نلکي پورته لگولی شوی دی خلک له هغو څخه په ولاړې اودس کوی نو دا رنگه اودس کول هم روادی خوښه داده چې مخ پر قبله کښینی اودس وکړي.

مسئله: که په ناستې اودس نشي کولای نو په ولاړې دی اودس وکړي هیڅ تاوان نلري خود څاڅکو څخه ځان ساتل پکار دی.
(آپ کی مسائل مخ ۲۲ ټوک دوهم)

مسئله: په ناستې دی اودس وکړل شي که په ناستې دپښو مینځلو کښی تکلیف وی یا په ولاړو اودس کولو سره استعمال شوو او بوڅخه ځان خوندي کیږي نو په ولاړه دریدلو سره پښی مینځل پروانه لري بلکه استعمال شوو او بوڅخه د ځان ساتلو لپاره په ولاړو مینځل ښه دی. (اداب وضوء در مختار مخ ۸۶ لومړی ټوک فتاوی محمودیه مخ ۱۶ ټوک اووم)

په اوداسه کښی د مصنوعي وينستانو حکم

که سړی د مجبوري له امله پرسرد مصنوعي وينستانو استعمال کاوی نو هغه سړی داوداسه په وخت کی پر همدغو وينستانو مسح کولای شي شی کنه؟

خواب: د مصنوعي وينستانو استعمال روانه دى اونه د دوى داستعمال اړتياشته د سرد مسح په وخت كښې دوى لرى كول پكاردى كه مسح پروكړل شى اودس نه كيږي. (آپ كى مسائل مخ ۲۶ ټوك دوم)

داودس كولو پر وخت د قبلى لورته توكل ؟

پوښتنه: د قبلى و طرفته كښينى او اودس وكړى نو په دغه صورت كښې توكل هم وكړى ليكن د قبلى لورته توكل منع دى ددى څه حيثيت دى ؟

خواب: د قبلى ولورته توكل مكروه دى كه د قبلى ولورته مخ كړى خولاندى د ځمكى ولورته تو كړى بيا هيڅ پروانلرى لكه څنگه چى په حديث شريف كښې راغلى دى چى كه د لمانځه په منځ كښې د توكلو ضرورت شى تر پښولاندى دي تو كړى حالانكه په دغه وخت كښې د لمانځ كونكى مخ د قبلى ولورته دى سره له دى چى لاندى د زمكى ولورته د توكلو اجازه شته. (احسن الفتاوى مخ ۱۷ ټوك دوم)

پر خپل ځاى چى لمانځه پر كوى اودارنگه پر خپلو نورو شيانو توكللاى شى ليكن په مسجد كښې د لمانځه پر ځاى توكل روانه دى.

په اوداسه كښې د غنډ له امله د اندامو وچول

مسئله: په اوداسه او غښل كښې پر له پسى والى سنت دى يعنى دومره ځنډ به نه پكښې كوى چى تر بل اندام پرې منځلو پورى لومړنى اندام وچ شى همدارنگه د مسح وروسته او په تيمم كښې هم همدومره ځنډ نه دى پكار چى په دى وخت كه كوم غړى مينځلاى واى نو هغه وچيدى داهم د سنت خلاف كاردى. (احسن الفتاوى مخ ۱۴ ټوك دوم بحواله رد المحتار مخ ۱۱۴ ټوك دوم)

مسئله: داوداسه په اندامو کښې پرله پسې والی سنت دی فرض نه دی نوله دی کبله دوهم اندام دلومړي اندام داوبوله وچیدو څخه وروسته مینځل مکروه دی سنت طریقه داده دمثال په توگه لومړی به مخ مینځی. دستی به لاسونه تربربرو پورې مینځی. چی څنگلی ئی نه وی وچی شوی بیابنه دی پرسر مسح کوی او پاته اودس دی وکړی نوکه مخ ومنځي دومره وځنلیدی چي داودس اوبه پرمخ وچی شی نو اودس صحیح کیږی خو مکروه والی پکښې پاته کیږی.

(کتاب الفقه مخ ۱۰۱ لومړی ټوک)

مسئله: داوداسه اندامو کښې دترتیب لخوا ساتل سنت دی نه فرض (کتاب الفقه مخ ۱۰۹ لومړی ټوک)

مسئله: دغذرله کبله که داوداسه په منځ کښې یو اندام وچ پاته شی اودس مکروه نه دی اودهغه اودس کامل (پوره) دی اوبه دغه اودس سره لمونځ کولای شی اوبی له غذره داسی عمل کول یعنی په اوداسه کښې اندامونه وچول دسنت خلاف دی لمونځ بیاهم په دغه اوداسه روادی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۲۷ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۱۴۸ لومړی ټوک)

مسئله: په اوداسه کښې که داندام یو حصی ته اوبه ونه رسیږی او وچه پاته شی نو پردغه حصه دی اوبه وبهول شی بیا اودس صحیح کیږی خو که داندام یوه حصه دمینځلواولندول وروسته وچه شی بیابنه اوداسه کښې هیڅ زیان نه راځی اودس صحیح دی.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۲۷ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۱۴ لومړی ټوک)

مسئله: داوداسه کولوپه وخت کښې که پندی ته یا ویوبل ځای ته اوبه نه ورسیږی اوداوداسه کولو وروسته ورته معلومه شوه نو صرف په

لوندلاس تیرو لوسره صحیح نہ دی بلکه پرهغه خای به اوبه بهوی.
(مراقی الفلاح مخ ۳۶ لومری توک)

په اوداسه کښې اندامونه له درو ووارو څخه زیات مینځل

مسئله: په اوداسه کې خلک لاسونه تربریو پوری و مینځی اویا دری واره اوبه پرو بهوی نوشپړ ځله شوو که دری ځله په دی نیت سره و مینځل شی چی ثواب لری یاسنت دی نودغه عمل مکروه تحریمی دی او که دغه نیت یی نه وی بیله یو باعته دا عمل کوی نودغه عمل مکروه تنزهی دی او که د شک دلری کولو او دا طمنان د حاصلو لولپاره د درو څلو څخه زیات و مینځی نوهیڅ کراحت نلری خود مدرسی یاد مسجد په وقف شوو اوبو سره اندامونه تر درو څلو مینځلو زیات حرام دی.

(احسن الفتاوی مخ ۱۵ توک دوم بحواله ردالمحتار مخ ۱۲۲ او مظاهر حق مخ ۲۰۶ توک لومری)

مسئله: په اوداسه کښې دواړه لاسونه دری ځله مینځل په کاردی همدغه طریقه سنت ده پاته دلندو لولپاره او په یو ځل لاس تیره ولوسره هیڅ زیان نه راځی بلکه دغه ښه دی له دی وجی څخه چی دری ځله اوبه ښه باندی وبهیږی همدارنگه پر لاس باندی اوبه دگوتوله طرف څخه وبهول شی او دگوتو خللول دی د مینځلو په وخت کښې ووشی یادی د مینځلو څخه وروسته ووشی په هر ډول روادی.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۲۸ لومری توک بحواله ردالمحتار مخ ۱۰۹ لومری توک کتاب الطهارة)

دهراندام دری څلو مینځلو حکمت

مسئله: په اوداسه کښې دهراندام دری ځله مینځل د نبی ﷺ د مبارک عمل څخه ثابت شوی دی (احسن الفتاوی مخ ۹ توک دوهم) دهراندام

د دروځلو مينځلو حکم ځکه شوی دی چی له دروځلو څخه په کم
مينځلو کی پرنفس ډیر اغيزنه پيدا کيږي اودا عمل په تفریط (کوتهای
(کښې داخلېږي او په زیات مينځلو کښې افراط (زیاتوب) او اسراف
راځي ځکه که د مينځلو لپاره یو اندازه نه وای معلومه شوی نوبه
و سواسیانو تهوله ورځ د لاس پښوپه مينځلو کښې تیرولای اوله دوی
څخه به د لمانځه وخت هم تیریدلای همدغه وجه ده چی یو صحابی
ﷺ د نبی ﷺ څخه پوښتنه وکړه چی ایا په اوداسه کښې هم اسراف
شته؟ نبی کریم ﷺ وویل چی هو بی له شکه په اوداسه کښې اسراف
شته که څه هم اودس کونکی دروانی ویالی پر غاړه ناست وی او اودس
کوی. (المصالح العقلیه مخ ۱۹)

په اوداسه کښې د مسواک فضیلت

حضرت عائشة رضی الله عنها وائی چی نبی کریم ﷺ وویل چی
مسواک دخولی د پاکي ذریعه اود خدای جل جلاله
درضا اود خوشحالی وسیله ده دام المؤمنین حضرت عائشة رضی الله
عنها څخه روایت دی چی نبی کریم ﷺ چی به څه وخت له خوب څخه
راپورته شو که به شپه وه که ورځ داوداسه کولو څخه مخکی به ئی
مسواک واهو له همدی مبارکی څخه روایت دی چی نبی کریم
ﷺ وویل دکوم لمانځه داودداسه لپاره چی مسواک ووهل شی هغه
لمونځ او یا ۷۰ درجی فضیلت زیات لری تر هغه چی مسواک ئی په
اوداسه کښې نه وی وهل شوی (مظاهرق مخ ۳۸۱ لومړی ټوک)
حضرت عائشة رضی الله عنها بیان کوی چی نبی کریم ﷺ به څه وخت
مسواک وواهو نو وروسته به ئی مسواک ماته را کړ ددی لپاره چی زه

ٺي وينڻم ڇنگه ڇي به مالومري مسواڪ وواهاوويامي
وينڻلوني نبي ڪريم ﷺ ته به مي ورڪاوو. (ابوداؤد)

تشریح: ددي لپاره ڇي زه هغه وينڻم په دغه ددي خبري دليل دي
ڇي مسواڪ له وهلو وروسته مينڻل مستحب دي او علامه ابن همام
رحمة الله ليکلي دي ڇي دمساڪ دري ځله ووهل شي او هر ځل په
اوبو وينڻل شي دامستحب دي اوبل داڇي مسواڪ بايد پوست وي
اولومري به ماهغه مسواڪ واهي يعني نبي ڪريم ﷺ به دمساڪ
دولو وروسته خپل مسواڪ ماته دمينڻلو لپاره راکړ مابه هغه تر
مينڻلو مخکي په خوله کي واچاوي اووه به مي واهو او حضرت
عائشې رضي الله عنها به دا عمل ځکه کاوي ڇي نبي ڪريم ﷺ کومي
ناري پر مسواڪ لگيدلي وي هغه زما په خوله کښي راشي ڇي له هغه
څخه برکت حاصل شي اوياله مينڻلو څخه وروسته هغه مسواڪ
حضرت عائشې رضي الله عنها وني ڪريم ﷺ ته ددي لپاره ورکړي
که مسواڪ وهل پاتي وي نونبي ڪريم ﷺ به هغه پوره کړي په هر حال
ددي څخه دامعلومه شوه ڇي دبل مسواڪ په خوله کښي اچول او هغه
وهل مکروه نه دي دا هغه وخت که دمساڪ دمالک خوښه وي
اودوهمه خبره دامعلومه شوه ڇي دصالحانو دلاړو اونورو څخه برکت
حصولول غوره شي دي اودريم داڇي دښځو لپاره هم مسواڪ وهل
سنت دي.

(مظاهر حق مخ ۲۸۰ لومړي ټوک) محمد رفعت قاسمي غفرله

داوداسه له ادباو استو څخه هيڅ يو عمل داسي نه دي ڇي دهغه
تنگښت رسول الله ﷺ دومره کړي وي څومره ڇي هغه دمساڪ په

متعلق کړې دی او نبی کریم ﷺ خپله هم ددې بې اندازې اهمیت بیان کړې دی ددې لویه وجه داده چې دخولې څخه پرته د بدن په ښکاره حصو کښې یوه حصه دانه ده چې په هغې کښې دومره لوندوالی او د خوراک پاتې اجزایو ځای کیږي او د هوانه لگیدو له وجې څخه په خوله کښې بدبویي پیدا کیږي له دې وجې څخه انسان په بدبویي او خیرنه خوله سره چې کله د قرآن کریم تلاوت اولمونځ کوی نودغه و خداي پاک ته هم ښه نه ښکاري او پاک مخلوق چې فرشتی دی له هغه څخه په تکلیف کیږي په مسواک کښې د بدنې جوړوالی د بې شماره گټور سره یوه مهمه گټه داده چې دغه سره خداي جل جلاله خوشحاله کیږي او په عباداتو کښې دا جراو ثواب زیاتونکی دی.

(الترغیب والترهیب مخ ۳۴۴ لومړۍ ټوک)

د مسواک په وهلو کښې که څه هم هیڅ ستونزه نشته خو د لمانځه په ښه والی او غوره والی کې زیاتوب راځي او انسان چې د خداي په دربار کې په کومه خوله سره خبری کوی باید هغه پاکه کړي او چمتو شي.

(سعد رفت قاسی غفرله)

په حدیث شریف کښې راغلی دی چې نبی کریم ﷺ وویل که دا خیال نه وای چې امت به په لوی تکلیف کښې واچول شي نومی ودوی ته دا حکم کاوی چې د ماخوستن په لمانځه کښې ځنډ کوي او د هر لمانځه لپاره مسواک وهي. (بخاری مسلم)

تشریح: که می دا خیال نه وای چې امت به په تکلیف کښې ولویږي یعنی که زه نه ویریدای چې د امت خلک به په زیاته سختی کې مبتلا شي او پردوی باندې به تکلیف تیرېږي نو مایوه دا خبره پردوی لازمی

کوله چې دماخوستن لמוځ تردریمې حصې دښې پورې یاترینمې
شپې پورې وځنډوی اوپه دغه وخت کېنې یې وکړې اودوهمه مې
داخبره باندې لازمه وه چې دهرلمانځه لپاره یعنی دهرلمانځه
داوداسه په وخت کېنې دې مسواک ضروري ووې دادواړه عملونه
مستحب دي اوډیر فضیلت لري. (مظاهر حق مخ ۲۷۴ لومړۍ ټوک)

په مسواک وهلو کېنې دښې علیه السلام معمول (عادت)

حضرت عائشة رضی الله عنها وائی چې نبی کریم ﷺ به څه وخت
کورته راتلی نوله ټولو څخه مخکېنې به یې مسواک واهی (مسلم
(تشریح : دښې ﷺ په طبیعت مبارک کېنې چې څومره دنظافت
اوپاکۍ ماده په لویه درجه کېنې وه دهمدې اغیزوو چې نبی کریم
ﷺ به څه وخت کورته راتلی نوبه یې ترهر څه لومړې مسواک وواهو
ددې وجه دا احساسیږې چې په مجلس کېنې دډیر چپیدلوله کېله
اودډیر خبروله کېله په خوله کېنې څه تغیر راځي هغه دمسواک په
وهلو سره لري کیږي خوکه حقیقت ته وکتل شي نو دښې کریم ﷺ دې
مبارک عمل وځلگوته ددې دښوولو اوزده کولو لپاره وو چې دخپل
کور وگړي باید په خپل منځ کې په ډیره پاکۍ نظافت اونرمۍ سره
هستو گنه وکړي تردغه اندازی پورې چې دگلوون او خبرو په وخت
کېنې چې یوکس دخولې دتغیر (بدبویي) اودنورو په صورت کېنې له
تاسو څخه بدوالی لري والی اوتکلیف محسوس نکړي نوله دې امله
لومړې باید مسواک ووهل شي اوعلامه ابن حجرلیکی چې په دغه
حدیث کېنې دهرسړې لپاره تنگښت دی چې څه وخت وخپل کورته
داخليږي نو ترټولو مخکېنې دې مسواک ووهي ځکه چې په مسواک

وهلو سره خوله ډیره پاکه او ښه خوشبویه گړزی او دغه د کوردو گړو سره
د ښه تعلقاتو او د ښه چال چلند سبب گړزی په دغه حدیث کښې هغه
خلک هم باید فکر او غور وکړي کوم چی په کورکی
د کورد هستوگنوسره په ډیرو خرابو او خیرنو جامو کښې ژوند سبا کوي
او د باندې په ډیر اهتمام سره وزی بی شکه له کور څخه په وتلو کښې هم
د پاکي اهتمام کول دی خو په کور کښې دی هم لږ څه وی لکه څنگه چی
نرخپله ښځه په ښه حالت کښې لیدل غواړي همدارنگه ښځه هم خپل
میره په ښه حالت کې لیدل غواړي علماؤ لیکلي دی چی دمسواک
وهلو او یا (۷۰) گټی دی له هغو څخه چی په ټیټه درجه کښې ده هغه
داده چی دمسواک وهونکی به د مرگ په وخت کی د شهادت کلمه په
خوله وی. مظاهر حق مخ ۳۷۴ لومړی ټوک،

همدارنگه کوم څوک چی دمسواک پابنده وی او دمسواک اهتمام
کوي هغه به دخولی د کینسر څخه بی غمه وی. (مولانا محمد رفعت قاسمي غفر له)

مسواک څه دی او څنگه به وی ؟

سواک (مسواک) توری د سوک څخه جوړ شوی دی چی دهغه معنی
ده یو ځای کیدل مښلیدل په اصطلاح کښې (یعنی دمسواک وهلو)
مطلب د غاښونو یو مښول او دخولی پاکوالی دی او دغه غاښونو او
خولې پاکي که څه هم په هر هغه شی راتلای شی چی سخت او دغا
ښو نو ژړوالی او خیري لری کولای شی خو د دغه عمل لپاره چی شرعا
کوم شی اصل دی او په کوم شی سره چی سنت او مستحبوالی برکت
حاصلیږي هغه لرگی دی چی مسواک ورته ویل کیږي د ټولو عالمانو
پردی خبره اتفاق دی چی مسواک وهل سنت دی تردی اندازی پوری

چې دامام ابوحنيفه رحمه الله عليه مذهب دادی چې څه وخت اودس کيږي بايد مسواک ووهل شي اودامام شافعي رحمه الله عليه مسلک دادی چې څه وخت اودس کيږي مسواک هم ووهل شي اوڅه وخت لمونځ کيږي مسواک هم بايد ووهل شي گواکي کوم سړی چې په يوه اوداسه سره څلور لمونځونه کول غواړي نو دامام شافعي رحمه الله عليه د مذهب مطابق څلور ځله دهر لمانځه په وخت کښې مسواک وهل سنت دی ښکاره دی وی چې دسهار اود ماښين دلمانځه څخه مخکښې دمسواک وهلو زيات ټينگار شوی دی دخولې پاکي وخدای پاک ته څوښه ده اونبی کریم ﷺ به ددغه ډیر خیال ساتلو علماؤ ليکلی دی: چې دمسواک په بهتری کې څلويښت حديثونه نقل شوي دي چې دهغه څخه دخولې دپاک والی لپاره دمسواک اهميت ښکاره کيږي سره له دې چې خاص دخولې اود غاښونو لپاره نه بلکه دټول بدن دروغتيا لپاره په مسواک وهلو کښې ډیری لويي لويي گټې دي نوځکه مسواک وهل په هروخت کښې مستحب اوښه دی خاص يياد اوداسه کولوپه وخت کښې دقرآن دوويلوپه وخت کښې اوپه هغه کښې چې غاښونه ژړ شوي وی يادچپ کښيښتول يادلوږی له کبله يادهغه شي دخورلو او څښلوله کبله چې بدبويه وی دخولې خوند خراب وی اوخوله بدبويه کيږي نوپه دغه وخت کښې دمسواک وهل مستحب او ډير ښه دی مسواک بايد ديو ترڅنې ونی څخه وی اوکه دهغی ونی څخه وی چې له هغی څخه عام ډول مسواکونه جوړيږي بياخو ډير ښه دی ځکه چې په حديث شريف کښې ددغی ونی (درختی) څخه دمسواک دجوړولو يادونه شوی ده دمسواک لرگی دارنگه

کیدل پکاردی چی پنہ والی ئی ترغچنہ گوته کم نہ وی او اوږد والی به
 ئی دیوی لویشتی سره برابر وی همدارنگه دمسواک وهلوپه وخت
 کنبې داخیال ساتل پکاردی چی مسواک به دغابنوو پراخه حصه
 باید ووهل شی نه دغابنوو پراوږده حصه څکه دغابنوو پراوږده
 حصه باندی مسواک وهل اوری خرابه وی اولکه څنگه چی
 دیرو عالمانو لیکلی دی چی په اوداسه کنبې مسواک باید هغه وخت
 ووهل شی څه وخت چی خوله مینخل کیږی او ځینو علماؤ لیکلی دی
 چی داوداسه ډیپل کولو څخه مخکنبې باید مسواک ووهل شی
 (دواړی طریقې روادی)

مسئله: په یو مجلس یا دخلگو ومخته دارنگه مسواک وهل چی ناپی
 ئی غورځی مکروه دی خاص بیاد عالمانو او دبزرگانوپه مخکنبې
 ددغه ډول مسواک وهلو څخه ځان ساتل پکاردی.

مسئله: که یوسپی مسواک نلری یا دیوسپی غابنونه مات شوی وی
 یا بنوری مسواک نه شی وهلای نو هغه دی دبنی لاس په گوته سره
 غابنونه پاک کړی.

مسئله: دامستحب دی چی مسواک وهل دغابنوله بنی طرف څخه پیل
 کړی امام نووی رحمه الله علیه لیکلی دی چی دهغه معلومی شوی
 درختی دلرگیو څخه مسواک جوړشی که مسواک نرم جوړول اسانه نه
 وی نو په دغه صورت کنبې دی دیو پنډی او څیږی جامی یا دگوتی سره
 ومبني غابنونه دی په پاک کړی چی په هغه سره دغابنوو او خولی خیری
 لری کیدای شی. مظاهرحق مخ ۳۲۲ لومړی ټوک،

په مسواک وهلو سره وینه راووزی

پوښتنه : یوسړی که داوداسه کولوپه وخت کښې مسواک وهی نودخولی اونورو اندامودمینخلوڅخه وروسته دهغه له غاښونوڅخه وینه راځی دوهم ځل دی اودس وکړی؟ ځواب : په دغه حالت کښې باید اودس دوهم ځل ووشي.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۶ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۲۸ لومړی ټوک باب الوضو)
مسئله: که مسواک په هغه لوبښی کښې واچول شی چی په هغه سره اودس کیږی ددی لپاره چی لوند شی نوددغه لوبښی په اوبوسره اودس کول هیڅ پروانلری خوښه داده چی مسواک په اوبوسره ومینخل شی اونیم شی په لوشی کښې ئی داچولوضورت نشته (فتاوی دارالعلوم مخ ۸۴ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۱۰۵ لومړی ټوک) ځکه چی ونوروخلگوته په دغه لوبښی سره اودس کولوکښې ستونزه وی اوځینی خلگ دخولی ناجوړی لری نوله دی وجی څخه واخلگوته تکلیف رسیږی مولانا محمد رفعت قاسمی غفرله په اوداسه کښې دمسواک وهلو وروسته مسواک دپښی په گوته کښې نیول سنت طریقه نه ده ددی هیڅ سندنه دی ثابت شوی (فتاوی محمودیه مخ ۲۴۱ ج ۲) که اړتیا شوه نیسی دی خوداخیال دی نه کوی چی سنت دی. مولانا محمد رفعت قاسمی غفرله

مسئله: مسواک وهل دنراوښځی دواړولپاره سنت دی.

(امداد الفتاوی مخ ۲۹ لومړی ټوک)

په اصل کې سنت دونی مسواک دی که دغه نه وی نه پیداکیږی غاښونه نه وی یادغاښواووری دخرابی له کبله په مسواک وهلوکښې تکلیف وی نودضرورت له کبله دلاس په گوتوسره یاپه پنډه جامه یاپه منجن (دیودوانوم دی چی غاښونه په مینخل کیږی) سره یادی دبورش څخه

کارواخلي خود مسواک ددرلودلوپه وخت کښې دغه ذکرشوی شيان دسنت دادالپاره پس نه دی اود مسواک پوره ثواب نه حاصلېږي.

فتاوی رحيمه مخ ۲۶ ټوک درېيم بحواله شامي مخ ۷۰۷. الومري ټوک وکبري مخ ۱۳۲ اوهدايه مخ ۴ الومري ټوک وصفيري مخ ۱۴ اوبحرم مخ ۲۱ الومري ټوک اوغالمگیری مخ ۷ الومري ټوک،

مسئله: مسواک بايد ديوې لويشتي څخه زيات نه وي په پيل کښې که يوه لويشت وي ښه دی اوکه کم وي پروانه لری بياپه وهلو سره چی څومره کوچنۍ شي داستعمال وړدی.

فتاوی محموديه مخ ۲۹ ټوک دوهم بحواله شامي مخ ۷۸ الومري ټوک،

مسئله: مسواک په اندازه ديوې لويشتي مستحب دی

مسئله: له پيل څخه مسواک ديوې لويشتي څخه کم جوړول د استحباب خلاف دی که داستعمال وروسته کم شي بياڅه تاوان نلری.
(احسن الفتاوی مخ ۱۵ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۷۰۷ الومري ټوک)

له اوداسه وروسته خاص دلمانځه مخکي مسواک وهل څنگه دی ؟

پوښتنه: په رياض کښې می خلگ وليدل په صفوکښې ناست وو مسواکونه ئی وهل څه وخت چی به اقامت پيل شودوی به هم مسواک وهل پيل کړل اوورسته به لمانځه ته ولاړشول لمونځ به ئی وکړڅه وخت چی لمونځ وشوماله امام څخه پوښتنه وکړه چی داډول مسواک روادی ؟ نوامام وويل په حديث شريف کښې راغلی دی چی داوداسه څخه مخکښې اودلمانځه مخکښي مسواک ووهی: تفصيل راته وکړه:

ځواب: دغه امام چی دکوم حديث حواله درکړی ده هغه دادی که مو داویره نه وای چی خپل امت به می په تکليف کښې واچول شی نوو دوی ته به می دهرلمانځه په وخت کښې دمسواک وهلو حکم کړی وای

ددی حدیث پہ الفاظوکي دروايت نقل کونکو اختلاف دی ٿيئي
حضرات د عندکل صلاوتوري نقل کوی او ٿيئي ددغه پر ٿاي
د [عندکل وضو] توري نقل کوی. صحيح البخاری مخ ۲۵۹ لومري توک،

ددی دوارو توروپه وړاندي دامام ابو حنيفه رحمه الله عليه په
نزد حدیث مطلب دادی چي دهرلمانځه څخه مخکښي اودس وکړي
اودهر اوداسه په شروع کښي دمسواک وهلو ترغيب درکول شوی دی
اودهرلمانځه څخه مخکي دمسواک وهلو حکم څخه مقصد دادی چي
دهرلمانځه داوداسه له مخکښي بايد مسواک ووهل شی خاص
دلمانځه په وخت کښي دمسواک وهلو ترغيب نه درکول کيږي که
دلمانځه لپاره دولاړيدوپه وخت کښي ووهل شی نو دغابښو څخه
دوينوراو تلو ويره ده کوم چي اودس په ماتيري نوڅه وخت چي اودس
نه شوياته لمونځ هم نه صحيح کيږي له دی کبله امام ابو حنيفه رحمه
الله عليه وائي چي دهرلمانځه داوداسه څخه مخکښي مسواک وهل
سنت دی خاص دلمانځه په وخت کښي مسواک وهل نشته سره له دی
چي مسواک دخولي دپاکوالي اونظافت لپاره وهل کيږي اودغه
مقصود هغه وخت حاصل کيږي چي داوداسه کولوپه وخت کښي
مسواک ووهل شی اوياوروسته خوله ومينځل شی لمانځه ته
دولاړيدوپه وخت کښي بغيرله اوبواوخولي مينځلوپه مسواک
وهلو پاکی نه راځي کوم چي دمسواک څخه مقصوده دسعودي خلک
څرنگه چي دامام احمد بن حنبل په مذهب دی دده په مذهب کښي په
وينه راتلو سره اودس نه ماتيري نوله دی کبله دوی چي لمانځه ته

ولاړېږي مسواک وهی اود حدیث شریف هم دغه منشأ بولی (آپ کی مسائل مخ ۳۵ توك دوم)

مسئله: دا حنا فېه مذهب په روژه کښې هم دهر لمانځه داوداسه لپاره مسواک وهل مستحب دی او هغه دخولې بوی کوم چی الله تعالی ته خوښ ده هغه دمسواک وهلو وروسته هم وي. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۰ ج ۱ دهلای ص ۲۰۲ ج ۱ په حواله)

مسئله: داوداسه کولوپه وخت کښې مسواک وهل سنت دی که څه هم پراوداسه باندې بل اودس وشي اوددوی خورلو وروسته مسواک وهل بیا ځان ته سنت دی.

مسئله: مسواک وهل دښځو لپاره هم سنت دی خو که ددوی اووری دمسواک وهلو څخه خرايېږي نو ددوی لپاره ددرمال استعمال دسنت پرځای درېږي چی دمسواک په نیت سره استعمال شي.

(آپ کی مسائل مخ ۳۴ توك دوم ونماز مسنون مخ ۷۷)

مسئله: پرغانو باندې دخیري پری وتلوپه وخت کښې له خوب څخه دراپورته کیدلو وروسته په خوله کښې بدبويي وی نوو خانه کعبی ته دداخلیدوپه وخت کښې دیو مجلس یا جماعت ته دتلوپه وخت کښې اودقرآن شریف دویلپه وخت کښې مسواک وهل مستحب دی.

(علم الفقه مخ ۸۲ لومړی توك او کتاب الفقه ۱۱۹ لومړی توك)

ایا په برش وهلو دمسواک سنت ادا کیږي ؟

مسئله: ښه خودادی چی دسنت دادا کولو لپاره مسواک استعمال شي دبرش په استعمالو لوسره دځینو عالمانوپه نزد دمسواک سنت ادا کیږي اودځینوپه نزد نه ادا کیږي. (آپ کی مسائل مخ ۳۵ توك دوم)

پہ برش و هلو سره خاص دپاکی سنت ادا کیری پاته نور سنتونه نه ادا کیری هغوی لکه داچی دهغه معلومی درختی څخه به وی یادترخی درختی څخه به وی اوږدوالی پندوالی همدارنگه نور...

(مسئله رفعت قلعه مع غفر الله له)

مسئله: دبرش هغه وخت استعمال کیدای شی چی دحرامو وینستا نو څخه به نه وی جوړ لیکن په دغه سره سنت نه ادا کیری. (نماز مسنون مخ ۷۷)

مسئله: که دغابو درژیدلوله کبله دمسواک استعمال ممکن نه وی نو په منجن (دواده دغابو دمنځلولپاره) یا پیسټ (لنډه دواده) سره دمجبوری له وجی هم ثواب ورکول کیری که مجبوری نه وی نو دمسواک ثواب نه ورکول کیری. (نظام الفتاوی مخ ۴۲ لومړی ټوک)

داوداسه دوا جیدلو شرطونه

(لومړی) مسلمان به وی پرکافراودس واجب نه دی (ځکه چی اودس عبادت دی وکافرتنه دعبادت کولو حکم نشته)

(دوهم) بالغ به وی پر نابالغه اودس واجب نه دی

(درېیم) عاقل به وی پر لیونی مست او بی هوښه باندی اودس واجب نه دی

(څلورم) داوبو پر استعمال به قادر وی کوم سړی ته چی پراو بو استعما لولو قدرت نه وی پر هغه اودس نه دی واجب (پراو بو دنه قدرت بیان دتیم په بیان کښې راځی.

(پنځم) دلمانځه به دومره وخت پاته وی چی په هغه کښې اودس اولموښځ ځائیږی که سړی ته دومره وخت نه شی پیدا نو پر دغه سړی اودس واجب نه دی دمثال په توگه یو کافر په داول تنگ وخت کې

اسلام راوړې چې داوداسه اولمونځ دواړو د ځائيدلو وخت نه وويایو نابالغه په دغه وخت کې بالغ شى. (علم الفقه مخ ۲ لومړى ټوک او کتاب الفقه مخ ۸۰ لومړى ټوک)

مسئله: که یو نابالغ اودس وکړى نو اودس يې صحيح بلل کيږي لکه څنگه چې دبلوغ څخه لږ مخکې اودس وکړى بيا وروسته بالغ شى نودده اودس اودس بلل کيږي ځکه جائز دى چې په دغه اوداسه سره لمونځ کولای شى ددغه صورت که څه هم واقع کيدل نادردي خود مسافر و لپاره اوددغه خلکو لپاره چې په صحراؤ کې اوسېږي اوبه لږ وى گټور دى. (کتاب الفقه مخ ۷۸ لومړى ټوک)

داوداسه دصحت شرطونه

(لومړى وټولواند اموت ته اوبه رسول که ديوه وينسته په اندازه ځای وچ پاته شونو اودس صحيح نه دى
(دوهم) پريښه به داسې شى نه وى چې دهغه له کبله وبدن ته اوبه نه رسيږي دمثال په توگه داوداسه پراندامو غوړې وى يا يې په گوته تنگه گوتمۍ وى

(درېيم) په کومو حالاتو کښې چې اودس ځى او په کومو شيانو چې اودس ماتيږي دغه شيان به نه وى په دى شرط چې دغه سړى به معذوره نه وى (دمعذوراودس په دغه حالاتو کښې هم صحيح کيږي لکه وچاته چې دسوزک ناروغى وى هروخت يې بولى روانى وى نوددغه سړى اودس په دغه حالت کې صحيح ده) که حائضه يا نفاسه اودس وکړي نو صحيح نه دي چنوب (وچاته چې دغسل اړتيا وى) که

اودس وکړې اودس يې نه کيږي دبولواود گندگي کولوپه وخت کښې
 که اودس وکړې نو نه صحيح کيږي. (علم الفقه مخ ۲ لومړۍ ټوک کتاب الفقه مخ ۲ لومړۍ ټوک)
 مسئله: که دحيض په حالت کښې اودس وکړې بيا له حيض څخه پاکه
 شي نو ددغه اودس ته اعتبار نشته ځکه چې له پيل څخه صحيح نه وو
 (کتاب الفقه مخ ۲ لومړۍ ټوک)

داوداسه فرضونه

(لومړۍ) ټوله مخ يوځل مينځل خوا داوداسه والاټي خپله ومينځي
 اويائي بل څوک ورو مينځي يا پخپله ومينځل شي لکه يو څوک چې په
 درياب کښې لامبوووې يا دباران اوبه يې پر مخ وښلي دټوله مخ
 څخه مرادهغه اندازه چې دتندې څخه بيا ترزنې پورې اوله يوه
 غوړڅخه تر بل غوړپورې ده دفقه او په نزد مينځل له يوه ځايه پر بل ځاي
 اوبه بهول اوداندام د مينځلو وروسته دستي به يودوه څاڅکي الوزي
 (دوهم) دسترگوچې کوم کونج دی اوپوزي ته نيژدې دی ددغه
 مينځل فرض دی او اکثر وخت پردغه ځاي خيري يوځاي کيږي بايد
 دغه پاکي شي اوو مينځل شي
 (درېيم) دزني مينځل فرض دی په دې شرط چې دږيري وينستان به نه
 وي باندې يا وينستان خووي دومره وي چې زنه ښکاره کيږي
 (څلورم) دشونډانو هغه حصه چې د بندولو وروسته ښکاره کيږي
 مينځل فرض دی
 (دوهم فرض)

(لومړۍ) د دواړو لاسو مينځل تر پير يو پورې فرض دی که ئې پخپله
ومينځی او که ئې بل څوک ورو مينځی يا پخپله و مينځل شی دواړه
دی يوځای کړی و دي مينځی يادی ييل ييل و مينځی
(دوهم) که دگوتو و منځ ته پرته له ځلالو لخوا به نه رسيږي نو ځلالول
يې فرض دی

(درېيم) که ديو سړی په يوه طرف کښې دوی پښی وی يادوه لاسونه
وو که يې په دواړو لاسونو کار کاوی شيان يې په نيولای شو او په
پورته کولای يې شوو نو د دواړو لاسونو مينځل فرض دی همدارنگه
که ئې د دواړو پښو څخه کار اخستلای شو او تللای شونو د دواړو پښو
مينځل فرض دی که يې په دواړو کار نه شوای کولای بيا که د دواړو
گوتی نښتی وی بيا هم د دواړو مينځل فرض دی او که يوځای سره
نښتی نه وی بيا دهغه مينځل فرض دی چی کار په کول کيږي د لاس
پښی په منځ کښې که بل لاس او پښه نښتی وی دهغه مينځل په
اوداسه کښې فرض دی په دی شرط چی د داسی ځای سره به نښتی وی
چی دهغه مينځل په اوداسه کښې فرض وی د مثال په توگه په لاس
کښې د څنگل ياد څنگلی څخه لاندی يوځای شين شوی وی په پښه
کښې دبجلکو لاندی نښتی وو که د څنگل ياد بجلکی څخه لوړ نښتی
وو نو دوهمره حصه مينځل فرض دی چی د څنگل يا بجلکی دلاندی
حصی په برابری وی.

درېيم فرض:

د سرديو ي حصی مسح کول دی.

څلورم فرض:

پنځم: کوم ځای چې دبارخوگانو او غوږونو ترمنځ دې دهغه منځل فرض دی پیری که راغلی وی کنه دواړې پښې تربجلکوپوری مینځل فرض دی په دې شرط که یې دپوست موزې نه وی اغوستی که دگوتو وییځوته پرته له خلال کولو څخه اوبه نه رسیدلی نودگو تو خلال هم فرض دی (علم الفقه مخ^۸ لومړی ټوک شرح الوقایه مخ^۱ لومړی ټوک هدایه مخ^۲ لومړی ټوک مراقی الفلاح^{۱۸} کبیری مخ^{۱۷} شرح نقایه مخ^۴ ابوداؤد مخ^{۲۰} لومړی ټوک قرآن کریم مائده پاړه^۴)

مسئله: په اوداسه کښې دپښو مینځل فرض دی اوبه قطعی ایات (وارجلکم) ثابت دی پرپښو باندې مسح هغه وخت کول کیږي چې دڅرمنی موزې یې اغوستی وی مسح دشیعگانو قول دی هیڅ کله صحیح نه دی. (فتاوی دارالعلوم مخ^{۱۲۷} لومړی ټوک بحواله ردالمحتار و منیه مخ^{۱۵})

داوداسه وجبات په اوداسه کې څو واجب دي

مسئله: داوداسه څلور واجب دي

(لومړی) که دوریځویا پیری یا بریتو ویښتان دومره گڼ وي چې پوست یې پټ کړی وی نه معلومېږي نو په دغه صورت کښې دهغه ویښتانو مینځل واجب دی چې په هغه سره پوست پټ شوی وی پاته هغه ویښتان شوو چې برسیره پرپوست زیات شوی وی مینځل یې نه دی واجب

(دوهم) دپیریو مینځل واجب دی که دیوچاویوه اړخ ته دوه لاسونه وی نو پر هغه ددواړو لاسو پیری مینځل واجب په دې شرط چې ددواړو لاسو څخه به کار اخستلای شی که له دواړو لاسو څخه یې کار نه

شواى اخستلاى اودواړه لاسونه يې يوځاى يعنى سره نښتى وى
بياهم ددوهم لاس ږيرى مينځل واجب دى او که يودبل څخه بيل وى
نويياصرف دهم هغه لاږيرى مينځل واجب دى کوم چى کارپه کول
کيږي دلأس له منځه که دوهم لاس پيدا شونود هغه څنگل ياد څنگلى
په اندازه حصه مينځل واجب دى

(درېيم.) دسرپرڅلورمه برخه مسح کول واجب ده که پرسرباندې
ويښتان وى نوپر هغه ويښتانومسح کول کوم چى دسرپرڅلورمه برخه
باندې پراته دى واجب ده

(څلورم.) ددواړوپښود بجلکومينځل واجب دى داهغه وخت چى
دڅرمنى موزې به نه وى باندې که ديو سړى په يوه طرف کښې دوى
پښي وى نوپه دغه کښې هم هغه تفصيل دى کوم چى دږيريوپه بيان
کى تير شو. (علم الفقهم ۵۹ لومړى ټوک)

مسئله: ږيره يا بريت يا وريځى که دومره گڼ وى چى پوست نه تر
ښکارېږي نو ددغه پوست مينځل فرض نه دى بلکه پر هغو ويښتانو
اوبه بهول چى دپوست پرځاى ولاړدى کافي کيږي په دغه صورت
کښې دهغو ويښتانو مينځل واجب دى چى دمخ په اندازه کښې دى
پاته هغه ويښتان چى دمخ د ذکرشوى اندازى څخه زيات وى دهغه
مينځل واجب نه دى. (بهشتى زيورمخ ۱۲ ټوک ۱۱ بحواله درمختارمخ ۹ لومړى ټوک
آرفتاوى دارالعلوم مخ ۱۲۴ لومړى ټوک)

مسئله: دسترگى پوزى او خولى دننه حصه مينځل فرض نه دى
(۲) وريځى ږيره او بريت که دومره گڼ وى چى پوست نه ښکارېږي نو
ددغه پوست مينځل فرض نه دى (۳) په اوداسه کښې چى دکوم

اندامو مينځل فرض دی که پر هغه داسی شی نښتی ووچی داو بود
رسیدلو څخه یې منع نه کوله نو دهغه لری کول فرض نه دی.

(علم الفقه مخ ۸ لومړی توک)

یادونه: که څه هم عزتمنو فقهاؤ داوداسه او غسل په احکا مو کښې
د واجباتو او فرائضو تفصیل نه دی کړی دواړه یې یوځای جمع کړی
دی بلکه ځینو واجبات هم د فرض په عنوان سره بیان کړی دی
او ځینو دا هم لیکلی دی چی په اوداسه او غسل کښې هیڅ واجب نشته
ددی وجه داده چی په اودس او غسل کښې دواړه په عمل کولو کښې
سره برابر دی لکه څنگه چی د فرض په پری بنودلو سره اودس او غسل
نه صحیح کیږی همدارنگه د واجب په پری بنودلو سره هم اودس
او غسل نه صحیح کیږی خود کتونکو داسانی لپاره یې فرض ییل بیان
کړی دی او واجبات یې ییل بیان کړی دی د مثال په توگه فقهاؤ دواړه
لاسونه سره د بریو مینځل فرض کړی دی موږ خاص د لاسونو مینځل
په فرض کښې داخل کړی دی د بریو مینځل می په واجباتو کې لیکلی
دی. (حاشیه علم الفقه مخ ۹ لومړی توک)

داوداسه ستونه

(لومړی) داوداسه نیت کول دی؛ نیت دانه چی په ژبه سره څه ووايي
بلکه نیت دادی چی صرف اراده وکړی چی زه اودس صرف د ثواب
او د خدای جل جلاله د خوشحالی لپاره کوم نه د لاس مخ او پښو پاکو
لولپاره. (درمختار)

(دوهم) سنت دادی چی دغه کلمی: **بسم الله العظيم والحمد لله على دين الاسلام** ووايي او اودس پیل کړی.

(دریم) دمخ دمینخلوڅخه مخکېنې دواړه لاسونه سره دموڼدو یوځل مینځل دی څه وخت چې لاسونه تربربر یو پوری مینځي نولاسو نه پیا له دغه څخه مینځل پکار دی.

(څلورم) ددري ځله خوله مینځل دی لیکن دهرځل اوږه به نوې او خوله به د کوی دومره زیاتوب مبالغه به کوی چې اوږه وخلق ته ورسېږي په دی شرط که روزاتی نه وو که روزاتی وو بیادومره زیادت نه دی پکار.

(پنځم) دخولی دمینځلوپه وخت کېنې به مسواک وهی دمسواک وهلو طریقه داده چې مسواک به په بڼی لاس کېنې داول نیسی چې یوه سرته یې نژدی بته گوته وی او تریل سربه گمچي گوته لاندی کوی پرمنځ او پرلوره حصه به یې نوری گوته وی داسی به یې نه نیسی چې موټ بند کړی لومړی به دلوړو غاښو پر اوږدوالی کېنېږدی او بڼی طرف ته به یې کش کړی او بیادی وچه طرفته همدارنگه دی بیادلاندی غاښوسره وکړی اودیوځل مسواک وهلوڅخه وروسته مسواک دخولی څخه وکارې او خوله دی له اوږو څخه خالی کړی او په نوواوږو ی وهی بیادی مسواک وهی همدارنگه دی دری ځله په دغه شان مسواک وهی له دی څخه وروسته دی مسواک و مینځی اودیوال دی جگ کړی پرڅمکه دی نه ږدی دغاښونو پرپراخه حصه دی مسواک نه وهی (یعنی) مسواک پرچه او بڼی حصه وهل پکار دی نه پرلوره او کښته حصه باندی مسواک باید دسخت اووچ لرگی څخه نه وی کوم چې و غاښوته زیان رسوی اونه باید داسی نرم اولوندی وی چې خیری نه پاکوی دیلو یازیتون یادیو ترخی درختی

څخه باید نه وی درمیان به باید وی دډیری نرمی درختی څخه یاد زهر
جنی درختی څخه باید نه وی په اوږدوالی باید یوه لویشت وی په
استعمال لوسره که کم شی پروانلری او په پنډوالی به دبتی گوتی
څخه زیات نه وی سیده به وی که مسواک نه وی بیادی دگوتی
اوجامی څخه کارواخلی.

(شپږم) په پوزه کښی دری ځله اوبه اچول دی او هر ځل به نوې اوبه وی
اودومره زیاتوالی به کوی چی اوبه دپوزی واخرته ورسپړی (یعنی
دپوزی وییڅ ته).

(اووم) ددروځلو خولی مینځلو وروسته چی محرم نه وی (یعنی کوم
څوک چی دحج یاد عمری په نیت دا حرام تړلی وی اودا شرط څکه چی
دیریری په ځلالو کښی دویښتانو د ماتیدو ویره وی او هغه څوک چی
احرام یی تړلی وی و هغه ته دویښتانو د ماتولو ای اجازه نشته بلکه ځینی
منع شوی دی) بیرته به ځلال وی په دی شرط چی بیرته به ئی گڼه وی
دځلال طریقته داده چی په بنی لاس کښی به اوبه راواخلی دزنی څخه
چی لاندی ویښتان دی دهغه په بینځو کښی دی واچوی اودلاس چپه
طرف دی دغاړی و طرف ته کړی گوتی دی په ویښتانو کښی واچوی
دلاندی طرف څخه دی ولور طرف ته کش کړی

(اتم) لاسونه به دگوتو له طرفه څخه مینځی دیریریو له طرفه څخه دی نه
مینځی.

(نهم) تر یریریو پوری له دروځلو مینځلو وروسته دلاس گوتی دی دری
ځله ځلالی کړی دلاس دگوتو ځلالول هغه وخت سنت دی چی دگوتو
ومنځ ته اوبه رسپړی او که دگوتو ومنځ ته اوبه نه رسیدی بیا اوبه

وررسول فرض دی اوهمدغه صورت دپښودگوتوهم ده (اوددی
 طریقه داده چی دیوه لاس چپه حصه دبل لاس پرورغوی کنسپیدی
 دلورلاس گوتی دلاندی لاس په گوتو کښی واچوی اوکش دی کړی
 (لسم) دپښوددروخلومینخلوپه وخت کښی هرخل دپښودگوتو خلا
 لول دی دپښودگوتوخلال باید دچپه لاس په کوچنی گوته وشي طریقه
 یی داده چی دښی پښی دگوتو څخه شروع کړی دچپه پښی پرکوچنی
 گوته دی پای ته ورسوی

(یوولسم) یوخل دټول سرمسح کول دی ددی طریقه داده چی دواړه
 لاسونه سره دگوتو اوورغوودی لاند کړی دسردمخ پربرخه دی
 کنسپیدی اووشاته دی کش کړی اویادی دشاله لوری څخه دسردمخ
 لوری ته کش کړی

(دوولسم) دسردمسح څخه وروسته دغوږو مسح کول دی په نویو
 اوبوسره دی لاس نه لندوی بلکه دسردمسح لپاره چی لاسونه په
 کومو اوبوسره لاند شوی وی په هغه اوبوسره دی دغوږو مسح وکړی
 خوکه دسردمسح وروسته یی لاس پگری یاخولی سره ونښلی اولاس
 ئی وچ شونویادی دوهم خل لاس لوند کړی دغوږو دمسح طریقه داده
 چی کوچنی گوتی دی غوږوپه سوړو کښی کنسپیدی اوودی بنوری
 دشهادت په گوتودی دغوږو دننه برخه اوپه بته گوته دی دغوږو
 دباندی برخه مسح کړی (البحر الرائق)

دیارلسم) هراندام درې ځله داسی مینخل چی په هرخل مینخلوسره
 اندام ټوله پوره ومینخل شی که اندام یوخل پوره ونه مینخی نوڅه

وخت چي ئى دوهم ځل اوبه پرتيرى كړې دغه دوهم ځل مينځل نه بلل
كېږي بلكه يوځل و مينځل شو.

(څوارلسم) اودس په هغه ترتيب سره كول په كوم ترتيب سره چي
ليكل شوى دى يعنى لومړى به خوله و مينځى ييا به پوزه و مينځى
نيامخ ييا د پيرى خلالول ييا د لاسو مينځل ييا د گوتو خلال ييا د سر مسح
كول ييا د غوږو مسح ييا د پښو مينځل او تر ټولو وروسته د پښو د گوتو
خلالول

(پنځلسم) بشي اندام تر چپه اندام لومړى مينځل.

(شپاړسم) ديوه اندام د مينځلو وروسته د دوهم اندام په مينځلو كښى
دومره ځنډ نه كول چي هغه لومړى اندام وچ شى سره له دى چي هوا هم
برابره وي كه يو چا د ضرورت له كبله دومره ځنډ وكړ ييا هيڅ پروا نه لري
(يعنى بيله ضرورته دومره ځنډ بايد نه شي را چي هغه لومړنى اندام وچ
شى.

(او ولسم) د مينځلو په وخت كښى به اندامونه په لاس موښ اولاس به
پراندامو باندې تيروي. (علم الفقه مخ ۶ لومړى ټوك هدايه مخ ۶ لومړى ټوك كبرى
مخ ۲۲ شرح النقايه مخ ۹ لومړى ټوك و كتاب الفقه مخ ۵ لومړى ټوك)

داوداسه مستحبات

په اوداسه كښى څوارلس (۱۴) مستحبات دي:

(لومړى) داوداسه كولو په وخت كښى پر پورته ځاى كښينا ستل ددى
لپاره چي استعمال شوى اوبه د جامو او بدن سره ونه نښلى.
(دوهم) داوداسه كولو په وخت كښى و قبلې ته مخامخ كښينا ستل.

(درېم) داوداسه لوبښې په دځاوروڅخه جوړوي که داستيلويياگيلټ
څخه جوړوي يادنورودارنگه شيانوڅخه جوړوي دپلاستېک په لوبښې
سره هم اودس کول روادۍ فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۹ نوم لومړی بحواله
ردالمحتارمخ ۲۰۰ لومړی ټوک،

په اوداسه کولوکې له بل څخه دکومک غوښتنه نه کول يعنې په بل
چاسره به اندامونه نه مينځي (خوداهغه وخت چې عذراومجبوري نه
وي) بلکله خپله به يې مينځي که يوچاوبه درکړي او اودس خپله
وکړي هيڅ پروانه لري.

(پنځم) داندامو مينځل چې ترکومه ځايه پوري فرض يا واجب دی له
هغه څخه به زياتوب نکوي.

(شپږم) په ښي لاس سره خوله مينځل اووپوزي ته اوبه وراچول دی
(اووم) په کيڼ لاس سره پوزه مينځل.

(اتم) وگوتمی يابل داسی شی ته حرکت ورکول چې اوبه لاندی
ولاری شی.

(نهم) دغوړودمسح په وخت کښی دوی کوچنی گوتی دغوړوپه
سوروکی اچول.

(لسم) دپښي دمينځلوپه وخت کښی په ښي لاس اوبه ورباندی اچول
اوپه کيڼ لاس منښول.

(يوولسم) په یخ کښی پر لاس اوپښو لوند لاس تیرول دی چې په اسا
نی سره اوبه وټول اندام ته ورسیري ځکه چې ځینی وخت پښه چاودلی
وی نووهغه ته اوبه رسیدل اسانه نه وی.

(دوولسم) په اوداسه اوله اوداسه څخه وروسته هغه دعاوی ویل دي کومې چې په حدیث شریف کښې راغلي دي دغه دعاوی داوداسه په مسنونو طریقو کښې دي.

(دیارلسم) داوداسه له اوبو څخه د پاته شوو اوبو په ولاړې څښل دي.
داوداسه مکروهات

(لومړی) کوم شیان چې په اوداسه کښې مستحب وو د هغو پر خلاف عمل کول اودس مکروه کوي.

(دوهم) اوبه له ضرورت څخه زیاتې مصرفول.

(درېیم) اوبه دومره لږ استعمالول چې له هغه څخه اندامونه مینځلو کی زیان راشي.

(څلورم) داوداسه په دوران کښې بیله ضرورت د دنیاوی خبری کول.

(پنځم) بیله عذره په اوداسه کښې دنورو اندامو مینځل.

شپږم: پرمخ او نورو غړیو په زوره اوبه ویشتل.

(اووم) د درې څلو څخه زیات اندامونه مینځل.

اتم: په نویو اوبو درې ځله مسح کول.

نهم: تر اوداسه وروسته د لاسونو اوبه څښل.

(علم الفقہ مخ ۲۲ ج ۱، نورالایضاح مخ ۸، کتاب الفقہ مخ ۲۲ لومړی ټوک)

داوداسه مسنونو او مستحبو طریقو

داودس کولولپاره د خاورو یا د بیل شي په لوبښي اوبه واخلي او پر لوړ ځای دي کښینی مخ دي و قبلی شریفی ته وگرزوي او په زړه کښې دي دا اراده وکړي چې زه اودس خاص دخدای جل جلاله دخوشحالی لپاره کوم مقصودمی د بدن مخ یا لاسو پاکوالی نه دی دغه اراده دی

دهراندام دمينځلوپه وخت کښی کوی اوييادی بسم الله العظيم
والحمد لله على دين الاسلام ووايي په ښی لاس کښی دی اوبه
راواخلي دواړه لاسونه دی ترموندو پوری ومينځی همدارنگه دی
دری ځله وکړی ييادی په ښی لاس کښی اوبه راواخلي خوله دی په
ومينځی اومسواک دی په ښی لاس کښی دارنگه ونيسي چی کوچنی
گوته دی دمسواک دیوه سرسره وی اوبته گوته دی دمسواک له بل
سرسره نيژدی وی اوبته گوته دی پرمسواک برسیره وی اومسواک
دی دپورته لوری غاښو پراوړدوالی کښيږدی وکين طرف ته دی
راولی ييادی همدارنگه دلاندی غاښوسره ولگوي ييادی مسواک له
خولی څخه راوباسی اوودی نوبتيزی اوودی مينځی ييادغه رنگه
دری ځله مسواک ووهی ددی ورسته دی دوه ځله نورپه خوله اوبه
وگرزوی ددی لپاره چی دری واره په خوله اوبه گرزول پوره شی له
درووارو څخه دی زیات نه وی په خوله دی دارنگه اوبه گرزوی چی
ترحلق پوری ورسپړی يعنی اوبه دی غرغره کړی په دی شرط چی
روژاتی نه وی دخولی دمينځلو وروسته بسم الله اودشهادت دکلمی
وروسته دادعاوایی: (اللهم اعنی علی تلاوة القرآن و ذکرک و شکرک و حسن
عبادتک) په پوزه کښی داوبواچولوپه وخت کښی دبسم الله اود شها
دت دکلمی وروسته به دادعاوایی: اللهم [ارحنی راحة الجنة ولا تر حنی
راحة النار]

ييادی په ښی لاس اوبه راواخلي پوزې ته دی دارنگه وروپړی چی
دپوزی ويښ ته ورسپړی دا هغه وخت چی روژه يي نه وی اوبه کين
لاس دی پوزه پاکه کړی دارنگه دې دری ځله عمل وکړی دهرځل لپاره

دی نوی اوبه را اخلی بیادی په دواړو لاسو کښی اوبه راواخلی دټوله
مخ سره دی ولگوی او پری دی مینځی ترداندازی پوری چی په برابری
دیوه وینسته باندی خای پاته نه شی او که احرام یی نه وو ترلی نوډیره
دی خلاله کړی دارنگه چی په ښی لاس کښی دی اوبه راواخلی ډیری
دوینستانو بیخونه دی لاند کړی دلاس د شاه برخه دی وغاړی ته
ورڅیرمه کړی گوتی دی په وینستانو کی واچوی له لاندی څخه دی
وپورته خواته کش کړی دارنگه دی دوه ځله نور مخ و مینځی اوډیره
دی خلاله کړی له درووارو څخه دی زیات نه مینځی ددی لپاره چی
دری واره مخ و مینځل شی اودری واره ډیره خلاله شی اودمخ
د مینځلو په وخت کښی دبسم الله اودشهادت دکلیمی څخه وروسته
دادعاوایی اللهم بیض وجهی یوم تبيض وجهه وتسودوجه [بیادی په
ښی لاس کښی اوبه راواخلی ترډیر پوری دی پرو بهوی اوودی مو
ښی اوودی مینځی چی دیوه وینسته په برابری خای هم وچ پاته نه شی
که یی په گوته گوتی وی وهغه ته دی حرکت ورکړی که څه هم
گوتی ارته وی همدارنگه ښځه دی وچلیانوته چی په غوږ کړی ئی
وی حرکت ورکړی اوبنگړی چی ئی پلاس کړی وی حرکت دی ورکړی
همدارنگه دی دوهم ځل لاس و مینځی بیادی په همدغه ډول کښی لاس
دری ځله و مینځی اودښی لاس د مینځلو په وخت کښی تر بسم الله
اودشهادت کلمی وروسته دی دادعاوایی: اللهم اعطنی کتابی یمینی
وحاسبنی حسابیسیرا اودکښی لاس د مینځلو په وخت کښی دی تر بسم
الله اودشهادت ترکلیمی وروسته دادعاوائی: اللهم لاتعطنی کتابی
بشمالی ولا من وراظهری] بیادی دواړه لاسونه لاند کړی ډپوره سر مسح

دی دادول و کپی چی دواړه ورغوي سره له گوتو دسرپر مخکنی حصه کښیږدی له مخ څخه دی وشاته کش کپی اویادی دشاله خوا دمخ وخوا ته راکش کپی اودغه لاسو سره که وچ شوی نه وی او که وچ شوی وی بیادی لاندې کپی دغوږو مسح دی په وکپی اودادول چی دوی کوچنی گوتی دی دغوږوپه سوریانو کښی کښیږدی اودسر دمسخ کولوپه وخت کښی دی بسم الله اودشهادت ترکلمی وروسته دادعاوایی:

اللهم اظلنی تحت عرشک یوم لا ظل الا ظل عرشک [اودسر مسح دی یو خل وکپی دغوږو دمسخ کولوپه وخت کښی دی دبسم الله اودشهادت ترکلمی وروسته دادعاوایی: اللهم اجعلنی من الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه] اویادی دښی لاس څخه اوبه واچوی او په کین لاس سره دی لومړی ښی پښه ومینځی دري ځله اوهرخل دی دچپه لاس په کوچنی گوته څخه خلال بیادی چپه پښه ومینځی دري ځله اوهرخل دی دهغی گوتی دچپه لاس په کوچنی گوته باندی خلالی کپی چپه پښی خلال دی دچپه پښی دبتی گوتی څخه پیل کپی دراسته پښی دمینځلویه وخت کښی ترېسم الله اودشهادت کلیمی وروسته دی دادعاوایی: اللهم ثبت قدمی علی الصراط المستقیم یوم تزل الاقدام]

اودچپه پښی دمینځلویه وخت کښی ترېسم الله اودشهادت ترکلمی وروسته دی دادعاوایی: اللهم اجعل ذنبی مغفوراً سعی مشکوراً و تجاراً تی لن تبوراً [اوس اودس پوره شواو اودس دی په خپله بی دچاله مرستی وکپی (که معذور نه وو) اودیوه اندام دمینځلو وروسته دی دستی بل اندام مینځی چی لومړی مینځل شوی اندام دهواله برابری

سرہ سرہ وچ نہ شی کہ داوداسه له اوبوڅخه اوبه پاتی شی که دهغوڅښل وغواری نوولاردی شی او هغه دی وڅښی اودشهادت کلیمه دی وواپی اودادعادی وکړی [اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من المتطهرین واجعلنی من عبادک الصالحین واجعلنی من الذین لاخوف علیهم ولاهم یحزنون] همداغه اودس دی چی نسبت یی دنی کریم ﷺ ارشاد دی: چی که یو څوک زمارنگه اودس وکړی نو دهغه مخکنی گناهونه بخښل کیږی. (علم الفقه مخ ۵۲ لومړی ټوک مسلم شریف ۱۲۲ لومړی ټوک کتاب الفقه مخ ۱۲۲ لومړی ټوک ترمزی شریف مخ ۳۲ لومړی ټوک بهشتی زیور مخ ۲۸ لومړی ټوک)

مسئله: تراوداسه کولو وروسته ځینی خلک انا انزلنا سورة ترپایه وائی ددی ذکر په یوه روایت کی هم نه دی راغلی دځینو مشائخوپه عادت مبارک کښی ددغه اودنورودعاوو دویلو ذکر که څه هم پیدا کیږی خو په صحیح حدیثو کی ددی ثبوت نشته کوم روایات چی په دغه اړه ذکر کیږی هغوی دا اعتبار وړ نه دی دغه پرځان لازم ول اودغه مستحب گڼل له ستونځ خلاف کاردی (نماز مسنون مخ ۸۲ تفصیل وگوري امداد الفتاوی جدید مخ ۳۲ لومړی ټوک) او په ویلو کښی ئی ثواب شته خو چی سنت یا مستحب ئی ونه بولی داسی بلل وړ لره پکار نه ده ډولاسد درخت قاسمی غفرله

حنفیه دغه دعاوی په سنت کښی نه شمیری بلکه دوی وائی چی دغه مندوب یا مستحب دی. (کتاب الفقه مخ ۱۲۵ ج ۱)

مسئله: داوداس کولو وروسته د شهادت دکلیمی دویلوپه وخت کښی واسمان ته کتل دنی کریم ﷺ څخه ثابت دی: [سبحانک اللهم وبحمدک

اشهدان لا اله الا انت استغفرک واتوب الیک واشهدان محمد عبدک ورسولک [احسن الفتاوی
مخ ۱۷ توک دوهم بعواله ردالمحتار مخ ۱۵ لومری توک وفتاوی رحیمیه مخ ۲۰ توک اووم
اوشامی مخ ۱۱۹ لومری توک وفتاوی محمودیه مخ ۲۷ توک دوهم، یعنی له اوداسه
وروسته واسمان ته دکتلویه وخت کنبی دغه دعاویل دی دغه خاص
له ادا بوخنده ده. مولنا محمد رفعت قاسمی غفرله

کوم شوک چی داوداسه کولوپه وخت کنبی دغه دعاووائی دهغه
لپاره دبخنلویوه پرچه لیکل کیپری اوپر هغه باندی مهر لگول کیپری
اوا اینودل کیپری دقیامت ترورخی پوری به هغه جوړه او ثابته پرته وی
(دبخنلو حکم پر خپل خای پاته کیپری. (حسن حصین عربی مخ ۴۸)

داوداسه وروسته دتوبی ددعاویلوراز

په اوداسه کی داوواندامو مینځلوخه داو وگناهو دپربینیدلو ولورته
اشاره ده اودخدای جل جلاله ولورته درجوع صورت اودبنکاره
اوباطنی پاکوالی دعوه اودزیان حال دعاده له دی خه وروسته
دتوبی دعا په ژبه ویل دخدای جل جلاله درحمت دجذب کولولپاره
ډیره مناسبه اوتاکید کړشوی دعوه ده ځکه چی څه وخت دانسان
بنکاره حصه په اوبوسره پاکیپری نودده دفطرت غوښتنه وی چی زړه
هم همدارنگه پاک شی خو هلته دخدای جل جلاله دقدرت خه پرته
دبل چا طاقت په کارنشی راتلای. (المصالح العقیلیه مخ ۱۵)

داستجاب په ډول له اوداسه خه دپاته شوو اوبودخبنلوراز

له اوداسه خه دپاته شوو اوبوپه څښلو کنبی دارازدی لکه څنگه چی
انسان پربنکاره اندامو باندی اوبه اچوی دبنکاره اندامو دگناهو
نوڅخه توبه کښونکی گززی همدارنگه داوداسه کونکی له طرفه

دپاته شوو او بویه څښلو کښی دا اشاره ده چی ای زما خالق له څنگه
چی تازما ښکاره یعنی ظاهر پاک کړی دی همدارنگه زما باطن هم پاک
کړی. (المصالح العقلیه مخ ۱۷)

داوداسه په اوبو کښی یو خاص ډول برکت اوبښه اثر پیدا کړی له
همدی امله داوداسه څخه پاته شوی اوبه باید وڅښل شی او ددغه
اوبو څښل په ولاړه هم روادی. (مظاهر حق جدید مخ ۳۹۶ لومړی ټوک)

په او داسه کښی باید مخ تر کوم ځایه پوری ومنځل شی ؟

داوداسه د څلورو فرائضو تفصیل کوم چی د حنفیه ووپه نزد معتبر دی
(لومړی) فرض دمخ مینځل دی ددی متعلق څلور مسئلې دادی :

(۱) دمخ په څلور وچو دواوږدوالی او پراخوالی کی څه شته ؟

(۲) دوهم داچی د بیری بریتواو ورځو ویښتان ترکومی اندازی
مینځل کړی.

(۳) داچی دسترگو ظاهری اوباطنی کومو برخو مینځل واجب دی او د
کومو دا واجب نه دي.

(۴) داچی د پوزی په بیخ کی د تیانو پشان غوښی ترکومه ځایه مینځل
کړی دمخ څلور حدود دغه دی دهغه چا دمخ اوږدوالی چی بیره نه
لری دویښتانو دښه کیدوله ځای څخه بیا تر زنی لاندی پوری دی
دویښتانو دښه کیدو دتندی څخه پورته دی عام ډول دانسان مخ
دتندی له هغه ځای څخه پیل کړی چی له هغه څخه ویښتان ښه کړی
دویښتانو دښه کیدو ځای دتندی څخه پورته دی چی وهغه ته وایي :
عامه یا قوره نوعومأ چی دانسان مخ دتندی دهغه اړخ څخه پیل
کړی له کوم ځای څخه چی ویښتان ښه کړی دویښتانو دعادت

خلاف شنه کیدلوصورت دادی چی انسان به یا اصلع وی یا افرع
 (یعنی یابه دلفرتندی والوی یابه دکوچنی تندى والوی) اصلع
 دپراخ تندى والاهغه شوک دی چی دهغه ویبستان دسره دمخ له لوری
 خخه ختلی وی تردى اندازی چی هغه داسی وی لکه ویبستان چی یی
 پیدا شوی نه وی په دغه صورت کبسی حکم دادی چی هغه ټوله خای
 چی ویبستان ځینی ختلی وی مینخل یی واجب نه دی بلکه ترهغه خایه
 پوری مینخل واجب دی چیری چی عموماً دسرویبستان شنه کیږی
 یعنی له تندى خخه څه قدر نورپورته برخه افرع (یعنی دکوچنی تندى
 والا) هغه شوک دی چی دهغه ویبستان دومره غټیږی چی دهغه
 پرتندی باندی راځی اودځینوخلگوگمان وی چی وریځو ته رارسیږی
 ودغه چاته اغم یعنی دگنوویبستانو خاوندویل کیږی ددغه صورت هم
 هغه حکم دی کوم چی داصلع دی یعنی وده هم دتندی خخه یوڅه
 اندازه پورته مینخل واجب دی ځکه چی دزیاتوخلگو دسرویبستان له
 هغه خای خخه شنه کیږی په داسی صورت کبسی دزیاتو تابعدارى
 کیږی که یوسړی (مورزاده) له نورو انسانانو خخه جلا وی نوپر هغه
 سړی باندی دعاموخلگو خخه پرته نور احکام نه جاری کیږی اوس
 باید پوه شی چی په پراخوالی کی دمخ اندازه دیوه غوږ له بیخ خخه دبل
 غوږ څخه پوری دی چی وهغه ته ځینی خلگ نرمی یاد غوږ وپور دی
 وائی نو ښکاره شوه چی دزنی او غوږو ترمنځ کومه خالی گاه ده هغه هم
 په مخ کبسی شمارل کیږی نوله دی کبله ددی خای مینخل هم واجب دی
 دا حنا فو په نزد دمخ پیژندنه دپراخوالی او اوږدوالی په اعتبار هم

په اوداسه کښې دېرې او بریتو متعلق مسئلې

مسئله: پرمخ چي کوم ويښتان دي په هغوی کښې تر ټولو د یادونې وړ دېرې او بریتو ويښتان دي دېرې دويښتانو متعلق حکم دادي چي دمخ د پوست سره کوم ويښتان دي دپورته څخه بيا دزني تر لاندې پوري چي بشره ورته يل کيږي ددغه مينځل واجب دي اوددي څخه چي کوم زيات شوي ويښتان دي دهغو مينځل واجب نه دي نوځکه هغه خلگ چي ډيري يې اوږدي وي پردوی خالي دهغو ويښتانو مينځل واجب دي کوم چي دمخ پر پوست باندې شنه وي اودهغو ويښتانو مينځل کوم چي دزني پر پوست نه برخه باندې وي له دي څخه پرته دزياتو ويښتانو مينځل واجب نه دي که ويښتان کوچني وي دمخ دپوست وېرځي ته او بېرسيډلای شي نو ددغه ويښتانو خللول (يعني دلاس گوتی دي دېر مونځ پشان پکښې کښول واجب دي کنه دنورو ويښتانو دپورته څخه مينځل کافي دي دبریتو دويښتانو متعلق په مسئلو کښې اختلاف دي ځيني وايي که بریتونه گڼ وي چي اوبه وپوست ته نه رسيږي نو اودس باطليږي او ځيني بيا وايي چي اودس باطل نه دي بلکه دېرې په شان دښکاره برخي په مينځلو سره صحيح کيږي تر کومه ځايه چي داوداسه تعلق دي فتوی پردغه جاري شويده چي نه باطليږي ليکن په غسل کښې دبریتو دگڼوالي رعايت نه کيږي (يعني که خالي پرښکاره مينځلو باندې کفايت وشي غسل باطليږي غالباً ددي وجه داوي چي نبی کریم ﷺ دبریتو دغټيدو څخه منع کړيده ځکه چي په دغه کښې دخورک خنډوالی ټينگ پاته کيږي نوځکه په

تينگښت سره حکم دی چی دغه و مينځل شی اوبيله گټی بايدنه شی لوی.

په اوداسه کښی دور بخودو ښتانو متعلق مسئلي

پاته هغه وښتان شوو چی دسترگوڅخه پورته دور بخودی ددی متعلق حکم دادی که وښتان کوچنی وی اوبه تر پوست پوری رسیږی نوددی ښورول واجب دی ددی لپاره چی اوبه دوښتانو وینځوته ورسپی که گټی وی خللول یی واجب نه دی دپوزی په هکله حکم دادی چی ددی ټولی ښکاره برخی بایدو مينځل شی ځکه چی دامخ یوه برخه ده که لږڅه برخه یی وچه پاته شی که هرڅومره لږوی نو اودس فاسد پری ددو تینکو ترمنځ چی کومه پرده ده ددی لاندی برخی په پوزه کښی شامله ده دحنفیانو په نزد دپوزی ددتنه برخی مينځل فرض نه دی خو که پرمخ باندی زور تپ وی نوو هغه ته اوبه رسول واجب دی (داهغه وخت چی په تپ کی تکلیف نه وی) لکه څنگه چی دمخ ولاندی ځایوته چی له کمزوروالی څخه پیدا شوی وی اوبه ور رسول واجب دی.

مسئله: داوداسه کولو وروسته که ږیره کوچنی یاوخرپیل شی نو اودس نه باطلیږی. (کتاب الفقه مخ ۹ المومری نوک واحسن الفتاوی مخ ۱۲ نوک دوم وایده الفتاوی مخ ۲۰ المومری نوک)

مسئله: په پوزه کی یيله اوبو اچولواودس صحیح دی خود سنت خلاف دی. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۵ المومری نوک بحواله ردالمحتار مخ ۱۰۷ المومری نوک)

مسئله: په غسل کښی په پوزه کښی دتنه په هلووکی کی اوبه اچول فرض نه دی بلکه له کوم ځای څخه چی هلووکی پیل کیږی ترهغه ځای

پوری اوبه رسول فرض دی چی په لږ اهتمام او اسانی سره رسیږی (اوبه دسپاهه ذریعه د دماغ ولورته دکشولو هیڅ اړتیا نشته یوازې لکه څنگه چی په اوداسه کښی وپوزی ته اوبه اچول کیږی هغه کافی کیږی.

د احسن الفتاوی. مخ ۲۸ ټوک دوم وکشف الاسرار مخ ۱۶ لومړی ټوک وفتاوی محمودیه مخ ۲۵ ټوک دوم

په اوداسه کښی لاس تریږیو پوری د مینځلوراز

د قوت د وینې پاکۍ د زړه او ځگر لپاره د لاسونو مینځل د یرگتمن دی د لاسو هغه رگونه چی په واسطه یا بیلله واسطی وزړه یا ځگر ته رسیږی هغه په مینځلو کښی شامل شی او هغه رگونه چی زړه یا ځگر ته رسیږی هغه ځینی د لاس د گوتو ځینی دورغوو او ځینی له ډیریو وڅخه پیل کیږی له دغی وجه څخه د لاس مینځل تریږیو پوری کیږی ددی لپاره چی ټول رگونه په مینځلو کښی شامل شی د لاسو او د مخ د مینځلو وڅخه زړه او ځگر ته قوت رسیږی اوداوبو اثر درگوبه همدا رنگه د زړه او د ځگر وڅخه پرته ددی اثر پر نور بدن باندی هم لویږی بس د لاسو مینځل تریږیو پوری هم له دی امله وټاکل شو چی د بدن درگونو په ذریعه داوبو اثر وټوله بدن ته دننه ځی څه وخت چی اصل په اوداسه کی د بدن د اطرافو مینځل مقرر شونو د لاسو مینځل تریږیو پوری ځکه وټاکل شو چی له دی څخه دلپو مینځل اثر د انسان پر نفس باندی نه ښکاری ځکه د لاس ډیری څخه پرته اندام نه بلل کیږی. (المصالح العقلیه مخ ۲ لومړی ټوک)

په اوداسه کښی د ډیریو په اړه مسئلې

مسئله: داوداسه د فرائضو څخه دوهم فرض لاس تربيريو پوري مينځل دی د بيري څخه مراد د جوړهغه راپورته شوی هلوکي چی د لاس پرلاندی سريانندی وی دهغه په اړوند يو څو مسئلې دی يوه داده چی که د انسان د لاس گوتی پنځه وی نو دهغه مينځل واجب دی لیکن که پوره لاس زیات وو او هغه زیات لاس د قدرتی لاس سره یوځای وو نو دهغه مينځل واجب دی که له هغه څخه وتلی وی بیا ترهغه ځای پوری مينځل واجب دی تر کوم ځای پوری چی برابر وی د زیاتی برخی مينځل واجب نه دی لیکن مستحب د دی چی هغه هم و مينځی دوهمه مسئله داده که په لاس یا نوک کښی یوشی بندشی دیلگی په توگه وړه خاوره نوضروری دی چی لومړی هغه وباسی او اوبه دی دنوکانو بیخوته ورسوی که نه ورسپړی نو اودس باطلیږی دنوکانو د بیخو څخه مراد هغه برخه ده کوم چی دگوتو د غوښی سره پیوندوی.

مسئله: که نوک دومره لوی شوی وی چی دگوتی څخه وتلی وی نو دهغه مينځل واجب دی که نه و مينځل شی نو اودس باطلیږی او هغه خیري او که چری چی دنوکانو لاندی وی ددی په هکله مفتی به قول دادی چی دغه اودس ته هیڅ تاوان نه رسوی (هغه وخت چی اوبه ورورسپړی اولوند شی) خواه اودس کونکی د ښار یا د سحراوی دغه حکم له سستی څخه د ژغورلو لپاره دی د خاوندانو د تحقیق حنفیانو په نزد باندی د اضروری دې چی دلوی شوو نوکانو لاندی چی کومی خیری وی هغه باید و مينځل شی که دغه نه و مينځل شی نو اودس باطل دی (هغه وخت چی وچوالی پاته شی) ددی څخه پرته هم دغه عمل ښه دی ځکه چی دغه خیری چی دنوکانو لاندی یوځای شوی وی

دناروغی سبب گریزی ددودی پخوونکی چی نوکان یی لوی وی اوترهغه لاندی اوپه یوخی شوی وی نوددغه کارپه وړاندی دی معاف بلل شوی دی.

مسئله: دنکریخویدرنگ استعمالولوخخه چی کوم رنگ پاته شی له دئی خخه په اودس کبسی خه زیان نه راخی خووچی نکریخی که پرلاس پاته شی ددی له کبله په اودس کبسی تاوان راخی خکه چی هغه داو بودرسولوخخه منع کونکی گریزی.

مسئله: که دیوچادلاس یو خه برخه پری شوی وی نوپاته برخه دی و مینخی که پوره هغه اندام پری شوی وی چی مینخل یی واجب وی نودهغه مینخل هم ساقطیږی. (کتاب الفقه مخ ۱۰ لومړی ټوک)

مسئله: دلاسودگوتو خلال دلاس تربیرپوروری دمینخلووروسته کیږی اودپنبودگوتوخلال دهغه دمینخلووروسته کیږی ښه همدغه دی. (مظاهر حق مخ ۳۱۵ لومړی ټوک)

مسئله: رنگریز چی دجامودرنگولوکارکوی دهغه پرلاسوچی کوم رنگ ولگیږی دهغه دلری کولو ضرورت نشته خوکه پرلرگی یاو سپنی باندی دتینگیدورنگ (یعنی هغه رنگ چی اوبه نه ترووزی) پرلاس باندی ونښلی نودادی لری کږی ددی پرته اودس نه صحیح کیږی خوکه داسی رنگ نه وی چی له لاس خخه دی اوبه بندی کږی نوله دی سره اودس صحیح کیږی خکه چی په دغه وخت کبسی داسی شی نشوپاته چی اوبه منع کږی. (حسن الفتاوی مخ ۲۰ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۱۲۲ لومړی ټوک)

په اوداسه کبسی پښی ولی تربجلکوپوری مینخل کیږی ؟

(لومړی) د پښو تربجلکو پوری د مینځلورازدادی چی هغه رگونه چی دماغ ته رسیږی هغه څه د پښو د گوتو څخه پیل کیږی او ددغه ټولو د شاملیدو له کبله د دماغ بخارونه یعنی گرموالی مړه کیږی همدغه وجه ده چی د پښو مینځل تربجلکو پوری ټاکل شوی دی.

(دوهم) ځکه چی پښی زیات وخت تربجلکو پوری لځی وی او پر هغه باندي ضرر من اثرات او گرز او غبار لویږی نو ځکه د پښو د بجلکو پوری د مینځلو حکم شوی دی.

(درېیم) د پښو تربجلکو د مینځلورازداهم دی چی د بجلکو څخه کم پوره اندام نه دی اوسره ددی چی د ټوله اندام مینځل مقرر شوی دی ددی لپاره چی ددی د مینځلو اثر په ټول مینځلوسره وی. المصالح العقليه مخ ۲۲

په او داسه کښی د پښو او بجلکو په اړوند مسئلې

داوداسه له فرائضو څخه درېیم فرض دواړی پښی تربجلکو پوری مینځل دی بجلکه هغه هډوکی ته وائی کوم چی د پښی یالینگی پرکناره له پښې څخه پورته راوتلی وی پراودس کونکی باندي دا واجبه ده چی د پښی ولاندي طرف ته خاص فکر وکړی همدارنگه دی د پښی ولاندي برخي ته چی چاوددلي وی فکر کول هم ضروری ده که د پښی ټوله برخه یا ټوله پښه پری شوی وی نو ددی حکم دهغه لاس د حکم په شان ده کوم چی پوره پری شوی وی چی پورته ذکر شو.

مسئله: که لاس یا پښه غورکړی او بیا اودس وکړی او په پورته باندي وبهیري اود غور والی له کبله اوبه اندام نکړی جذب نوله دی څخه په او داسه کښی هیڅ تاوان نه راځی.

مسئله: که پښې چاودلې وې او پر هغه باندې ملهم یا واسلین لگولی وې اود هغه لاندې ته اوبه رسول ضررمن وې نو مینځل یې واجب نه دی که مینځل یې ضررمن نه وې بیادې پټې لری کړې هغه لاندې برخه دی و مینځی.

مسئله: که په پښه کښې چاوده وې چی دهغه مینځل یا لپتر لږه په او بوکی یې اچول بیله مینلود باندې رایستل ضررمن وې نود مینځلو فرضیت یې ساقطیږي و هغه ته پکار دی چی لوند لاس پرتیر کړی یعنی مسح دی پروکړی او که له دی څخه هم عاجز وی نو مسح هم ساقطیږي صرف دهغه برخی مینځل واجب دی چی مینځل یې ضررمن نه وې

دمولانا اشرف علی تهانوی رحمۃ الله علیه په مواعظ علم او عمل مخ ۳۳ کښې لیکلی دی له اودس کولو څخه مخته باید پښې لندی شی دغه ښه عمل دی کولای یې شی مقصود د پښو په مینځلو کښې مبالغه کول دی او مخته د پښو لندول (په مینځلو) کښې له دغی وجی څخه معلوم شو خودغه دی سنت طریقه نه بولی. (فتاوی رحیمیه مخ ۲۴۷ ټوک څلورم)

په اوداسه کښې د سر مسح په اړوند مسئلې

داوداسه له فرائضو څخه څلورم شی د سر د څلورومی برخی مسح کول دی اود څلورومی برخی اندازه یو ورغوی ټاکل شوی دی له دی کبله واجب دی چی دپوره ورغوی په برابری د سر د برخی مسح دی ووشی نو ځکه که لاس داو بوسره لگیدلی وې اودغه لاس د سر پرشایا پر مخ یا پرېل لوری باندې وگرزول شی نو مسح صحیح کیږي پردغه بناباندې د مسح لپاره د ضروری نه ده چی خاص په ورغوی سره به

مسح کوی بلکه پرخلورمه دسربانندی (دورغوی په اندازه پرخای) دلوندلاس اوبه رسول کافی دی.

مسئله: په لاس بانندی دمسح کولو لپاره دشرط دی چی لپترلپه په درو (۳) گوتواستعمال کوی ددی لپاره چی دوچیدومخته دسر دخلورمی برخی پوری اوبه ورسیری.

مسئله: که دوی گوتی دمسح لپاره استعمال وکارول شی نوزیات وخت دسر وخلورمی برخی ته دلاس درسولومخته گوته وچه پاتیبری او اوبه هلته نشی رسیدلای ترکوم خای چی مقصوددی.

مسئله: که دگوتوپه سروسره مسح ووشی چی له هغه څخه دومره اوبه غورزیدلی چی ترهغه خایه پوری رسیدلی ترکوم خای پوری چی یی رسول مقصوددی نومسح صحیح کیږی که دارنگه نه وویانه صحیح کیږی له دی کبله چی دسر دمسح لپاره نوی اوبه شرط نه دی نوکه لاس لوند وونومسح صحیح کیږی لیکن دانه دی زواچی دبل اندام په لوندوالی سره مسح وشی دیبلگی په توگه دڅنگلی دمینخلو وروسته لاس وچ شویادی دڅنگلی په اوبوسره لوند کړی اودسر مسح دی په وکړی نودغه نه کافی کیږی.

مسئله: دکوم سړی چی دسروینستان اوږده وی وغاړی اوتندی ته څړیدلی وی که پردغه څړیدلووینستانومسح وشی نومسح نه ده رواڅکه چی دمسح څخه مقصودمسح دخلورمی برخی دسره اوسر که سرخړیل شوی وی بیاخو هیڅ خبره نه ده (چی دسر مسح کول کیږی) خوکه پرسربانندی وینستان وی نوپردغه وینستانومسح کول ضروری ده کوم چی دسر دیوی برخی څخه پورته شوی وی یعنی کوم وینستان

چی خړیدلی وی هغه خو پر سرباندي بالکل نه دی نوددی د مسح څخه د سر مسح نه صحیح کیږي.

مسئله: که د سر ځینی برخه خړپیل شوی وی او ځینی برخه یې نه وی خړپیل شوی نو پر هره برخه چی مسح وشي صحیح کیږي.

مسئله: د سر له مسح څخه وروسته د وینستانوپه کمولوسره مسح نه باطلیږي.

مسئله: که دینخی ټوټه پر سرباندي وگرزول شي نو مسح صحیح کیږي چی د مسح په نیت سره وی.

مسئله: که سر او مخ یو ځای و مینځل نو صحیح کیږي خو مکروه ده

مسئله: پر پیږی او نور داسی شيانوباندي بيله ضرورته مسح کول صحیح نه ده همدارنگه د ښځی لپاره پردمسعال یا تکرې باندي چی پر سر کړي یې وی مسح کول روانه ده خو که هغه دومره نرم وی چی پر هغه مسح وکړل شي اوبه وینستانوته رسیږي نور واده.

«کتاب الفقہ مخ ۱۲ لومړی ټوک او فتاوی دارالعلوم مخ ۱۲۵ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۱۲ لومړی ټوک»

مسئله: د سر په مسح کښی سنت طریقه داده: چی په دواړو لاسوسره وشي که په یوه لاس وکړل شي مسح صحیح ده خود سنت طریقی موافق نه کیږي. «فتاوی دارالعلوم مخ ۱۳۰ لومړی ټوک بحواله عالمگیری مخ ۳۰ لومړی ټوک»

مسئله: د غاړی مسح د گوتوپه شاسره لکه څنگه چی مشهوره ده صحیح ده. «فتاوی دارالعلوم مخ ۱۳۲ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۱۵ لومړی ټوک»

مسئله: که د عطر وپمبه په غوږو کی پراته وی د مسح کولوپه وخت کی هغه لری کول سنت دی (ځکه چی د غوږو د ټولی برخی مسح سنت ده اودایله دی چی پمبه نه وباسی ممکنه نه ده اود سنت موقوف علیه

سنت وی نوڅکه ددی لری کول سنت دی) اوکه په سوریانو کښی
ایښودل شوی وی ییایی لری کول مستحب دی څکه چی دغوږو په
سوریانو کښی گوتی وهل مستحب دی کوم چی بی له پمبه لری
کولو ممکن نه دی نوڅکه ددی لری کول مستحب دی (امداد الفتاوی مخ
۳۵ لومړی توک مع حاشیه اساذی مولانا مفتی سعید احمد صاحب مدظلّه)

مسئله: د غږ په وخت کی یوازی په یوه لاس سره پرسر او غوږو مسح
کولای شی. (امداد الفتاوی مخ ۳۵ لومړی توک)

مسئله: څوک چی په اوداسه کښی یوازی د سر پر مسح کښی پرڅلور
می برخی بسنه او هیڅ کله د ټول سر مسح نکوی نو دغه عمل مکروه ده
(امداد الفتاوی مخ ۳۶ لومړی توک)

مسئله: که دسړی په سر کښی دومره ټپ یا درد وی چی مسح نه شی
کولای وهغه ته د سر مسح معاف ده.

(علم الفقه مخ ۳۲ لومړی توک او کتاب الفقه مخ ۱۱۹ لومړی توک)

په اوداسه کښی دپوزی دپاکولو حکمت

د هر مذهب او ملت خلک دپوزی گړنگ او خیری لری کولو ته په ښه
نظر گوری که دننه پوزه ونه مینخل شی نو دپوزی دوچ شوی
گړنگوڅخه و دماغ ته ناوړه اغیز رسیږی چی ځینی وخت د مرگ سبب
گړزی همدارنگه د عربو په رواج دپوزی توری د عزت اوزیاتوالی
پرځای کارول کیږی نوڅکه هغوی چی وچاته ښیراکوی نو ویایی چی
خدای پاک دی دده پوزه په خاورو ککړه کړی.

ددی مطلب دادی: چی دده عزت د لوړ مقام څخه د ذلت وځای ته
وغورزوی.

نودپوزی مینځل دلویې او غرو پرېښودلو او د خدای جل جلاله په دربار کې دخپل نفس کوچنی کولو ته اشاره ده. (المصالح العقلیه مخ ۲۲)

دناستی دخوب په کوم صورت کښی اودس ماتېږي

پوښتنه دناستی دخوب کوم صورتونه اودس ماتونکی دی؟
 ځواب (۱): که بيله يوشي ته تکیه کولو ویده شي او ونه نړیږي
 او یا خوند نړیدو په وخت کښی رانیذارشی اودس نه ماتېږي
 (۲) دهغه سجدی پر ډول ویدیدل چی د سنت طریقې مطابق وی اودس
 نه ماتوی (د سجدی سنت طریقہ داده چی نس له ورنوڅخه بیل وی
 همدارنگه څنگلی هم له اړخوڅخه بیل وی)

(۳) که پوره کوناته پر ځمکه نه وی پراته تکیه یی لگولی وی او ویده
 وی که پر خپل ورانه یا بل شی باندی وی اودس ماتېږي نوڅکه
 پردووزنگنو کښی ناستل او پر هغه تکیه وهل اودس ماتوی همدارنگه
 چارزانو کښی ناستل پر ورون یا بل شی باندی تکیه ولگوی اودومره
 ټیټ شی چی پوره کوناته پر ځمکه باندی لگیدلی نشی پاتی نوهم
 اودس ماتېږي خو که پره کوناته پر ځمکه باندی لگیدلی وی
 مثلاً زنگونونه ودروی په لاسويي ونیسی یا په جامه یا بل شی سره یی له
 ملاسره وتړی او پر زنگونو سر کښی ږدی ویده شی یا چارزانو کښی پ
 بریو سره پر ورونو تکیه وکړی دومره ټیټ شی چی کوناته پر زمکه
 باندی پوره ولگېږي نو اودس نه ماتېږي.

(۴) که پوره کوناته پر ځمکه ولگېږي او تکیه ولگوی دومره ویده
 شی که دغه شی ځینی لری شی دی نړیږي په دغه صورت کښی

اختلاف دی پر نه ماتیدوباندی یې فتوی راغلی ده یعنی اودس نه ماتېږي.

«احسن الفتاوی مخ ۱۲۲ توک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۱۲۲ لومړی توک فتاوی دارالعلوم مخ ۳۵ لومړی توک ومظاهرحق مخ ۳۲۵ لومړی توک علم الفقه مخ ۶۴ لومړی توک»

مسئله: مراقبې په حالت کښې په چارزانو ویدیدلو اودس نه ماتېږي دا هغه وخت چې ویوشی ته یې تکیه نه وی وهلی.

«فتاوی دارالعلوم مخ ۴۶ لومړی توک بحواله ردالمحتار مخ ۱۲۲ لومړی توک اوعالمگیری مصری مخ ۱۲ لومړی توک وامداد الفتاوی مخ ۳۸ لومړی توک»

مسئله: هغه څوک چې اودس یې کړی وی ویوشی ته تکیه ولگوي اودومره ویده شی که هغه شی ځینی لری شی نودی به ونړېږي اودس ئی مات دی. (شرح نقایه مخ ۱۱ او هدايه مخ ۱ لومړی توک)

مسئله: یوازی ویدیدل اودس نه ماتېږي بلکه په خوب کښې یو قسم غفلت پیدا کیږي چې دهواو تلو او نه وتلودرک سړی ته نه معلومېږي نودغه خوب اودس ماتوي (څه وخت چې انسان ویدېږي نودهغه بندونه سستېږي اودهواو تلو او نه وتلو گمان غالبه کیږي. محمدرفعت قاسمی غفرله)

مسئله: که یو څوک دناستی په دارنگه حالت کښې ووچي له خوب څخه زنگیدی اویا ونړیدی اودنړیدوپه حالت کی ئی سترگی راروښی کړي نودده اودس نه دی مات دهغه سړی هم اودس نه دی مات چې دخوب په داسی حالت کښې وی چې له ځان سره دناستو خلکو خبری زیاتې اوری اوپه پوهیږي. «درمختار مخ لومړی توک اردو»

مسئله: هغه خوب اودس ماتوي چې دسړی قوت ماسکه دارنگه ختم کړي چې دده کوناهې دزمکي سره نه لگیږي قوت ماسکه وهغه قوت

ته وایی چی انسان دهغه په ذریعه سره دتنه هوا وتل بندوی او پریوه
 اړخ ویدیدل څلور دوله خوب اودس ماتوی (۱) داړخ خوب (۲) کبریوه
 شی باندی تکیه لگول (۳) پرمخی خوب (۴) چپه ویدیدل : په دغه
 څلورو صورتونو کښی قوت ماسکه نه پاتیږی که دارنگه خوب ووچی
 هغه قوت ماسکه نه ختموله نو اودس نه ماتییږی که څه هم دغه کس په
 لمانځه یایی له لمانځه کښی قصد اویده شوی وی.

درمختار مخ ۷ لومړی توک مشکوٰۃ مخ ۸۲ لومړی توک

په قهقهه (په زوره خندا) سره دجنازی لمونځ دځنبدواو اودس نه ماتیدو وجه
 پوښتنه : که اودس لرونکی سړی په لمانځه کښی په زوره وخاندی
 اودس یی ماتییږی او دجنازی په لمانځه کښی په زوره خندا کولو سره
 لمونځ خرابیږی او اودس نه ماتییږی ددی څه وجه ده او حکمت پکی څه
 دی؟

ځواب : قیاس عقلی خودادی : چی په خندا قهقهه سره اودس هیڅ کله
 بایدنشی مات خودنبی کریم ﷺ څخه ثابته شویده چی نبی کریم
 ﷺ ویوسړی ته په خندا قهقهه کولو سره داوداسه او لمانځه راگزولو
 حکم وکړ نو ځکه پر مسلمانانو حکم منل ضروری شوو که څه هم دده په
 ناقص فهم کښی ددی حکمت رانشی خوڅه وخت چی دا حکم دقیاس
 ظاهری څخه خلاف دی نوله دی کبله پرکوم ځای چی وارد شوی دی
 پر هغه ځای پرېښودل کیږی پریل ځای باندی داوداسه د ماتیدو حکم نه
 کیږی که څه هم په دغه کښی قهقهه کول په نسبت وهغه بل ته ډیره بده
 ده دیلگی په توگه دجنازی په لمانځه کښی خندا قهقهه کول
 دا د اصولو قاعده ده چی کوم حکم نه قیاسیږی هغه له خپل ځای څخه

بل خای تہ نہ بیول کیہری۔ فتاوی دارالعلوم مخ ۱۴۸ لومری توک بحوالہ ہدایہ فصل
نواقض الموضوع مخ ۳۶ لومری توک تفصیل وگوری درمختار اور دمخ ۱۱ لومری توک

پہ فقہہ اوقی سرہ داودس ماتیدوراز

بہیدونکی وینی زیات قی بدن خرابوی اودنفس دمردارولوشی دی
اوپہ لمانخہ کبسی پہ زورہ خندا کول یوجرم دی چی دہغہ کفارہ راوړل
پکارده کہ ددغہ شیانوخنہ نبی کریم ﷺ داودس کولو حکم وکړی
هیخ عجیبہ نہ دہ دخنذا فقہہ جرم خکک شتہ چی پہ لمانخہ کبسی
قہقہہ دنفسیاتی پلیدی لہ کبلہ وی چی دہغہ دلری کولو لپارہ اودس
کول لازم شو «المصالح العقلیہ مرلانا نھانوی مخ ۳۸ واسراو شریعت»

دخنذا پہ اړوندہ مسئلہ

مسئلہ: کہ پہ لمانخہ کبسی پہ دومرہ زور سرہ وخنذل شی چی دہغی
خندا او ازخپلہ ہم واوری اولہ دہ سرہ یو خای خلگ یی ہم واوری لکہ
لویہ خندا چی ټولہ یی واوری پہ دغہ سرہ ہم اودس ماتیبی او ہم
لمونخ فاسدیږی کہ او ازخپلہ واوری اونوری نہ واوری کہ ډیر زیات
نژدی خلگ یی واوری نولمونخ فاسدیږی اودس نہ ماتیبی او کہ پہ
خندا کبسی صرف غاښونہ سپین کړی شی او ازبالکل نہ راووزی نونہ
اودس ماتیبی نہ لمونخ فاسدیږی ہمدارنگہ کہ کوچنی هلک یا
کوچنی انجلۍ چی تراوسہ پوری لوی شوی نہ وی پہ زور سرہ پہ
لمانخہ کبسی وخاندی یا پہ سجده تلاوت کبسی بالغ وخاندی اودس

يې نه ماتېږي هغه سجده اولمونځ فاسديږي چې په هغه کښي وخندل شي.

(بهشتي زيور مخ ۶ لومړي ټوک بحواله عالمگيري)

مسئله: د جنازي اوسجدي تلاوت په لمانځه کښي خندا قهقهه اودس نه ماتوي بالغ وي او که نابالغ وي. (منه مخ ۴۷ باب ماينقض الوضوء)

مسئله: د بالغ په خداکي د شرط دي چې خدا به درکوع اوسجدي په لمانځه کښي راغلي وي (که څه هم هغه خدا ترديره پوري نه وي) په سجده تلاوت اود جنازي په لمانځه کي په خندا قهقهه سره سجده اود جنازي لمونځ باطلېږي خواودس نه ماتېږي او که د لمانځه د وتلو په نيت قصدا خندا قهقهه وکړي اودس خوماتېږي ليکن لمونځ نه فاسديږي يعنې لمونځ صحيح کيږي دا حنافوپه مذهب د سلام گرزولو پرته په بله طريقه هم لمونځ ختمولای شي. (کتاب الفقه مخ ۴۴ لومړي ټوک او علم الفقه مخ ۱۷۰ احسن الفتاوي مخ ۲۴ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار)

دا ډول عمل کول ښه نه دي ځکه چې لمونځ يو عبادت دی اودا طريقه مناسبه نه ده. مولانا رفعت قاسمي

مسئله: د خندا دري قسمونه دي (۱) خندا قهقهه چې بل يې هم واوري (۲) ضحک چې خپله يې واوري بل څوک يې نه واوري (۳) تبسم چې مطلق اواز نه وي پکي يعنې غاښونه سپين کړي (چې دی ته په اوردو ژبه کښي مسکراناهم وايي) په خندا قهقهه سره اودس اولمونځ دواړه له منځه ځي په ضحک سره لمونځ فاسديږي په تبسم سره نه لمونځ فاسديږي اونه اودس. (درمختار اوردوم مخ ۱۱ لومړي ټوک)

مسئله: بالغ سړی در کوع اوسجدی په لمانځه کښی په زوره وخنډل چی دغه لپاره ده په جلاتوگه اودس یا تیمم وهلی وی بیا هغه په دغه لمانځه کښی حقیقتاوی یا حکماوی د حکماصورت دادی چی د لمانځه کولو په وخت کښی ده ته څه شی ورپېښ شی چی په هغه سره اودس مات شونو لمونځ یی په پټه خوله پرېښودی داوداسه کولو لپاره ولاړی چی اودس وکړی او پاته لمونځ پوره کړی اودس یی وکړ راروان شو پر یو خبره یی په زور سره وخنډل نودلته گوا د حقیقتا لمانځه په حکم کی نه دی بلکه په حکما لمانځه کی دی ځکه چی پر مخکی لمانځه باندی بناوی نو په دغه دواړو صورتو کښی د دغه لمونځ کونکی اودس ماتیرې او په زوره خنداوهغه ته ویله کیږی چی هغه دده سره یوځای ملگری واورى.

مسئله: که دمقتدی امام په زور سره وخنډل بیا مقتدی په زور وخنډل که څه هم هغه مقتدی مسبوق وی نو په دغه حالت کښی دمقتدی اودس نه ماتیرې له دی کبله چی امام څه وخت په زوره وخنډل نولمونځ باطل شو اوس چی مقتدی په زوره وخنډل نودده خندا د لمانځه څخه خارج موجوده شوه اوله لمانځه څخه خارج په خدا اودس نه ماتیرې.

مسئله: که امام په لمانځه کښی قصد اخبری وکړی او وروسته مقتدی په زور سره وخنډل دمقتدی اودس نه ماتیرې.

مسئله: دسلام گرزولو په وخت کښی قصد اخندا قهقهه وکړل شی د قصد اتوری ځکه یاد کړل شوی دی چی خروج بصنعه یعنی په خپل عمل سره د لمانځه څخه راوتل لمونځ نه باطلوی مگر اودس ماتیرې

شوه او کوم چی داوویل شوچی دسلام دگرزولوپه وخت کښی امام
خندا قهقهه وکړه بیا مقتدی خندا وکړه نو اودس نه ماتیرپی خوکه امام
قصد اخبری وکړی ددی وروسته مقتدی په زور سره وخنډل نودمقتدی
اودس نه ماتیرپی دلته یی داوښول چی دخندا او خبرو تر منځ فرق شته
خبری لمونځ ختموی نوځکه څه وخت چی په دغه صورت کښی
طهارت (پاکي) ختمه نه شوه نودمقتدی لمونځ نه فاسدیرپی او قهقهه
دتنه په لمانځه کښی راغله اوڅه وخت چی خندا قهقهه په لمانځه کی
راشی اودس ماتوی په خلاف دلومړی صورت چی امام خندا قهقهه
وکړی قصدا نوددی څخه پاکي ختمیرپی نو اوس په دغه حالت کښی
دمقتدی خندا په لمانځه کښی نه راغله نوځکه په دغه دده اودس نه
ماتیرپی. (کشف الاسرار ترجمه درمختار مخ ۱۶۶ لومړی ټوک او علم الفقه مخ ۵ لومړی ټوک)

په نس کی گړهاری راټل یا هو اښدول

مسئله: داوداسه کولوپه وخت کښی یا لمانځه کولوپه وخت کښی
هوانه وباسی بلکه بنده یی کړی نو اودس نه ماتیرپی او لمونځ صحیح
کیږی ځکه چی دهواوتل اودس ماتوی.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۲۶ لومړی ټوک بحواله ردالمحتار مخ ۲۶ لومړی ټوک)

دلمانځه په وخت کښی فکر کول لمونځ مکروه کوی. متصرفه قسماً
مسئله: که دهوادو تلویقین وی خواوازیابدبویی وکړی یا نه او هغه
سړی معذور هم نه وی نو اودس دوهم ځل پکاردی او که خاص شک
وی لپښه بنوریدل وی نو اودس نه ماتیرپی لمونځ صحیح ده.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۲۸ لومړی ټوک بحواله عالمگیری فصل ثانی سنن وضو مخ لومړی ټوک)

مسئله: که په نس کبسی له گرگرڅخه شک پیدا شی نو په دغه ډول شک سره اودس نه ماتیرې ترخوچی د هواووتلویقین نه وی اواز واورې یا بدبویی محسوس شی غرض دا چی یو ډول یقین یې راشی چی هواووتله ترخوپوری چی شک وی اودس نه ماتیرې لمونځ صحیح ده (الجواب المنین مخ ۱۰ و مظاهر حق ۲۲۲ لومړی ټوک فتاوی رشیده به مخ ۲۸۲ لومړی ټوک)

په هواووتلوی اودس ماتیرې ؟

پوښتنه : مسئله: داده: که اودس د هواووتلوله کبله مات وی نو صرف اودس دی وکړی دامعلومول دی چی له کوم ځای څخه هوا تله هغه ځای څخه مینځل کیږی ددی سره دی اودس وکړل شی څه وجه ده ؟
 جواب: ددی وجه نبی کریم ﷺ نه ده فرمائی یوازی داوداسه حکم یې کړی دی وچاته دا اختیار نشته چی ددی وجه وپوښتی دغه امر تعبدی دی. (فتاوی محمودیه مخ ۱۵ ټوک اووم بحواله هدایه مخ لومړی ټوک)

د هواووتلو څخه بدبوی له کبله دننه دنس حالت ته یو قسم مرداری اوضعف ورځی اود فرشتو څخه لری والی راځی اوشیطان او پیریان پرده باندی راگرزی ددی څخه وروسته داوداسه کولو حکم وشو ځکه چی په اوداسه سره مردازی پلیدی اوضعف لری کیږی اوله فرشتو سره نژدی کیږی اوله شیطانانو او بدو څخه لری کیږی (المصالح العقلیه مخ ۳۵)

مسئله: هوا اودس ماتوی خونجاست غلیظ نه دی بلکه پاک ده (څه وخت چی دمر دازی سره نه ووخی) ددی په وتلو سره جامه ناپاکه نه گززی. (کشف الاسرار مخ ۸۲ تهوک دوهم)

مسئله: هر هغه شی نجاست غلیظ دی چی دانسان له بدن څخه ووزی اودس یا غسل واجب کړی (پرت له هوا) لکه بولی مزی، وودی، نوونه، په ډکه خوله قی بهیدونکی وینه حیض او نفاس دغه ټول نجاست غلیظ بلل کیږی پرت له دشهید له وینو چی پر بدن یی پرتی وی دغه پاکي دی. (کشف الاسرار مخ ۸۴ تهوک دوهم)

ایا په رگ کښی پیچکاری لگول اودس ماتوی

مسئله: درگ په پیچکاری کی ددی معلومول چی ستن ورگ ته ورسیده ذریعه یی خاص داده: چی په پیچکاری کی وینه راشی ترڅه وخته پوری چی په پیچکاری وینه نه وی راغلی دوائی و بدن ته نه داخلېږی په غوښه او پوست کی پیچکاری لگول اودس نه ماتوی ځکه چی ددغه څخه په پیچکاری کښی وینه نه راوړی نو خالص په رگ کی پیچکاری لگول اودس ماتوی نه دغوښی او پوست.

مسئله: که یو چادستنی سرد بدن سره ونښلاوی او وینه راووته او بهیدلی نه وه نو اودس نه ماتېږی (کشف الاسرار مخ ۸۸ الومړی تهوک مسئله: داوداسه د ماتیدلو لپاره وینه راوتل او نه وتل برابر دی نولکه څنگه چی په وینه راوتلو سره اودس ماتېږی همدارنگه په وینه ننه

وتلو سره هم اودس ماتیرې نوڅکه درگ په پیچکاری سره اودس ماتیرې. (احسن الفتاوی مخ ۳۸ ټوک درهم بحواله درمختار مخ ۲۷ لومړی ټوک).
مسئله: پیچکاری لگول په بدن کښی وینه درمل او گلو کوز داخلول که د دغه شیانو داستعمل څخه یوشی له بدن څخه نه راوړی نو اودس نه ماتیرې څکه چی اودس ماتونکئ شی مردارده (یعنی د مرداری په راوتلو سره اودس ماتیرې) اودلته نه ده موجوده شوی خوکه دیچکاری څخه مقصد وینه را استل وی نو په دغه سره اودس ماتیرې.

(نظام الفتاوی مخ ۳۴ لومړی ټوک بحواله عالمگیری مخ ۱۰ لومړی ټوک درمختار مخ ۹۰ لومړی ټوک)

مسئله: دیچکاری یا دبل شی په ذریعه وینه را ویستل که راویستل شوی وینه پراندازه د بهیدلو وی اودس ماتوی په کبیری کښی راغلی دی چی بنکر لگول او دیره وینه له تپ څخه ویستل که څه هم د تپ بنکاره د ذری برابر وینه نه ولگیری په دغه سره اودس ماتیرې په تیروخت کښی د بنکر لگولو شی (دیچکاری پشان) سوری بنکروو او په نوی وخت کی پیچکاری هغه د بنکر دالی هغه شی چی وینه به په راوتله (بدل شوی صورت دی د ژورې د وینی څښونکی حیوان) په ذریعه وینه راویستل کیږی ددی هم حکم همدغه دی.

(فتاوی رحیمیه مخ ۴۸ ټوک خلورم بحواله درمختار مخ ۲۹ لومړی ټوک وکبیری مخ ۱۳۴)

وریدی پیچکاری په رگ کښی دلگونکی پیچکاری

عضلاتی: په غوښه کښی دلگونکی پیچکاری

جلدی: په پوست کښی دلگونکی پیچکاری. مولانا محمد رفعت قاسمی غفر له

ایاد مخصوصی برخی سره لاس نفلول اودس ماتوی؟

مسئله: د مخصوص اندام سره لاس نښلول اودس نه ماتوی که څه هم سره له شهوته وی (داهغه وخت چی مذي یا بیل شی نه راووزی) هغه که ورغوی یادگو تودننه برخه ورسره ونښلوی.

مسئله: همدارنگه د بدن دنورو برخو سره لاس نښلول یعنی مسح کول اودس نه ماتوی لکه څنگه چی یو څوک دخپلو بولو ځای په لاس سره مسح کړی نو اودس یې نه ماتیږی خو که گوته یا یوبل شی دیلگی په توگه په حقنه یعنی ددواور کولودنلکی سرداخل کړی او هغه پکښی پټ شونو اودس ماتیږی ځکه چی دغه عمل ددتنه برخه کښی دیوشی اچول یا ځینی راویستلو سره برابر دی کوم چی اودس ماتونکی دی یعنی اودس ماتیږی.

مسئله: که یو څه برخه داخله وی خودتنه نه وی پټه شوی نو څه وخت چی راوايستل شی ورته کتل کیږی که هغه لنده وه یا دهغی بدبویي تله نو اودس ماتیږی که دارنگه نه وه بیا اودس نه ماتیږی همدارنگه که ښځی خپله گوته یا پمبه یا بیل شی په خپل فرج کښی واچوی اولوند راوواتی نو اودس یې ماتیږی که دارنگه نه وو بیا یې اودس نه ماتیږی.
(کتاب الفقه مخ ۱۴۰ او مظاهر حق مخ ۳۲۷ لومړی ټوک)

مسئله: د فرج سره په لاس لگولو کی اودس نه ماتوی په دی شرط چی مذي (داهغه اوبه دی چی وچاته په شهوت کتلوسره راووزی) اونه راووزی. (آپ کی مسائل مخ ۴۱ ټوک دوهم)

مسئله: د بدن اندامونه مسح کول خواه هر اندام وی اودس نه ماتوی یعنی اودس یې نه ماتیږی د مسح کوونکی یا هغه چی مسح کیږی دواړه برېښلوی لکه څنگه چی یو څوک اودس وکړی دخپلې ښځې سره

پہ یوہ بسترہ کی پیروزی اودواپہ ہم بریندوی اودیوہ بدن لہ بل سرہ ولگیر پی نودیوہ اودس ہم نہ ماتیر پی دی شرط چی لہ دوو شیانو سرہ بہ نہ وی مخامخ شوی یوداچی مذی یابل بہ نہ وی وتلی دوہم داچی یودبل فرجونہ بہ نہ وی سرہ لگیدلی پہ دغہ صورت کنبی دنارینہ اودس ماتیر پی کہ وده دذکرپورته کیدل راغلہ اوددواپو تر منخ دبدن دحرارت دمنع کولوہیخ پردہ نہ وہ لیکن دبنخ پی اودس خالص دفرجونہ منبلوسرہ ماتیر پی ہغہ وخت چی دسپی ذکرپورته شی.

مسئلہ: کہ دو پی بنخ پی دبریندوالی پہ حالت کنبی یوخی شوی اوددوی فرجونہ یولہ بل سرہ ولگیدل نوددواپو اودس ماتیر پی:

(کتاب الفقہ مخ ۲۷ لومری توک در مختار مخ ۲ لومری توک)

مسئلہ: کہ ددو بالغو انسانو فرجونہ یولہ بل سرہ ولگیر پی اودواپہ نارینہ وی یادواپہ بنخینہ وی یا یونارینہ اوبل بنخینہ وی پہ دی شرط چی ترمنخ بہ پی داسی شی نہ وی چی دبدن گرموالی بندکری یعنی یولہ بلہ پی احساس نشی کولای نو اودس پی ماتیر پی:

(علم الفقہ مخ ۶۷ تر ۶۹ لومری توک آپ کی مسائل مخ ۳۸ توک دوہم)

مسئلہ دنارینہ اوبنخینہ خاص اندام تہ (فرج) ویل کیری دشتوت پہ وخت کنبی پہ دوی کی قدرتی ولاپیدل پیدا کیری ودی تہ انتشار ویل کیری ددغہ پہ یوخی کیدوسرہ اودس ماتیر پی پہ دی شرط چی دواپہ فرجونہ پہ انتشار کنبی وی اوترمنخ پی یوجامہ یابل شی نہ وی اوبریندوسرہ یوخی شی کہ خہ ہم مذی راونہ وزی ہغہ کہ ددو بنخو یوخی کیدل وی او کہ یوی بنخی اونارینہ ترمنخ وی. (در مختار مخ ۲ لومری توک)

مسئله: داودس کولو وروسته دیو چا عورت (د بدن هغه برخه چې پتول
یې ضروری دی) لیدل یا خپل عورت یې ښکار شو یا یې د بر بند والی په
حالت کښې غسل وکړی نودده اودس صحیح دی دوهم ځل داوداسه
راگرزولو ضرورت نشته لیکن بیله ضرورته دیو چا عورت لیدل یا خپل
عورت ښکاره کول گناه ۵۵. هېشې زیو مخ ۵۴ لومړی توک لوقتاوی دارالعلوم مخ ۴۳ لومړی توک

مسئله: دنارینه یانسخی له عورت لیدلوڅخه یاد عورت دلوڅیدلو څخه یادخپل عورت له لیدلوڅخه اودس نه ماتیرې. (علم التفهیم: ۷۰ لومړۍ ټوک)

مسئله: داود اسه په وخت کېنې زنگون ښکاره کول په اوداسه کېنې هیڅ تاوان نه لری خود نور و مخته زنگون ښکاره کول گناه ده.
(احسن الفتاوی مخ ۲۴ نوک دوهم فتاوی دارالعلوم مخ ۳۵ المری نوک)

مسئله: که نارینه یا بنشینه په خپل خاص غړی کښی تیل یا یوبله د وایا اوبه د پیچکاری په ذریعه واچولی او هغه بیرته د باندی راووتلی نو په دغه سره اودس نه ماتېږی ځکه چی په خاص غړی کښی مرداری نه پاتیږی ددی لپاره چی دا احتمال نشی پاته چی دغه تیل یاد واپر مرداری ولگیدله او بیرته راووتله. (علم الفقه مخ ۷۰ لومړی ټوک)

نارنگہ یا بخیہ کہ پہ خیل خاص اندام کی پنبہ او نور گبیردی

مسئله: سړی که ښځه یادښځی خاص ځای یاد یو چامشرکه برخه یا خپله خاصه برخه مسح کړه نو اودس یې نه ماتیري همدارنگه دښځی اودس دنارینه یاد نارینه په خاص ځای یاد حصی مشترکی یاد خپل خاص ځای په مسح کولو سره اودس نه ماتیري.

مسئله: که سړی یا ښځه په خپل خاص اندام کېښي یوشی لکه جامه پنبه یا نور شيان کېښېږدي او مرداری له دتنه څخه راووزي دغه جامه لنډه کړي نو اودس نه ماتېږي په دې شرط چې دجامي پر دباندي برخه به يې د مرداری هيڅ اثر نه وي یا دغه جامه په خاص ځای کېښي دارنگه کېښېښودل شي چې دباندي نه ښکارېږي.

لومړی مثال یو سړی په خپله خاصه برخه کېښي پنبه کېښېږدي او بولي یا منی دخپل خاص ځای څخه راغله پنبه يې لانده کړه خود پمبي هغه برخه کوم چې دباندي ښکاره کېږي نه وي لنډه شوی یا پنبه په خاصه برخه کېښي دارنگه پټه شوی وي چې له دباندي څخه بالکل نه ښکارېږي نو په دغه صورت کېښي که ټوله پنبه لانده شي هم ددغه سړي اودس نه ماتوي (دوهم) یا یوې ښځې په خپل خاص ځای کېښي پنبه یا جامه کېښېښودل او بولي یا حیض له خپل ځای څخه دغه پنبه یا جامه لنډه کړه خود جامي هغه برخه چې دباندي ښکاره کېږي نه وي لنډه شوی یا دغه پنبه یا جامه په خاص ځای کېښي دارنگه پټه شوی وي چې له دباندي څخه نه معلومېږي نو په دغه صورت کېښي که ټوله جامه یا پنبه لانده شي هم ددغه څخه نه معلومېږي نو په دغه صورت کېښي که ټوله جامه یا پنبه لنډه شي هم ددغې ښځې اودس نه ماتېږي.

مسئله: که یو نارینه یا ښځینه په خپله مشترکه برخه کېښي پنبه جامه یا بل شي کېښېږدي او ددې پنبه هغه برخه چې دتنه ده په مرداری ولېږل شي خو هغه برخه چې دباندي ده لنډه نه شي یا هغه هم لنډه شي او هغه په مشترکه برخه کېښي دارنگه پټ شوی وي چې له دباندي څخه نه ښکارېږي نو په دغه ټولو صورتو کېښي اودس نه ماتېږي.

«علم الفقه مخ^{۷۱} لومړی ټوک»

مسئله: که یو سپری دیو حیوان سره بدکاری وکړي نو د دغه سپری اودس تر هغه نه ماتېږي چې مني یا مډي نه وي راوتلی

مسئله: مني دخپل ځای څخه ووتل خو هغه خپل خاص ځای دومره ټینګ کړي چې مني دباندې بالکل نه راووزي نو اودس یې نه ماتېږي (او غسل نه واجبېږي)

مسئله: که دوو کسانو خپلې خاص برخې سره یوځای کړي او ویي مو بښلې خو ترمنځ یې داسې پنډه جامه واقع وه چې یو د بل بدن گرموالي یې محسوس نه شوای کړای نو اودس نه ماتېږي دواړه نارینه وي یا دواړه ښځینه یا یو نارینه او بله ښځه وي یا نابالغ وي. «علم الفقه مخ^{۷۲} لومړی ټوک»

په فرجو کښې د ګوتو داخولو سره داوداسه حکم

مسئله: که یو څوک دخپلې ښځې په فرجو کښې ګوتې وهي نو د ښځې اودس مات شوکه پر ګوتو جامه وي او که نه وي ځکه څه وخت چې ګوتې راوړي نو خامخا مردارې پر لګيږي او د مردارې راوتل اودس ماتوی خو که ګوتې په دننه فرج کې نه شي ولاړې نو اودس نه ماتېږي. «احسن الفتاوی مخ^{۲۰} ټوک دوم»

مسئله: که دلمانځه په دوران کښې د بولوله ځای څخه چینجی راووت نو اودس ماتېږي لمونځ یې نه صحیح کیږي. «احسن الفتاوی مخ^{۲۲} ټوک دوم»

د فرج پر ښکاره برخه ګوتې لګولو سره داوداسه حکم

پوښتنه: که یو ښځه چې دنس ناستې په ناروغۍ اخته وي دلمانځه یا تلاوت په دوران کښې دیو څه ځنډ وروسته دننه پوست سره یې ګوته ولګوله ددی لپاره چې معلومه یې کړي چې ایا اوبه راوتلی دی کنه که یې په دغه طریقه سره معلومه کړه خو ځای بالکل پاک وو نو په دغه

صورت کبھی دفرض پہ مسح کولو اولیدلو سره اودس ماتیرپی کہ نہ ماتیرپی؟

خواب: پہ دغه عمل سره اودس نہ ماتیرپی خوبہ دننه سوری کی گوتہ اچول اودس ماتوی خُک کہ چی دگوتی سره دننه مرداری هم راوڑی.
(احسن الفتاویٰ ص ۲۶ ج ۲)

مسئلہ: کہ یو خوک داودس کولو وروسته پرخیل فرج لونوالی وو ینی چی بُھیرپی نوهغه دی دوهم اودس وکپی اوک وده ته نہ معلو میدہ چی داخہ دی؟ یعنی خالص و هم وی پہ حقیقت خہ شی نہ وی نو سوچ دی نہ پکی وھی شیطانی و سوسہ دی و بولی باک دی نہ پہ کوی.
(کشف الاسرار مخ ۸ الومری توک)

درنگ شوو نوکانوسره اوداسه حکم

مسئلہ: نن سبا چی بنخی پر نوکانوباندی رنگ کریم لگوی دهغه رنگ پر نوکانوباندی دپاته کیدوپہ وخت کی اودس او غسل نہ صحیح کیږی خُک کہ چی درنگ له کبله اوبه ونوکانوته نہ رسیږی پہ دغه صورت کی دبنخولمونخ نہ صحیح کیږی اوخومره لمنخونه چی پی کپی وی تردغه مهاله دهغور اگزرول واجب دی. (احسن الفتاویٰ مخ ۶۶ توک دوهم نماز مسنون مخ ۷۲)

مسئلہ: دارنگه بنائیسټ حرام دی چی دشرعی فرائضو دصحت لپاره منع کونکی شیان وی چی و بدن ته اوبه نہ پریږدی دهغود موجودگی په وخت کبھی اودس او غسل نہ دی رواکه خہ هم دویسته په برابر وچ خای پاتی شی نه پی اودس او نه هم غسل صحیح کیږی فقها حضرات وچ اخبل شوی اوږه داودس دصحت لپاره ئی منع کونکی بللی ده

سره له دې چې هغه دنوکانو درنگ په څیر نه ټینګیږي او د دې ضرورت هم نشته نو دنوک درنگولو ایجازه به څنګه وشي څومره لمنځونه چې يې درنگ لگولو په وخت کې کړي وي دهغور اګرزول واجب دی اوله دې سره سره دې توبه او استغفار هم وغواړي. (احسن الفتاوی مخ ۲۲۷ نوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۲۲۲ الرمی نوک)

مسئله: سرخي (چې پر شونډانو لگول کېږي) یا پوډر یا کریم که ولگول شي او دس ورسره صحیح کېږي په دې شرط چې یو مردار شي نه وي ورسره ګلکه دنوکانو درنگ په څیر سرخي خورونیسې نو او داسه کولو په وخت کې د هغه لری کول ضروري دی (داهغه وخت چې اوبه لاندې نه پرېږدي)

مسئله: وېشې ته داودس کولو په وخت کې ټکري اړول ضروري نه ده خودېشې چې څومره وس وشي باید سرنکړې لوڅ خواودس صحیح کېږي. (آپ کی مسائل مخ ۲۲۲ نوک دوهم)

مسئله: پر سر یا پر بڼه دنکړي څو وچیدلو وروسته داودس د صحیح کیدو لپاره وچي نکړي لری کول ضروري دی. (آپ کی مسائل مخ ۲۲۲ نوک دوهم)

دنکړي څوړنګ واوداسه او غسل ته هیڅ تاوان نه رسوي. محمدرفعت قاسمی

دسوزګ دناروغی په دوران کې داوداسه دساتنې تدبیر

پوښتنه: دیوی ښځې اوبه (د بولوله ځای څخه) خارجېږي او ودي ته دا نه معلومېږي چې دا اوبه څه وخت راځي ترڅو چې ښځه دا اوبه نه ویني کله لږ بهیږي او کله ډیري دلمانځه له پیل څخه مخکې دي وکتل هیڅ ناپاکی يې نه ولیده خودلمانځه لس دقیقې وروسته يې وکتل اوبه

راوتلی خو په پوست کښی دننه وی اوله دی څخه پرپای جامه هیڅ تپ نه وولگیدلی تقریباً لمونځ درې پاوه جاری وو ۲۵ دقیقې وروسته یې ولیدل چې اوبه راوتلی وی نو ایایا په دی صورت کښی لمونځ کیږی یانه؟ څه وخت چې ودی ته هیڅ خبر نه وی چې ایادغه دلمانځه په دوران کی راوتلی دی که له لمانځه څخه وروسته که له دی څخه لمونځ نه وی صحیح شوی نو ایایا ټوله لمونځ راوگرزوی که صرف فرض؟

ځواب: کوم وخت چې دلمانځه په منځ کښی داوداسه د ماتیدو یقین نه وی نو لمونځ کیږی دغه ناروغه دی په خپل فرج کښی اسپنج کښیږدی دغه اوبه جذب کوی کوم وخت چې د اسپنج پر هغه دباندنی برخه لوندوالی نه وی راغلی په دغه وخت کښی اودس نه ماتیري.

(احسن الفتاوی مخ ٢٧٠ ټوک دوهم)

مسئله: د ډیرو ښځو سپینی اوبه همیشه بهیري هغه که څه هم له یو وجې څخه وی اودس ماتونکی دی (ددی دراتلواو وتلو څخه اودس ماتیري) او ناپاکی دی خو که دغه اوبه همیشه بهیدی نو دغه ښځه معذوره بلل کیږي. (امداد الفتاوی مخ ۱۱۲ لومړی ټوک)

دمواسیرو چی کوم لندوالی دباندی نه شی راددی حکم

پوښتنه: دمواسیرو دانی څه وخت چې مواد ځینی ووزی دیو جال پشان کیږی په هغوی کی لندوالی وی خوبهیدونکی نه وی خو په ولاړه اوناسته کی جامی ورسره لگیږی نو ایایا په دغه صورت کی اودس ماتیري او جامی ناپاکه کیږی؟

ځواب: که لوندوالی له تپ څخه دباندی ونه بهیري نو اودس نه ماتیري او جامی هم نه خرابیږی ځکه چې قاعده کلیه (عامه) ده

فقها حضرات ليکي (ماليس محدث ليس بنجس) کوم شي چي اودس نه ماتوي هغه مردار نه دي نو کوم صورت چي تاليکلي دي په دغه کي اودس نه ماتيږي او نه جامه ناپاکه کيږي.

(فتاوی دارالعلوم مخ ۳۷ لومړي ټوک بحواله رد معتار مخ ۲۰ لومړي ټوک باب نوافض الوضوء)

مسئله: که مواسيري سړي هغه غوښه چي دمواسيروڅخه په پاخانه کښي پيدا کيږي په لاس سره دننه کړه نو اودس يي ماتيږي او که هغه غوښه پخپله دننه شوه نو اودس نه ماتيږي خو که مرداري ښکاره وه ييايي اودس ماتيږي همدارنگه که ديوچادبولوله ځاي څخه چينجي نيم راوووت اونيم دننه وو بيا هغه بيرته پخپله ننوت نو اودس نه ماتيږي (داهغه وخت چي مرداري نشي ايله - کشف الاسرار مخ ۱۶ لومړي ټوک)

دليونی داوداسه حکم

مسئله: که ديوچاپه حواسو کښي گډوډي راشي خودغه دحواسو گډ والي دليوتتوب اوبی هونسي ودرجي ته نه ورسيږي نو اودس يي نه ماتيږي. (علم الفقہ مخ ۷۰ لومړي ټوک)

مسئله: پر بي عقله ليونۍ بي هونبه او پر هغه چي حواس ئي گډوډ شوي وي اودس واجب نه ده که اودس وکړي اودس يي نه ده صحيح لکه څنگه چي يوفاترالعقله (چي عقل ئي ختم شوي وي) اودس وکړي څه موده وروسته ددغه ناروغي څخه جوړشي په دغه اودس سره لمونځ نه دي روا او دليوتتياو هلي انسان هم دغه حکم دي. (کتاب الفقہ مخ ۸۲ لومړي ټوک)

مسئله: بي هونسي او ليوتتوب اودس ماتوي (که يي اودس درلودی) او په هغه نشه سره هم اودس ماتيږي چي دهغه له کبله دسړي په تگ

کښی کړوالی راشی دغه نشه که څه هم د ښکود خوړلوله کبله وی
(یادشرا بوڅښلو یانوروشیانو څخه وی. «د مختار اوردمخ» لومړی ټوک
مسئله: که صحتمند شی دده لپاره غسل کول مستحب دی همدارنگه
بی هوښه سړی که صحتمند شی نو غسل کول مستحب دی.

مسئله: که سړی بی هوښه شی یایی له لیو تنوب څخه عقل سلب شی
نود دغه سړی اودس ماتیرې که څه هم بی هوښی لږ موده وی
همدارنگه که سړی تمباکو (سگریټ چلم) یا یوبل دنشی شی و خوری
اودومره نشه شی چی سم تگ نه شی کولای پښی یی دلته او هلته
کیږی نو اودس یی ماتیرې. «په نسی زیورمخ» لومړی ټوک بحواله عالمگیری باب
ما یفرض الوضوء مخ ۱۷ لومړی ټوک مظاهر حق جدید مخ ۳۲۷ لومړی ټوک.

مسئله: که داوداسه کولو وروسته عقل ختم شی هغه که دمیرگی
ددوری یاد لیو تنوب یا دبی هوښی څخه وی یا دداسی شی له استعمال
څخه رامنځته شی چی دهغه له کبله عقل کار پرېږدی دیلگی شراب
بنگی یا دنوروشیانو څخه رامنځته شی همدارنگه ټول هغه شیان چی
سړی غافله کوی ماتونکی دی بلکه په خوب کی داسی شیان رامنځته
کیږی یا واقع کیږی چی اودس ماتیدو سبب وگرزی. کتاب الفقه
مخ ۳۱ ټوک لومړی.

د خوب له وجی سړی په خپل حال نه خبریږی. (معدنعت قاسمی)

مسئله: خالص د شراب څښلو څخه اودس نه ماتیرې ترڅو چی نشه نه
راولی خو خوله په مردار پری ځکه چی شراب مردار دی ددوی څښل
حرام دی. «فتاوی محمودیه مخ ۳۶ ټوک دوهم»

مسئله: هغه څوک چې هميشه شراب څښي ددغه کس له بدن څخه په

خولوراوتلو اودس نه ماتېږي. (علم الفقه مخ ۷۲ او مخ ۷۳ لومړۍ ټوک او کتاب الفقه مخ ۱۲ لومړۍ ټوک.)

مسئله: په گناه کولو سره يا په کافر کيدلو سره اودس نه ماتېږي.

مسئله: په چلم، بېړۍ، پان، اوسگرېټ، سره اودس نه ماتېږي. (په دې

شرط چې دنشي له کبله يې عقل ولاړنشي) خودلمانځه څخه مخکېنې

دخولې بدبويي لري کول ضروري ده که دخولې څخه دچلم يا سگرېټ

يانورو بوي راځي نولمونځ مکروه ده.

(آپ کي مسائل مخ ۴۱ ټوک درېيم افتاوي دارالعلوم مخ ۴۳ لومړۍ ټوک.)

مسئله: که يوچا اودس وکړي اوله اوداسه وروسته يې دمسلمان

ورورغيټ وکړاوي يې درواغ وويل يا کافر شوددغه کس اودس نه

ماتېږي. (علم الفقه مخ ۷۳ لومړۍ ټوک.)

يعني دغه دغيټ کونکي اودرواغجن اودکفر مختارولو څخه ورو

سته بيرته تر مسلمانيدو پورې په هغه اوداسه لمونځ کولای شي په دې

شرط چې په بله وجه يې اودس نه وي مات کړي. (محمد رفعت قاسمي غفرله

الباري.)

په اوداسه گڼي دگرمکو (دگرمۍ دانۍ) څخه داوبوونلو حکم

مسئله: دگرمۍ اوباران په موسم کي زيات وخت دگرمۍ دانۍ راوړي

اوپه ماتيدلو سره اوبه ځيني بهيږي که ددانۍ له ماتيدو څخه اوبه خپله

نه وبهيږي بلکه دلاس يا دجامي دنښليدو سره وبهيږي نو اودس نه

ماتېږي او که تپ له اوبو څخه ډک شي اوبه پورته ځيني راغلي

اوددانۍ دسوري څخه راووتې په نورځاي کي خوري شوي خود

ډکيدوله کبله لاندې ايله نه شوي نو ددې له کبله په اودس ماتيدلو کي

اختلاف ده راجح قول دادی چې اودس نه ماتیرې یعنی په دغه سره

اودس نه ماتیرې. (حسن الفتاوی مخ ۲۹ ټوک دوهم بحواله ردالمحتار مخ ۲۵ لومړی ټوک)

مسئله: هغه دانی چې له خارش څخه پیدا شوی وی ځینی وخت

مسلسل اوبه ځینی بهیرې که دغه اوبه له خپل ځای څخه وبهیرې

نواودس ماتوی (یعنی څه وخت چې دغه اوبه له خپل ځای څخه تیری

شی دزیاتیدوله کبله نواودس ماتونکی دی اوپرکومه جامه چې

ولگیرې هغه خرابوی. (فتاوی محمودیه مخ ۳۲ ټوک دوهم)

له اوداسه کولو وروسته غوښه راووزی

مسئله: که دیوی مشترکی برخی څخه یو جز راووزی چې وهغی ته

کولمه وائی (د ناروغی له کبله د بولوله ځای څخه راووزی) ایله کیږي

نوپه دغه سره اودس ماتیرې هغه که پخپله بیرته دننه شی او که دیو

شی په وسیله سره ئی دننه کړی.

(بهشتی زیور مخ ۱۳ ټوک یوولسم بحواله شامی مخ ۵۵ علم الفقه مخ ۴۵ لومړی ټوک)

مسئله: داوبو چینجی یا منگور چې زیات وخت په حیواناتو کېښی پیدا

کیږي یا یو بل حیوان که دومره وینه وڅښی که هغه پریدن پرېښودل

شی نو پریدن بهیرې نواودس ماتوی. علم الفقه مخ ۴۵ لومړی ټوک)

مسئله که یو چا جونک ولگاوی (هغه حیوان چې وینه څښی) اوبه

جونک کېښی دومره وینه راغله که هغه دپای له خوا پرې شی نو وینه

ځنی وبهیرې نواودس یې ماتیرې که دومره زیاته ئی نه وی څښلی

بلکه لږ ئی څښلی وی نواودس نه ماتوی.

مسئله: که غماشې مچ یا منگور وینه وڅښله نواودس نه ماتوی.

(بهشتی زیور مخ ۱۵ لومړی ټوک کیږي ۳۴)

ورائڅه) چې په سپي غوايا گامېښه کښي پيداشي) داوداسه په ماتو
لوکي دمنگوپشان دي منگورپا وراڅه که دومره لوی نه وي چې
بهيدونکي وينه ځيني راوړي نو که سپي و خوري نو اودس نه ماتوي
لکه دغماشۍ او مچ په خوړلو سره چې اودس نه ماتېږي ځکه چې په
دوی کښي بهيدونکي وينه نه وي. محمدرفعت قاسمي

په اوداسه کښي ددانوپه اړوند مسئلې

مسئله: که يو څوک هغه خوړچي پر دانه برسیره دي دداني څخه واپړي
اوله هغې چې لاندې کومې وينې او نوونه دي هغه ښکاره شي خوله
خپله ځايه څخه نه وبهيري بلکه پر خپل ځای باندې ولاړوي نو اودس نه
ماتېږي.

مسئله: که په دانه کې لوی ژور غاړوي نو تر څو چې وينه يا نوونه دننه
په دانه کښي وي دباندې راشي خو پر بدن نه وبهيري تردغه وخته
پوري اودس نه ماتېږي.

مسئله: که له داني څخه پخپله وينه يا نوونه نه راووزي بلکه دهغې په
کښي کښلو سره راووزي بيا هم اودس ماتېږي دا هغه وخت چې هغه
وينه وبهيري.

مسئله: که ديو چاله تپ څخه لږ لږ وينه راتله پردغه تپ باندې خاوره
واچول شي اويائي په جامه سره وچه کړي بيا له دي وروسته لږ لږ
راوتله اوده وچوله همدارنگه يي څو ځله دغه عمل وکړي ددي لپاره
چې وينه نه وبهيري نو که په زړه کښي دا ورته معلومه وه چې که دغه نه
وچيدلای نو بهيدله بيا اودس ماتېږي.

«بهشتی زیورمخ ۵۰ لومړی ټوک بحواله ردالمحتارمخ ۱۷ لومړی ټوک اوشر
تنویرمخ ۵ لومړی ټوک او کتاب الفقه مخ ۲۹ لومړی ټوک،

مسئله: که دژوندی انسان له بدن څخه وینی او نوونه یا بل ناپاکه شی
راووتلو نو اودس ماتوی په دی شرط چی هغه شی دانسان له بدن څخه
وخیخیرې اوله خپل ځای څخه وبهیرې و هغه ځای ته ورسیرې چی
هغه ځای مینځل په اوداسه یا غسل کښی واجب وی.

مسئله: که دژوندی انسان له بدن څخه یو ناپاکه شی ووتلو خودخپل
ځای څخه ونه بهیدی خودارنگه وو که هغه پر خپل ځای پریښودل شی
نو ضرور له خپل ځای څخه وبل ځای ته ځی نو اودس ماتوی.
(علم الفقه مخ ۴۵ لومړی ټوک)

مسئله: که د بدن دیو برخې څخه سپینی اوبه راووزی اوددغه له را
وتلو څخه انسان ته تکلیف وی هغه که په ښکاره یوتپ معلومیرې یان
وکه ددغه له راوتلو څخه تکلیف نه وی خود اکثر یا طبیب یې تجویز
کړی او په یو طریق سره یې معلومه کړی چی دغه نوونه دی اودیوتپ
څخه راووزی بیا هم اودس ماتیرې. (علم الفقه مخ ۴۴)

مسئله: دیو چاپر بدن باندی دانه وی له هغه څخه وینه یا نوونه را
ووزی له دی کبله یې پمبه پر لگولی وی پتی یې پر لگولی وی دنا
لرلې وینه راووزی خود پتی له کبله دباندی نه راووزی که دومره وینی
راوتلی چی نه بنیدلی دتپ له ځای څخه تیریدلی نو اودس ماتیرې.

ځناوی رحیمه مخ ۲۸ ټوک څلورم بحواله کبیری مخ ۱۲۰ او شامی مخ ۲۹ لومړی ټوک او علم الفقه مخ ۴۵ لومړی
ټوک،

په اوداسه کښې د تپ په اړوند مسئلې

مسئله: که دیوچا تپ وی له دغه څخه چينجی راووت یا له غوړ څخه راووت پاد تپ څخه یو څه غوښه بيله شوه او خپله ايله شوه او وینه نه وبهیده نو په دغه سره اودس نه ماتېږي.

(بهشتی زیور مخ ۴۹ لومړی ټوک مظاهر حق مخ ۳۲۷ لومړی ټوک)

مسئله: که و تپ ته له اوبو څخه زیان رسیدی نو پر هغه دی د مینځلو پر ځای مسح وکړي.

مسئله: که له تپ څخه همیشه وینه بهیدله او په یوه وخت کښې هم نه دریدله نو د هر لمانځه په پوره وخت کښې یو ځل اودس کول کافی دی او که کله بهیده او کله نه بهیده نو څه وخت چي وینه راوړی او وبهیري نو دوهم ځل دی اودس وکړي. (آپ کی مسائل مخ ۲۷ ټوک دوهم)

مسئله: که له تپ څخه وینه راووتله په تپ کښې ولاړه وه او تپ هم دارنگه تپ ووچی او بوورته زیان رساوو نو اودس په دغه صورت کښې نه ماتېږي. (علم الفقہ مخ ۷۱ لومړی ټوک)

مسئله: که داوداسه پرانده او باندی تپ وو داوداسه وروسته که دهغه تپ څخه پوست (خور) لری کړل شو اودس نه ماتېږي او نه د دغه ځای دوهم ځل د مینځلو ضرورت شته که د پوست په لری کولو کښې تکلیف وی که نه وی. (علم الفقہ مخ ۷۲ لومړی ټوک)

مسئله: که یوچا ښکرو لگاوو (یعنی د تپ یا بل ځای څخه یي وینه وکښله یا یي یو ځای مات شو او وینه ووتله یا له دانو څخه یا په ټوله بدن کښې له یو ځای څخه نوونه یا وینه راووتله نو اودس ماتېږي خو که د تپ په خوله کښې ودریده مخته نشوه زیاته نو اودس نه ماتېږي که په

برابري ذیوی زری وبهیده بیا اودس ماتوی. بهشتی زیور مخ ۶۰ لومړی توک بحواله

غښه مخ ۱۲۸

مسئله: که پر تپ پټې تړل شوی وی او د وینې یاد بل شی لوندوالی پر تپې ښکاره شونوپه دغه وخت کښی اودس نه پاته کیږی ځکه چی دغه لوندوالی دبهدلو پر ځای دی که دغه پټې نه وای نو وینه بهیدله.

(کشف الاسرار مخ ۴ اورکن الدین مخ ۴)

مسئله: که دیو چادرنگه تپ ووچی همیشه به بهیدی او څه وخت چی به یی اودس وکړل تپ به پیدا کیدی او بهیدی به نو اودس یی ماتیري دوهم ځل دی اودس وکړی.

بهشتی زیور مخ ۶۰ لومړی توک بحواله شرح البدایه مخ ۶۷ لومړی توک او کتاب الفقه مخ ۱۰ لومړی توک.

مسئله: که د تپ څخه وینه راوتله او جامی ورسره نښتی خوبهیدلی نه نو په یو مجلس کښی راغلی هر وار د جامی لگیدو وینه دی اندازه کړی که دا وینه دومره کیدله چی که جامه جذب نه وای کړی نو بهیدله نو اودس ماتیري که دومره نه وه نه ماتیري که په یو مجلس کی دومره وینه نه وه بلکه دمختلفو مجلسونو مجموعه دومره شوه هغه اودس نه ماتوی یعنی په دغه سره اودس نه ماتیري. احسن الفتاوی مخ ۱۸۰ لومړی توک دوهم بحواله رد مختار مخ ۲۵ لومړی توک.

مسئله: که د تپ له کښی کښلویا پر هغه باندی د زور راوستلو څخه لوندوالی (بهیدونکی) راووزی او د تپ له ځای څخه وبهیري نو اودس ماتیري او که راواتی خو و مخ ته نه وبهیدی بلکه په تپ کښی یی دتنه قرارونیوی نو اودس په دغه صورت کښی نه ماتیري غرض دادی چی بيله قصد زور پر تپ راوستل او قصد اکښی کښل سر

بددی او که خپله زورباندی راغلی اوبهیدونکی لوندوالی راووت
کوم چی کښیکښل شی راووزی اووبهیری نو اودس ماتیرې.

فتاوی دارالعلوم مخ^{۳۷} لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ^{۳۷} لومړی ټوک.

په اودسه کښی له سترگی څخه داو بوراوتلو په اړوند مسئلې

مسئله: د تیزی روښنایي د لمر د شعلو د پیاوړد کولو او په لمانځه کښی
د ټوخی له بندولو څخه له سترگو اوبه راوتل اودس نه ماتوی یعنی په
دغه اوبور اوتلو سره اودس نه ماتیرې که د سترگی دخوړوالی په حالت
کښی اوبه ځینی راوغور زیډلی یا نوونه ځینی راووتل نو په دغه
صورت کښی اودس ماتیرې اویله خوړوالی او تکلیف د سترگی څخه
اوبه راوتل اودس نه ماتوی.

فتاوی رحیمیه مخ^{۳۷} ټوک څلورم بحواله رد مختار مخ^{۳۷} لومړی ټوک

مسئله: د پاک شی په راوتلو سره اودس نه ماتیرې لکه اښکی او خوله.

علم الفقه مخ^{۳۳} لومړی ټوک اود مختار مخ^{۹۶} لومړی ټوک.

مسئله: که په سترگه کښی دانه ماته شی اود باندی نه راووزی نو
اودس نه ماتیرې خو که د باندی راووزی بیا اودس ماتوی.

شرح نقایه مخ^{۶۷} علم الفقه مخ^{۷۲} لومړی ټوک.

مسئله: که دیو چا په سترگه کښی دننه دانه وه او ماته شوه یا هغه خپله
ماته کړه او اوبه ئې ونه بهیدی په سترگه کښی خوری شوی د باندی نه
راووتی اودس نه ماتیرې او که د باندی راووتی بیا اودس ماتیرې.

بهشتی زیور مخ^{۱۰۰} لومړی ټوک

مسئله: هغه اوبه چی د سترگی څخه وغورزیږی ترڅو چی په دغه
اوبو کښی تغیر نه وی راغلی دیلگی په توگه په دغه کښی سوروالی

یابل رنگ نه راغلی بلکه پاکي اوبه وی په دغه اودس نه ماتیرې اومرداری هم نه ده.

فتاوی دارالعلوم مخ ۱۴۴ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۱۳۷ لومړی ټوک آپ کی مسائلا مخ ۳۷ ټوک دوهم افتاوی رشیدیہ مخ ۲۸۲ ټوک لومړی،

مسئله: د درد له کبله که له سترگو څخه اوبه راووزي په دغه سره اودس ماتیرې. فتاوی دارالعلوم مخ ۱۴۱ لومړی ټوک،

مسئله: درانجی د تیزی یاد هغه دلگولو څخه کومی اوبه چي دسترگو څخه راووزي اودس نه ماتوی. فتاوی دارالعلوم مخ ۱۴۰ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۱۳۷ لومړی ټوک کتاب الطهارات،

مسئله: دنزلی له کبله که تر سترگو اوبه بهیدی اودس نه ماتوی او که دسترگو څخه اوبه دیو تپ له کبله بهیدی خو هغه تپ ښکاره معل میږي یا دیو طبیب دمعائني په وجه معلوم شي نو د دغه تپ څخه او وتل اودس ماتوی. بهشتی زیور مخ ۲۵۰ لومړی ټوک تفصیل د غوری فتاوی دارالعلوم مخ ۱۳۵ لومړی ټوک اوشامی مخ ۱۳۷ لومړی ټوک،

په اوداسه کښی د غوړو او غاښ په اړوند مسئلې

مسئله: که دیو چا په غوړ کی دانه ماته شي ترڅو چي وینه یا نوونه د دغه غوړ کښی پر هغه ځای باندی وی چي وهغه ځای ته اوبه رسول غسل کښی فرض نه وی تر دغه وخت پوری اودس نه ماتیرې او پرداسی ځای باندی راغلی چي دهغه ځای مینخل په غسل کښه فرض وو نو اودس ماتوی. بهشتی زیور مخ ۲۵۰ لومړی ټوک او کتاب الفقه مخ ۱۲۹ لومړی ټوک،

مسئله: دیوچاغوږ درد کوی اودغوږ څخه اوبه راوړي نودغه اوبه چی دغوږو څخه بهیږی پلیتی دی که څه هم دانه ښکاره نه وی بس ددغو له وتلو سره اودس ماتیهې داهغه وخت چی دغوږ دسوری څخه راووزی وهغه ځای ته ورسپړی چی دهغه مینځل په غسل کی فرض وی.

مسئله: همدارنگه که له نو څخه ددرپه حالت کښی اوبه راووتلی اودس ماتوی. بهشتی زیورمخ ۵۲ لومړی توک بحواله درمختارمخ ۱۷ لومړی توک.

مسئله دغوږ څخه په خیری راوتلو سره اودس نه ماتیهې خوکه دغوږو څخه بهیدلی یایی په غوږ کښی گوته واچوله اوگوته له اوبو سره ولگیده نوپه دغه دواړو صورتوکی اودس ماتیهې اودغه او به مرداری هم دی. (آپ کی مسائل مخ ۴۲ توک دوم)

مسئله: که پرغوږ یا سترگه باندی دردوی اوبه تکلیف وی په دغه وخت کی دسترگو یا غوږو څخه اوبه راووتلی او وهغه ځای ته ور سیدی چی دهغه مینځل په غسل کښی واجب وی نوپه دغه سره اودس ماتیهې او پرته له نوی اودس کولو لمونځ نه صحیح کیږی که څه هم لمونځ یی کړی وی نوددغه لمونځ راگزول واجب دی اوکه څه درد او تکلیف نه وی اوبه ځینی راووتلی نو اودس نه ماتوی.

(فتاوی رحیمیه ص ۱۲۸ ج ۲ درمختار ص ۱۳۷ ج ۱ په حواله)

مسئله: که چاکوم شی په غاښ پري یا وینیوی او پر هغه دینی اثر و موندل شو نورخت یا لاس به په غاښو نوږدي گوری به که پر هغه وینه نه راووزي نو اودس نه ماتیهې. (علم الفقہ مخ ۷۰ لومړی توک)

مسئلہ: یوچادغانبوخلال وکپی په خلال کبسی یی دینوسوروالی ولیدی یایی په غابن سره یوشی ماتولو پرهغه شی بانندی دینو اثر معلوم شوخوپه لاروکبسی دینوهیخ اثر اورنگ نوی ښکاره نوپه دغه صورت کبسی اودس نه ماتپیری. بهبشتی زیورمخ ۱۰ علوم یی نوک بحواله دبرختمرخ ۱۱ لومړی نوک لوی کبسی مخ ۱۲

مسئلہ: دغابن څخه په وینوراوتلو اودس ماتپیری په دی شرط چی دومره وینه به راوتلی وی چی دلاپورنگ به وسوروالی ته مائل وی یا به یی په خوله کبسی دینو خونډوی. (آپ کی مسائل مخ ۳۷ نوک دوم)

مسئلہ: که پرغانبو بانندی پتی (خیری) راجمع شوی وی دغه له اوداسه څخه منع نه کوی لیکن دغسل څخه منع راولی. دفتاوی رشیدیہ مخ ۲۸۶ لومړی نوک

مسئلہ: که یوسری ډوډی میوه یا یوبل شی وخواپی اوپه هغه کبسی دینواثر ولیدل شوکوم چی له ووری څخه راروانی وی نو دغه سړی دی هلته گوته کښیږدی که پرگوته وینی معلومی شوی نو اودس ماتپیری اوداسی نه وی نو اودس نه ماتپیری. (کشف الاسرار مخ ۱۸)

مسئلہ: دتېغ په راکښلو سره اودس نه ماتپیری که څه هم بدبویه وی. (علم الفقہ مخ ۷۰ لومړی نوک)

په اوداسه کبسی دویښتانو نوکانو او نورو په اړوند مسئلې

مسئلہ: داوداسه کولو وروسته که نوکان پری کړل شی اودس نه ماتوی اونه اوداسه وراگرزولوته ضرورت شته اونه دهغه ځای ولندولوته ضرورت شته. بهبشتی زیورمخ ۱۲ لومړی نوک بحواله شرح تنویر مخ ۱۵۰ او علم الفقہ مخ ۳۳ لومړی نوک

مسئله: په نوکانو کښې که څه هم خیرې وی اودس پر کیږې لیکن نوکان لویول دفطرت خلاف کاردی. (آپ کی مسائل مخ ۴۲ ټوک دوهم)

مسئله: که په نوک کښې اوږه وچ شوی وی نو تر څه وخته پورې چی نه و مینځل شی یا لری نه شی اودس نه صحیح کیږی.
(شرح نقایه مخ ۷۲ لومړی ټوک درمختار مخ ۹ لومړی ټوک)

مسئله: کومی خاوری یا خیرې چی په نوکانو کښې وی اودس او غسل ورسره صحیح کیږی بيله دی چی لری یی کړی خوداهغه وخت صحیح کیږی چی دردوی اوبه لاندی شی. (امداد الفتاوی مخ ۳۴ لومړی ټوک)

مسئله: داوداسه کولو وروسته په وینستانو یا نوکانو پری کولو سره اودس نه ماتېږی همدارنگه په عطرو (خوشبویي) لگولو سره اودس نه ماتېږی. (آپ کی مسائل مخ ۴۳ ټوک درېیم)

مسئله: داوداسه کولو وروسته که دسر یا د پیری وینستان پری شی نو په دی سره اودس اودس مسح نه باطلیږی یعنی ددغه ځای دوهم ځل مینځل نه دی ضروری. (علم الفقه مخ ۲ لومړی ټوک کبیری مخ ۱۴۵)

په اوداسه کښې دنارو بلغمواوزگام په اړوند مسئلې

مسئله: نارې یا بلغم که له دارنگه شی سره یو ځای وودیلگی په توگه د خورک له شی سره یا د صفرأ (ژړو) یا دارنگه شی سره چی هغه په قی کښې راځی او هغه هم پاک وی نو په دغه صورت کښې که نارې یا بلغم ډیروی او هغه شی لږوی اودومره نه وی چی په هغه سره خوله ډکیږی نو اودس نه ماتېږی او که نارې او بلغم له هغه شی برابر وی خوپه دواړو کښې یوهم دومره نه وی چی خوله په ډکیږی بیا هم اودس نه ماتېږی (علم الفقه مخ ۷۲ لومړی ټوک)

مسئله: په نارواو بلغموراو تلو سره اودس نه ماتېږي که هرڅومره وي يعنې که څه هم په خوله ډکه وي اودس نه ماتېږي.

(علم الفقه مخ ۲۲ لومړی ټوک او فتاوی دارالعلوم مخ ۲۲ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۸ لومړی ټوک باب نواقض الرضواو بهشتی زیور مخ ۲ لومړی ټوک)

مسئله: که نارې له وینو سره یوځای شوي اوراوتلی نو کوم یوچی غالب وي دهغه اعتبار کیږي یعنې که نارې غالبه وي اودس نه ماتېږي او که وینه غالبه وي اودس ماتوي. (شرح وقایه مخ ۴۷ لومړی ټوک)

مسئله: که له پوزي څخه وینه راوتله دپوزي و نرمي ته راغله نو اودس ماتېږي (علم الفقه مخ ۲۵ لومړی ټوک) نرمي دپوزي هغه برخه ده چی مینخل يي په غسل کبني واجب دی. محمد رفعت قاسمي غفرالله

مسئله: که دپوزي څخه وینی ووتلی خو و نرمي ته ونه رسیدلی نو اودس نه ماتېږي. (علم الفقه مخ ۷۰ لومړی ټوک)

مسئله: که په نارو کي وینی ښکاره شوی که وینی پر نارو کبني بیخي لږ وي اود نارو رنگ سپین یا ورږوالی ته مائل وي نو اودس نه ماتوي او که وینی زیاتي وي یا د نارو سره برابري وي او و سوروالی ته مائل وي نو اودس ماتېږي. بهشتی زیور مخ ۵۰ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۱۷ لومړی ټوک)

مسئله: د بلغمو قی اودس مطلقانه ماتوي. (رد مختار مخ ۵۰ لومړی ټوک ترجمه اوردو)

مسئله: دپوزي په ذریعه چی کوم شی تیل یا بل کاسی نرم شی دماغ ته پورته شی او هغه بیادباندی راووزي نو په دغه سره اودس نه ماتېږي ځکه چی دغه دپاک ځای څخه راوتلی دی. (کشف الاسرار مخ ۱۸ لومړی ټوک)

مسئله: که یو چاپوزه ټکوهله (پاکه ئی کره) اوله دغه څخه دختمی شوی وینی ټوټی راووتلی نو اودس نه ماتوی اودس په نرمو او بهید و نکو وینوسره ماتېږی.

مسئله: که یو څوک په پوزه کی گوته واچوله څه وخت چی یی راوايستله نو د وینو اثر ور یاندي ښکاری دی هغه وینی بس دوسره وی کوم چی پر گوته لگیدلی وی لیکن بهیدلی نه وی نو په دغه سره اودس نه ماتېږی. بهشتی زیور مخ ۵۰ لومړی ټوک بحواله درمختار مخ ۱۲ لومړی ټوک او شرح تنویر مخ ۲۵۰ لومړی ټوک او کتاب الفقه مخ ۱۲۹ لومړی ټوک.

مسئله: په زکام یا بلغم یا خرابه پوزه کښی ټوټه (یو ځای شوی) وینه راځی دغه وینه اودس ماتوی. (فتاوی محمودیه مخ ۳۹ ټوک نهم).

مسئله: کومی اوبه چی له سترگو غوړ اوبل ځای څخه د تکلیف په وخت کښی راشی دغه ټولی اودس ماتونکی دی. آپ کی مسائل مخ ۵۷ ټوک دریم.

مسئله: دنزلی اوزکام له کبله چی کومی اوبه له پوزې څخه بهیږی دغه اوبه ناپاکه نه دی ځکه چی دیوټپ څخه نه راووزی نه دیوټپ سره ښلی همدغه وجه ده چی په دغه اوبوسره اودس نه ماتېږی. آپ کی مسائل مخ ۵۷ ټوک دریم.

مسئله: دسترگو پاکي اوبه اودزکام اوبه اودس نه ماتوی ځکه چی پوزه اوسترگی دخولې په شان اصل دلوندوالی ځای دی په خوله کښی که ټپ وی ترڅو چی یقین نه وی راغلی چی دغه نوونه یا وینی دی اودس نه ماتېږی په خالص ناروسره اودس نه ماتېږی که څه هم دیو عارض له کبله ناری ډیری بهیږی داغه حکم دپوزی غوړزکام اودس درد دی دډاکترانو دتحقیق څخه معلومه شوی ده چی

دسترگو اوبه کوم چې پاکې اوبه دی اود زکام داو بودتپ سره يې هيڅ اړه نشته. (حسن الفتاوی مخ ۲۱ توك دوم بحواله رد مختار مخ ۲۲۳ لومړی توك)
مسئله: ډپوزي څخه په وينور او تلو او دس ماتيږي. (آپ كې مسائل مخ ۳۷ توك دوم)

په اوداسه كښې د قې په اړوند مسئلې

مسئله: قې كه په ډكه خوله سره وي او دس ماتوي د ډكې خولې قو ودي ته ويل كيږي چې انسان دهغه پريندولو قادر نه وي او كه لږ لږ قو ووهي نو ددې مجموعې ته اعتبار ور كول كيږي. (رد مختار مخ ۵ لومړی توك)
مسئله: كه لږ لږ قې يې يو څو ځله وواهي ليكن چې ټوله سره يوځای كړي نو خوله په ډكيږي نو كه په يو ځل خواگرزيده وسره داسې لږ لږ قو وواهي نو او دس مات شو او كه په يو ځل خواگرزيده وسره نه و، بلكه لومړی ځل خواگرزيده يې ختم شو يعنې طبيعت يې سم شوي يا يم دوهم ځل خوار او گرزيده اولږ قې يې وواهي بيا چي كله دا خواسه شوه نو درېيم ځل ئي بيا خوا او گرزيده اولږ قې ئي وواهي نو او دس نه ماتيږي. (بهشتي زيور ص ۵۲ ج ۱ د رد مختار ص ۱۷ ج ۱ په حواله)

مسئله: كه په قې كښې وينه راشي نو كه وينې نرمې او بهيدونكې و، نو او دس ماتيږي كه لږ وي كه ډير وي او كه ټوټې ټوټې وينې و، او خوله په ډكه شوه او دس ماتوي. (بهشتي زيور مخ ۵ لومړی توك بحواله رد مختار مخ ۱۷ لومړی توك)

مسئله: كه يو پاك شي په قې كې راووزي لكه چينجي يا بل داسې شم بيا هم او دس نه ماتيږي (په دې شرط چې په ډكه خوله نه وي)
(علم الفقہ مخ ۷۳ لومړی توك)

مسئله: که د دماغ، نس، خولی څخه بهیدونکي وینه راووتله نو اودس ماتوی هغه که په ډکه خوله سره وی که په تشه خوله سره.

(علیه الغفۃ مخ ۲۵ لومړی ټوک)

مسئله: دکوم شی په وتلو سره چی اودس ماتپړی هغه ناپاکه کیږي او په کوم شی سره چی اودس نه ماتپړی هغه ناپاکه هم نه وی نو که لږوینی له تپ څخه راووتلی خونه وبه پړی یا لږقی ووهی خو په ډکه خوله سره نه وی په دغه قی کښی د خورک شی اوبه یا وچه شوی وینه راووزی نو دغه لږوینه اولږقی مردار نه دی که له جامی سره ولگپړی نو د دغه مینځل واجب نه دی خو که یی په ډکه خوله سره قی وواخوا ووینی له تپ څخه وبه پړی نو دغه مرداری دی ددی مینځل واجب دی که په ډکه سره قی ووهی دیولوبښی سره دیلگی په توگه کتوری گلاس خوله ولگوی دخولی دمینځلو لپاره اوبه واخلی نو دغه لوبښی ناپاکه گړزی ځکه چی باید په لاسو سره اوبه راواخلی.

(بهشتی زیور مخ ۲ لومړی ټوک کبیری مخ ۴۹ شامی ۱۲۵ لومړی ټوک)

لوبښی یا بل شی دی و مینځی ییادی استعمال کړی. محمدرفعت قاسمی مسئله: کوچنی ماشوم چی شیدی قی کړی ددی حکم هم دغه دی که په ډکه خوله سره نه وی نو نه دی مردار او که په ډکه خوله سره وی نو مردار دی که پر جامو باندی ولگپړی ییله منځلو که لمونځ ورسره وکړی لمونځ یی نه صحیح کیږی. (د لومړنی حوالی په ډول)

مسئله: هغه قی چی په ډکه خوله سره وی دغه نجاست غلیظه دی که پر جامو باندی دیوه درهم په اندازه ولگپړی نو معاف دی که له درهم څخه زیات وو بیا جامی په مردایږی لمونځ نه په صحیح کیږی هغه

مرداري چي جسم لري په دغه کښي دروندوالي (يعني وزن) د اعتبار وړده او هغه مرداري چي نرم وي صورت نه لري په هغه کښي اندازي ته اعتبار ورکول کيږي يعني دورغوي په اندازه پروانه لري له دغه څخه زيات نه معافيږي. (فتاوی رحيميه مخ ۲۶۶ ټوک څلورم بحواله مراقي الفلاح مخ ۲۹)

داوداسه نه درلودلو په اړوند مسئلې

داوداسه ماتيدلو په حالت کښي چي په انسان کښي کوم شرعي حالت پيداشي و دغه ته حدث اصغروائي (کوچني بي اودسي) مسئله: د حدث اصغر په حالت کي لمونځ کول حرام دي که نفلي لمونځ وي او که فرضي وي د دغه پنځو وختو لمونځ وي که داختر يا جنازي لمونځ وي.

مسئله: دبي اودستي په حالت سجده لگول حرام ده خواد تلاوت شکر او که کومه بله سجده وي.

مسئله: قرآن شريف يا هغه شي چي له هغه سره لگيدلي وي لکه هغه جامي چي د قرآن شريف پر جلد لگيدلي وي دامکروه تحريمي ده که دغه قرآن يائي جلد په هغه اندامو سره مسح کړي چي په اوداسه کښي مينځل کيږي او يائي په هغه اندامو سره مسح کړي چي دهغه مينځل پا اوداسه کښي واجب نه وي لکه مټ؛ ياسينه؛ يا نور يائي په داسي جاما سره مسح کړي چي هغه دده پر بدن باندې وي لکه لستونې؛ لمور؛ پگړي؛ د سمال؛ او پټو؛ همدارنگه نور...

مسئله: که پر کاغذ يا بل شي باندې د قرآن کریم آيت ليکل شوی وي

نوددغه پوره کاغذ مسح کول تحریمي مکروه دی هغه که هغه ځای مسح کړی کوم چی آیت پر لیکلی وی او که هغه چی آیات نه وی پر لیکلی.

مسئله: که دکاغذ څخه یا بل شی څخه پرته پر بل شی دقرآن آیت لیکل شوی وونوددغه شی صرف هغه ځای مسح کول مکروه تحریمي ده پر کوم ځای چی آیت لیکلی شوی وی دهغه خالی ځای مسح کول روادی دیلگی په توگه پر دبره یا دیوال یا روپی باندی آیت لیکل شوی وی.

مسئله: دقرآن شریف څخه پرته نور و اسمانی کتابونو کی لکه تورات انجیل پزبور خالی دهغه ځای مسح کول مکروه دی پر کوم ځای چی لیکل شوی وی دخالی ځای مسح کول یی مکروه نه دي.

مسئله: که قرآن شریف په دارنگه جامه سره مسح شی چی هغه پریدن باندی نه وی یا دجامی څخه پرته په بل شی سره مسح کړل شی لکه لرگی نومکروه نه ده.

مسئله: دبی اوسیاه حالت کی دقرآن لیکل پر یو کاغذ مکروه نه دی په دی شرط چی دغه کاغذ به نه مسح کوی نه لیکل شوی اونه خالی کاغذ یعنی یوبه هم نه مسح کوی ځکه که څه هم پر کاغذ باندی یو آیت ولیکل شی بیا هم دپوره کاغذ مسح کول مکروه ده.

مسئله: له کاغذ او نورو څخه پرته پر بل شی باندی لکه دبره یا بل شی باندی دقرآن شریف لیکل مکروه نه دی په دی شرط چی لیکل شوی قرآن شریف به نه مسح کوی که څه هم خالی ځای مسح کولای شي.

مسئله: له يوه آيت څخه كم ليكل مكروه نه ده كه څه هم پريوشي باندې يې ليكي.

مسئله: د حدث اصغر يعنې داوداسه نه درلودلو په حالت كېنې د قرآن ويل او ويل چاته ويل هغه كه ورته گوري يانه گوري صحيح ده په دې شرط چې لاس به نه ورسره لگوي.

مسئله: ونا بالغه كوچنيانوته د بې اودسې په حالت كېنې قرآن شريف وركول او دهغه مسح كول مكروه نه دي. (علم الفقه مخ ۱۰ المومري توك)

مسئله: كه د قرآن مجيد ترجمه په بله ژبه كېنې وي نو صحيح داده چو د دې هم هاغه حكم دي كوم چې د قرآن شريف دي. (بهرالرائق درمختار)

مسئله: د قرآن شريف دهغو آياتونو چې منسوخ شوي دي حكم هم هغه دي كوم چې د قرآن څخه پرته دنورو اسماني كتابونو حكم دي هغه ك پريوشي باندې ليكل شوي وي نو خالص دهغه ځاي مسح كول مكروه دي پر كوم ځاي چې ليكل شوي وي د ټوله ځاي مسح كول مكروه نه دي. (علم الفقه مخ ۱۰ المومري توك)

مسئله: ييله او داسه لمونځ كول سجده تلاوت د جنازي لمونځ د كعبې طواف او قرآن كريم لره لاس وروړل روانه ده

مسئله: وحائضي او نفاسي ښځې اوبې اودسه يعنې جنوب سږه لپاره د قرآن شريف په شان تورات انجيل او ټول اسماني كتابونه لاند وروړل هم مكروه ده. (شمس مخ ۲۰ المومري توك كيږي مخ ۲۰)

مسئله: كه يو څاډخانه كعبې طواف ييله او داسه وركړ نو طواف څه صحيح كيږي اما دغه عمل ټي حرام دي ځكه چې د طواف لپاره له بې اودسې څخه پاكيدل واجب دي. (كتاب الفقه مخ ۵ المومري)

داوداسه ییلایلی مسئلې

مسئله: که دناخبرتیا له کبله د حیض په وخت کې طواف زیارت وکړي حج ادا کړي خو توبه اود مغفرت غوښتنه باندې لازمه ده او اوبښ یا غوږي به ذبح کوي (یعنې وینه بهول باندې لازمه ده. فتاویٰ رحیمیه مخ ۲۵۲ نورک دوهم).
 مسئله: که داوداسه په شروع کې بسم الله ویل هیرشي نو داوداسه په منځ کې په بسم الله ویلو سره سنت نه ادا کړي ځکه چې اودس یو عمل دی په خلاف له ډوډۍ په ډوډۍ خوړلو کښې هره گوله او هر غوړپ جلا جلا عمل دی نو ځکه ډوډۍ په منځ کې په بسم الله ویلو سره سنت ادا کړي. (نماز مسنون مخ ۷۵ کبیری مخ ۲۲ امداد الفتاویٰ مخ ۴۱ لومړی ټوک)

مسئله: په ژبه سره داوداسه نیت کول مستحب دی. (بسم الفتاویٰ مخ ۲۵۲ نورک دوهم).
 مسئله: ځینی خلک داوداسه مخکې اعوذ بالله وایي ددی حکم نه دی شوی اود سنت خلاف دی. (نماز مسنون مخ ۷۵)

مسئله: دیوه لاس په اودس کولو کې مې مکروه والی نه په روایت کې لیدلی دی اونه یو روایت ددغه واجبونکي گړزی سره له دی چې ځینی اندامونه په دواړو لاسونو نه شي مینځل کیدالای هغه لکه دواړه لاسونه تر ډیر یو پوري مینځل اود ځینو اندامو په مینځلو کښې په دواړو لاسو سره تکلیف وی لکه ډېښی مینځل چې په یوه لاس کښې یې لوبه وي (کوزه) (امداد الفتاویٰ مخ ۳۲ لومړی ټوک).

مسئله: بی له عذره په اودس کولو کښې ډبل څخه کومک غوښتل نه دی پکار. (شرح نقایه مخ ۹ لومړی ټوک کبیری مخ ۳۱)

مسئله: له ښځې څخه په مچه اخستلو باندې (يعنې خپله ښځه ښکلول) اودس نه ماتوی تر هغه چي مډی نه وی راوتلی. (آپ کی مسائل مخ ۳۹ ټوک دوهم)

مسئله: په چوتو کښي دننه مرداري نه وی نوځکه له اوداسه وروسته په چوتو اغوستلوسره اودس دوهم ځل نه لازمیږي. (آپ کی مسائل مخ ۴۰ ټوک دوهم)

مسئله: پراوردیځ شوی په خور لوسره اودس نه ماتيږي. (آپ کی مسائل مخ ۴۱ ټوک دوهم)

مسئله: داوښ دغوښوپه خور لوسره اوهر هغه شی چي پراور باندې پیڅ شوی په خور لویی اودس نه ماتيږي. (علم الفقہ مخ ۷۳ لومړی ټوک)

مسئله: دگناه په کاروسره اودس نه ماتيږي خو مکروه کيږي له همدی کبله دوهم ځل اودس کول مستحب دی. (آپ کی مسائل مخ ۴۱ ټوک دوهم)

مسئله: داوداسه په وخت کښي په سلام اودهغه په ځواب سره اوداسه ته هیڅ تاوان نه رسیږي ددودی دخور لوپه وخت کښي بای دسلام نه واخلول شی پردودی خورونکی دسلام ځواب واجب نه دی. (آپ کی مسائل مخ ۴۴ ټوک دوهم)

مسئله: واودس کونکی ته سلام اچول صحیح دی خو هغه وخت چي هغه په دعاویلو سره بوخت نه وی که بوخت وی بیامکروه ده. (فتاوی محمودیه مخ ۲۲۰ ټوک پنځم)

مسئله: داوداسه کولوپه وخت کښي دی داډان ځواب هم ورکوی اودس دی هم کوی. (فتاوی محمودیه مخ ۲۲ ټوک دوهم بحواله شامی مخ ۲۴۷ لومړی ټوک)

مسئله: دښځې وکوچنی ته په تی ورکولوسره اودس نه ماتيږي خو که دلمانځه په وخت کوچنی تي وروی اوشیدی هم راووتلی نولمونځ

فاسیدی پری خو کہ شیدی نہ را ووتلی لمونخ نہ فاسیدی پری یعنی صحیح کیری. (امداد الفتاوی مخ^{۴۱} لومری توک وفتاوی دارالعلوم مخ^{۴۴} لومری توک)

مسئلہ: دھغه کوچنی بولی چی شیدی خوری ناپاکہ دی له هفی جامی سره چی دغه بولی ولگی پری بیله پاکول لمونخ نہ ورسره صحیح کیری. (فتاوی محمودیه مخ^{۴۱} توک دوم)

مسئلہ: کہ ویبستان غورشوی وی او اوبه پرتیری شی نوهیخ تاوان نہ لری. (امداد المسائل مخ^{۴۲})

مسئلہ: کہ دیوچالاس یاپنسی چاودلی وی اوپه هغه چاوده کنبی یی موم (هغه نرم شی چی مچمچانی یی له شاتوسره جمع کوی) یاروغن یادیدودا خه یی دک کپی اوددی په راکنسلو کنبی تکلیف وی نوییله راکنسلودی اوبه باندی وبهوی او اودس صحیح کیری.

(بهشتی زیور مخ^{۴۸} لومری توک وفتاوی دارالعلوم مخ^{۴۱} لومری توک بعواله رد مختار مخ^{۴۵} لومری توک)

بیله اوداسه وقرآن شریف ته لاس وروړل

مسئلہ: وپوره قرآن یاد هغه ویوی برخی ته بیله اوداسه لاس وروړل یاد هغه لیکل په خوشروطوسره روادی (لومری) شرط دادی چی بیرنی حالت به وی دیلگی په توگه قرآن شریف په اوبو کنبی ووییری یاپه اور کنبی سوخل کیری نوپه دغه وخت کنبی وقرآن شریف ته بیله اوداسه لاس وروړل روادی (دوهم) شرط دادی چی قرآن شریف به په داسی پوښو کنبی وی چی هغه ورسره نښتی نه وی لکه قرآن شریف چی په خلطه یا جامه چمره یا کاغذ او یاپه دسمال کنبی نغښتی وی په دغه حالت کنبی وقرآن شریف ته لاس وروړل یاپورته کول روادی خو په کوم شی کنبی چی بندوی او هر هغه شی چی پیرو دلوپه وخت

کبھی بی له وضاحتہ له ده سره شامل بلل کیږی و دی ته لاس وروړل ناروادی که څه هم هغه دقرآن شریف څخه جلاوی هم پرداغہ قول باندی فتوی ده (درېیم) شرط دادی چی دلاس وروړونکی به نابالغ وي اودلوستلوپه غرض لاس وروړي دا حکم له زحمت اومشکل څخه دېچ کیدوپه غرض دی بالغ اوحائضه ښځه که استاذوی که شاگرد لاس وروړل ورته روانه دی (خلورم) شرط دادی چی دلاس وروړونکی به مسلمان وی که دغه شرطونه نشوموجودنوناپاکه اوبی اودسه سړی ته وقرآن شریف ته لاس وروړل یعنی د بدن په یو برخه سره یی مسح کول روانه دی وقرآن کریم ته بهی اودسه دقرآن شریف لوستل چي لاس نه وروړي په یادیاچي ورقي بل څوک خلاصوی جائز دی .

مسئله: وناپاکه (چی غسل باندی واجب شوی وی) سړی اوحائضی ښځی ته دقرآن تلاوت هم حرام دی.

مسئله: یيله اوداسه وتفسیرته لاس وروړل مکروه دی دتفسیرڅخه پرته ونورودفقهی حدیثواونوروکتابوته لاس وروړل روادی دغه دارنگه اموردی چی اجازه یی شوي ده. (کتاب الفقه مخ ۲۸ لومړی ټوک)

مسئله: یيله اوداسه فیه (کیسټ) ډکول اوهغه په لاس کبني رااخستل روادی ځکه چی په فیه کی خالص هوا بندېږی کلیماتی یابل شی نه پکبني بندېږی په خلاف دکتاب لیکل په کتاب کبني کلیماتی جمع اوبندېږی نوځکه لیکل.

مسئله: یيله اوداسه اوهغه یيله اوداسه مسح کول روانه دی.

(نظام الفتاوی مخ ۲۵ لومړی ټوک بحواله فتاوی عالمگیری مخ ۲۰ لومړی ټوک کتاب الطهارات)

مسئله: دقرآن شریف وتیپ او فتی ته لاس وروړل بیله اوداسه روادی
(احسن الفتاوی مخ ۱۹ ټوک دوهم اوامداد الفتاوی مخ ۱۴۴ لومړی ټوک،

بیله اوداسه دقرآن شریف وهغه ورقې ته لاس وروړل چې هلته دقرآن
شریف آیت نه وی لیکل شوی لکه چې په قرآن کښی په پورتني ورقه
باندي آیت نه وی لیکل شوی مسح کول یی روانه دی بلکه جلدیعنی
وقایه مسح کول هم روانه دی. (احسن الفتاوی مخ ۱۹ ټوک دوهم بحواله رد المحتار مخ ۱۴۰ لومړی ټوک،

ځکه چې دغه جلدونه ټول دیوه په حکم کی دی. عمد رفعت قاسمی
غفر الله

مسئله: په اخباریابیل شی کی چې دقرآن آیت لیکل شوی وی خالص
دهغه ځای مسح کول منع دی چیری چې آیت لیکل شوی وی
ونوروځایو ته یی لاس وروړل روادی خوکه یوآیت ډیرکوچنی وی
یعنی ترشپږو تورو هم کوچنی وی نو دیوه قول مطابق پردغه دلاس
ایښودلو جواز شته. (احسن الفتاوی مخ ۱۹ ټوک دوهم بحواله رد المحتار مخ ۱۴۰ لومړی ټوک،

مسئله: په تفسیرکی دقرآن پرته بل شی ډیروی نو دغه تفسیرته بیله
اوداسه لاس وروړل جائز دی خوچیری چې قرآن لیکل شوی وی هلته
دی لاس نه لگوي دحدیثو کتابونه بیله اوداسه مسح کول روادی.

(احسن الفتاوی مخ ۲۷ ټوک دوهم اوامداد الفتاوی مخ ۲۵ لومړی ټوک او فتاوی محمودیه مخ ۲۴ ټوک دوولسم،

دکتابو دتجارلپاره بیله اوداسه وقران نه لاس وروړل

دکتابو دتجارلپاره بیله اوداسه قرآن مسح کول په یوه طریقه هم نه دی
رواپه دسمال سره دی مسح کړی اوپه چاقویاقلم سره دی ورقه واپړوی
او دی یی گوري لاس دی نه وروړی اوپه کوم کتاب کښی چې یو یادوه
آیته لیکل شوی وی دغه بیله اوداسه ویل روادی خوځای دی نه مسح
کوی پرکوم ځای چې آیت لیکل شوی وی. (امداد الاحکام مخ ۲۴۱ لومړی ټوک،

دست کلي په لاس کول بيله اوداسه قرآن ته لاس وروړل

پوښتنه : دقرآن شريف د يادولو لپاره هرگړې مسح کول راځي که هغه دستکلي په لاسو کړي چي هغه خاص دقرآن کریم دمسح کولو لپاره جوړي شوي وي دي بيا بيله اوداسه وقرآن ته لاس وروړلای شي کنه ؟
 ځواب : دست کله هم يوه اغوستل شوي جامه ده په دغه سره قرآن کریم مسح کول روانه ده بلکه په دسمال يابل شي سره مسح کول روادي کوم چي دبدن څخه بيل وي . (امداد الاحکام مخ ۲۵۰ لومړی ټوک)

مسئله : بيله اوداسه او بيله لاس وروړلو وقرآن ته قرآن ويل په ياد لپاره دثواب رسولو و مړو ته روا ده په دې شرط چي ناپاکه به نه وي يعنی غسل پروا جب نه وي . (امداد الاحکام مخ ۲۱۷ لومړی ټوک)

مسئله : قرآن حديث او د خداي جل جلاله نومونه که په بله ژبه کښي ليکل شوي وي هغه هم واجب التعظيم دي يعنی تعظيم يي کول واجب دي . (امداد الاحکام مخ ۲۴۳ لومړی ټوک)

مسئله : بالغ سړي که قرآن راواخلي نو بايد سره له اوداسه يي ووايي او هغه چي نابالغه وي وهغه ته قرآن ويل بيله اوداسه صحيح ده بالغانو ته که داوبو برابرول سخته وي نو بيله اوداسه وقرآن ته لاس بايد ورنه وړي بلکه په جامه يا قلم سره دي وررقه اړوي .
 (فتاوی محموديه مخ ۲۶۷ ټوک شهيد او ۲۴ لومړی ټوک)

مسئله : و نابالغه ته قرآن مسح کول يا هغه تخته مسح کول چي پر هغې قرآن ليکل شوي وي مکروه نه ده او په دې کښي هم څه تاوان نشته چي بالغ او اوداسه والاو کوچني نابالغه بي اودسه ته يي ورکړي يا دبی اودسه هلک څخه بالغه او اودس والا قرآن طلب کړي همدارنگه قرآن

پاک د ضرورت په وخت کښي اخستل او ورکول روا دی هغه ضرورت وکوچنيانوته قرآن وريادول دی ځکه چې په کوچني والي کښي يادول داسي دی لکه پرېږدې چې يونقش وليکل شي (په نابالغه باندې هروخت اودس کول دوی. په تکليف کي اچول دي اود بلوغ په انتظار کي نه يادول د حفظ قرآن ومسئلي ته تاوان رسوي) نوځکه د کوچنيانو لپاره په قرآن مسح کولو کي اودس شرط نه دی هغه يي بيله اوداسه مسح کولای شي. (کشف الاسرار مخ ۱۵۵ لومړی ټوک)

مسئله: بيله اوداسه قرآن مسح کول صحيح نه دی خوکه په دارنگه جامو سره يي مسح کړي چې هغه له بدن څخه بيلي وي مثلاً په پتوسره همدارنگه د قرآن کریم يادول بيله اوداسه روانه دی اوکه قرآن شريف خلاص وي او بيله لاس وروړلو ورته وگوري ووايي نو صحيح دی. (پهشتي زبور مخ ۱۲ لومړی ټوک بحواله شامي مخ ۱۵۵ لومړی ټوک)

دمعذوريژندنه اودهغه حکم

دايو دلمرپه شان ښکاره خبره ده چې په شريعت اسلامي کي په ډير ښکاره ډول باندې دا تصريح موجوده ده چې دده په حکم کښي هيڅ سختي او تکليف نشته دالله تعالی فرمان دی: [وما جعل عليكم في الدين من حرج] يعنی د ديني او مور وپرځای راوړلو کي پرتاسو هيڅ سختي نشته هر هغه شی چې په هغه کي سختي او تکليف وي پر مکلف انسان باندې واجب نه دی په دغه کښي د دارنگه ناروغيو ناروغان داخل دي چې دناروغی په حالت کي مجبور کيږي ديبلگي په توگه د سوزک ناروغی چې ددی له کبله ټوله وخت يازيات وخت د بولو څاڅکي راووزي همدارنگه دمذی يانورو مسلسل وتل ودغه

ناروغيو ته سيلان ويل کيږي په دغه کښي هغه ناروغی هم داخله ده چې پرله پسې دنس ناستی ناروغی وی یاد معدي ناروغی چې وهغه ته پيچ (dysentery) ويل کيږي دا هغه ناروغی ده چې دبولوله خای څخه ويني اونوونه راووزي په دغه او همدارنگه په نورو بيلا بيلو ناروغيو کي دپاکي يوه خاصه شرعی طريقه ده چې له دغه ناروغيو سره مناسبه ده دحنيفيه وواخانفوپه اندددي په اړوندخوا موردی (لومړی) د سيلان (پرلپسې بي او هسيا) پيژندنه (دوهم) ددی شرعی حکم (درېيم) هغه امور چې دهغه پوره کول پر معذوره انسان واجب وی پيژندنه دسوزک د ناروغی يو خاص کيفيت (ډول) دی چې په هغه کښي هميشه بولی راووزي يا هرگړی بادونه خارجيږي يا حائضه (دښخود ناروغی وينه) وې يايی هميشه پيچ اودارنگه نوری مشهوری ناروغی وی کوم شخص چې ددغوناروغيوناروغه وی وهغه ته معذور ويل کيږي ليکن معذور هغه وخت بلل کيږي چې د فرض لمانځه ټوله وخت داوداسه د ماتيدلو په ډول تيرشی که بی اودسياد فرض لمانځه وخت ټوله نه نيوی نوناروغه معذوره بلل کيږي همدارنگه که يوه فرقه لمانځه ټوله وخت بيله بی اودسی حالته نشی تيرنودغه د غلځندو لمانځه بلل کيږي خو که د غلځندو کيفيت ورپېښ وی هغه که د لمانځه وخت په هره برخه کښي چې وی عذر بلل کيږي لکه څنگه چې د ما پښين د لمانځه له شروع څخه د بولوناروغی پېښه شی نود ما پښين د ختميدو پوري دی معذور بلل کيږي اودغه معذوری روانه پاته کيږي ترڅو چې د لمانځه پوره وخت نه شی تيريږي د ما پښين د وخت د تېرېدلو څخه وروسته د مازديگر وخت راغلی

او هغه پوره تیر شو او د بولو څاڅکی رانشی که دیو سړی عذر د ما پښین
دوخت له پیل څخه بیا تر تمامیدو پوری جاری وو او د ما زیږدوخت
په یوه برخه کښي هم دا عذر جاری وی او بیا بندشی که څه هم په دغه
وخت کښی یو څاڅکی د بولو راشی په دغه ټوله وخت کښي معذور
بلل کیږی یعنی دغه ټول وخت د عذردی دا حنافو په مذهب
د معذور دغه تعریف دی په دغه صورت کښي حکم دادی چی
د هر لمانځه دوخت لپاره به اودس کوی او په دغه اوداسه سره فرض
اونفل ټول کولای شی یعنی په یوه وخت کښی هر قسم عبادت په
کولای شی خو چی فرضی وخت تیرشی اودس هم ختم دی که یو سړی
د عذر د حالت له پېښیدو څخه مخکی اودس درلودی نو دوخت
د ختمیدو له کبله یی اودس نه ماتیرې بلکه هغه وخت ماتیرې چی
د عذر څخه پرته په بله وجه سره یی اودس مات شی هغه لکه دهو او تل
دوینی و تل له دغه تفصیل څخه دا ښکاره کیږی چی د معذور سړی
داودس د ماتیدو وجه د فرض لمانځه دوخت تیریدل دی که
لمر اخلو وروسته یی دا ختر د لمانځه لپاره اودس وکړی او د ما پښین
وخت زاغلی نو اودس یی نه ماتیرې دغه اودس (چی دا ختر د لمانځه
لپاره شوی دی) چی په کوم وخت ښی شوی دی د فرض لمانځه وخت نه
وو بلکه دارنگه وخت وو چی په هغه کی فرضی لمونځ نه و ونودا ختر
د لمانځه په اوداسه سره چی کوم لمونځ کول وغواړی کولای ئی شی
تر هغه وخته پوری چی د ما پښین وخت ختم شی د ما پښین دوخت
د ختمیدو سره دستی اودس ماتیرې ځکه چی هغه د فرض لمانځه
وخت دی خو که یی د لمر دراپورته کیدلو څخه مخکی اودس وکړی

نودلمر دراختلوسره دستی اودس ماتیرې حُکّه د فرض لمانځه (یعنی دسهار) وخت دلمر راپورته کیدلوسره دستی ختمیرې همدارنگه که یې دماپښین له لمانځه کولو وروسته اودس وکړې نودماز دیگړد وخت په راتللوسره ئې اودس ماتیرې حُکّه چې دماپښین وخت ختم شوی دی. (کتاب الفقه مخ ۱۶۵ لومړی ټوک تفصیل احسن الفتاوی مخ ۲۷۷ ټوک دوهم افتاوی دارالعلوم مخ ۲۹۸ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۸۰ لومړی ټوک)

د فکرو خبره

اوس هغه خبره کیږي چې و معذور انسان ته دهغه کول پکاردی هغه داده چې معذور انسان ته په کاردی چې دخپلی معذوری حالت لری کړي یادی دخپل وس مطابق دکمولو هڅه وکړي همدارنگه که تکلیف نه وو یعنی دالزامه ده چې ترخوپوری ممکنه وي درملنه دی وکړي حُکّه که داممکنه وي چې دناروغی څخه دخلاصون لپاره دډاکترانو دتجویز مطابق خپله درملنه کولای شی اونه یې وکړي نوگنهار کیږي فقهاؤ داتصریح کړیده چې ودغه ناروغیوته دخپلی ناروغی درملنه واجبه ده اودخپل وس مطابق دی ددغی ناروغی دلری کولو هڅه وکړي له دغه څخه دامسئله راووته چې دارنگه ناروغ چې درملنه نه کوی اوناروغی ئې زیاتیرې سره له دی چې ددغه درملنی وړوی نوگنه گاردی. (کتاب الفقه مخ ۱۶۶ لومړی ټوک)

معذوردی څنگه اودس وکړي ؟

د اښکاره ده چې جامه یا کاغذ درملنی یه ډول پردغه رنگه ناروغیو باندی واجب دی لکه د استحاض په حالت کی چې یې ښځه استعما لوی (یعنی دښځو د حیض له وینو څخه پرته درگ دچاودلوله کبله

وینی ہمیشہ راروانی وی (چی دھغه له کبله وینه بندیری یاپه هغه کبسی کموالی راخی همدارنگه که لمونخ کونکی په ولاړی لمونخ کوی نوبولی ئینی کیږی یاپه ولاړی لمونخ کولوسره وینی ئینی بهیږی یایوبله دارنگه خبره وی نوپه ناستی دی لمونخ وکړی او که درکوع یاسجدی له کبله دغه ورپېښیری نودی رکوع اوسجده نکوی بلکه په اشاره سره دی لمونخ وکړی.

مسئله: که دناروغی دپېښیدوله کبله پر جاموباندی مرداری ولگیږی اودده داخیال وی چی که دغه ویننم بیا هم له لمانځه څخه مخکی مرداریری نوددغه مینخل واجب نه دی خو که یی داخیال ووچی دلما نځه دپوره کولو څخه مخکې نه مرداریری نویائی مینخل واجب دی. (کتاب الفقه مخ ۲۷ لومړی ټوک او فتاوی دارالعلوم مخ ۲۹۶ لومړی ټوک بحواله رد المحتار مخ ۳۸۱ لومړی ټوک)

مسئله: معذورته په کارده چی له دغه طریقې څخه لکه څنگه چی پورته بیان شوه داودس کولو وروسته پرته له یوه فرض لمانځه څخه بل فرض لمونخ ونکړی بلکه دالازمه ده چی دهر فرض لمانځه لپاره داوداسه اړوند پرتهوله شیانوباندی عمل وکړی ییپه دغه اودس سره دفرض لمانځه سره نوافل هم چی زړه ئی وغواړی کولای شی که دفرض لمانځه څخه مخکی یی کوی که یی وروسته کوی داخبره د نیت په بیان کبسی بنودل کیږی چی پرمعذورسړی باندی واجب ده چی داوداسه په وخت کبسی داباحت الصلوة نیت وکړی په داوهول چی په زړه کبسی اراده وکړی چی له دغه اوداسه څخه زمانیت دادی چی دنبی ﷺ له طرفه څخه زمانلپاره دلمانځه ادا کولو مباح شی په دغه ډول دنیت کولو حکم ځکه دی چی دغه اودس په حقیقت کبسی اودس نه دی ځکه

چی اودس دهمیشه بولور اتللوله کبله ختمیږی دغه اسانی خوپه اسلام کښی ایښودل شوی ده چی په دغه اوداسه سره پر لمونځ کولوباندی ثواب ورکول کیږی ځکه چی دشریعت په ټولو احکاموکی دخلگودښه والی اود دنیاواو اخرت ددواړو جهانو ښه والی پکی نظر

دی. کتاب الفقه مخ ۷۰ لومړی ټوک اولټم مخ ۳۳۳ ټوک دوهم اومخ ۲۹۱ ټوک دوهم.

مسئله: که دسړی له ټپ څخه مواد بهیږی نو دغه سړی معذور بلل کیږی ددغه سړی په یوه اوداسه ددوهم وخت لمونځ نه دی روا دوخت په وتلو سره دده اودس ماتېږی ددوهم وخت لپاره باید نوی اودس وشی. فتاوی دارالعلوم مخ ۲۹۵ لومړی ټوک بحواله رد مختار احکام معذور مخ ۲۸۱ لومړی ټوک.

دمذی دناروغ لپاره داوداسه حکم

مسئله: دهمیشه مذی له کبله چی دناروغی په حالت کښی وی یو څوک معذور نه بلل کیږی څوکه دمذی همیشه وتل دیو ناروغی له کبله نه وو بیامعذور بلل کیږی همدارنکه هغه څوک معذور بلل کیږی چی دمذی دوتلو په وخت کي دمعمول په اندازه دلذت (خوند) احساس کوی که دناروغی له کبله خوداسی نه دی خو چی واده نه دی کړی ځکه ده ته دمذی دوتلو په وخت کښی لذت محسوسیږی په داول چی دخالص کتلویاخیال کولو څخه همیشه مذی راځی نو په هر صورت کښی په دغه سره اودس ماتېږی ځواکه دغه کیفیت ټوله وخت وی (یعنی خالص دناروغی له کبله همیشه ووزی لکه دبولوپه مسئلو کښی چی تیر شوی دی نومعذور بلل کیږی که دمذی په وتلوکی لذت وی که څه هم دغه لذت همیشه وی معذور نه بلل کیږی کتاب الفقه مخ ۱۶۸ ټوک لومړی اوفتاوی دارالعلوم مخ ۲۸۹ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۸۰ لومړی ټوک احکام المعذور.

مسئله: دمذی اوودی په وتلو سره اودس ماتېږی. هدایه مخ ۱۲ ټوک لومړی.

مسئله: که سپری و ښځی ته لاس وروړی یا یې خالص خیال وکړی نو که د سپری یاد ښځی دمخ له لوری څخه اوبه راغلی نو اودس یې ما تیرې و دغه اوبه ته چی د جوش په وخت کی راووزی مزی ویل کیږی.

مسئله: و ښځوته د ناروغی له کبله دمخ له لوری د پوزی د موادو په شان سپینی اوبه راځی دغه مرداری دی اود دغه په وتلو سره اودس ما تیرې. «پهشتی زیور مخ ۲۴ لومړی ټوک بحواله هدايه مخ ۲۹ لومړی ټوک او شرح التئویر مخ ۱۲۹»

مسئله: د بولویا د بل شی څاڅکی راوتل یقینی وی نو اودس کول ضروری دی که د شرعی عذرو اندازی ته رسیدلی وو دلمانځه په ټوله وخت کښی یې دو مړه وخت نه شو پیدا کولای چی پوره اودس وکړی اولمونځ وکړی یعنی دو مړه وخت له څاڅکو څخه د خوندي کیدلو نشی پیدا کولای چی اودس اولمونځ پکښی وکړی نو دغه سپری شرعی معذور بلل کیږی د دغه حکم دادی چی په ټوله وخت کښی دي یو ځل اودس وکړی او چی زړه یې غواړی د دغه وخت دلمانځه سره دی نور لمنځونه (نفلونه) وکړی په دغه وخت کی داوداسه دراکرزولو ضرورت نشته څه وخت چی وخت ووزی اودس یې ما تیرې.

فتاوی دارالعلوم مخ ۲۸۵ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۲۴ لومړی ټوک او مخ ۲۸۱ لومړی ټوک باب نواقض الرضوء امداد الفتاوی مخ ۳۴ لومړی ټوک

د کوم چاچی لاسونه او پښی پري شوی وی یا یې مصنوعی وی اودس دی څنگه کوی ؟

مسئله: که دیو چا لاسونه او پښی پري شوی وی نو هغه دی داوداسه پراندا مو اوبه وبهوی که یې پردغه قدرت نه درلودنیادی تیمم ووهی که پر لاسو باندی ټپ وی یا یې مټی پوره پری شوی وی او پرمخ باندی داو بو اچولو قدرت هم نه لری نو مخ دی د تیمم په نیت سره د دیوال یا بل

شی سره ونبښلوی او که پرمخ باندی دتپ له کبله پردی هم نه وی
 قادرچی مخ دمځکی یادوال سره ونبښلوی نویادی ییله پاکی لمونځ
 کوی. (احسن الفتاوی مخ ۱۷۲ ټوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۲۲۲ لومړی ټوک)

مسئله: که دبجلکی دپورته برخی څخه پښه پری شوی وی نود مصنو
 عی پښی و خلاصولو ته ضرورت نشته ځکه چی ددغی پښی مینځل
 ساقط شوی دی (دمصنوعی پښی یادبل مینځل ضروری نه دی.
 آپ کی مسائل مخ ۲۹ ټوک درېیم)

په ناسته اوسجده سره اودس ماتیرې ؟

پوښتنه : یوسړی دمواسیرونار وغی لری څه وخت چی لمونځ کوی
 نودسجدي رکوع اوناستی په حالت کښی همیشه مرداری ځینی وزی
 خوشه وخت چی ولاړوی بیادغه صورت نه ورپېښیږی نوپه دارنگه
 حالت کی لمونځ باید څنگه وشي خالص په ولاړه لمونځ کیدلای شی ؟
 ځواب که دناستی یودارنگه شکل وی چی دغه په اختیارولوسره
 مرداری نه راوړی نودی په ناسته سره لمونځ وکړی رکوع اوسجده دی
 په اشاره سره وکړی که دغه ډول لمونځ کول ممکن نه وی نود ولاړوپه
 حالت کښی دی لمونځ وکړی رکوع اوسجده دی په اشاره سره کوی
 که دبولوپه ځای کښی په جامه ایښودلوسره مرداری نه راوتله
 اودجامی ودبانندی برخی ته مرداری نه رسیدله نوپه دغه ډول دی
 لمونځ وکړی. (احسن الفتاوی مخ ۸۰ ټوک دوهم اوفتاوی دارالعلوم مخ ۲۹۰ لومړی ټوک
 بحواله رد مختار مخ ۲۸۲ لومړی ټوک فصل احکام المَعذور)

دکوم سړی اودس چی په کښینستلو اوسجده کولوسره ماتیرې اوله
 رکوع اوسجدي څخه هم عاجزوی نودارنگه ناروغه دی په ولاړی

او اشاره کولوسره لمونځ وکړي ودغه رنگه ناروغه ته په ستونی ستغ پریوتلوسره لمونځ کول روانه دی دولاړي په حالت کښی دسجدي اورکوڅ لپاره اشاره کول صحیح ده.

(احسن الفتاوی مخ ۸۰، ټوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۶۰، لومړی ټوک بحواله بحر مخ ۲۷۲، لومړی ټوک)

دبولوناروغه لپاره داودس حکم

مسئله: هغه پمبه چی دبولوپه سوری کښی ایښودل شوی وی اودننه برخه ئی لنده شوی وی ترڅوچی یی ښکاره برخه نه وی لنده شوی اودس نه ماتیري. (احسن الفتاوی مخ ۷۲، ټوک دوهم بحواله رد مختار مخ ۱۳۸، لومړی ټوک او فتاوی دارالعلوم مخ ۱۳۹، لومړی ټوک)

مسئله: دکوم سړی څخه چی دبولو څاڅکی لویږی که دغه څاڅکی په دننه سوری کښی ولیدل شی نو اودس یی پر خپل ځای پاته دی ترڅوچی پردباندي برخه باندي ښکاره نشی اودس نه ماتیري. (فتاوی دارالعلوم مخ ۱۳۵، لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۱۳۵، لومړی ټوک کتاب الطهارة)

مسئله: وکوم چاته چی دبولوناروغی ورپښه وی که هغه سړی دبولوسوری له پمبه څخه ډک کړی که دپمبه دننه اودباندي برخې لندي شی نو ددغه سړی اودس مات دی لیکن دا هغه وخت اودس ماتوی چی پمبه دسوری څخه دباندی راوتلی وی یا ددغه په اندازه وی که هغه دسوری څخه لاندی وی یعنی په دننه برخه کښی پراته وی نو په دغه وخت کښی دپمبه دلنديدلو څخه اودس نه ماتیري ځکه چی په دغه صورت کښی راوتل موندل شوی نه دی همدغه حکم دی دهغه پمبه چی کوم سړی یی دغټوبولوپه ځای کښی کښیږدی یا یی ښځه په خپل فرج کی کښیږدی یعنی که :غه پمبه له دغه ځای څخه دباندی وی

ياورسره برابر وی اولندوالی دباندی راوتلی وی نواودس ماتوی که دغه ډول نه وویا اودس نه ماتوی لیکن که دپمبه دباندی برخه نه وی لنده شوی بلکه خالص دننه برخه لنده شوی وی نواودس نه ماتوی.

مسئله: که هغه پمبه دسوری څخه ولویدل نوورته کتل کیږی که پمبه لنده وه نواودس ماتوی او که نه وه لنده ییایي نه ماتوی اودغه حکم دی دهغه سړی داوداسه چی خپله گوته دغټوبولوپه ځای کښی واچوی لیکن پوره گوته دننه نه وی تللی یعنی که گوته لنده راووتله نواودس ماتوی او که وچه راووتله ییاودس نه ماتوی.

مسئله: او که پوره گوته پکښی داخله کړی دارنگه چی ټوله پټه شی نوددغه سړی اودس ماتپړی او که دغه عمل روژتی سړی داستنجاپه وخت کښی وکړی نودده روژه باطله گزۍ. (کشف الاسرار مخ ۱۴ لومړی ټوک) داستنجاپه وخت کی په گوته ننوتلوسره ځکه روژه باطلپړی چی د گوته سره دننه اوبه ځي ځکه چی داستنجاپه وخت کښی گوته په اوبوسره لنده وه تفصیلی احکام دروژی متعلق په مسائل روژه کښی دا حق په کتاب کښی وگوري. محمدرضا قاسمی غفرله

دمعذوره جامو حکم

مسئله: دکوم ناروغه له تپ څخه چی وینی بهیږی څه وخت چی جامه بدله کړی هغه ییا ناپاکه کیږی نوددغه ناروغه دجامی دپاکوالی دا حکم دی که دا یقین ووچی دلمانځه دکولو څخه مخکښی دوهم ځل نه ناپاکه کیږی نو په اجماع سره مینځل یی ضروری دی او که ددهم ځل دناپاکه کیدو ویره وه نویایي مینځل ضروری نه دی.

مسئله: که جامه د مینځلو یا بدلولو څخه وروسته او د لمانځه له ختمو لومخکې لنډه شی نو ددی مینځل یا بدلول واجب نه دی که دارنگه نه وی بیا واجب دی.

مسئله: که و ناروغه ته دنیا یا کو جامو بدلول گران وی نو په داغه جامو کېنې دی لمونځ وکړي. (احسن الفتاویٰ مخ ۷۵ دوهم توکبحواله رد مختار مخ ۵۴۲ لومړی توک او مخ ۲۸۲ لومړی توک او بهنشی زیور مخ ۵۵ لومړی توک شرح التنویر مخ ۱۶۱ لومړی توک)

مسئله: که دوخت د داخلیدلو وروسته یو تپ راغلی چی له هغه څخه وینه نه بندیدله نولمونځ د تراخردوخت پوری وځنډه وی که بیا هم وینه نه وه بنده شوی بیادی اودس وکړي اولمونځ دی وکړي که د دوهم لمانځه په ټوله وخت کېنې هم بهیدله نو د اول لمانځه راگرزول ضروري نه ده او که د دوهم لمانځه د ختمیدلو څخه مخکېنې وینه ودریده نو د اول لمانځه راگرزول واجب دی (که یې داگمان وو چی د دوهم وخت د ختمیدلو څخه مخکېنې عذر ختمیږي نولمونځ په اخری وخت کېنې کول فرض نه دی) بڼه داده چی لمونځ وکړي او وروسته دی قضا راوړي. (احسن الفتاویٰ مخ ۲۸۲ لومړی توک)

مسئله: که له تپ څخه نوونه راووزي که څه هم په پټۍ کې دننه وی اودی ماتیرې خود چا تپ شي هروخت بهیرې د معذروالی له کبله دهغه اودس نه ماتیرې. (امداد الفتاویٰ ج ۲۴ ۱)

ایام معذوردا شراق په اودسه سره د ما پښین لمونځ کولای شي

پوښتنه: یو معذور سړی دی اودس نی وکړي اودسهار لمونځ ئي وکړي بیاد لمر دراختلو وروسته یې بل اودس وکړي اودا شراق لمونځ

يې په وکړې څه وخت وروسته يې په دغه اوداسه سره دځانېت لمونځ
وکړی ايا داصحيح کيږي؟

ځواب: دځانېت لمونځ خو صحيح کيږي بلکه دماپښين لمونځ هم په
دغه اوداسه سره صحيح کيږي ځکه چې دمعذور اودس دوخت په
وتلو سره ختميږي نوځکه دماپښين دوخت ترختميدلو پوري چې زړه
يې وغواړي فرض او نفل کولای شي. (احسن الفتاوى مخ ۲۸۷ ټوک دوهم بحواله
ردمختار مخ ۲۸۲ لومړی ټوک)

ايا معذورسړی تر وخت مخکښی اودس کولای شي؟

پوښتنه: معذورسړی دهرلمانځه لپاره نوی اودس کوی خوڅه وخت
چې معذور دماپښام دلمانځه لپاره اودس کوی نو بيا دوه رکعته ځيني
تيرېږي نو په دغه رنگه وخت کښی دی دوخت څخه مخکښی اودس
کولای شي؟

ځواب: معذورسړی دوخت څخه مخکښی اودس نشی کولای څه
وخت چې وخت داخل شي بس اودس دی کوی که څه هم دجماعت
دتيريدلو ويره وی. (فتاوى دارالعلوم مخ ۲۸۹ لومړی ټوک بحواله ردمختار مخ ۲۸۰ لومړی ټوک)

مسئله: که یوسړی په دارنگه ناروغی کښی بوخت وو چې په هغه
کښی داودس دما تيدلوشيان روان وويعی وده ته دومره وخت نه
ورپیدا کیدی چې دناروغی څخه خالی وی اودی لمونځ پکښی وکړي
نودغه سړی ته دهرلمانځه لپاره نوی اودس کول ضروری دی ځکه چې
دده اودس دوخت په ختميدلو سره ماتيږي کومه ناروغی چې وده ته

ورپښه ده په دغه سره اودس نه ماتېږي اودلمانځه دوخت په را تللو سره نه ماتېږي.

مسئله: هغه سړي چې دناروغۍ له کبله يې اودس نه پاته کيږي دلمر ذراختلو وروسته يې اودس وکړي اوبل داسې شي نه شو ورپښې چې اودس ماتوي نودماپښين په راتللو سره ددغه کس اودس نه ماتېږي بلکه دماپښين دوخت په ختميدلو سره ماتېږي اودمازديگر په راتللو سره پرده نوي اودس لازمېږي او ترڅو چې يې ناروغۍ يومخ نه وي جوړه شوي يعنې ديوه لمانځه پوره وخت نشوپيدا چې په هغه کښي دده ناروغۍ نشي پښه نودغه سړي معذور بلل کيږي ديبلگي په توگه ديوکس دسترگي څخه خيري راووزي او هروخت دسترگو څخه اوبه بهيږي ياديوکس دسوزک ناروغۍ وي هروخت دهغه بولي بهيږي يا ويوکس ته دهواناروغۍ ورپښه وي يعنې هروخت يې دليوبولوله ځاي څخه هواراووزي يا يې لويې بولي جاري وي ياديوکس دتپ څخه هميشه وينې يا نوونه بهيږي ياديوکس دارنگه ناروغۍ وي چې ترپوزه يې هميشه وينې بهيږي ياديوکس له فرجو څخه هميشه مني يا مذي بهيږي يا يوبښځه مستحاضه وي (يعنې ديوښځې څخه دحيض اونفاس څخه پرته نوري وينې ديو ناروغۍ له کبله راځي). (علم الفقه مخ ۲۵ لومړۍ ټوک)

مسئله: د کوم کس چې دارنگه ناروغۍ يې وي چې داودس دما تيدو لېږشيان يې جاري وي ودغه کس ته دامستحب ده چې تراخړه وخته پوري انتظار وکړي او په اخري وخت کې اودس وکړي په اول وخت

کښې يې نه وکړې ځکه چې ډاګيدلای شى چې په اخروخت کښې دده ناروغى ورکه شى. (علم الفقه مخ ۸۲ لومړى ټوک)

مسئله: که ديوچاپښه دبجلګى سره پرى شوى وه اوپه بله پښه يې موزه اغوستى وه نووده ته خالص پريوه موزه مسح کول روادى. (علم الفقه مخ ۸۲ لومړى ټوک)

دمعذور داوداسه په اړوند مسئلې

مسئله: که يو حکيم حاذق (پوه طبيب) ويوچاته دناروغى له کبله ديواندام له مينځلو څخه منع کړى نو ددغه اندام مينځل فرض نه دى بلکه مسح دى کړى خو مسح هم هغه وخت چې زيان نه رسوى که يې زيان رساوى بيا مسح هم معاف ده.

مسئله: په اوداسه کښې چې دکومواندامو مينځل فرض دى که په دغه اندامو کې ټپ وي يا چاودلى وي يادردکوى نو که په دغه حالاتو کې اوبه رسول تکليف نه وي اونه زيان وررسيږي داوبوله کبله نو مينځل يې فرض دى که داسې نه وي ييادى مسح وکړى او که مسح هم نشى کولای نو بس پريږدئ. (درمختار)

مسئله: که په لاس کښې ټپ وي يا چاودلى وي چې دهغه له کبله لاسونه اودلاسوپه ذريعه نوراندامونه نشى مينځلای اونه په يوبل چل سره نوراندامونه مينځلای شى اونه ئې په بل مينځلای شى نوپه دغه صورت کې اودس فرض نه دى بلکه تيمم دى ووهى که يې کولای شو.

مسئله: پر لاس پښه او مخ باندې که دواچول شوى وي نو پردوا باندې اوبه بهول واجب دى په دى شرط چې زيان به نه رسوى که داوبو بهول وروسته دواخپله ايله شوه يايې په قصد ايله کړه که دجوړ

والی له کبله ایله شوه یایی بیلہ کره نومسح باطلیری یعنی ددغه اندامو مینخل ضروری دی.

مسئله: که دیوچالاس سره له زیریو پری شوی وی یایی پنبه سره له بجلکو پری شوی وی نوپه دغه حالت کی دلاس اوپنبی مینخل واجب نه دی که یی په یو طریقہ مینخلای شی اودسرمسح کولای شی نودی وکری که یی نشی کولای هغه هم فرض نه دی بلکه دتیمم په نیت سره دی ددیوال یا بل شی سره ونبلوی اوپه دغه صورت کنبی دی مسح وکری.

مسئله: که دیوچالاس پری شوی وی خویری یا دیری خخه زیات پاته وی یایی پنبه پری شوی وی خوبجلکه یا د بجلکی خخه زیات پاته وی نوپه دغه صورت کنبی دیری او بجلکی مینخل واجب دی اود هغه خخه دلاندی برخی مینخل فرض دی.

مسئله: که لاسونه دیریوسره پری شوی وی یاپنبی له بجلکوسره پری شوی وی اومخ هم خویرمن وی نوپه دغه صورت کنبی اودس فرض نه پاته کیږی.

مسئله: کوم شوک چی له یووجی خخه ددواړو غوړو مسح په یوه خل نشی کولای (فلج زده وی) نودی لومړی دراسته غوړمسح وکری بیادی دچیہ غوړمسح وکری. (علم الفقہ مخ ۲ لومړی ټوک)

داوداسه په اندامو کنبی یواندام خوږیامات شی

داوداسه په اندامو کی یواندام خوږیامات شی یایی له یووجی پتی. باندی لگولی وی ددغه دری صورته دی (لومړی) صورت دپتی. خلاصول ضررمن وی دبدن مینخل ضررمن وی او که نه ی لکه چی

دمات شوی لاس یا پنبی پتی۔ خلاصول ضرر من دی نوپہ دغہ صورت کنبی کہ پر پتی۔ مسح کول زیان نہ رسوی نوپر توله پتی۔ دی مسح وکری دغہ پتی۔ دتپ پہ برابری باندی ترل شوی او کہ دتپ خنخہ پر تہ پر جو بدن ہم ترل شوی وی او کہ مسح ہم زیان رسوی نوبس پری دی ردی (دوہم) صورت دپتی۔ خلاصول ضرر من نہ وی لیکن خہ وخت چی یی خلاصہ کری بیایی خپلہ نشی ترلای یاداسی کس ہم نہ وی چی ویی تری نوپہ داسی حالت کی دی مسح وکری پہ دی شرط چی زیان نہ رسوی کہ یی رسوی بیاهم مسح معاف دہ (دریم صورت) دپتی۔ خلاصول کہ ضرر من نہ وی او نہ دخلاصول وروستہ بیرتہ پہ بند و لو کنبی وخت لگی پری نوپہ دارنگہ حالت کنبی کہ دتپ مینخل زیان نہ رسوی نوپتی۔ دی خلاصہ کری تول اندام دی و مینخی او کہ دتپ مینخل زیان رسوی نوخو بدمنہ برخہ دی نہ مینخی پاتہ جو رہ برخہ دی و مینخی پہ دی شرط چی د مینخلولہ کبلہ زیان نہ رامنخ تہ کی پری پر خو بدمنہ برخہ کہ مسح تاوان نہ رسوی نودی مسح پروکری کہ یی تاوان رساوی بیادی پتی۔ و تری او مسح دی باندی وکری کہ مسح ہم تاوان رساوی بیامسح ہم معاف دہ۔

مسئلہ: کہ پتی۔ دارنگہ ترل شوی وہ چی پہ منخ کنبی یی جو رہ برخہ ہم ترل شوی وہ پردغہ دی ہم مسح وکری پہ دی شرط چی دپتی۔ خلاصول یادہغه اندام مینخل زیان رسوی۔ (علم الفقہ مخ^{۸۲} لومری توک)، مسئلہ: کہ پریوہ پتی۔ بلہ پتی۔ و ترل شی نوپر ہغه ہم مسح روا دہ۔

مسئله: که بیله پټې په مسح کولو کښي ویره وی نودی پر پټې باندی لوندلاس تیر کړی که په شاوخوا کښي یوځای وچ پاته شی پروانلری پر ټوله ځای دی لاس تیر کړی که څه هم اوبه ولگيږي او پاته شی لکه څنگه چی په مسح کښي کيږي پروانلری او که د غسل ضرورت وی بیایي هم دغه حکم دی یعنی د تپ ځای دی مسح کړی (لوندلاس دی باندی تیر کړی) او پر نور بددن دی اوبه وبهوی اوودی مینځی.

فتاوی دارالعلوم مخ ۹۶ لومړی ټوک بحواله رد مختار مخ ۱۰۰ لومړی ټوک باب المسح علی الخفیض تفصیل دگوري په بهشتی زیور مخ ۴۹ لومړی ټوک بحواله شرح الوفايه مخ ۱۰۱ لومړی ټوک مرافي الفلاح مخ ۴۶ کبیری مخ ۱۱۵ اغنیه مخ ۱۱۵ فتاوی هندیه مخ ۴۴

مسئله: که پر تپ پټې تړل شوی وی وینه اونوونه پر پټې باندی ښکاره راوړی که وینه یانوونه دومره ووچی که پټې نه وای تړلی نو وینه به له خپل ځای څخه بهیدله نو اودس ماتیرې. «علم الفقہ مخ ۱۰ لومړی ټوک»

اودس په دوه ډوله شیانوسره ماتیرې

اودس چی په کومو شیانوسره ماتیرې دهغه دوه قسمه دی یوهغه شی دی چی دانسان له بدن څخه ووزی بل هغه دی چی دانسان پر بدن باندی راځی لکه بی هوښي خوب اونور داول قسم دوه صورته دی یوهغه چی دخاص اومشترکی برخی څخه ووزی لکه بولی او گندگی دوهم هغه دی چی دنور وځایو څخه که یوشی ووزی لکه وینه، قی اونوردلومړی قسم صورت: لومړی دژوندي انسان له خاصې برخې څخه کوم شی ووزي نو اودس ماتوی خوادغه شی پاک وی لکه شگه یا ډبره یا بل شی یا نا پاکه وی لکه بولی گندگی مزی همدارنگه نور (دوهم) نارینه یا ښځینه که په خپل فرج کښي جامه یا بل شی کښیږدی اودغه جامه په بولوسره لنده شی اود جامی په دباندی برخه

کښی ددی اثر معلوم شونو اودس ماتیرې داهغه وخت چی جامه په فرج کښی نه وی پټه شوی که جامه په فرج کښی پټه وه بیاپه لنډولوسره اودس نه ماتیرې غرض داچی دمرداری په وتلوسره هغه وخت اودس ماتیرې چی مرداری جلاشی یانېکاره شی.

مسئله: دژوندی سړی دلویوبولوله خای خخه که یوشی وواتی خوپاک وی لکه شگه یاډېره یاناپاکه وی لکه لویی بولی اودس ماتوی

مسئله: که دښخې دلوی اوکوچنی بولوخایونه سره یوشوی وو فرق یی نه کیدی نودهري برخی خخه چی یی هواراووزی اودس ماتوی ځکه ددوی فرق نه دی پاته شوی.

مسئله: که په دووبرخو کښی دیوی برخی خخه شی راووتی بیرته ننوتی اودس ماتوی دیلگی په توگه دښخې له فرج خخه ماشوم یوجزلکه سریابل غړی راوواتی او بیرته ننوتی که هغه غړی دباندی راوتلی وونیم وی یادنیم خخه زیات یالږوی په دی شرط چی وینه به نه وی راوتلی دایي ځکه وویل چی که وینی راووزی بیاخلویه بی اودسی ده چی غسل واجبوی (دوهم) دنارینه یانېخینه دلویوبولوله خای خخه یوشی راووزی بیابیرته ولاړشی یعنی دننه شی (درېیم) همدارنگه که دکولمی یابل شی یوه برخه دباندی راووتله او بیرته ننوتله (څلورمه) که دیوکس دلوی بولوله خای سزه یادکوچنی بولوله خای سره نیژدی یوتپ جوړشواوله هغه خخه سوری جوړشونوددغه سوری هم هغه حکم دی کوم چی دبولودخای دی په دی شرط چی ددغه سوری خخه به هم هغه مرداری راووزی کوم چی دبولوله خای خخه راووزی دیلگی په توگه (لومړی

(د لوثی بولوله ځای سره نژدی یو سوری جوړشی اوله هغه څخه مرداری راووزی (دوهم) یاد کو چنی بولوله ځای سره نژدی یو سوری جوړشی اوله هغه څخه بولی راووزی (درېیم) که دلری بولوپه ځای کښی یوشی و اچول شی لکه لرگی یا گوته یا بل شی هغه یی خپله پکښی و اچوی یا یی بل پکښی و اچوی نوڅه وخت چی هغه دباندی راووزی اودس ماتیرې (داهغه وخت چی هغه شی لوندوی یعنی په مرداری لړلی وی که دارنگه نه وویا اودس کول ښه کاردی. محمد رفعت قاسمی غفرله

(څلورم) منی که بیله خونده ووزی اودس ماتیرې دیلگی په توگه یوکس دروندشی پورته کړی یا له یو پورته ځای څخه را ولویدی اوله تکلیف څخه یی منی بیله خونده ووتلو (دیبله خونده توری څکه وایی که په خوند سره ووتلویا غسل واجبوی.

(پنځم) دکو موشیانوله کبله چی غسل واجبیرې لکه حیض نفاس او منی په دغه سره اودس هم ماتیرې. (علم الفقه مخ ۴۵ لومړی ټوک هدایه مخ ۷ لومړی ټوک شرح نقایه مخ ۹ لومړی ټوک ۱ کبیری مخ ۱۲۴ تفصیل وگوری بهشتی زیور مخ ۱۱۶ لومړی ټوک اوبخاری شریف مخ ۲۹ ج ۱ او فتاوی دارالعلوم مخ ۴۰ لومړی ټوک)

په اوداسه کښی دیواندام په نه مینځلوگی شک پیداشی نو؟

مسئله: له اوداسه کولو وروسته که دیواندام په نه مینځلو کښی شک پیداشو او هغه اندام معلوم هم نه دی نودی د شک دلری کولو لپاره کینه پښه و مینځی همدارنگه که داوداسه په منځ کښی دیواندام دنه مینځلو شک پیداشی نو په دغه صورت کی دی اخری اندام و مینځی دیلگی په توگه د پیری پوری دلاس د مینځلو وروسته دغه شک پیداشو نو مخ دی و مینځی او که د پښی د مینځلو په وخت کښی دغه شک پیداشو نو لاس دی و منځی اوداهغه وخت چی کله شک پیدا

کېږي او که یو کس ته زیات وخت دغه شک ورپیدا کیدی نو هغه لره په کار ده چې د دغه ته خیال نه کوي او خپل اودس دی پوره وېولی.

اعلم الفقه مخ ۳۲ لومړی ټوک

د مظا هر حق جدید په اول جلد ۴۰۲ مخ باندې یو حدیث شریف دی چې د هغه مفهوم یعنی معنی داده چې شیطان داوداسه کولوپه وخت کېږي دخلگوپه زړو کېږي و سوسې او شکونه پیدا کوي او هغه کس حیران بی عقله جوړوي کله کله دا خیال وراچوي چې اوبه وټول ځای ته نه دی رسیدلی او کله یې په دې شک کېږي اخته کوي چې داوداسه اندامونه یو ځل مینځل شوي دي که دوه ځله او کله یې داشک ورپیدا کوي چې اوبه مرداري وی اوس په نورو اوبوسره اودس وکړه غرض داده چې په بیلابیلو وسوسو او شکونو سره داوبوپه کارولو کې اسراف (زیاتوب) په کوي او اندامونه د سنت طریقي تر حده زیات مینځل کېږي (حدیث) نو ځکه حکم شوی دی چې دوسوسې له اوبو څخه ځان وژغوري یعنی داوداسه په وخت کې داوبوپه استعما لولو کې که دارنگه و سوسې رامنځ ته شي نو دغه وباسه اولری یې کوه او اودس په دارنگه توجه سره وکړه چې د شیطان په جال کېږي بندنشي اود سنت طریقي څخه زیات هم نشي را. معدرفت قاسمی

په اوداسه کېږي د مفصل شک تفصیل په کتاب الفقه علی المذاهب الاربعه کېږي وگوري مخ ۵۲ لومړی ټوک

له اوداسه څخه وروسته پر چادر اوبه شیندل

مسئله: پر پرتوگ یا بل شي باندې دوسوسې په غرض سره اوبه شیندل صحیح دی خود کوم سړي چې د بولد شاوخوا کونارو غي وی هغه دی اوبه هیڅ کله نه باندې اچوي ځکه داویره ده چې پرتوگ دی مردارشي

کہ پہ دغه منخ کنبی دبولو شاخکی راغلی نوپرتوگ یقینا ناپاک گرژی. (فتاویٰ رشیدیہ مخ ۲۸۴ لومری توک)

داوداسه اوبہ پہ دسمال یابل شی سرہ وچول

مسئلہ: داوداسه او غسل وروستہ بدن پہ دسمال یابل شی سرہ وچول پہ قوی او صحیح قول سرہ روادی (دمخ پہ وچول سرہ پہ ثواب کنبی ہیخ کمی نہ راخی) لیکن مستحب دادی چی پہ وچیدلو کنبی دیرزیاتوب و نہ کپی بلکہ دارنگہ دی وچ کپی چی یو خہ اثری پاتی شی کہ یو وخت پہ لمن سرہ وچ کپل شی روادی خو ہمیشہ پہ لمن سرہ وچول بزرگانو دغه منحوس عادت بللی دی پہ حدیث شریف کنبی راغلی دی چی دنی کریم ﷺ یوہ جامہ و ہ چی پہ ہغہ بہ بی ہمیشہ داودس اندامونہ وچول.

(الجواب المتین مخ ۲۷ آپ کی مسائل مخ ۳۴ توک دوم احسن الفتاویٰ مخ ۲۵ توک دوم بحوالہ رد مختار مخ ۲۱ لومری توک علم الفقہ مخ ۸۴ لومری توک کتاب الفقہ مخ ۱۱۹ لومری توک)

مسئلہ: لہ او داسہ وروستہ پہ دسمال سرہ لاس مخ وچول روادی او کہ نہ شی وچ ہیخ پروانلری او داخبرہ چی دیری اوبہ پرمخکہ ایلہ کیری وفرشتوتہ دہغہ پہ پہ پورته کولو کنبی تکلیف وی بی بنیادہ دہ. (فتاویٰ دارالعلوم مخ ۳۲ لومری توک بحوالہ رد مختار مخ ۲۱ لومری توک)

مسئلہ: داوداسه اندامونہ پہ یوہ جامہ سرہ وچول کہ تکبر اولویی دہنکارہ کولو لپارہ وی نو مکروہ دی او کہ نہ وی مکروہ نہ دی. (مظاہر حق مخ ۴۰۲ لومری توک)

لہ او داسہ کولو وروستہ تحیہ الوضوء کول

لہ حضرت ابوہریرہؓ خہ روایت دی: چی نبی کریم ﷺ یوخل و حضرت بلالؓ تہ وویل: چی ای بلالہ ماتہ ستا یوداسی اسلامی

عمل په گوته کړه چې پر هغه باندې وتاته د ثواب تر ټولو عملونو لوی امید دی ځکه چې ما ستاد چلواوازه جنت کښې مخته مخته اور یدلې دی حضرت بلال رضی الله عنه ځواب ورکړی چې ماته په ټولو عملونو کښې زیات امید پر دغه عمل دی چې شپه یا ورځ څه وخت چې اودس وکړم له هغه وروسته د توفیق په اندازه څه لمونځ هرو مرو کومه (بخاری او مسلم) له حضرت عقبه بن عامر رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمائل: کوم څوک چې په ښه طریقه اودس وکړي او بیا دوه رکعت له لمونځ دارنگه وکړي چې زړه او مخ دواړه یې دلمانځه ولورته متوجه وی یعنی د ښکاره او پټ په پوره توجه او عاجزی سره یې وکړي نو د دغه کس لپاره جنت واجبیږي. (الترغیب مخ ۳۶۶)

مسئله: له او داسه کولو وروسته که وخت مکروه نه وي دوه رکعت کول مستحب دی. (شرح نقایه مخ ۹ لومړۍ ټوک)

تیمم څه دی؟

د تیمم د حکم د نازلیدو واقع د شعبان د میاشتې شپږمه وه چې د الله تعالی یو لوی احسان دی او د مسلمانو لپاره یو لوی نعمت دی ددی د شروع حال دام المؤمنین حضرت عائشه رضی الله تعالی عنها له بیان څخه معلوم شودادې چې د نبی ﷺ عادت شریفه وو چې څه وخت به یې د سفراراده کوله نوبه یې د خپلو ازواجو مطهراتو نومونه به یې ولیکل دکومۍ یوۍ نوم چې به راوخاڅی هغه به یې له ځان سره په سفریو له نبی ﷺ دیو سفراراده وکړه د خپل عادت په څیر یې نومان ولیکل د حضرت عائشې صدیقې رضی الله تعالی عنها نوم راوخوت (د زیاتو علما په اند دغه د غزه بنی مصطلق سفروو چې غزه مرسع

هم ورته ويل کيڙي) او هغه يي دخپل خان سره په سفر بوتله له سفر څخه په راستنيدو کښي چي څه وخت وځاي ذات الجيش ته راوړسيدلو او د ذوالحليفه سره چي ديوغره په نوم صلصل ځاي مشهور دي هلته يي واپړول چي مدينه منوره ډيره ځيني ليري وه هلته د حضرت عائشي صديقي رضي الله تعالى عنها اميل وشکيدى نبي کریم ﷺ سره له ټولو خادمانو هلته ودریدل او د څارني لپاره يي حضرت اسيد بن حضير رضي الله عنه (دادلوی شان انصار صحابي او د نبي کریم ﷺ څخه لس کاله وروسته وفات شو په سلگونو صحابه دده شاگردان دي) او څه صحابه يي وټاکل او اميل نه و پيدا شوي چي د سهار د لمانځه وخت راغلي هلته نيژدې اوبه نه وى صحابه کرام ډيره په شک کښي شول چي څنگه به ځايه بند شوو ځينو خلکو د حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه څخه شکايت وکړي چي وگوره حضرت عائشه رضي الله عنها خلگ په څنگه ځاي کښي بند کړل چي داوبونښان هم نشته او د لمانځه وخت راروان دي ابوبکر صديق رضي الله عنه درسول الله ﷺ وځيمي ته ورغلي او حضرت عائشه صديقه رضي الله عنها ته يي غوصه شروع کړه چي ته هميشه خلگ په پریشاني کښي اچوي اوس نبي کریم ﷺ په داسي ځاي کي راگيردي چي اوبه نه پيدا کيږي حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه حضرت عائشه رضي الله عنها يوڅه ووهله هم ليکن عائشي صديقي رضي الله عنها ديو خبري په ځواب هم څه نه وويل اونه بنوریدلي ده ځکه چي نبي کریم ﷺ ټوله شپه سترې شوي وو او ویده و په اميل پسې يي څارنه وکړه خوپيدايي نکړي اسيد بن حضير او نور صحابه هم په خپلو هڅو کښي

بريالی نه شول او بيرته راغله او ټولو خلگو دمجبوري له کبله هلته ييله اوداسه لمونځ وکړی اوداميل دپیدا کولو اميديي ختم شودروانیدواراده يي وکړه په دغه وخت کښي الله جل جلاله دسورة مائده ددوهمی رکوع اياتونه نازل کړل چی په هغه کښی دتیمم حکم دارنگه بیان شوی دی او اِنْ کُنْتُمْ مَرْضٰی اَوْ عَلٰی سَفَرٍ اَوْ جَاءَ اَحَدٌ مِّنْکُمْ مِّنَ الْغَائِطِ اَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَاَمْسَحُوا بِوُجُوْهِکُمْ وَاَيْدِيْکُمْ مِنْهُ مَا يُرِیدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَیْکُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلٰکِنْ يُرِیدُ لِيُطَهِّرَکُمْ وَلِيُنِیْزَ نِعْمَتَهُ عَلَیْکُمْ لَعَلَّکُمْ تَشْكُرُوْنَ

اوکه تاسو ناروغه یا تاسوپه سفر کښي یاست او یا راشی یوله تاسو څخه دضرورت له ځایه یا نژدی شی له ییسیانو خپلوسره پس بیامو او به نه کړی پیدانو قصد وکړی دپاکۍ زمکی اومسح وکړی پرمخو خپلو باندی اولاسو خپلو باندی له دغه پاکۍ زمکي الله تعالی دانه غواړی چی پرتاسو تنگی راولی لیکن الله تعالی دا غواړی چی تاسوپاک کړی او پوره کړی ښیگڼی پرتاسو باندی ددی لپاره چی تاسو شکر ادا کړی) نبی کریم ﷺ ډیر خوشحاله شو او ویي ویل چی ای عائشی ستا امیل ډیر دبرکت وودنې ﷺ له وینا څخه وحضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه ته ډیره خوشحالی حاصله شوه او د خوشحالی په حالت کښي دری ځله وویل ای لوری ته ډیره مبارکه او دښه بخت خاوند یی .: اسید بن حضیر رضی الله عنه چی دامیل په موندلو کي یی ډیره هڅه کړی وه ویي ویل ای دا بوبکر اولاد داسا سو د خلگو لومړی برکت نه دی بلکه له دی څخه مخکښی هم ستاسوله وجې الله تعالی پرمسلما نانو باندی احسانونه کړی دی دا الله تعالی په دغه نعمت او احسان سره ټول خلگ

خوشحاله شول او خپلي بستري او کجاوی يي وتړلي څه وخت چي يي د حضرت عائشته د سپريدلو اوښ ولاړ کړ نو اميل تر هغه لاندی وو چي دهغه له امله د حضرت عائشي خوشحالي دوه گونه شوه او وښي کريم ﷺ ته ارام حاصل شو او ټولو خلگو د خدای جل جلاله دمهرباني شکر ادا کړ او بيرته و مدیني منوري ته ستانه شول له دغی ورځي څخه دا بودنه شتون او ناروغی له کبله د تیمم حکم جاری شو او وښي کريم ﷺ وويل: الصعيدي الطيب ظهور المسلم وان لم يجد الماء عشر سنين فاذا وجد الماء فليمسسه بשרه ا يعنی که يو مسلمان ته لس کاله اوبه نشي حاصلی نو د دغه سړي ته په پاڅو خاورو تیمم وهل په کاردی او دغه تیمم کافی هم دی بيا څه وخت چي اوبه پيداشي نو په هغه سره دی او دس يا غسل وکړي د تیمم د حکم د نازلیدلو په وخت کښي صحابه ټوله د نبی کريم ﷺ سره نه و ونوځکه دغه حکم په کرار کرار سره و خلگو ته معلوم شو او ځيني وخت دغه خبرتيا له کبله خلگ د سختی سره مخامخ کيدو خپله نبی کريم ﷺ او صحابه وو و خلگو ته د تیمم دا حکامو خبرتيا ورکوله او د وخت په پيدا کيدو سره يي دمفصل حکمونو تعليم کاوو.

د تیمم په هکله يو څو روايات

(۱) روايت: يو وخت نبی کريم ﷺ په سفر کي وو دلمانځه څخه دخلا صيدو وروسته يي يوسړی وليدی چي په لمانځه کښي نه وو شريک او د ټولو څخه بيل ناست وو نبی ﷺ وويلو چي څه وجه ده چي تاله ټولو خلگو سره يوځای لمونځ نه وکړ هغه وويل پر ما غسل فرض شوی دی او اوبه می نه کړی پيدا له دغه امله لمونځ نشم کولای (دغه سړی

داخیال کوی چی تیمم یوازی داوداسه پر خای دریدلای شی اود غسل لپاره تیمم نه صحیح کیږی. نبی کریم ﷺ ورته وویل چی په پاکو خاورو سره تیمم ووهه هغه کافی دی. (بخاری اومسلم)

(۲) روایت: یو وخت صحابه د جهاد په غرض په سفر کښي ووپه دوی کی دیوه صحابی په سر کښي د دښمنانو له لوری څخه ډبره ولگیده چی سړي مات شو د غسل حاجت یې پیدا شونویي دمجاهدینو ملگرو څخه پوښتنه وکړه چی په دغه حالت کښي تیمم روادی کنه ؟ هغو وویل: چی که ته غسل کولای شی بیازموږ په خیال ستا لپاره تیمم روانه دی (ودوی ته مسئله معلومه نه وه چی که دناروغی د زیاتیدو ویره وه بیاتیمم روادی که څه هم اوس پر غسل او اودس کولو باندی قادروی) هغو خلکو پراحکامو شرعی باندی ځان قربانولو عبادت او پاکي یې په ټول ژوند کښي ښه بلله په دغه حالت کښي یې غسل وکړی اولمونځ یې ادا کړي داوبوله کبله یې تپ خرابي شو اودغه د الله ﷻ مخلص او ځان قربانونکی صحابی له دنیا څخه یې کوچ وکړ د جنت فردوس په ځایو کښي یې ځای ونيوی پاته صحابه چی څه وخت و مدیني منوري ته بیرته راغلل اود نبی کریم ﷺ په خدمت کښي حاضر شول او حال یې ورته ووايوني نبی کریم ﷺ وویل خدای دی یې هغوته وروښيي هغودغه بیچاره مړ کړی (یعنی دغه خلکو غلطه مسئله وروښودله چی دهغه د مرگ ذریعه وگرزیده.

(۳) روایت دادی: چی د صحابه کرامو څخه دوه صحابه په سفر کښي وواوبه یې نه کړی پیدانود او و تیمم وواو له مونځ یې وکړی لیکن د لمانځه دوخت له وتلو څخه مخکی اوبه پیدا شوی یوه صحابی اودس

وڪري لمونڻ يي راوگرزاوي دوهم صحابي لمونڻ نه راوگرزا ووڻه
وخت چي نبي ڪريم ﷺ ته ورسيدل حال يي ورته بيان ڪر ڪوم صحابي
چي لمونڻ دوهم ڪل نه ووڪري نبي ڪريم ﷺ هغه ته وويل چي
تا پر طريقه مسنونه اوپر قاعده شرعيه عمل ڪري دي اولومري لمونڻ
ڪافي ڪيڙي اوودوهم صحابي ته يي وويل چي وتاته دراگرزوني
ثواب درڪول شو (ڇڪه چي دوهم ڪل لمونڻ په نفلوڪبني
شمار شو دهغه ثواب هم حاصل شو.

(۴) روايت دتيمم دحڪم دحاصليدو وروسته حضرت عمر فاروق او
عمار رضی اللہ عنهما په يوسفرتللي وواتفاقا ددواړو صحابه وود
غسل حاجت پيدا شو دزمانی شروع وه دتيمم مفصل احڪام نه وو
معلوم نوڇڪه عمار رضی اللہ عنه په خاوروڪبني ښه ورغږيدي تيمم
يي وڪري يعني دغسل پرځاي يي دټوله بدن تيمم وڪري اولمونڻ يي
وڪري. حضرت عمر رضی اللہ عنه داخيال وڪري چي تيمم يوازي داوداسه پر
ځاي دريږي دغسل لپاره روانه دي نولمونڻ يي نه وڪري بيرته ونبي
ڪريم ﷺ ته راغلو او دني ڪريم ﷺ په خدمت كي حاضر شول او عرض
يي وڪړنو نبي ڪريم ﷺ پر زمكه دواړه لاسونه ووهل او پر موندويي
يوڅه اندازه وگرزول اشاره وڪړه چي بس همدومره ڪافي ده يعني
خومره چي داودس تيمم دي هم دومره دغسل تيمم دي په زمكه كي

درغږيدو حاجت نشته. ظهور المسلمين مخ له ۲۰ تر ۲۰ پوري تاليف حضرت مولانا صفر حسين

ميا ن صاحب سورة مائده پاڙه ۴ تفصيل وگوري بخاري مخ ۲۸۸ الومري توک مسلم مخ ۱۰۰ الومري توک

مظاهر حق مخ ۲۸ الومري توک،

د تیمم معنی

د تیمم لغوی معنی قصد کول دی اؤپه اصطلاح د شرع کښي ددی مطلب دادی: چی دپاکی حاصلولوپه نیت سره دپاکی خاوری پاهغه شی چی دخاوروپرخای درپړی (دبره چینه اونورشیان) قصدکول اودغه پاکی خاوری پرمخ اولاسولگول اوددی صورت دارنگه دی چی دواړه لاسونه دی پرپاکه خاوره یا بل شی ووهی اویوځای دی یی کړی اوییادی دواړه لاسونه پورته کړی اوټک دی وهی یعنې خاوری دی ځنی لری کړی اووروسته دی پرمخ باندی اوتریریریوپوری دی کش کړی تیمم په اصل کښي هغه وخت داودس یا غسل پرځای درپړی چی اوبه نه وی یاخواوبه وی پراستعمالولویي قادر نه وی او دخدای جل جلاله له هغوغتو نعمتونو څخه یونعمت دی چی په خپل کرم اوفضل سره یی یوازی پرامت محمدی ﷺ باندی کړی دی په تیروشووامتوکی دغه تیمم مشروع نه وو اودتیمم لپاره چی پرپاکوخاورویابل شی باندی لاسونه وهل کیږی وهغه ته ضرب ویل کیږی. (مظاهرحق مخ ۴۷۰ لومړی ټوک)

تیمم په امت محمدیه پوری خاص کړل شوی دی

نبی کریم ﷺ وویل چی موږ ته د تیروشووامتونوپرخلگوباندی په خاص ډول ددروشیانوپه ذریعه فضیلت راکول شوی دی.

(۱) زموږ (دلمانځه یا جهاد) صفونه د ملائکوپه ډول گرزول شوی دی، یعنی لکه څنگه چې ملائکوته په صف کې عبادت کولوباندی ډیر زیات نژدیکت اوبزرگی حاصلیږي دغه رنگه موږ ته هم حاصلیږي.

(۲) زموږ لپاره دټولې زمکي مخ دلمانځه ځای جوړ کړل شوی دی.

(۳) ددي زمكې خاوره زموږ لپاره پاكوونكي گرزول شوی ده په هغه صورت كي چې زموږ سره اوبه نه وي . (مسلم)

تشریح: ددروشيانونپه وسيله يعنی په تيرو امتونوكي دلمونځ كولولپاره دجماعت اوصف جوړولوپابندى لازمه نه وه ، هغوى چې به څنگه غوښت هغسى به ئي لمونځونه كول دهغوى لمونځ ددوى له ځانگړو ځايونو (كنائس ، بيع) پرته په كوم بل ځاى كى كول روانه وو ، اونه هغوى ته دتيمم سهولت وركول شوى ؤ ، اوودغه (محمدي) امت ته پرتيروامتونوچي دكوموشيانونپه وسيله ځان ته يوشان اوپورته والى وركړل شوى دى له هغوى څخه په ځانگړى توگه دغه درې شيان هم دى چې مسلمانانوته دصف جوړولواوپه جماعت سره لمونځ كولوحكم وشو ، اوپردي يي دملائكوپه خيراجراوشواب موندلوپه هيله كړو ، مسلمانانوته سهولت وركول شوى دى پرتهوله ځكمه چې هر چيري وي (پرپاك ځاى) لمونځ وكړى هلته ددوي لمونځ كول رواكيري ، او مسلمانانوته ددې اجازه شوي ده چې داوبوموندنه لوياداوبوله استعماله دمغذوريدوپه صورت تيمم ووهى . (مظاهر حق جديده ص ۴۷۱ ج ۱)

مسئله: كه ترديري مودى اوبه پيدانه شوى نوپاكه خاوره به هم هغسى داوبوقائم مقام وي . (مفهوم حديث مظاهر حق ص ۴۷۴ ج ۱ ، كتاب الفقه ص ۲۶۵ ج ۱ ، حسن الفتاوى ص ۲۶ ج ۲)

كه اوبه پيدانه شي نو تيمم ولي؟

پوښتنه : داوبونه موندلوپه صورت كي دتيمم حكم كيږي په دي كي څه مصلحت دى ؟

خواب : زموږ لپاره ترټولو غټ مصلحت هم دغه دی چې دالله تعالیٰ حکم دی ، اودالهی رضاوسيله ده ، داغسی قران کریم ددي دمصلحتونو پرلور اشاره هم کړي ده ځکه الله تعالیٰ فرمایي : **اللَّهُ عَلَّامُ الْغُوْیِ** غواړي چې تاسوپه تنگي کي وانه چوی بلکه هغه داغواړی چی تاسوپاک کړي اوپر تاسو خپل نعمت پوره کړی . (سورة مائده : پ ۷)

له دې آیت شریف څخه معلومه شوه : چې الله تعالیٰ داو بودنیستی په وخت خاوره پاکوونکي گرزولی ده ، لکه څرنگه چې اوبه دانسان بدن پاکوی همدارنگه داو بودنه قدرت په وخت خاوره همداسی پاکوونکي ده ، خاوره پاکه ده اود ځینو شیانو لپاره داو بو په خیر مظهر (پاکوونکي) هم ده مثلاً : دڅرمنی موزه ، توره ، شیشه اونور اونجاست چې پر ځمکه ولوړي خاوري شي هغه هم پاکيږي ، اودغه رنگه پر لاسونو او مخ د خاورو په منسلوکي پوره عجز هم ، کوم چې له گناهونو دمعافی غوښتلو غوره صورت دی ، گواکي خاوره ظاهري اوباطنی دواړه ډوله نجاست ليري کوی ، نوځکه دمجبوریت پرمهال دی داو بوقائم مقام داسی شی وکارول شی چې تراو بوزیات اسانه پیدا کيږي ، نودځمکی داسی کیدل ښکاره دی ځکه چې هرځای شته ، لهدا خاوره دانسان اصل دی او خپل اصل ته په مراجعه کولوله گناهونو او خرابیو خوندي کیدل دی . (آپکی مسائل ص ۶۲ ج ۳)

که نه داوداسه او غسل لپاره اوبه وی اونه دتیمم لپاره خاوره

مسئله : څوک چې داودس او غسل لپاره اوبه پیدانه کړی اونه دتیمم لپاره خاوره اونورهغه ته په فقه کي [فاقد الطهورین] وايي یعنی داسی شخص چې ورسره له پاکوونکو دوو شیانو یوشی هم نه وی ، نه

اوبه نه خاوره، پرداسی چالازم دی چې بيله اوداسه اوبيله تيممه رکوع سجده وکړي لمونځ اداکړي اوبياچي کله پراو بوي خاوره قادر شي په اودس ياتيمم دی دالمونځ بيا اداکړي، مثلاً: يو څوک داسی تړل شوی وی چې لاس نه شی بنورولای، ياداسی ناروغ وی چې نه شي بنوریدلای او څوک تيمم ورو هونکی هم نه وی، (يا په دي ډول يوبل مجبوريت لري) نو په دی ډول ټولو صورتو کي چې کله داوبو يا خاوري هيله نشي پاتی نولازم دی چې بيله اوداسه او تيممه په رکوع او سجده فرض لمونځ اداکړي خو په دی کې دی قرأت او نور هيڅ نه وائي، اوبياچي کله اوبه پيدا کړي ياد تيمم شيان پيدا کړي نو اوس ياتيمم دی ووهی دالمونځ دی دوهم ځل اداکړي. (طهور المسلمين ص ۱۳۳ زميان صاحب، فتاوی رشديه ص ۲۸۵ ج ۱)

مسئله: څوک چې داوبو او خاوري دواړو پر استعمال قادر نه وي که داوبو او خاوري دنه شتون په وجه ياد ناروغی په وجه وي نو هغه دی بيله طهارته لمونځ وکړي، کله چې قادر شي نو په پاکي دي راوگرزوي (علم الفقه ص ۱۰۵ ج ۱، هدايه ص ۳۶ ج ۱، کشف الاسرار ص ۲۳ ج ۲)

تيمم داوداسه او غسل خليفه گرزولو وجه

(۱) دالله تعالی هم داسی عادت جاری دی، چې د بندگانولپاره چې کوم شيان ستونزمن وي، هغه پردوي آسانوی، اوداسا تيا تر ټولو غوره صورت دادي: چې دکوم کار په کولو کي تکليف او پریشانی وی هغه ورځینی ساقط کړي، دهغه بدل ورکړل شي، ترخو په دې بدل ددوي زړونه پرځای وي، اودکوم شي چې دوی به پايه اهتمام کوي ناڅاپه دهغه په پرېښودلو کله چې بدل يي نه وائي ددوي زړونه متردد

او پرېشانه نه وی او د پاکي پرېښودلو عاديان نشي، ځکه الله تعالی د اړتیا پروخت تیمم داودس او غسل خلیفه (نائب) وگړزاو او د پاکي له ټولگي څخه تیمم هم د مشابهت په وجه یو ډول پاکي وگړزول شو. (المصالح العقلیه ص ۲۸)

(۲) په خاوره او اوږد پاکي مشروع کیدل د مستقیم فطرت او سلیم عقل په موافقت دی.

(۳) الله تعالی داوب او خاوري ترمنځ قدرتاً او شرعاً اخوت (ورورگلوې) واچوله، ځکه دا دواړه د پاکي لپاره راغونډ شول، وجه داده چې آدم ﷺ او د هغوی اولاد الله تعالی له دې څخه پیدا کړی دی، ځکه زموږ مور او پلار او ددوي د اولاد لپاره خاوره او اوبه د مور او پلار په څیر دی. (المصالح العقلیه ص ۱۶)

له خاوري څخه د تیمم د ځانگړتیا وجه

پوښتنه: تیمم په یوه وجه د عقل په خلاف دی ځکه چې خاوري پخپله ککړي دی هغه مرداري او څیري نه لیری کوی اونه بدن او جامی پاکولای شی؟

ځواب: الله تعالی ددې عالم هر شی له خاوري پیدا کړی دی، زموږ د پیل کیدو اصل همدغه دوه شیان دی چې ورڅخه زموږ وده، زموږ تقویه او غذاوی، دکوم چې موږ مشاهده کوو، نوکله چې الله تعالی دغه خاوره او اوبه زموږ دودې او تقویې او غذاو اسباب وگړزول، نو زموږ د پاکیدو لپاره او په عبادت کې د مرستې اخیستو لپاره هم ددوي وضع وکړه، وجه داده: چې خاوره هغه اصل شی دی، چې ورڅخه دانسان او نورو پیدائش شوی دی، او اوبه د هر شی د ژوند

باعث دی، لنډه داچې : ددي عالم دټولوشيانودپيداكيډواصل همدغه دوه شيان دی خاوره او اوبه چې ورڅخه الله تعالى دا عالم مرکب کړی دی، نوکله چې زموږ اولنی پيدایش اوتقويه اووده له خاورو او اوبو شوی ده نود جسماني اورو حانی پاکی لپاره هم همدغه الله تعالى وگرزول.

(۲) عادتاً د مردارۍ او گندگۍ لير کولو رواج په اوبو ډیر دی او کله چې دناروغۍ په حالت کې اود اوبونه موندلو عذرشی (دناروغۍ په حالت کې داوبو د نشتوالی په وجه عذرو پېښ شي) نود پاکی لپاره داوبو دوهم ملگری او همزولی یعنی خاوره دکوم بل شی په نسبت مقرول زیات مناسب دی.

(۳) د تیمم لپاره ځمکه په دې وجه ځانگړی کړل شوه چې ځمکه یو ځای هم نیستی نه وی نوداسی شي ددې وړ کیدای شی چې ورڅخه دخلگو مشکل لیري شی.

(۴) مخ په خاورو ککړول د نفس پرماتولو او خاکساری باندی دلالت کوي اوداشی والله تعالى ته ډیر خوښ دی، نود تیمم لپاره دخاورو په استعمالولو کې دغه خاکساری او عاجزی موندله کیږي، اود ذلت شان دغوی غوښتلو لپاره زیات مناسب دی، همدغه وجه ده چې په سجده کولو کې خپل مخ له خاورو نه ساتل خوښ او مستحب گرزول شوی دی (المصالح العقلیه ص ۲۰)

تیمم وهل هم دالله تعالى فرمان دی

مسئله: ځینی ناروغه داکوتا هی کوی چې سره له دې چې اودس هیڅ زیان نه رسوی بیا هم تیمم وهي، کله ناکله بیا پوښتنی ته راغلی

يانورخواخوپړي ښاغلی ناروغه له اودس کولو څخه منع کوي او وائي : چي محترمه ! په شريعت کي اساني ده تيمم ووهه ، دايره ناپوهی ده ترڅو اودس کول زيانمن نه وي تيمم وهل جائز نه دی .

مسئله: ځيني داغلطی او بې احتياطي کوي چي که پردوی هرډول مصيبت تيریږي او که هرڅومره ناروغی زیاتيږي مړ به شی خو تيمم نه وهي ، اودس کوي ، داغلوه ده اودپردی شاته دالله تعالی ورکړی سهولت نه قبلول دی ، کوم چي سخته گستاخی ده او بې ادبې ده ، ځکه لکه څنگه چي اودس کول دالله تعالی حکم دی تيمم وهل هم دهغه حکم دی ، دبنده کار دحکم منل دی نه دزړه غوښتنه او پاکي ته کتل دی ، بندگي خودهمدې نوم دی : چي کوم وخت کوم حکم وشي په ځان اوزره ئي اطاعت وکړي . (اغلاط العوام از مولناتهانوی ص ۱۹۷)

په تيمم کي وهم ته اعتبار نشته

پوښتنه : که غسل واجب شی اودمرض زیاتیدو یا ناروغه کیدو اندیښنه وي نو آیا په دې صورت کي تيمم کیدای شي ؟
خواب : صرف وهم ته ، اعتبار نشته که دچاپه رشتیاداسی حالت وي چي دي که په تودواوبهم ولا مبی نوناروغي زیاتيږي یا دناروغه کیدو غالب گمان وي نوده ته دغسل پرځای دتيمم اجازه شته اودغسل هم هغه تيمم دی کوم چي داوداسه لپاره کيږي .

مسئله: دتيمم اجازه یواځي په هغه صورت کي ده چي داوبوپر کارولو قدرت نه وي ، کوم سړی چي اوبه کارولای شی دهغه تيمم جائز نه دی نه دهغه لمونځ صحیح کيږي اوداوبوپراستعمال دقدرت نه

په سفر کي پېښېږي، نو که اوبه یو میل لیري وی یاڅاه خوشته خوله څاه څخه داوبو راکښلو کوم صورت نشته ریاپراو بوکوم ځناوړوي، یاپراو بود دښمن و لکه وی اودهغه دویری په جه تراوورسیدل شونی نه وی نوپه دغوټولو صورتو کي ګواکي دي سړی ته اوبه حاصلی نه دی، اودی په تیمامه لمونځ کولای شي.

دوهم صورت دادي: چي اوبه خوشته خودی پخپله ناروغه دی اوبه اودس یاغسل کولو ورته دمرګ یاد کوم غړی دتلفیدو (له منځه تلو) یا په ناروغی کی دزیادت یا اوږدوالی انديښنه ده یا پخپله له اودس یاغسل کولو څخه معذوردی او کوم بل څوک اودس یاغسل ور کوونکی نشته نو داسی شخص تیمم کولای شی. (آپ کی مسائل ج ۲ ص ۶۳) مسئله: دناروغی په حالت یا دناروغی له ویری تیمم روادی، کله چي په سړواو بولبلو یا اودس کولو کي دمرګ یا ناروغی ویره وی نو تیمم روادی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۲ لومړی ټوک، ددرالمختار لومړی ټوک ص ۲۱۴ ج ۱ باب التیمم په حواله)

تیمم حکم دټولولپاره یودی

مسئله: داختر دلمانځه لپاره تیمم هغه مهال جائز دی: کله چي داختر دلمانځه دفوت کیدو ویره وی، دغه رنگه که دی اودس کوی نو امام به لمونځ پوره کړي یا به لمر ترسرواوري، اوداختر انودلمانځه وخت به تیر شي (خو که داختر دلمانځه دکومې برخې دموندلو هیله وه یا بل ځای په لمانځه کي دبرخې اخیستو امید وو نو اودس به کوي تیمم روانه دی. رفعت

مسئله: دبناء پر مهال هم تیمم روادی دامعنی چي دجنایز یا اختر لمونځ یې په اوداسه پیل کړي وي، په منځ کي اودس مات شي، اوس

داویره وی چي که اودس کوی نولمونځ ورڅخه تیرېږي نوپه دې صورت کي په تیمم وهلوبنا کول یعنی په لمانځه کي ورشاملیدل روادۍ.

مسئله: اوپه دې کي هیڅ توپیرنشته چې بناکوونکی امام وی اوکه مقتدی یعنی کله چي د جنازي یا اختر د لمانځه د تیریدو ویره وی نوکه امام وی هم تیمم وهلاي شی اوکه مقتدی وی هم.

ځکه د تیمم درواوالی وجه د لمانځه د تیریدو وجه ده چي کوم بدل یعنی قضاء یې نشته، کله چي د تیمم د جواز د لمانځه د تیریدو وجه ده نو د لمر اوسپوړمی د تندرنیو لود لمانځه لپاره، د موکدو ستولپاره هغه که دسهار وی اوکه نه وی، او یواځي د همدغو ستوتیریدو ویره وی دسهار د فرضو فاتیدو ویره نه وی، نوپه دې ټولو صورتو کي تیمم جائز دی یعنی کله چي داویره وی چي داوداسه لپاره اوبوته رسیږم لمر به له تندرې خلاص شي یا د ما پښین او ما ښام: تر فرضو ادا کولو وروسته د چا اودس مات شو اوپه اوبو سره اودس کولو کی ورته داویره وه چي په اودس کولو به وخت ووزي نودده لپاره په تیمم سنت کول روادۍ.

اوله فرضو پرته دسهار د ستود قضا کیدو صورت دادی: چي اوبه تریوه میل لږ لیري وي نو خادم یا بل څوک یې اوبور اوړلو ته لیږلي وي خودده یقین یا غالب گمان داوي چي خادم اوبه رارسوي نو به صرف داودس کولو اوپه مشکل سره د فرضو ادا کولو وخت پاته وی، نو د داسی سړي لپاره جائزه چي تیمم ووهی دسهار سنت ادا کړي، او بیا چي کله اوبه ورته راوړي، نو سمدستی دی اودس وکړي او فرض لمونځ دی ادا کړي

دسهار دستوقضا کیدو دویري شرط ځکه دي چي که ویره داوي چي له فرضوسره به سنت هم پاتي شي، نویاتیمه کول روانه دی، په دي وجه چي کله دواړه قضا شي نو هغه وخت د فرضوله قضا سره دسهار دستوقول هم صحیح دی. (کشف الاسرار ص ۱۵۴ ج ۲)

مسئله: د ویدیدو پر وخت، دسلا: د خواب په وخت داوبو باوجود تیمم وهل جائز دی که څه هم په دغه تیمم نمونځ کول جائز نه دی، ځکه چي دلمانځه لپاره تیمم هغه وخت جائزوی کله چې اوبه ونه موندل شي یاپه کومه وجه داوبو پر کارولو قدرت نلري، دهغو تولو اعمالو لپاره تیمم کول جائز دی چي ورته طهارت شرط نه وی.

مسئله: مسجد ته دوړنو تلو او په مسجد کي د ویدیدو لپاره تیمم وهل جائز دی. (کشف الاسرار ص ۱۶ ج ۲)

مسئله: د جمعې لمانځه، دوخت لمانځه او دوتروقضاء کیدو په صورت کي تیمم نشي وهلاي ځکه چي ددغولمونځو بدل د قضاء په صورت کي وجود لري. (کشف الاسرار ص ۷۱ ج ۲)

تیمم له کهای او سستی سره اړه نه لري

مسئله: په معمولی ناروغۍ لکه زکام، تبه او نورو کي ترڅو د ناروغۍ زیاتیدو اندیښنه نه وی تیمم جائز نه دی، که تودی اوبه زیان نه رسوی او موندل کیدای شي هم نو تیمم جائز نه دی.

مسئله: که خاماخوا همې شو چي ناروغ به شم یابه ناروغي زیاته شي خونه په دې ډول ناروغه کیدو عادت شته اونه په عامه توګه ددې خبري ورته تجربه شته نه معتبر طیب ورتنه اوبه زیانمنی ښیئ نو تیمم جائز نه دی که په بدن کي توان وی او اوبه ورته تاوان نه کوي

خودکا هلی اوسستی په وجه واودس کولوو ته ئي زړه نه کيږي نو تيمم جائز نه دی

مسئله: که يواځي پر لاسونو يا صرف پر پښو زخم وي نو تيمم جائز نه دی د تپ پر برخه دی مسح وکړي نور غړی دی و منځی اودس دی وکړی ، که داوبونه موندلو په وجه ئي تيمم وهلی وو، تردې وروسته په داسی ناروغي اخته شو چي پکي اوبه ورته زیان رسوي خواوبه ئي وموندلی نواوس په هغه مخکي تيمم لمونځ جائز نه دی په اوبو موندلو هغه مات شو اوس دی دناروغي د عذر له مله دوهم حل تيمم ووهي . (طهراة السليمن ص ۱۶)

په سړو هیوادونو کي د تيمم حکم

پوښتنه : چيري چي واوره ډيره کيږي اويځ هم زیات وی هوا هم ډيره تيزه چلېږي په اودس کولو کي سخت تکليف وي تردې چي پښي لاسونه څو ساعته يومخ کار پرېږدي په داسی حالت کي په تيمم يا مسح لمونځ روا کيږي کنه ؟

ځواب : که چيري شاذا و نادر داسی صورت وي چي په اودس کولود هلاکت يا ناروغي ويره غالبه وی اود تود و اوبو نظم هم نه وی نه داسی کوم ټوکړ اورخت وي چي په هغه کي ځان تود کړی په داسی صورت کي تيمم جائز دی کنه جائز نه دی اود پښو منځلو په بدل کي دموزو مسخ کيدای شي . (امداد الفتاوى ص ۷۴ لومړی ټوک)

(د تفصيل لپاره دا حقير ل کتاب دموزو مسئلې وگورئ) رفعت

د تيمم دو جو ب شرطونه

(۱) اسلام پر کافر باندی تيمم واجب نه دی .

- (۲) بلوغ پر نابالغ باندی تیمم واجب نه دی .
 (۳) عقل پر لیونی باندی تیمم واجب نه دی .
 (۴) داوداسه یا غسل ارتیا کوم څوک چي اودس یا غسل ته اړتیا نه لري یعنی پاک وی پر هغه باندی تیمم واجب نه دی .
 (۵) په کوم شیآنوحي تیمم جائز دی دهغوي پر کارولو باندی قدرت درلودل څانگي ددغو شيانو پر استعمال باندی قادر نه وی پر هغه باندی تیمم واجب نه دی .
 (۶) دلانځه دوخت تنگیدل، دوخت په پیل کي تیمم واجب نه دی .
 (۷) دلانځه دومره وخت موندل چي پکي په تیمامه دلانځه کولو گنجایش وی، که څوک دومره وخت نشي موندلای نو پر هغه تیمم واجب نه دی .

(علم الفقہ ص ۱۰۲ المومري ټوک، کتاب الفقہ ص ۲۳۹ المومري ټوک، طهور المسلمین ص ۸)

د تیمم د صحت شرطونه

- (۱) اسلام، دکافر تیمم صحیح نه دی یعنی دکفر د حالت په تیمم تر اسلام قبلولو وروسته لمونځ جائز نه دی، هودا اسلام قبلولو وروخت چي کوم غسل مستحب دی که دهغه په بدل تیمم ووهی نوده ته دمستحب ادا کولو ثواب ورکول کیږي .
 (۲) د تیمم نیت کول دکومی بې اودسی له امله چي تیمم ووهل شي یا له هغې څخه دپاکي نیت وشي، یادکوم شی لپاره چي تیمم ووهل شي دهغه نیت وي مثلاً: که دجنایې دلانځه لپاره تیمم ووهل شي یادقرآن کریم د تلاوت لپاره تیمم ووهل شي نوددې نیت دی وکي خولمونځ په هغه تیمم صحیح کیږي چي له بې اودسی څخه دپاکي نیت

پکې شوی وی، یاد کوم داسې مقصودی عبادت نیت وشي کوم چي بيله پاکي نشي کيدای مقصودي عبادت هغه عبادت دی: چي مشروع کيدل ئي يواځې د ثواب اود الله ﷻ درضا لپاره وی، دکوم بل عبادت دادیني لپاره نه وی مشروع شوی، لکه لمونځ د قرآن تلاوت اونور... په خلاف دهغه اودس چي د قرآن کریم د مسحې، مسجده د دخول په نیت وي ځکه په دی کي يواځې د ثواب نیت نه وی، بلکه دنورو عبادتونو اداینه هم په نظر کي وي، یعنی دلمانځه په تیمم خو قرآن کریم مسح کولای شي، خود قرآن کریم اونورو مسح کولو لپاره په تیمم باندی لمونځ نشي ادا کولای.

(۳) لا ټول مخ اود وارو لاسونو پوره مسح کول.

(۴) پریدن د داسې شی نه کيدل چي مسح ته خنډوی مثلاً: روغن، وازگه، موم او انگشتري.

(۵) په پوره د وارو لاسونو یاد هغوی په زیاتره برخه مسح کول.

(۶) په کومو شيانو چي غټه یا وره بې اودسی راځي د تیمم پروخت دهغوي نیستی، که کومه حائضه میرمن تیمم ووهی نوصحیح نه دی، او که د داسې عبادت لپاره تیمم ووهل شی کوم چي بيله پاکي نشي کيدای لکه لمونځ د قرآن تلاوت اونور نودهغه لپاره داوبوله کارولو معذوریدل هم شرط دی. (علم الفقہ ص ۱۰۳ المرمی ټوک)

د تیمم سنت طریقه

مسئله: د تیمم طریقه داده: چي بسم الله الرحمن الرحيم ووايي، اونیت وکړي خپل دواړه لاسونه پرداسې خاوره چي مرداری ورته نه وی رسیدلی یا مرداری په پریمنځلوليري شیوی وی خپل دواړه لاسونه ورغو

لخواو غوړوي (ښه دی و غوړوي) ودي وهي اوسره ودي مښي وروسته دی دواړه لاسونه راپورته کړي ودي څنډي بيادی پوره دواړه لاسونه پر خپل ټول مخ راتیر کړي په داسی ډول چي هيڅ ځای داسی پاتې نشي چي لاس وروڼه رسيږي بيادی دغه رنگه دواړه لاسونه پر خاوره ووهی سره ودي مښي اوبيادی خاوری ځینی وڅنډي اودکين لاس درې گوتې دی پرته د شهادت اوبتي گوتی دښي لاس دگوتو پرسرو نو دشا پرخوا کښيږدی تر ډیريودی راکش کړی دارنگه چي دکين لاس ور غوي هم ورسره ولگوي ،او تر ډیريو مسح هم وشي بيادي پاتې گوتې اود لاس ورغوي پردابل طرف کښيږدي تر گوتو دي راکش کړی ،دغه رنگه دی دکين لاس مسحه هم وکړي داودس او غسل دتيمم ددواړو همدغه طريقه ده اويوتيمم ددواړو لپاره کفایت کوی که ددواړو نيت وشي . (علم الفقه ص ۱۰۶ لومړی ټوک ، منيه ص ۲۹ ، شامی ص ۲۶۴ لومړی ټوک ، هدايه ص ۶۲ لومړی ټوک ، کبيري ص ۶۴ و طهور المسلمين ص ۲۲ ، مظاهر حق ص ۴۷۹ ج ۱ ، شرح نقايه ص ۲۶ ج ۱)

د تيمم فرائض او واجبات

- (۱) د تيمم وهل پړوخت نيت فرض دی .
- (۲) پر خاوره ياد خاوری له قسم څخه پر کوم بل شي دوه ځله لاسونه وهل
- (۳) ټول مخ ددواړو لاسونو په زياتره برخه مښل فرض دی .
- (۴) له غړيو څخه دداسی شي ليري کول فرض دی چې دهغه له امله خاوره بدن تمنه رسيږي لکه تيل ، وازگه او نور ...
- (۵) د تنگي انگستری ، تنگ ساعت ، اوبنگړيو ايستل واجب دی .
- (۶) که په کوم دليل داوبو نژدی والی معلوم شي نو دهغه په پلټنه کي سل گامه پخپله تلل يا څوک لږېدل واجب دی

(۷) که دچاسره اوبه وی اودهغه دورکولوهيله وي نوله هغه څخه غوښتل واجب دی. (علم الفقہ ص ۱۰۶، مظاهر حق ص ۵۸ لومړي ټوک)

د تیمم سنت او مستحبات

- (۱) د تیمم په پیل کې بسم الله ویل سنت دی.
- (۲) په هغه ترتیب تیمم وهل سنت دی په کوم ترتیب چې رسول الله ﷺ وهلي دی یعنی لومړی دمخ مسح بیا د واکړو ولاسونو.
- (۳) پر پاڅه خاوره دورغویولاندی خوا منبل سنت دی نه دهغوی شاه.
- (۴) تر منبلو وروسته د واکړو ولاسونو څنډل سنت دی.
- (۵) پر خاوره د لاس وهلو پروخت دگوټو خلاصول سنت دی ترڅو خاوره دننه ورشي.
- (۶) لپتر لپه په دریو گوټو مسح کول سنت دی.
- (۷) لومړی د ښي طرف مسح او بیا د کیني طرف مسح سنت دی.
- (۸) په خاوره تیمم وهل سنت دی نه دهغې په جنس سره.
- (۹) تر مخ وروسته د ږيري څلالول سنت دی.
- (۱۰) دیوه اندام تر مسح وروسته بیله دریدو د دوهم اندام مسح کول مستحب دی.

(۱۱) د مسحې هم هغه ځانگړی طریقې مستحب ده کومه چې د تیمم په طریقې کې ولیکل شوه

(۱۲) د چاچي دوخت په اخیر کې داوبو مندو لویقین یا غالب گمان وی دهغه لپاره د لمانځه تراخیري وخته انتظار کول مستحب دی. د مثال په ډول له شاه څخه داوبوراکښلو کوم شي نه وی او یقین یا غالب گمان یې داوي چې دوخت په اخیر کې به رسی یا سلواغه پیدا شي، یا کوم

شخص په اورگاډي کي سپوروی او په يقين سره ورته معلومه وي چي دوخت په اخير کي به ريل گاډی داسی تم خای ته ورسېږي چي اوبه به پيداشي. (علم الفقه ص ۱۰۷ ج ۱، کتاب الفقه ص ۲۵۹ ج ۱، کشف الاسرار ص ۵۵ ج ۲)

داوبوله کارولو دمعدورت صورتونه

- (۱) دومره اوبه چې اودس يا غسل ورباندی کيږي هلته نه وي بلکه ديوه ميل (يو کيلومتر ۶۱۰ متره) ياتريو ه ميل زيات واټن وي.
- (۲) اوبه موجودی وي خوامانت يا غصب شوی وي.
- (۳) اوبه تر عام قيمت زياتی گرانی وي.
- (۴) داوبو قيمت ورسره نه ويو اوبه که په قرض موندلای شی او که ئی نه شی موندلای او د قرض اخيستلو په صورت کي پردی قادروى او که نه وي. (مراقى الفلاح) البته که دی مالداروى او ديوې معلومې مدې په ټاکلو ئي قرض موندلای شوای نو قرض اخيستل په کار دی.
- (۵) داوبوپه استعمال دکومى ناروغي دپيدا کيدو يا زياتيدو ويره وي، يا داوبوپه استعمال کى دروغتيا ځنډ راځي.
- (۶) دومره زيات يخ وي چې داوبوپه استعمال کى دکوم غړى دضیاع يا کومې ناروغی پيدا کيدو ويره وي او تودى اوبه نشي پيدا کولای.
- (۷) دکوم دښمن يا ځناور ويره وي مثلاً اوبه په داسی خای کي وي چير ي چي ځناور او نور راځي يا په لاره کي دغلو خطر ه وي يا پرده دچا قرض وي يا ئي له چاسره دښمنی وي، او دافکريي وي چي که اوبوته ورشم نو هغه پور را کونکى يا دښمن به مې بندى کړى يا به کوم ډول تکليف راورسوى يا دکوم فاسق سره اوبه وي او و ميرمنى ته له هغه څخه داوبوپه اخيستلو کى دخپل عزت ويره وي

(۸) اوبه يې دخوراک خښاک دارتيا لپاره ايښي وي، چې که په اودس يا غسل کي مصرف شي نو په دې اړتيا کي به ورته حرج وی، مثلاً: داوړو اخیستلو يا غوښواو نوړپخولو لپاره ئي ايښې وی يا اوبه دومره وي چې په اودس يا غسل کي صرف کړي نو دتندي ويره وي، که دخپلې تندي لپاره يادکوم بل چا يادخپل خاړوی لپاره وی، په دې شرط چې کوم بل داسی چل نشی کيدای چې ورڅخه کارول شوی اوبه دحيوانانو په کار راشي.

(۹) له شاه څخه داوېورا ايستلو کوم شي نه وی اونه کوم ټوکړوی چې په شاه کي يې واچوي لوندی ئي کړی اودهغه په نښتيا څلواوبه حاصلی کړی يا اوبه په منگی او نوړوکی وی، داوېورا اخیستلو ورسره کوم شی نه وی اودمنگی به کېږلواوبه نشی تري راخیستلای اولاسونه مرداروی او کوم بل داسی څوک هم نه وی چې اوبه ورته راوکاږي، يادده لاسونه ورپريمنځي.

(۱۰) داوداسه يا غسل په کولو کې دداسی لمانځه دقضا ويره وی چې خلف يا قضا نه لری لکه: داختر او جنازي لمونځ.

(۱۱) داوېو هيريدل مثلاً: له چاسره اوبه وی اودده هيري شوی اودده داخيال وی چې زما سره اوبه نشته.

(علم الفقه ص ۱۰۴ لومړی ټوک، منية المصلی ص ۴۲، درمختار ص ۲۲۹ لومړی ټوک، بهشتی زیور ص ۶۷ لومړی ټوک، طهور المسلمين ص ۱۱)

مسئله: کوم شخص چې له اودس او غسل کولو دواړو څخه معذوروی هغه په حالت دجنابت يعنی دناپاکي په حالت کی که يو تيمم دغسل او اودس په نيت ووهی نو دده لپاره کفايت کوي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۲ لومړی ټوک، دردمختار ص ۲۱۴ ج۱ باب التيمم په حواله)

مسئله: فلج شوی مریض چې پخپله اودس نشی کولای اویله تودواوېواودس نشی کولای که دده سره اودس ورکوونکی نه وی یا تودی اوبه ورسره نه وی نودی تیمم وهلای شي .

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۵ لومړی ټوک، دردمختارص ۲۱۵ ج ۱ باب التیمم په حواله)

دسراوېنو تیمم ولی نشته ؟

مسئله: په تیمم کی ددوواندامو خاصوالی، دسراوېنونه مشروعیت په دی وجه دی چې ذخاوو پراسراړول ناخوښ او مکروه بلل کیږي . ځکه چې د خاورو پراسراړول اودستونزو او تکلیفونو پرمهال په خلگو کی رواج دی په دی وجه پراسراړوي منبل یعنی مسح کول مشروع نه دی ځکه چې داعمل د الله ﷻ او خلگو ناخوښ دی او په تیمم کی پریښودلاس تیرولو حکم ځکه نه دی شوی چې پښې خو پخپله په خاورو او دوږو ککړی وی او حکم دداسی شی ورکول کیږي چې له مخکی څخه وجود نلري ترڅو ددې په کولو نفس ته خبرتیا ورکړله شی . (المصالح العقلیة ص ۳۱)

د غسل او اودس په تیمم کی دنه توپیر وجه

دجنب یعنی چې غسل ورباندی اوښتی وی اوبې اودسه دتیمم په یوکیدو کی حکمت دادي : چې کله له بې اودسه سرې څخه پرلاسونو اودمخ له مسحې کولو وروسته دسراوېنو مسح ساقط شوه نو پرمه دغو اندامو یعنی پرلاسونو او مخ مسح کولو وروسته دجنب لپاره دټول بدن مسح په طریقه اولی سره ساقطیږي ، ځکه دټول بدن په مسح کی تکلیف او حرج دی ، کوم چې دتیمم درخصتی ضداو منافی دی او پرتول بدن په خاوره اړولو کی د الله ﷻ په مخلوق کی

تر ټولو غوره يعنی دانسان په خاورو او چولو کې د حيوانانو سره مشابهت پيدا کيږي، نو کوم څه چې حق شريعت مقرر کړی دی، په حسن بنه والی او عدل کې له هغه څخه غوره يوشئ نشی کيدای. (المصالح العقلية ص ۳۰)

مسئله: داودس او غسل په تیمم کې هيڅ توپير نشته، د دواړو يوه طريقه ده، يواځې دنيت فرق لري. (آپ کی مسائل ص ۲۶۴ ج ۲)

مسئله: څوک چې له اودس او غسل کولو څخه معذور وی، هغه دی د جنابت په حالت کې يو تیمم د غسل او اودس په نيت ووځي، دده لپاره کفايت کوي. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۳ لومړی ټوک)

مسئله: لکه څرنگه چې بې اودسه سړی داوبونه موندلو په صورت کې په تیمم لمونځ کولای شي، دغه رنگه څوک چې غسل ته اړ وی هغه هم داوبودنه موندلو په صورت کې د غسل لپاره تیمم کولای شي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۲ لومړی ټوک)

د تیمم لپاره څومره غټه لویه به کار ده ؟

مسئله: په تیمم کې زیات احتیاط دادی: چې لویه دومره غټه وی چې ورباندې په یو ځل دواړه لاسونه وهلاي شی، یا چې لږ تر لږه دومره غټه وی چې یو پوره لاس يعنی ورغوی سره له گوتو ورباندې راشي، او په پرلپسې دواړه لاسونه ورباندې وهلاي شي، ځکه چې د ځينو علماؤ په نزد ضرب د تیمم رکن دی. (امداد الاحکام، ص ۳۸۷ لومړی ټوک)

پړیوه لویه څو ځله تیمم وهل

مسئله: په ځینی مسجدونو کې د تیمم وهل لپاره د خاورو یو گټی جوړ شوی وی ددغې خاورې پر گټې څو ځله تیمم وهل صحیح دی او پر دې

د حکمی نجاست اثر نه پریوزي په درمختار کي څرگندونه شوی ده چي پریوه ځای څو ځله تیمم وهل صحیح دی .

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۱ لومړی ټوک ، دردالمختار ص ۲۲۰ ج اباب التیمم په حواله)

مسئله: که پریوه ځای اویوه لوټه څو کسان پرلپسی تیمم ووهی نو صحیح دی . (کیري ص ۸)

مسئله: که د تیمم وهونکی د لاسونو خنډل شوی خاوری جمع شی پرهغوهم تیمم صحیح دی هیڅ پروانلری . (کشف الاسرار ص ۲۵ ج ۲)

مسئله: د مسجد پرچونه شوی دیوال تیمم صحیح دی هیڅ پروانلری .

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۲ لومړی ټوک ، د هدایې ج ۱ ص ۵۳ په حواله د تفصیل لپاره امداد الفتاوی ج ۱ ص ۷۱)

مسئله: پر لرگي ، جامه بیله دوړو تیمم وهل صحیح نه دی دغه رنگه دشناو او چوونو حکم دی ، او پر دېره پوخ یا خام دیوال اوچونه بیله غباره هم تیمم صحیح دی ، او پر لرگي له دوړه هم کفایت کوی .

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۴ ج ۱ ، د غنیه ص ۷۴ په حواله)

د تیمم په لوټه استنجاء کول

مسئله: پر کومه لوټه چي تیمم وهل شوی وی په هغه یاد هغې په کومه

برخه استنجاء وهل خو جائز دی خوښه نه دی ، فقهاء پر ناپاک ځای

اودس کول د ادب په خلاف بولی او وجه ئي هم دغه لیکلی ده : چي

داوداسه اوبه د احترام وړدی ، نو همدارنگه د تیمم لوټه هم ده .

(امداد الاحکام ص ۳۸۷ ج ۱)

مسئله: د تیمم لپاره ضروری ده چي خاوره پاکه وی ، ناپاکه زمکه چي

وچه شوی وی دهغې استعمال د تیمم لپاره د مستعملو اوبو په څیره

یعنی په خپله خو پاکه ده اما پاکوونکي نه ده ، پرداسی ځمکه

تروچيدو وروسته لمونځ کول خورواډی خوږه دې سره تيمم صحيح نه دی. (کشف الاسرار ص ۱۲۳)

مسئله: پرپاکه لنډه خاوره چې اوبه ورباندې غالبې نه وي تيمم جائز دی، خوږه لنډه خاوره تيمم هغه وخت وهل پکار دی چې دوخت دفوت کيدو ويره وي ترڅو بيله اړتيا خپله بڼه بدله نکړي. (کشف الاسرار ص ۱۲۳)

په کومو شيانو تيمم روا او په کومونارواډی ؟

(۱) خاوره ياد خاورې له جنس څخه چې کوم شئ وي پر هغه تيمم جائز دی او کوم شئ چې دخاورې له جنس څخه نه وي، پر هغه تيمم جائز نه دی، کوم شيان چې په اور کي په سوځولو سره نه نرميږي او نه په سوځيدو سره ايره کيږي او هغه شيان دخاورې له جنسه دی لکه شگه، دډبرو قسمونه عقيق، زبرجد، فيرزه، سنگ مرمر، هړتال، اونور، او کوم شيان چې په اور کي نرميږي يا ايرې کيږي هغه دخاورې له جنسه نه دی، لکه: کپړه، لرگي اونور په سوځيدلو ايره کيږي، اوسره زر، سپين زر اونور چې په اور نرميږي په دغو تيمم جائز نه دی.

(۲) کوم شيان چې دخاورې له قسم څخه نه وي، که پر هغوي دوره پرته وي نو پر هغوي ددغه گړځ په وجه تيمم جائز دی.

(۳) که پر کوم مردار شئ دوره پرته وي نو که هغه گړځ پدې دوچوالی په حالت کي پريوتلی وي او د تيمم وهلو پروخت دکومې مردارۍ دراوتلو ويره نه وي، نو په دې سره تيمم جائز دی کله نه دی.

(۴) پر کوم حيوان يا انسان پاږ خپلواند امو که دوره پرته وي نو پر هغه تيمم جائز دی لکه چې چا جاروو واهود هغه په وجه دوره پرمخ اولاسو نو پريوته او په لاس شي ومنبله نو تيمم صحيح دی.

(۵) که کوم داسی شی چې ورباندی تیمم جائز نه وی دخاوری اونوروسره یوځای شی نوغالب ته اعتباردی، که خاوره اونورغالب وی نوتیمم جائز دی کنه نونه دی جائز.

(علم الفقہ ص ۱۰۵ ج ۱، هدايه ص ۲۶ ج ۱، شرح نقایه ص ۲۶ ج ۱ کبیری ص ۷۶)

مسئله: دیوال که دډبرو وي یادپخو خښتو وی یادخامو خښتوپه دې شرط چې فاک وی تیمم ورباندی جائز دی.

(نمازی مسنون اعمال ص ۱۳۹، احسن الفتاوی ص ۵۷ ج ۲، ردالمحتار ص ۲۲۰ ج ۱)

مسئله: پرغله مثلاً اوربشویاغنمواوبل داسی شی که گرځ، غباروی نوتیمم ورباندی جائز دی کنه نونه دی

(شرح رقایه ص ۹۰ ج ۱ کبیری ص ۷۶، کتاب الفقہ ص ۲۵۵ ج ۱، طهور المسلمین ص ۱۷)

د تیمم احکام

مسئله: دکوموشیا لپاره چې اودس فرض دی دهغوي لپاره داودس تیمم هم فرض اودکوموشیانولپاره چې اودس واجب دی دهغوي لپاره داودس تیمم هم واجب دی اودکوموشیانولپاره چې اودس سنت یامستحب دی دهغوي لپاره داودس تیمم هم سنت یامستحب دی اوهمدغه حال دغسل دتیمم دی پرغسل دي قیاس کړی. مثلاً: له اودس کولوڅخه معذوردی نودی چی داودس پرځای کوم تیمم ووهی هغه تیمم فرض دی، علی هذا القیاس.

مسئله: که پرچاغسل اوښتی وی اومسجدته دتلودده سخت ضرورت وی پرده تیمم وهل واجب دی.

مسئله: دکومو عبادتونولپاره چې له دواړوبې اودسیوڅخه پاکي شرط نه وی لکه سلام، دسلام ځواب اونورددوي لپاره داودس اوغسل دواړو تیمم بېله عذره کیدای شی اوپه کومو عبادتونو کي چې

یواځي، له کوچنی به اودسې څخه پاکی شرط نه وی لکه له لاس وروړولوپرته دقرآن کریم تلاوت یا اذان اونور، ددوي لپاره صرف داوس تیمم یيله عذره کیدای شی .

مسئله: که له چاسره شکمنی اوبه وی لکه دخړه پسخورده نوپه داسی حالت کی دی اودس یاغسل ورباندی وکړی تردی وروسته دی تیمم ووهی -

مسئله: که هغه عذر چی په وجه ئی تیمم وهل شوی وودبندگانوله طرفه وونو کله چې هغه عذر ختم شی نوڅومره لمونځونه چي یی په دغه تیمم کړی وی ټول بیرته راگرزول پکار دی مثلاً یوسری بندی اودمحبس مامورینوده ته اوبه نه ورکولې، یاچاده ته ویلي ووکه تا اودس وکړنوزه تاوژنم، اونور...

(علم الفقه ص ۱۰۵ ج ۱، طهور السملین ص ۲۸، کشف الاسرار ص ۲۵ ج ۲)

په کوموشیانوچي تیمم ماتیري

مسئله: په کوموشیانوچي اودس ماتیري په هغوشیانوداودس تیمم هم ماتیري اوپه کوموشیانوچي غسل واجیبیري په هغوشیانوتیمم هم ماتیري .

مسئله: که داودس اوغسل دواړولپاره یوتیمم ووهل شی نوکله چې اودس مات شي نو هغه تیمم داودس په هکله ماتیري اودغسل په هکله باقي پاتیري ترڅودغسل وجب وونکی شی ونه موندل شي .

مسئله: دکوم عذربه وجه چي ئی تیمم وهلی وو، دهغه په زوال تیمم ختمیري که څه هم تردی وورسته سمدستی بل عذر پیداشی مثلاً: کوم

شخص داوبونه موندلوپه وجه تيمم و هلی وويياچي کله اوبه و موندلی شوی نودی ناروغ شو (بيادی دناروغی تيمم جلاووهی)

مسئله: که څوک ویده وی داوبو سره تیرشی نودده تيمم نه ماتېږي ځکه دی په داسی حال کې اوبوته ورسیدی چې پکی داوبو پرکارولو قادر نه وو خو په دې کي شرط دادی: چې داسی ویده وی چې اودس يې نه ماتېږي يايي دغسل په بدل کی و هلی وی مثلاً کوم سړی پرآس يا گاډی کي ناست ویده شی او په لاره کي کومه چينه يا ويا له راشي نودده تيمم نه ماتېږي. (فتاوی قاضی خان، فتح القدیر)

دا شرط ځکه لگول شوی دی چی که داودس تيمم وی اوداسی ویده شی چې اودس په ماتېږي نودده تيمم په ویدیدو ماتېږي اوبو موندلو ته به اثر پاته نشی.

مسئله: که کوم سړی په ریل گاډی يا الوتکه کي سپوروی اوده داوبو دنیستی په جه تيمم و هلی وی او په لاره کی په روانه گاډي کي دده په نظر داوبو چينه يا ويا له راشی نودده تيمم نه ماتېږي؛ ځکه په دې صورت کی دی داوبو پر استعمال قادر نه دی.

(علم الفقہ ص ۱۰۸ ج ۱، منیه ص ۲۰، درمختار ص ۴۳ ج ۱)

مسئله: تيمم په هر هغه شی ماتېږي چې اودس ورباندی ماتېږي اوتيمم کوونکی سړی چې داوبونه موندلوپه وجه شی تيمم کړی وی که اوبه ووينی او پرکارولوئی قادروی نود هغه تيمم ماتېږي.

(هدایه ص ۲۷ ج ۱، شرح نقایه ص ۲۷ ج ۱، کبيري ص ۸۴)

مسئله: پرچاچي غسل واجب وی که هغه دشرعی عذرله امله تيمم ووا هونوددغه شرعی عذر په ختمیدودغه تيمم هم زائلېږي، مثلاً:

داوبونه موندلوپه جه ئي تيمم وهلی وو، نوکله چې هغه پراووبواندی قادرشی نودجنابت تيمم ماتيرې، يايي ديوي ناروغی له وجې تيمم وهلی وو نوکله چې داناروغي ښه شي نوتيمم ماتيرې، ياکومه خبره دغسل واجبوونکی وموندله شی نوتيمم ماتيرې اوپه نواقض يعنی داوداسه په ماتوونکوشيانومطلقاً داتيمم نه ماتيرې، مثلاً: ده دناروغی په وجه دجنابت تيمم وواهيويي داوبونه موندلوپه جه تيمم وواهاوياودس ماتوونکی شی ورپېښ شونوپه دې سره دجنابت تيمم نه ماتيرې. يواځي داودس تيمم ماتيرې دغسل تيمم باقی دی، داودس لپاره دی يياتيمم ووهی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۹ ج ۱، دردمحتار ج ۱ ص ۲۳۴ باب التيمم په حواله)

دتلاوت په نيت وهلی تيمم لمونځ کول څنگه دی؟

پوښتنه: -يوه ناروغ ته اوبه زيانمنی دی ده دقرآن کریم دتلاوت لپاره تيمم وواهوونوپه دې تيمم لمونځ کولای شی کنه؟

ځواب: -قاعدۀ داده چې که دکوم عبادت لپاره تيمم ووهل شی کوم چې ذاتاً مقصودی وی اودهغه لپاره طهارة (پاکي) هم ضروري وی نوپه دغه تيمم لمونځ صحيح دي کنه نه دی صحيح، پورته بيان شوی دواړه شرطونه که وموندل شی نوپه دې سره لمونځ صحيح کيږي اوکه دواړه شرطونه ياله دواړوڅخه يونه وی نوپه دې تيمم لمونځ نشی کولای، نوکه بې اودسه سړی په خوله تلاوت کولولپاره تيمم وواهوونوپه دې کې دوهم شرط نشته يعنی طهارة ضروري نه دی (ځکه چې په خوله تلاوت لپاره اودس ضروري نه دی) اوکه قرآن کریم ته لاس وروړلولپاره تيمم وواهوونولومړی شرط نه دی موبودشوی

یعنی دامقصدی عبادت نه دی، ځکه په دې دواړو صورتو کې په دې تیمم لمونځ نشی کولای خود تیمم پرمهال که صرف د تلاوت د نیت پرځای د کامل طهارت نیت وکړی نو په دې سره لمونځ هم صحیح کیږي، او که ناپاک سړی چې غسل ته اړوی د تلاوت په نیت تیمم وواړونودی په دې تیمم لمونځ کولای شي ځکه چې تلاوت مقصدی عبادت دی او د دې لپاره له جنابت څخه پاکي هم شرط ده. (احسن الفتاوی ص ۶۰ ج ۲، دردمختار ص ۲۲۶ ج ۱ په حواله)

مسئله: داوبوپه موجودیت کی ذرغ سړی د قرآن کریم د تلاوت لپاره تیمم وهل صحیح نه دی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۴ ج ۱ دردمختار ص ۲۲۶ ج ۱ په حواله)

په ناروغی کې د مریض طبیعت ته اعتبار دی که طیب نه ؟

پوښتنه :- د ناروغی پرمهال چې کوم تیمم جائز دی په هغه کی د ناروغه و طبیعت ته اعتبار دی که و ماهر طیب ته ؟

جواب :- د درمختار له عبارتو معلومه شوه چې په تیمم کی د ناروغ و طبیعت، تجربه او غالب گمان ته هم اعتبار دی او د ماهر طیب و ویناته هم، په دې کی چې هریو و موندل شي تیمم جائز دی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۸ ج ۱ دردمختار ص ۲۱۵ ج ۱ په حواله)

د وخت د تنگی له وجې تیمم وهل

پوښتنه : سهار ناوخته سترگی خلاصی شوی چې که اوبه تودوي نود لمانځه وخت ختمیږي نو ایال مونځ کونکی داداء په وخت کې په تیمامه لمونځ کولای شی ؟ ځکه چې دیځ په وجه په سړو او بونشی لمبیدلای .

جواب : کله چې دی پرتود و او بوقدرت لری نوتیمم جائز نه دی د لمانځه قضاء دی راوړی خو غسل او اودس دی هرو مرو وکړی .

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۳ ج ۱ دردمختار ص ۲۱۶ ج ۱ باب التیمم په واحسن الفتاوی ص ۵۴ دوهم ټوک)

پر ناروغ که مرداری ولگېږي او اوبه ورته تاوان کوي؟

پوښتنه:- دناروغ پرېدن نجاست لگيدلی دی، اوبه ورته تاوان کوي نو څنگه پاکي حاصله کړي؟

ځواب:- پرېدن که مرداری وی نو هغه دی و منځی، وروسته دی تیمم ووهی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۴ ج ۱ اذرد المحتار ج ۱ ص ۲۱۵ او ص ۲۰۲ باب الانجاس په حواله)

مسئله: کوم ناروغ چې اودس کولای شي خوله غسل کولو معذور وي دهغه لپاره د جائز دی چې اودس وکړي او د غسل پرځای تیمم ووهي. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۲ ج ۱ عالمگیری ص ۲۶ ج ۱)

مسئله: پر چا چې غسل واجب وی له هغه سره صرف داودس وړاوبه وی او بدن يي هم مرداروی نو هغه دی ناپاک بدن پرې منځی او غسل او اودس لپاره دی تیمم ووهی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۲ ج ۱ عالمگیری ج ۱ ص ۲۸ باب التیمم په حواله)

مسئله: پر چا چې غسل واجب وی له هغه سره صرف داودس وړاوبه وی د غسل وړنه وی په دې صورت کي دواړه ډوله جائز دی چې دلمانځه لپاره اودس او غسل لپاره تیمم که مخکې تیمم ووهی او که اودس کوي او بیا د جنابت تیمم ووهی دواړه ښه جائز دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۲ ج ۱)

هره شپه احتلام کیدوونکی لپاره تیمم وهل

پوښتنه:- ماته دا احتلام عارضه راپېښه ده شاید چې داسی شپه به وی چې احتلام ونشي اوس موسم دیخ دی د سهار لمونځ د جنابت په حالت کی وکوم؟ ځکه چې سهار په غسل کولوراته دناروغی انديښنه ده؟

ځواب: شرعی حکم په داسی صورت کې دادی: که په تودو او بوغسل کول زیانمن نه وی نو په تودو او بوغسل کوه اودسهارلمونځ پروخت اداء کړه او که له تودو او بوخڅه هم دناروغه کیدو غالب گمان وی یاتودی اوبه نه وی نو تیمم وده دسهارلمونځ پروخت اداکړه او وروسته پریوولس بجې له عادت سره سم غسل وکړه (کله چې غسل تاوانی نه وی) نورلمونځونه پخپلو وختونو کې اداکړه. (فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۲۵۸ د غنیة ص ۶۲ په حواله)

مسئله: د غسل او اودی تیمم یو دیو تیمم د دواړو لپاره کفایت کوی. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۲۴۸ او هدایه ص ۲۵ ج ۱، کبیری ص ۸۱، کتاب الفقه ص ۲۶۲ ج ۱)

گومه میرمن چې په غسل کولو کې په تکلیف کېږي

پوښتنه: د زید یوه کوروالده زیاتره هغه ناروغه وی او کله چې دا غسل وکړي نو د کمزوری په وجه کله زکام شي او کله ئي پرسراوغو پدردوی له همدې ویری دا دخپل خاوندخواهش یعنی کوروالی نه غواړي، چې له دې کبله د زید په گناه کې د واقع کیدو ویره ده په دې صورت کې د زید کوروالا په تیمم لمونځ ادا کولای شي کنه؟

ځواب: په درمختار کې دی: چې که میرمنی ته د سرمینځل تاوان کوی نو سردی نه پریمنځي اود سرمسح دی وکړي اوزیات احتیاط په همدې کې دی په بل ځای په درمختار کې ئي دا واجب لیکلی دی: یعنی که د سرمسح کولای شي او په دې کې دناروغۍ ویره نه وی نو د سرمسح دی وکړي کنه نو پر سردی پټی و تړي مسح دی ورباندی وکړي، اودغه میرمن دی خاوندله کوروالی نه منع کوی، او په یوه روایت کې د احم رانقل شوی دی: چې که د چاپه سرداسی دردوی چې

مسح هم نشی کولای نو هغه دی تیمم ووهی، اودشامی په دې اخیرنی عبارت کی څرگندونه شوی ده چې روغ سړی ته که له غسل کولو څخه دناروغی اندیښنه وه دغالب گمان یا مخکینی تجربې په موافقت وی نودی تیمم وهلای شی. ځکه نو په دغه صورت کی دی دغه میړمن تیمم ووهی او خاوند دی له کوروالی څخه نه منع کوی، ددې ناروغی ترزائلیدو ددې لپاره تیمم وهل صحیح دی بیا چې کله داویره ورکه شی نویادی غسل کوي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۴ ج ۱ دردمختار ج ۱ ص ۱۴۲ او باب مسح علی الخفین ج ۱ ص ۲۴۹ په حواله)

دېوډاتوب په وجه تیمم وهل ؟

پوښتنه :- که چاته دناتوانی او ناروغی یا بېډاتوب په وجه اوبه تاوان کوی یا دتاوان ویره ورسره وی یا داوبو کارول وده ته گران او سخت وی زغملای شی نشی نو ایادی تیمم وهلای شی ؟

ځواب : د عذریه حالت کی تیمم لکه څنگه چې داودس پرځای وهل کیږي دغه رنگه د غسل پرځای هم کیږي اوبه دغه تیمم فرض او نفلی لمونځ، تلاوت او نور ټول صحیح دی، او هغه عذر چې په وجه دې اودسی او جنابت تیمم صحیح دی دادی : چې مریض ته دناروغی د زیاتیدو یا اوږدیدو ویره وی یعنی په اودس یا غسل کولو بده دده مرض زیات شي یا به اوږد شي یا به دیخ په وجه هلاک شي یا ناروغ شي، یواځې په دې وجه چې سړې اوبه خوند نه ورکوی او ورڅخه په تکلیف کیږي تیمم صحیح نه دی بلکه د مړه کیدو یا ناروغه کیدو وړته اندیښنه

وی هغه وخت تیمم صحیح دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۹ ج ۱ دردمختار ج ۱ ص ۲۱۸ په حواله)

مسئله: ترخوچې دناروغی وغیره کوم عذر نه وی دده لپاره تیمم صحیح نه دی او که دیځ په موسم کی له سرواوبو څخه دتاوان رسیدواندینښنه وی نو که داوبو تودولو قدرت وی نواوبه دی تودی کړی اودس دی په وکړی، تیمم په داسی حالت کی صحیح نه دی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۷ ج ۱ د عالمگیری ج ۱ ص ۳۶ په حواله)

په تبه کی تیمم وهل

مسئله: تبه که داسی وی چې له اوبو څخه تاوان یا دناروغی دزیاتیدو اندینښنه وی نو په تیمم لمونځ صحیح دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۷)

د تبه په اندینښنه تیمم وهل

پوښتنه: یوه سړي ته په سرواوبو اودس کولو څخه دتبه اندینښنه ده که دی په تودواودس کول وغواړی نوده ته یاده کوروال ته په اوبو تودولو کی تکلیف وی نو ایادی تیمم وهلای شی؟

ځواب: کله چې داوبو تودولو اودس کولو توان شته نودده لپاره تیمم وهل صحیح نه دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۷ ج ۱ د عالمگیری ج ۱ ص ۲۶ باب التیمم په حواله)

مسئله: که داوبو په استعمال دمریض دمرگ یا ناروغی زیاتیدو اندینښنه وي یا داویره وي چې داوبو په استعمال به ناروغی وږده شي نو په ټولو صورتو کی تیمم روا کیږي، که څوک فعلاً روغ دی خو غالب گمان یې دي چې داوبو په کارولو به ناروغ شم نو تیمم جائز دی، که اودس کولای شي خو غسل ورته تاوان کوي نو اودس دی هم وکړي اود غسل پرځای دی تیمم ووهی، او که له سرواوبو څخه دناروغی اونوررواندینښنه وی او تودی اوبه نه پیدا کیږي نو تیمم جائز دی، که دومره زیات یخ وی چې په تودواوبو په غسل کولو کی

د ناروغۍ يا مرگ اندېښنه وه نو تيمم جائز دی د صورت که په ځنگل کي ورپېښ شي يابه کلی کي

يادونه : له دې څخه د څوک دانه فهموی چي په سخت يخ کي هميشه تيمم جائز شو ځکه چي په ډير زيات يخ کي په تود او بوله غسل کولو څخه څوک نه ناروغه کيږي ، اونه مری ، خوکه په کوم ځانگړی ځای کي اتفاقاً داسی يخ وی چي تودی اوبه هم زیانمنی وی او کومه داسی کپړه او نور څه نه وي چي تر غسل وروسته ئي پر ځان واچوي او ځان په تود کړی هلته تيمم روا کيږي . (طهور المسلمین ص ۱۴)

په ریل گاډي اوبس کي د تيمم شرطونه

مسئله: په اورگاډي اوبس کي په تيمم د لمانځه صحيح کيدو لپاره لاندینی شرطونه دی :

- (۱) دریل گاډي په یوه ډبه کي هم اوبه نه وي .
- (۲) پرلاره په یوه شرعی میل (۱۸۰ کیلومتره) کي دننه داو بودشتون خبرتیا ورته نه وي .

- (۳) دریل گاډي یا موټر پرتخته دومره دوره وی چي په اسانی سره پرلاس لگی نو پردی دی تيمم ووهی .

له دغو څخه که پر یوه شرط قدرت نه وي نو څنگه چې ممکن وی ادا دي کړي ، خو وروسته به قضا راوړی . (احسن الفتاوی ص ۵۵ ج ۲ د رد المحتار ج ۱ ص ۲۱۷ په حواله)

مسئله: که په ریل گاډي کي یقین وی چي د لمانځه پروخت اوبه موندلای شي نو لمونځ ځنډول مستحب دی ، که اوبه پیدا شوي نو په اوداسه دی لمونځ ادا کړی که پیدا نشوی او دوخت پای ته رسيدو اندېښنه وی نو په تيمم دی لمونځ ادا کړی .

مسئله: دریل گاډي پراستیشن که اوبه ورکونکی نامسلمان وی نودهغه په اوبو اودس کول جائز دی هوکه یقین وی چې لوښی مرداردی نوتیمم وهل جائز دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۵۰ ج ۱ دردمختار ص ۲۱۴ په حواله)

اپراستیشن چې کومې اوبه ورکول کیږي هغه اکثره پاکي وی اودهغوي لوښی هم ځکه شک نه دی کول په کار. رفت قسمي غغوله

دزخمی اوجیچک (کوي) دناروغ لپاره دتیمم حکم

پوښتنه : که پرېښواومخ دڅارښ دانې وي او اوبه ورته تاوان کوي نو ایاداسې داودس او غسل لپاره تیمم وهلاي شي؟

ځواب ک که داوداسه داندامونو (مخ ، دواړو لاسونو ، اوښو) پر زیاتره برخه زخمونه وي نوتیمم دی ووهی ، کنه روغ غړی دي ومنځي او پر زخمی برخه دی مسح وکړی اود غسل هم همدغه حکم دی ، خوپه هغه کي دغړو دشمیر پرځای وتول بدن ته کتل کیږي ، که تر نیمایي زیات بدن باندی تپونه وی نوتیمم دی ووهی او که پر نیم بدن یاترهغه پر کم وی نو مسح دی وکړي او که پردوغ بدن په اوبو بهیولو دزخمی برخې له اوبو ساتل گران وی نودومره روغه برخه هم دزخم په حکم کي شمیرل کیږي .

(احسن الفتاوی ۲۵۸ ج ۲ ، دردمختار ص ۲۳۷ ج ۱ په حواله)

مسئله : که پر تپ یا پټی مسح نشی کیدای نو یا تیمم صحیح دی .

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۴ ج ۱ ، دردمختار باب المسح علی الخفین ص ۲۵۸ ج ۱ په حواله)

مسئله : که پردواړو لاسونو دانې وی او اوبه ورته تاوان کوی نوتیمم صحیح دی خو که کوم بل څوک اودس ورکونکی وی نودتیمم په جواز کي اختلاف دی راجح او احوط عدم جواز دی .

(احسن الفتاوی ۲۵۶ ج ۲ ، دردمختار ج ۱ ص ۲۴۸ په حواله)

مسئله: که پرتول مخ دانې وي چې نوونه اووینې پکښې وی، داوبوپه لگیدوله دانووینه راوړي، که په رشتیا هم دومره تکلیف وی اومسح هم نشي کولای نوتیمم جائز دی.

(آپ کی مسائل ص ۶۵ ج ۲، تفصیل مظاهر حق ج ۱ ص ۴۷۵)

مسئله: که دچاترنیم بدن زیات باندی زخم وی یادکوي دانې وی نولمبیدل واجب نه دی بلکه تیمم دی ووهی . (پهشتی زیور ص ۶۷ ج ۱، منیه ص ۲۲، په حواله)

مسئله: که پریدن ځای پرځای زخمونه وی یادکوي دانې وی نوتیمم جائز دی، که ځای پرځای نه وی پریوه ځای د بدن تر نیمه برخه زیاتی وی، بیا هم دغسل پرځای تیمم جائز دی، اودنورو غړیو پریمنخلوته اړتیا نشته که له څلورو اندامو صرف یو روغ وي نو داودس پرځای تیمم وهلاي شي ددغه اندام ومنخلوته ضرورت نشته مثلاً: مخ روغ وی، لاس، پښې اوسر زخمې وی نوتیمم دی وکړی، ومخ منخلوته اړتیا نشته، دغه رنگه که لاسونه، پښې اومخ زخمې وی صرف سر روغ وی نوتیمم جائز دی، دسر مسح دی نه کوی یعنی سردی نه منځي.

قاعده داده: چې په اودس کي دغړیو وشمیرته اعتبار دی که یو یا دوه غړي زخمې وي نو اودس کول پکار دی، روغ اندامونه دي پریمنځي او پر نوروي مسح وکړي او که په دریو اندامونو کي عذروي نو اودس معاف شو، اوس دي تیمم ووهي کومه برخه چې روغه ده هغه دي هم نه پریمنځي او په غسل کی ومساحت او پیمائش ته اعتبار دی کله چې تر نیم بدن زیات پریمنځو څخه معذوروي نوتیمم جائز دی او کله چې زیاته برخه روغه وي نو دهغي پریمنځل پر نور بدن مسح کول ضروري دی. په غسل کي دغړیو وشمیرته اعتبار نشته.

وگورئ! که څوک له سيني څخه تر پښو زخمي وي نو تيمم جائز دی حال دادی چې کوم اندامونه روغ دي هغوی په شميرکي زيات دي (مثلاً لاسونه، سر، سترگي، پوزه، غوږونه اونور...) که لاسونه داسي زخمي وي چې په اوبو کي ئي نه شي اچولای اونور اندامونه هم نه شي پرې منځلای نو تيمم جائز دی، خو غوره دادی چې دکوم بل چاپه مرسته اودس وکړي، که تر نيمايي کم بدن زخمي وي خو پر روزغ ځای داوبو پرېوتوپه وجه وزخموته تکليف رسيږي نو تيمم جائز دي.

داوبو زيان رسولو اوناروغه کيدو ياد ناروغی زياتيدو انديشنه په همدې حال کي معتبره ده چې په خپله له خپل عادت څخه معلوم وي ياله عامي تجربې اوليدني څخه معلومېږي يا کوم مسلمان باوري طبيب ورته ووايي چې تاوان کوي يا ناروغي زياتيږي يا به په ځنډ سره ښه شي. (طهور المسلمين ص: ۱۵)

د جنازي لمانځه او مؤکدستو دپاره تيمم وهل

مسئله: قاعده داده چې که دکوم عبادت فوت کيدو خطروي او هغه قضاء هم نه لري نوسره له دي چې اوبه وي دده دپاره تيمم جائز دي. ځکه که د جنازي د لمانځه تر آخري تکبير مخته دگډون هيله وي نو تيمم جائز نه دي کني په تيمم کولو برخه پکي اخيستلاي شي.

داختر د لمانځه هم همدغه حکم دي چې دامام دفارغيدو ويره وي نو په تيمم وهلو دي ورگډ شي (کله چې بل ځاي هم داختر د لمانځه موندلو هيله نه وي) همداراز د مؤکدستو نوقضاء خونشته ځکه که دهغوی دفوت کيدو ويره وي نو هم سره له دي چې اوبه موجودي وي تيمم دي ووهي ستونډه دي اداء کړي.

مسئله: که د جنازي د لمانځه تيريدو ويره وي نو په تيمامه د جنازي لمونځ کولای شي په دې شرط چې دمړي ولي نه وي . (ځکه چې د جنازي لمونځ دمړي دولي پراجازه موقوف دی)

(هدايه ص ۴۸ ج ۱، شرحي نقايه ص ۲۵، کبيری ص ۱۸)

مسئله: کوم مړي ته چې غسل ورکول ممکن نه وي هغه ته دی تيمم وروو هل شي او دفن دي کړل شي . (شامی ص ۲۳۶ لومړی ټوک)

مسئله: په بیره تيمم وواهو د جنازي په لمانځه کي شريک شو، (د جنازي لمونځ خوصحيح شوما) په دې تيمم وختی فرض لمونځ نشي کولای . په اودس کولو وختي لمونځ کول په کار دی .

(فتاوی دارالعلوم ص ۲۴۵ ج ۱ درد المختار باب التيمم ج ۱ ص ۲۲۲ په حواله)

مسئله: که د جنازي د لمانځه د ټولو تکبيرونو تيريدو ويره وي نو تيمم وهلاي شي که څه هم تيمم وهونکی جنب نارينه او بنځينه وي، خو که داسي نه وي يعني د تکبيرونو نوموندلو غالب يقين وي يا ورته معلومه وي چې دده انتظار به لازماً کيږي نو تيمم صحيح نه دي .

مسئله: يو د جنازي لمونځ ئي په تيمم کړي و چې دوهمه جنازه راوړله شوه که دغه تيمم کونکي ته د دې دواړو جنازو ترمنځ اودس کول ممکن شوي وو خو بيا دغه امکان يا قوت زائل شونو د دوهمي جنازي دپاره دي دوهم ځل تيمم ووهي، که د دواړو ترمنځ داودس کولو قدرت ونه موندل نو دوهم ځل و تيمم ته اړتيا نشته ، په اولني تيمم به د جنازي لمونځ کوي . (کشف الاسرار جلد ۲ صفحه ۱۵)

(دلته خود تيمم مسئلې رواني وي ځکه دا څو مسئلې مي بيان کړي،
نور دمړي د غسل بشپړي مسئلې د غسل مسئلې په نوم کتاب کي

وگورئ، اودعاء کوي په آئنده کي دمري مسئلي ليکلوخيال مي
ددوستانوپه ټينگارشته، چې پکي به دمرگ آثار، غسل، کفن، جنازي
لمانځه، دفن پرقبردختي اونورولگولو، ايصال ثواب، روح اونوروپه
اروند تفصيل وي. انشاء الله. دعاغوښتونکي محمدرفعت قاسمي غفرله

د تيمم بيلابيلې مسئلې

مسئله: داوبوپه موجوديت کي دقرآن کریم مسح کولودپاره تيمم
صحيح نه دي. (فتاوی دارالعلوم ص ۲۶۰، ج ۱ دردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۵ په حواله)

مسئله: که دقرآن کریم مسحه کولودپاره تيمم ووهي نوپه دي سره د
جنازي لمونځ کول نه دی صحيح او که ديوه لمانځه دپاره تيمم ووهي
ددوهم وخت لمونځ هم په دي کول صحيح دی اودقرآن کریم مسحه
کول هم په دي تيمم صحيح دي.

مسئله: که څوک ولمبيدلوته اړوي (يعني دغسل اړتياورته
پيداشوي وي) او اودس هم نه لري نويوتيمم دي ووهي ددواړودپاره
جلا جلا تيمم ته اړتيا نشته.

مسئله: چا لمونځ په تيمم اداء کړيائي اوبه وموندلي اودلمانځه وخت
هم پاتي دي نو دودوهم ځل لمونځ کولوته اړتيا نشته هم هغه لمونځ په
تيمم صحيح کيږي. (بهشتي زيور ص ۷۰ ج ۱ امينه ص ۲۹)

مسئله: که تيمم داوداسه پرځای وي نو داودس په موافق اوبه موندلو
تيمم ماتيږي، او که تيمم دغسل وي نو کله چې دغسل په موافق اوبه
پيداشي نو تيمم ماتيږي که اوبه کمي پيداشي نو تيمم نه ماتيږي.

مسئله : که چا دناروغی له امله تیمم و هلی دی نو کله چې ناروغی ختمه شي چې اودس او غسل ورته تاوان نه کوي نو تیمم ماتیږي، اوس اودس کول او غسل کول واجب دي . (بهشتي زیور ج ۱ ص ۷۰)

مسئله : په څومره شيانو چې اودس ماتیږي په هغوی تیمم هم ماتیږي اوداوبوپه پیدا کیدلو سره هم ماتیږي . (بهشتي زیور ص ۷۰ ج ۱ ص ۲۴۲ په حواله، مسئله : کوم شی چې د عذریه وجه رواشي، دهغه عذر تر زائیلیدو وروسته هغه باطلیږي . (کشف الاسرار ص ۲۸ ج ۲)

مسئله : که پر ډبره یو مخ دوره نه وي بیا هم تیمم ورباندې صحیح دی، پر لاس د گڼ لگیدل هیڅ ضروري نه دی، همداراز پر پخه خښته هم تیمم صحیح دي دوره که پروي او که نه وي .

مسئله : پر ځمکه که د بولو او نور مردار و ولگي او په لمروچه شي او بد بوي ئې ختم شي نو ځمکه پاکه شوه لمونځ ورباندې صحیح دي خو پر دغه ځمکه تیمم وهل صحیح نه دي، کله چې معلوم وي چې دا ځمکه داسي ده او که معلوم نه وي نو و هم مه کوئ .

مسئله : که وچاته دور بندلو په نیت تیمم ووهي او په زړه کي دخپل تیمم وهلو نیت نه و بلکه یوازي په هغه زده کول مقصد و نو دهغه تیمم نه صحیح کیږي یعنی د تیمم وربندونکي، ځکه چې په تیمم صحیح کیدو کي د تیمم اراده کول ضروري ده، نو کله چې د تیمم وهلو اراده نه وي بلکه بل ته وربندول او وربنکاره کول مقصد وي نو تیمم نه صحیح کیږي . (بهشتي زیور ص ۶۹ ج ۱ د منیه ص ۲۹ په حواله، شرح البدایه ص ۵۲ ج ۲)

مسئله : په تیمم کي پر لاسونو څه خاوري اودوږي لگیدلي وي نو یو لاس دي پر بل لاس ووهي هغه ډي وخنډي، ځکه چې په تیمم کي

دخا ورو اود ورو منبلو شرط نه دي بلکه (پر خاوره او نور و لاس تیرول فرض دي) (خولېدیره دوره هم که چیري ولگيږي نو پروانه لري. (طهور المسلمین ص ۲۲)

مسئله: په مرتد کید و تیمم نه ماتېږي مثلاً یوه مسلمان د مجبوریت په خاطر تیمم وواهو یا تر دي وروسته ده اسلام پرېښودي خدای ناکرده یعني مرتد شواو یا الله جل جلاله توفیق ورکړ چې مسلمان شونو که په دي منع کي اودس نه شومات نو په هغه مخته تیمم چې د اسلام په حالت کي ئي وهلی و لمونځ کولای شي. (کشف الاسرار ص ۲۸ ج ۲)

مسئله: و جنب ته له یخ څخه دناروغی ویره ده او تودي اوبه نشته یاله دي څخه هم د ضرر رسیدو غالب گمان دی نو تیمم جائز دی. (احسن الفتاوی ص ۵۴ ج ۲ در المحتار ج ۱ ص ۲۱۴ ج ۱ په حواله)

مسئله: په ځنگل کي و حیوانانو ته خطروي که دې اودس کولو ته لار شي نو حیوانان به د چا کښت ته ورشي. یا دور کیدو ویره وي نو په دي صورت کي تیمم وهل جائز دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۲۶۵)

مسئله: څوک چې داسي ځای بندي وي چیري چې اوبه نه وي. اود لمانځه وخت تیریدونکی وي نو هغه وخت دي په تیمم لمونځ وکړي او وروسته دي راوگرزوي. (امداد الفتاوی ص ۲۴ ج ۱)

مسئله: یو څوک په مسجد کي ویده و، که دده احتلام و شونو له مسجد څخه د وتلو د پاره د تیمم ضرورت نشته، خو که د کوم عارض په وجه هغه وخت وتل مشکل وي نو تیمم ضروري دي (یعني که په شپه کي د احتلام په حالت کي له مسجد ه وتل مشکل دي نو تیمم دي ووهي.

(فتاوی محمودیه ص ۱۲ ج ۱)

مسئله: دلمانځه تروخت مخته تیمم وهل جائز دی اوله یوه څخه تر زیات فرضودپاره هم صحیح دی اود فرضو لمونځودپاره هم تیمم جائز دی لکه چې دنفل لمانځه دپاره، ځکه چې زمونږپه نزد تیمم داودس او غسل مطلقاً بدل دی، ځکه نوپه یوه تیمم چې څومره فرضونه نفلونه وغواړي کولای شي، لکه څنگه چې په یوه اودس ئي کولای شي.

(کشف الاسرار ص ۱۵ ج ۲)

مسئله: په تیمم کي درکن او شرط په پاتیدو تیمم نه صحیح کیږي اود مسنون اعمالو بیله اړتیا په قصد اړینسو دلوه ډیر سپک او کله زیات کراحت راځي خوتیمم بیله شېهي صحیح او کافي کیږي، نوکه چا دلاسونوچپه خوا پر خاوره ووهله پرتول مخ اولاسونو ئي مسح وکړه بیا هم تیمم صحیح شو، خود سنت په خلاف او مکروه شو.

مسئله: که گوتی خلاصي نه پرېښولي شي خود بل لاس په گوتو ئي ددوئ په مینځ کي خلال او مسح وکړه بیا هم صحیح شو.

مسئله: که لاسونه ونه څنډي ښه پر مخ اولاسونو خاوره ومښي بیا هم تیمم صحیح شو خود افعول مکروه دی.

مسئله: که دلاسونو پرځای کوم دستمال اونور پرځمکه وواهي هغه ئي پر مخ اولاسونو تیر کړي نو تیمم صحیح شو خو بیله عذر داسي کول ډیر مکروه دی.

مسئله: که کوم بل چا خپل لاسونه پرځمکه ووهل دکوم بل چا تیمم ئي ورووا هو نو صحیح دی په دي شرط چې دهغه تر لاسو ووهلو مخته ده تیمم قصد اونیت کړی وي.

مسئله: که پر مخ تیمم ووهي پر یېږدي اودومره وخت وروسته پر لاسو مسح وکړه چې فرضاً که مخ په اوبو پرې منځلای وای نو تراوسه به وچ شوی وای، بیا هم تیمم صحیح دی.

مسئله: که منځته پر لاسو مسح وکړه بیا ټي پر مخ وکړه نو هم تیمم صحیح شو، خود سنت په خلاف او په څه اندازه مکروه شو. (طه‌ور المسلمین ص ۲۲)
مسئله: کومې اوبه چې په میدانو (پر لارو د سړکونو پر غاړو) د ووقف په توګه ایښول شوي وي نو ترڅو چې هغه اوبه په زیاته اندازه نه وي تیمم منع کونکې نه دي، د کم والي په صورت به دا اوبه د خښلو بلل کیږي او که په زیاته اندازه وي نو د اوداسه د پاره هم بلل کیږي.
(کشف الاسرار ص ۲۵ ج ۲)

(اوبه اوس وخت کې خو پر عامو لارو د استعمال د پاره نلونه او پائپونه وي د دې د استعمال عامه اجازه وي. محمد رفعت قاسمی)
مسئله: د جمعي د لمانځه د تیریدو په ویره تیمم نشي کولای، ځکه که جمعه تیره شي نو د ما پښین لمونځ دي ادا کړي.
(هدایه ص ۲۹ ج ۱، شرح نقایه ص ۲۵ ج ۱ کتاب الفقه ص ۲۴۹ ج ۱)

مسئله: د چا چې دواړه لاسونه پر وېږي شوي وي نو کله چې دی په چا تیمم ووهي نو پرې شوي ځای دي مسح په وکړي. (کبیری ص ۶۴)
مسئله: هغه سړی کوم چې تیمم خو ووهي خو تراوسه ئې لمونځ نه وکړی چې اوبه ئې وموندلې نو دده تیمم باطلیږي. (مظاهر حق ص ۳۷۷ ج ۱)
مسئله: ترڅو چې تیمم ماتونکی کوم شی ورپېښ نه شي تر هغه پوه تیمم ټول وختي او قضائي فرضونه، نفلونه د نورو وختونو لمنځونه ټول کولای شي. (نماز مسنون ص ۱۴۵)

مسئله: په تیمم کي هم تنگه گوته اوبنگړی بنورول کفایت کوي، ځکه چې ددي په بنورولو تردي لاندې ځای تیمم کېږي، او فرض صرف مسح کول دی، ددوړو هلته ور رسول ضروري نه دی.

مسئله: په اودس کي چې دکومو ویښتانو پرې منځل واجب دی په تیمم کي هغوی مسح کول واجب دی او هغه ویښتان چې په اودس کي پرې منځل واجب دی هغوی هغه دي کوم چې په مخ کي وي ځکه دا وړدي راڅرېدلي بېري مسح کول واجب نه دی. (کتاب الفقہ ج ۱ ص ۲۵۷)
مسئله: په تیمم کي مسح که په لاس سره وشي نو د هغه دپاره شرط دادی چې په ټول لاس یا د لاس په زیاتره برخي وشي ځکه چې مسح کول په تیمم کي فرض دی که په لاس وي یا د لاس قائم مقام په کوم بل شي وي. (کتاب الفقہ ج ۱ ص ۲۵۶)

مسئله: تیمم وهونکی واودس کونکیوته لمونځ ورکولای شي (نماز مسنون صفحه ۱۵۰)

مسئله: احناف وائي چې فاقد الطهورین یعنی دچاسره چې پاکونکي دواړه شيان اوبه اوپاکه خاوره اونورنه وي هغه ته پکار دی چې دلمانځه ظاهري صورت عملي کړي په داسي ډول چې قبلي ته مخامخ شي سرپه سجده کړي، نه دی قرأت وائي، نه دي تسبیح لولي، نه دی التحیات اونور وائي اونه دي دلمانځه نیت کوي، که دجنابت په حالت کي وي او که صرف اودس نه وي.

یادونه دي وي چې دلمانځه په دغه ظاهري صورت ټي له فرضو غاړي نه خلاصېږي بلکه ددي اداینه دانسان پر ذمه باقي وي او فرض پرده پاته وي تردي چې داودس دپاره اوبه یا تیمم دپاره خاوره پیدا کړي. که

په حالت دجنابت کي وي بيا هم دلمانځه دظاهري صورت جائز دی .
(کتاب الفقه ج ۱ ص ۲۶۵)

دمتياز وحکم اوله هغه څخه دځان نه ساتلو وعيد

مسئله: دتي رودونکي ماشوم بولی هم مرداري دي اوفقهاء کرامو داپه مغلظ نجاست کي شميرلی دی . ځکه نوکه ماشوم پر جامو متيازي وکړي دهغه پريمنځل ضروري دی، که پر بدن لگيدلي وي نو د بدن پاکول هم ضروري دی که بيله جامو او بدن پاکولولمونځ وکړل شي نولمونځ نه صحيح کيږي راگرزول شي ضروري دی .
مسئله: دکوچني هلک او انجلۍ بولي چې خوراک ئي پيل کړی وي يائي نه وي پيل کړی نجاست غليظه دی .

(فتاوی رحيميه ص ۱۳۰ ج ۷، فتاوی عالمگيري ص ۲۸ ج ۱ باب فی النجاسته)

مسئله: دتي رودونکي ماشوم بولي هم ناپاکي دي ځکه دجامي پرکوم چې ولگي پاکول ضروري دی اود پاکيدو دپاره دومره کفايت کوي چې دبولو پرځاي دومره اوبه وبهول شي چې په دومره اوبه هغه جامه درې ځله لنډيدلای شي . (آپ کی مسائل ج ۳ ص ۸۵)

مسئله: له متياز وڅخه دځان ساتلو دپراهمتمام کول پکار دی په احاديثو کي ددي ډير تاکيد راغلی دی اوفرمايل شوي دي چې دقبر غام عذاب له متياز وځان نه بچ کولو په وجه وي، په يوه حديث شريف کي دي چې نبي اکرم ﷺ وفرمايل ، له بولو ځان ساتي په قبر کي تر ټولو مخته له بنده څخه دمتياز په اړه حساب کيږي .

له حضرت معاذ بن جبل رضی الله تعالی عنه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ له بولو ځان ساتی او خپلو صحابو ته هم ددي

امر کا وو. حضرت میمونہ بنت سعد رضی اللہ تعالیٰ عنہما عرض وکړ چې ای دالله جل جلاله رسوله مونږ ته داوښیه چې دقبر عذاب په کوم شي کیږي؟ رسول الله ﷺ وفرماییل دمتیازوله اثره (یعني دڅاڅکوله اثره) مجمع الزوائد ص ۸۵ ج ۱.

رسول ﷺ ددووقبرونوسره تیر شونوده مبارک ﷺ وفرمائل ددغو دواړوقبرونوخلکوته دقبر عذاب ورکول کیږي. اودوئ ته دکوم غټ شي په اړه عذاب نه ورکول کیږي په دوی کي یوه له بولو خان نه ساتی اودوهم چغل خوري کوله.

(دادواړه شيان داسي نه ووچې ورڅخه خان ساتل گران دي په آساني سره خان ساتلای شو) هرمدی ص ۱۱۱ ج ۱ باب التشديد فی البول ومشکوة شریف ص ۲۲ ج ۱.

دبولوله څاڅوکو خان نه ساتلوباندي دقبر عذاب

دمتیازواوچغلگري په وجه دقبر عذاب ورکول کیږي، په دي کي څه مناست دی؟

ددې په اړه په التعليق الصبيح شرح مشکوة المصابيح ص ۱۹۳ ج ۱، کي ليکلی دی چې عالم برزخ دعالم آخرت مقدمه ده.

(دآخرت لومړی منزل دی) اودقيامت په ورځ په حقوق الله کي ترټولو مخته دلمانځه اوپه حقوق العباد کي دويني (ناحقه دچا دويني بهولو) حساب او پریکړه کیږي اودلمانځه کيلي له ناپاکي څخه (نجاست که حقيقي وي اوکه حکمي) پاکي حاصلول دی (بيله پاکي لمونځ نه صحيح کیږي نوپاکي دلمانځه مقدمه ده) اودناحقه ويني بهولوعام سبب غيبت اودخلکوپه منځ کي چغلگري کول دي (نوغیبت او چغلگري دناحقه ويني بهولو مقدمه ده)

په همدې مناسبت قبر يعني عالم برزخ كي له دغود واروشيانو څخه په ځان نه ساتلو د قبر عذاب وركول كيږي.

نبی اکرم ﷺ ارشاد فرمائي چې په دوزخ كي به څلور دوله خلك وي نور دوزخيان به له دوی څخه په تكليف وي اويوبل ته به وائي چې مونږ به څخه په تكليف يو، خودوی په خپلو نعرو چغوز مونږ به تكليف كي نور زياتوب كړی دی، له دوی څخه به يو شخص دسكرو تپه تابوت كي بندوي، اويوسړي به خپلي كلمي راکشوي روان به وي، اود يوه سړي له خولې به وينه اونوونه بهيږي اويوسړی به پخپله خپلې غوښې خوري.

كوم شخص چې به دسكرو تپه تابوت كي بندی وی دهغه د عذاب وجه داده: چې پرده دخلگو مالونه وو (اوپه همدې حالت كي دی وفات شو) او كوم سړی چې به پخپله خپلې كلمې راکشوی دهغه وجه به داوی چې پرده به متيازي لگيدلی ده به دهغو پروانه كوله اونه ئي منځلې.

اود چاله خولې څخه چې به وينه اونوونه بهيږي دهغه وجه داده چې هغه دخلگو غوښه (په غيبت كولو) خوړله. (مجمع الزوائد ص ۸۲ ج ۱)

دغه ټول احاديث دی په نظر كي ونيول شي اود پاكي پوره اهتمام دی وشي، د متيازولگيدل معمولوی اوسپك گڼل اود دهغوي د پريمنځلو اهتمام نه كول ډيره سخته گناه ده، استنجا دی هم همدارنگه ووهله شي چې داوبو څاڅكي ونه غورزي او څاڅو كي پر جامو او بدن باندی ونه لگيږي، د څاڅكو د بندولو چې كومې طريقې دی اوپه تجربه گټورې معلومې شي هغه دی غوره كړي، تر څو زړه ئي ښه ډاډمن شي

لنډه داچې په دې اړه ډیراهتمام او فکروکړې، دادی هیڅکله سپک نه گڼي (فتاوی رحیمیه ص ۱۲۹ ترص ۱۲۴ پوری ج ۷)

(د تفصیل لپاره وگورئ د نجاست غلیظه او خفیفه حکم او تعریف.

(فتاوی دارالعلوم ص ۳۲۲ ج ۱، دردالمختار ص ۲۹۲ ج ۱ په حواله، کتاب الفقه ص ۱۴۹ ج ۱، آپ کی مسائل ص ۸۲، ج ۳، هدایه ص ۵۸ ج ۱، اودا حق کتاب دلمانځه مسئلې)

حضرت ابن عباس رضی الله عنه بیان کوی چې یوه ورځ رسول الله ﷺ له دوو قبرونو سره تیریدی نو (ناڅاپه ودریدی) او ئي فرمایيل: ددغو دواړو قبرو والوته دقبر عذاب ورکول کیږي، اودقبر عذاب پرکومه غټه خبره نه ورکول کیږي (چې په دی دنیاکی ورڅخه ځان ساتل گران وی) اصلاً له دغودواړو څخه یو شخص خو هغه دی چې له امتیازو څخه ئی خپل ځان نه ساتی له بولوئی ځان نه ژغوری، یعنی داسی احتیاط به نه کاوو چې د امتیازو څاڅوکی دی پرده ونه لگیږي، دروايتونولنډیزدادی: چې دبولوپه اړه ډیراحتیاط ته اړتیاشته، د امتیازو کولو پروخت دی څاڅوکی پریدن اوجاموونه لگیږي، دککړیدودی هیڅ صورت رامنځ ته نشي، اواستنجاء دی په داسی ډول ووهله شي چې صفائي اوپاکي په پوره توگه راشي ځکه علماء لیکي چې له امتیازو ځان نه ساتل اونه پاکول کبیره گناه ده، دچاچې مزاج قوی وی اودهغه یقین وی چې څاڅوکی نه راغورزي، بې شکه دداسی سړی لپاره یواځې په اوبو استنجاء کول کافی دی، خودکوم چاچې ترډیره وخته څاڅکې راځي نو داسی سړی که لوته ونه کاروی یواځې په اوبو استنجاء ووهی نویقیناً دده پرتوگ جامه اونورڅه به مردار شي اودی به د امتیازوپه اړه په احتیاط نه کولو گناهگارشي.

(مظاهر حق جدید ص ۲۴۴ ج ۱)

استنجا څه ده ؟

داودس ماتونکيو شيانو په اړه مخکې ښودل شوی دی چې د غټوبولو ، کوچنیو بولو ، ومذی او ودی په وتواودس ماتېږي په دې کې دټولو امامانو اتفاق دی .

تر مرداری وتلو وروسته د غټواو کوچنیو بولو ځایونه ککړ پرېښودل او صرف اودس کول د پاکۍ د حصول لپاره کفایت نه کوی ، بلکه دالزام دی چې له کوم ځای څخه مرداری راوتلی ده هغه ځای وچ او پاک کړل شی ، ځکه دامناسب دی چې ددې ځای اړوند مسئلې داودس ماتونکی مسئلوسره سم دستې بیان کړل شی چې داهم دهغې برخه ده .

داستنجا ارکان څلور دي

مستنجی (استنجامو هونکی سړی) مستنجی منه (هغه مرداری) چې ورڅخه د کوچنیو یا غټوبولو ځای ککړوی - مستنجی فیه هغه ځای دی دکوم چې پاکول دی یعنی دکوچنیو او غټوبولو ځای دی او مستنجی به یعنی اوبه اولوتې دا څلور شيان دی له دوی پرته استنجا نشی کیدای .

ښکاره ده چې ددې تړون له دوو شيانو سره دی استنجا او د اړتیا ترسره کول ، په استنجا کې دوی خبرې دیادونی وړدی : لومړی داستنجا تعریف ، دوهم دهغې په اړه مسئلې د اړتیا ترسره کول یعنی د امتیاز او غولوتړون د دریو شيانو سره دی ، یو خوددوي حکم دی دوهم هغه ځایونه چیري چې اړتیا ترسره کول منع وی ، درېیم هغه خبرې چې دهغوی په موجودیت کې د حاجت رفع کول منع دی ، اوس ددې ټولو شيانو بیان په ترتیب سره کيږي .

داستنباء تعريف

له استنباء څخه مراد هغه مرداري ده کومه چې دمنځ يادشاله لاري يعنې کوچنيو او غټو بولوله ځايه راوتلی وی له دغو ځايونو لري کول دي له کومه چې راوتلی ده، داپه اوبو يا لوته او نورو هم ليري کيدای شي، اود دې نوم استنباء ځکه دی چې داستنباء لفظ د عربي ژبې له يوې جملې څخه را ايستل شوی دی، ونه چې په بيخ کې پريکړه شي نووايي «نجوت الشجرة» يعنې ونه له بيخه پرې کړيده، داستنباء مفهوم هم دغه چې پليتی له بيخه پرې کړه شي.

داستنباء يعنې طهارت اصل طريقه خوداده: چې اوبه و کارول شي، ځکه له اوسنی امت څخه په مخکينيوا متونو کې شرعاً يواځي په اوبو د پاکۍ حکم و خود اسلام مذهب دمهرباني، اود عوامو د هوساينې په خاطر په لوته او نورو شيانو چې پکې کوم ضررنه وی د پاکي حاصلولو اجازه وکړه - (نور تفصيل داستنباء په بيان کې پرمخ راځي) (کتاب الفقه ص ۱۴۶ ا)

د خلاء معنی: خالی کيدل، تشيدل ده او اصطلاحاً د دي (الخلاء) لفظ مطلب کيږي هغه ځای چيري چې کوچنيو يا غټو بولو او رتيا تر سره کيږي چې موږ ورته بيت الخلاء، فلش، تشناب او نور وایو.

اداب:

آداب اصلاً د ادب جمع ده معنی ئي د عقلمندی، هوښیاری، قاعدې، طريقې او اندازی ده او په اصطلاح کې د دې مطلب دی کوم شی داسی په طريقه کول چې غوره اوښه وي او هغه شی که د ويناوی او که دکولو

، اوهرهغه کارته هم وائي کوم چې په احتياط اوږده فکر، په بنه
طريقه او غوره اندازو کړل شي. (مظاهر حق ص ۳۴۵ ج ۱)

مسئله: له گيډي څخه چې له دواړو لارو کوم څه وزي هغه ته «نجو»
وائي داستنجاو معنی داشوه دمرداري ځای پاکول، که کوم شی
پرتیرکړی او که ئي پریمنځی دواړه ډوله کیدای شي (په اوبو، لوته
وغیره) استنجاو دنجاست دنجاست له لاري (یعنی دغټو او کوچنیو
بولوله ځایه) لیري کول دی. (کشف الاسرار ص ۹۳ ج ۳)

بیت الخلاوی د شیطانانو مرکزونه دي

رسول الله ﷺ فرمایلي دي: گورئ ودغویت الخلاوته پیریان
اوشیطانان ځي راځي له تاسو څخه چې څوک کله بیت الخلا ته
ورشي نو هغه ته پکار دی چې دادعاولولي «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»

پیریان اوشیطانان ځي راځي یعنی پیریان اوشیطانان بیت الخلا
(تبی، تشناب) خپلې ادې جوړوی، چیری چي دوی ځي راځي اوددې
خبرې په انتظاروی چې کله به څوک راشي اودوی هغه په تکلیف کړی
اوپه فسادکي ئي واچوی ځکه چې بیت الخلا میوداسی ځای دی
چیری چې نه صرف داچې له مرداري پرته نورڅه نه وی، بلکه انسان
خپل سترخلاص کړی کښینی اودالله ذکر نشي کولای ځکه له پیریانو
او شیطانانو خوندي کیدو لپاره بیت الخلا ته دورتنولو پروخت دغه
دعا لوستل پکار دی.

بيت الخلاء ته ورننوتلواوراوتلوپروخت دعا

حضرت عائشه رضي الله عنها بيان كوي: چې رسول الله ﷺ به كله له بيت الخلاء څخه راووتی نو فرمايل به ئي: **اَللّٰهُمَّ عَفِّرْ اَنْكَ** - يعنی ای الله! زه ستا څخه بخښنه غواړم. (ترمذی)

تشریح: دغه مهال دبښنې اومعافۍ غوښتلودوې وجې علماؤ ليکلي دي: يوه خوداچي درسول الله ﷺ پرمبارکه ژبه به هروخت دالله يادونه وه، داړتيا ترسره کولو په خير حالت څخه پرته په کوم بل حالت کي ده مبارک ﷺ دالله ذکر نه دراوی، نو په بيت الخلاء کي دالله ذکر قضاء کيدو ته هم رسول الله ﷺ دومره اهميت ورکاوی چې له هغه ځايه په راوتلوسره به ئي سمدستي له الله ﷻ څخه مغفرت اومعافۍ غوښته.

اودوهمه وجه داده: چې دانسان له دغې مردارۍ خلاصيدل دالله تعالی ډير لوی انعام دی، انسان چي هر څه و خوری او خپلې گيډې ته ئي شيوه کړی، هغه هضم شي او بيا دوينی اونور په صورت کي دهغه جوهر دجسمانی قوت اوتوان باعث شي اوفضله په آسانی سره بهرته ووزي، که څوک فکر او غورو کړي نو دا دالله دومره ستر نعمت دی چې ددي شکر نشي ادا کيدلای. نور رسول الله ﷺ به له بيت الخلاء څخه دوتلوسره سمدستي مغفرت اومعافۍ غوښته چې پروردگار ه! تا سوچي په کوم کرم اونعمت ونازولم دهغه شکر نشي ادا کيدای، هغه راته معاف کړي. (مظاهر حق ص ۳۶۲ ج ۱)

مسئله: دغټواو کوچنيو بولو کولو پر مهال دباندی په صحراء کي له جامو پورته کولو مخکې او په بيت الخلاء کي تردننه کيدو مخکې دادعا ولولئ: **اللهم اني اعوذ بک من الخبث والخبائث.**

(بخاری ص ۳۶ ج ۱ کشف الاسرار ص ۹۹ ج ۲، مظاهر حق ص ۳۴۸ ج ۱)

اوبياکينه پښه په بيت الخلاء کې کښيږدئ او بهرته دراوتلو پړوخت لومړی
ښئ پښه بهرته راوباسئ، او بهرته دراوتلو پر مهال دادعا وواياست.

(۱) اللهم غفرانک (۲) الحمد لله الذي اذهب عني الاذى وعافاني

(نماز مسنون ص ۹۳، ترمذی ص ۲۷، ابن ماجه ص ۲۶، حقاير حق ص ۳۶۲، البحر الرائق ص ۲۴۳)

مسئله: غټوبولو ته د تلو لپاره چې کومه دعاده دوړوبولو لپاره ځان ته
کومه دعانسته بلکه د کوچنيو او غټوبولو دواړو لپاره يوه دعاده.

(امداد الفتاوى ص ۱۴۲)

مسئله: بيت الخلاء ته د تلو پر مهال (اعوذ بالله من الخبث والخبائث)

ويل ځکه مستحب دی چې په دې ځای کې شيطانان راغونديږي، ځکه

دوى ته مرداري خوندور کوي، او دراوتلو پړوخت غفرانک وياست

ځکه چې په بيت الخلاء کې د الله يادونه پريښودل کيږي، او د شيطا

نانو سره د يوځای کيدو وخت دی، ځکه له دې څخه مغفرت غوښتل

مناسب دی (المصالح العقيصه ص ۳۷)

داستجاء حکم عام دی

مسئله: دا حنافوپه نزدياکي حاصلول ياپه اوبوپاکي حاصلولوپر ځای

په لوته پاکول مؤکد سنت دی، دنرو لپاره هم اودميرمنو لپاره هم

(ځکه نوکه کوم مکلف انسان ئی ونکړي نودراجح قول سره سم

داسی کول مکروه دی) په دې شرط چې مرداري دوتلوله ځايه مخته

نه وی لگيدلی، دا حنافوپه نزدله مخرج څخه مرادهغه ځای دی له

کومه چې مرداری راوړي او هغه ځای چې په دې کی شامل وی لکه

د غټوبولو د ځای هغه شاوخوا کومه چې دولایدو پر مهال سره بسته

شي اوله هغه څخه هيڅ په نظر نه راځي، داغه رنگه دنرو د ځانگړي

غږي (ذکر) هغه حلقه (کړۍ) کومه چې دسوري پر شاوخواوی اوله کوم ځایه چې متیازي خارجيږي .

(کتاب الفقه ص ۱۴۷ ج ۱ ، فتاوی محمودیه ص ۵۴ ج ۲) .

مسئله: له بدن څخه راوتونکی مرداره ماده هغه که دمعمول سره سم راوتونکي شئ وی (لکه متیازي اونور) یادمعمول په خلاف مثلاً وینه نوونه اونوردغه نجاست دوتوله ځایه پرمخ خورشي اودهغه مقدار تریوه درهم زیات وی نودهغه پاکول فرض دی اوددې لپاره اوبه کارول ضروری دی ، ځکه چې اوس دا کار دنجاست لیري کول دی ، استنباء نه ده ، اودنجاست لیري کولو لپاره داوبواستعمال فرض دی اوهمدغه حکم په هغه صورت کي دی کله چې متیازي دخاص اندام ترسوري تجاوز وکړي دیوه درهم تر مقدار څخه پریزاته برخه خوري شي نوپه اوبوددې پریمنځل فرض دی ، اوبه لوته اونوروپاکول په دي صورت کي کفایت نه کوی .

داغه رنگه ناسته به هم دقلفي خرمن دبولوله ککړیدو څخه پاکوي خو که ددرهم تر مقدار زیات ځای ککړشي نودهغه منځل فرض دی ، لوته اونور پریمنځل کفایت نه کوی ، ښکاره خبره ده چې په داسی صورت کي هغه ټول نجاست کوم چې پرمخرج وی په اوبوپریمنځل لازمیږي ، ځکه چې تر مخرج تجاوز کونکی نجاست دمنځلو پرمهال ټول خورېږي ، اود احتیاط تقاضا هم همدغه ده چې ټول ځای په اوبوپریمنځل شي ، اوبه داسی سیمه کي چیري چې اوبه ډیري وی هلته خو په رشتیادزیات احتیاط طریقه همدغه ده چې په اوبو منځلوپاکي حاصله کړل شي ، ځکه چې په دی سره مرداری هم لیري

کيږي اوبد بوی هم ختمیږي خو په هغو سیمو کې چیري چي اوبه لږوي، د هغه ځای لپاره د صاحبینو (امام ابو یوسف رحمته الله، و امام محمد رحمته الله) رایه په ښکاره توگه زیاته په کار راتلونکي ده. او همدغه حکم په هغه صورت کي دی کله چي دانسان لپاره داوبو کارول ستونزمن وی.

لنډه داچي که نجاست خاص د مخرج پر سروی نودهغه زائلول مؤکد سنت دی. د نجاست له معمول سره سم وتونکی وی لکه کوچنی او غټی بولی یاد معمول په خلاف لکه مډی او وډی او وینه او نور دغه په اوبو لیری کړل شي یا په کومه بله طریقه، دی ته استنجاء او استجمار وائي، خو که مرداری له مخرجه تیري وکړي نودهغه لیري کول فرضیږي، او دي ته استنجاء نه وائي بلکه د نجاست زائلول ورته وائي. (کتاب الفقه ص ۱۴۸ ج ۱)

له استنجاء څخه دعا جز حکم

پوښتنه: یو ناروغ دی چي یوه پښه ئي ماته شوی ده، داودس کولو پرمهال اوبه په کوم بل چار اتویوي، خوداودس غږی پخپلو لاسونو پریمنځلای شی، خودا استنجاء کولو پرمهال ډیر تکلیف گالی، سم بل څوک یي له خپل ځایه راپورته کوي بیا په تکلیف سره مریض پخپله استنجاء وهي یا تر چار پایي لاندی څوک لوښی ورته کښیږدی دی استنجاء وهي نو آیا و داسی ناروغ ته استنجاء معافیږي کنه؟

ځواب: په دی صورت کي استنجاء معاف نه ده، خو که دواړه لاسونه شل وی یا یو لاس شل وی مگر څوک اوبه وراچوونکی هم نه وی او روانی اوبه هم نه وی چي پکی کښینی په روغ لاس استنجاء ووهی

، اود ميرمنی خاوند يا د نارينه کوروالا هم نه وی ، چي استنجا
وروهی نو استنجا معاف ده . (احسن الفتاوی ص ۱۰۹ ج ۲)

مسئله : که په کين لاس کي عذروى ، لکه زخم او نور يا کار نه کوى (فلج
وى) نو په مجبورى کي بني لاس استعمالولای شى ، خو په ډير احتياط
سره او که په کين لاس معذروى او روانى اوبه هم دى نشي موندلای
اونه داسى شوک وي چي ده ته اوبه ورواچوي نو دغى مجبورى په
وجه دى استنجا وهل پرېږدى او که دده سره روانى اوبه يا تا کي
لگيدلى وي يا داسى کوم سړى وي چى اوبه ورواچوي چي ورڅخه
شرعاً پرده نه وي نو په دغوصورتونو کي دى په بني لاس استنجا
ووهى .

مسئله : که د چا دواړه لاسونه فلج وي نوله ده څخه استنجا وهل يو مخ
معافېږي کله چي شوک وروهوونکى نه وي ، خو که دى پر ځمکه
يا ديوال په مېنلو کولای شى نو پاک دى کړى . (کشف الاسرار ص ۹۷ ج ۱)

مسئله : په بني لاس بيله کوم عذراستنجا وهل مکروه دى .
(هدايه ص ۴۸ ج ۱ ، شرح نقايه ج ۱ ص ۴۸)

مسئله : که عذروى په بني لاس دى استنجا ووهى .
(فتاوى دارالعلوم ص ۲۷۹ ج ۱)

تراودس کولو وروسته استنجا وهل

مسئله : تراستنجا وهلو مخکى که اودس وکړل شى ، وروسته په ياد
ورتلو پر مهال استنجا ووهى (يعنى مخکى په لويه استنجا ووهله
اودس ئي وکړ او تراودس کولو وروسته ورپه ياديد وپروخت يي بيا په

اوبواستنځاء ووهله نوکه له مخرجه نجاست تجاوزنه وکړي (نومخکې اودس صحيح دی، دوهم ځل اودس کولو ته اړتیا نشته. (احسن الفتاوی ج ۲ ص ۱۰۸)

مسئله: که نجاست له مخرج څخه تجاوزنه وی کړی نواستنځاء په اوبوسنت ده او که تیري کړی وی نوکه ددرهم تراندازه نه وی زیات شوی، نوپریمنځل واجب دی او که زیات شوی وی نوپریمنځل فرض دی او که په لمانځه کې ورپيادشونوپه اخیرنی صورت کې لمونځ باطلیږي. اوپه دوهم صورت کې مکروه تحریمی گړزي اوپه لومړی صورت کې تنزیهی مکروه دی. (امداد الفتاوی ص ۱۳۹ ج ۱)

(نوپه اخیرنی صورت کې دی لمونځ مات کړی اوپه دوهم کې دي پوره کړي لمونځ دی راوگرزوي اوپه اولنی کې راگرزول هم ضروري نه دی. (رفعت)

چیري چي غټي اووړی بولی کول صحیح نه دی

مسئله: په مسجدیادمسجدپرېام غول اومتیازي کول حرام دی، داسی ځای غټي اوکوچنی بولی کول چیري چي وقلبی ته مخ یاشاوی مکروه دی که ځنگل وی او که ابادی.

مسئله: کوچنی ماشومان دکوچنی اوغټوبولولپاره داسی ځای کښینول چیري چي قبلی ته مخ یاشاوی ناجائز دی اوددي گناه پر کښینوونکی ده.

مسئله: دلماوسپوړمی پرلوردغټویاکوچنیوبولوپروخت مخ یاشا کول مکروه دی.

مسئله: په ولاړواوبوكي غول اومتيازي كول حرام دى په زياتو ولاړو اوبوكي تحريمى مكروه دى او په روانوكي تنزيهى مكروه دى.

مسئله: په لوبښي كي غټي ياكوچنى بولى كول په اوبوكي اچول ياداسى خاى غټي او كوچنى بولى كول چى له هغه خايه وبهيري اوبوته ورشى مكروه دى (له مردارى نالۍ پرته)

مسئله: دويالى، تالاب اونوروپرغاړه غټي او كوچنى بولى كول مكروه دى كله چي نجاست په كي ولويږي، اوداغه رنگه ترداسى ونه لاندى چي په سيورى كي خلك كښينى اوداغه رنگه دگلونواوميوي ترونه لاندى، دغه رنگه په ژمى كي چي پر كوم خاى خلك كښينى ولمرته اود حيوانانوپه منځ كى، ومسجد او عيدگاه ته دومره نژدى چي له بد بويي څخه لمونځ كوونكي په تكليف شى، په هديره كي ياپرداسى خاى چيري چي خلك اودس يا غسل كوي، په لاره كي، وهواته مخامخ، په سوري كي، ولاري ته نژدى اوو كاروان ياكومي غونډي ته نژدي تحريمى مكروه دى.

لنډه داچي داسى خاى چيرى چي خلك ناسته پاسته كوي اودوي ته تكليف وى اوداسى خاى چي ورڅخه راوبهيري وخپل طرفته راشي مكروه دى. (علم الفقهاء ج ۴۵، اشرح نفايه ص ۴۹، هدايه ص ۴۸، ج ۱، درمختار ص ۵۶، ج ۱)

دغواوگوچنيوبلوپر مهال چي له كوموشيانو څخه ځان ساتل پكار دى

مسئله: دمتيازواوغولو كولو پر مهال خبري كول، بيله اړتيا توخل، دكوم ايت يا حديث ياكوم بل متبرك شي لوستل ياداسى شى چي ورباندې دالله ﷻ يانې، ياملكي يادكوم عزتمند نوم وى ياكوم ايت يا حديث يادعاء ليكل شوي وي دځان سره ساتل، بيله اړتيا په پړوته

ياولاره غټي او کوچني بولي كول ټولي جامي ايستل لوڅ برينه غټي او کوچني بولي كول، په بني لاس استنجا و هل .

(علم الفقہ ص ۴۵ ج ۱، بهشتی زبور ص ۱۱ ج ۱، دمنه ص ۱۷ و کيري ص ۵۸ هـ حواله)

په گوموشيانو چي استنجا صحيح نه ده

مسئله: هله، د خوراک شيان، گوښر خوشايبی، او په هر مردار شئ او هغه لوټه يا ډبره چي يو ځل استنجا په وهل شوی وی، پنځه خښته، ټوکر ښښنه اوسپينه، سره زر، سپين زر، گيلټ، کوله، چونه، او په داسی شيانو استنجا وهل چي مرداری نه شی پاکولای لکه سرکه اونور... کوم شيان چي څاروی اونور خوری لکه پرور، وابنه اونور او داسی شيان چي بيعه لري، که له بيه ولري او که ډيره لکه کپړه اونور، (کومی کپړي او کاغذونه چي داستنجا وچولو لپاره جوړ شو دی په هغو باندی جائز ده.)

مسئله: دانسان اجزاء لکه وينستان، هډونه، غوښه اونور د حيوان هغه جزء چي ورسره متصل وی، د مسجد چټائي اونور، د ونوپه پانړو، کاغذ که څه هم ورباندی ليکلی وي او که ساده وی، د زمزم اوبه، د اوس پاتی شوی اوبه، د بل په مال بيله اجازي او خوښي، هغه که اوبه وی که رخت یا کوم بل شئ، پنبه، اوداسی ټول شيان چي ورڅخه انسان يا د هغه حيوانان گټه اخلی، په دغو ټولو شيانو استنجا وهل مکروه دی.

(علم الفقہ ص ۴۶ ج ۱، شرح وقایه ص ۱۲۷ ج ۱، درمختار ص ۵۷ ج ۱، شرح نقایه ص ۲۷ ج ۱، هدايه ص ۴۸ ج ۱)

په گوموشيانو چي بېله کراهته استنجا صحيح ده

اوبه، د خاورو لوټه، هر هغه شئ چي پاک وی اونجاست ليري کړي په دی شرط چي مال او محترم نه وی. (علم الفقہ ص ۴۶ ج ۱)

مسئله: له ساده کاغذ یا ورباندې څه لیکل شوی کاغذ څخه دلوتي کار اخیستل مکروه دی. (احسن الفتاوی ص ۱۰۸ ج ۲)

مسئله: نن سبا چې کوم کاغذ دلوتي په توګه کارېږي چې ورته ګلینک پیپر ویل کیږي [toale tissue] هغه د لیک وړ نه وی په هغه کې د جذبولو صلاحیت وی، په هغه استنجا کول او روڅخه دلوتي کار اخیستل بېله ګراسته جائز او صحیح دی.

(احسن الفتاوی ص ۱۰۸ ج ۲، شامی ص ۳۴۰ ج ۱، فتاوی دارالعلوم ص ۳۸۰ ج ۱)

مسئله: که دغه کاغذ د خاورو دلوتو په څیر جذب کوونکی وی نو ددې هم هغه حکم دی کوم چې د خاورو دلوتو دی، که له مخرج (سوری) څخه شاوخوا امتیازي نه دی خوري شوی، یا خوري شوی دی خو ددرهم په مقدار کې دننه خوري شوی دی نو ددې تر استعمال وروسته یواځې په اودس کولو هم لمونځ کولای شئ ګنه په اوبو به هم پاکي حاصلول ضروري وی. (نظام الفتاوی ص ۲۲۳ ج ۱، امداد الفتاوی ص ۱۳۹ ج ۱)

مسئله: غوره دادی چې لومړی په لوټه نجاست لیري کړل شئ او تر هغه وروسته اوبه وکارول شئ، خونن سبا په بنارونو کې د ګټر طریقي (فلش اونور) په وجه دلوتي استعمال ډیر تکلیفجن وی، په لوټو غورځولو داوبولاره بندېږي چې د بدبویي او ایذاء باعث ګرزي، بیاددې په پاکولو کې هم ډیري ستونزي رامنځته کیږي ځکه په داسې ځای کې دلوتو استعمال هیڅکله نه دی پکار، دلوتي او ډبري استعمال مستحب دی او خپل ځان او نور خلګ په مصیبت کې اچول حرام دی، دکوم مستحب کار په خاطر حرام کار کول جائز نه دی

،خودپاکي په غرض چي کوم جذب کونکی کاغذونه په بازارکي ترلاسه کيږي دهغوئ استعمال جائز دی .

(احسن الفتاوی ص ۱۰۵، ۲، فتاوی رحبييه ص ۲۷۸ ج ۴)

دبولودار تيا په ترسره کولوکي بنديزونه

دار تيا داپوره کوليعنی دغټواو کوچنيو بولواو نورو کولوپه اړه شارع ﷺ څو طريقی مقرري کړي دي چي له ټولگی څخه هغه احکام دی دکومو تراوچي په ځانکړ تياسره دنجاست زائلولوسره دی (دناپاکي ليري کولوسره دی) که نجاست په ابوسره ليري کړل شی هغه ته استنجا وائي که له اوبو پرته په کوم بل شی مثلاً په لوټه اونوروليري شي نو هغه ته استجمار وائي .

دار تيا ترسره کولو پر طريقو (آدابو) ځيني خلک دانيوکه کوي چي د حاجت ترسره کول له فطري اعمالو څخه دی چي دهغه پرځای کول انسان دخپلو ځانگړو حالاتواو ماحول سره سم کوي ، پدې شرعي بنديزونه لگول بيله ددي چي اړتيا پيښه شي ، انسان په مشکلاتوکي اچول دی او پر تکليف گاللو مجبورول دی .

دانيوکه هم دهغو خلگواو نورو نيوکوته ورته ده کوم چي له شرعی ذمه واريانو آزادی غواړي کښي دحيض او کوروالی اونورو په اړه چي کوم بنديزونه شارع ﷺ لگولی دی اودهغو بنديزونوچي يادونه پرمخ راځي ، اخير توپير څه دی ؟

دغوره والی خبره خوداده چي په اسلامي شريعت کي چي په دې اړه کوم څه راغلی دی هغه ټول امورداسی دی چي عقل يي تسلموي اوکوم چي دصحت دخوندی کولوله تقاضوسره سم دی ، اودپاکي

کومه طریقه چي لازمه شوي ده دمع شرتی نظام له اړتیاووڅخه دی حقیقت دادی: چي اسلامی شریعت چي د کومو شیانو امر کړی دی که څه هم دهغه حکم د علت او مصلحت په اړوند پښتنه نشي کیدای، ځکه چي دا ټول شرعی تکلیفونه کوم چي دانسان لپاره ځانگړی دی هغه ټول د الله ﷻ په بندگي (عبادت) کي داخل دی، او انسان ته دا حق نشته چي ترڅو ددې پرځای کولوڅخه عاجز نشي. له دې څخه مخ اړونه وکړي، له دې سره دا ټول شیان د عقل سره سم دی. او دانسان لپاره چي کوم عبادتونه په شریعت کي مقرر شوی دی، هغوي دروغتیا او معاشرتی تقاضو موافق دی.

اخیر څوک شته چي دا وائي چي له مردلري پاکیدل ضرور نه دی او هغه څوک شته چي دا ویلای شی چي ددې لپاره کومې طریقې شریعت بنودلې دی هغه دانسان لپاره گټوري نه دی.

په حقیقت کي د اسلامی شریعت احکام ټول د معاشری د بنیډ کړي او د انسان د خواخوږي لپاره دا ټول بنديزونه گټور دی او چاته پردې دنیو کي کولو توان نشته، اوس دا رتیا ترسره کولو په اړه احکام واجب، حرام، مستحب، او مکروه په ترتیب سره بیانېږي. (کتاب الفقه ص ۱۵۲ ج ۱)

داستنباء واجب شیان

(۱) لومړی هغه شیان چي داستنباء لپاره واجب دی مثلاً استبراء یعنی د غټواو کوچنیو بولو وروسته چي کوم څه پاتی شي دهغه خارجول، تردې چي دا غالب گمان شي چي اوس هلته هیڅ نشوپاته، د ځینو وگړو په عادت کي داخل دی چي په تگ راتگ، ولاړیدو، یا په داسی حرکت کولو چي دوي یې عادیان وی د متیازو دریدلی څاڅکی

راوړي، پر داسې خلکو د عادت سره سم پخپله استبراء واجب ده، ځکه نو که د بولو د قطرو په بندیدو کې شک وي نو اودس کول نه روا کیږي، که بيله ډاډمن کیدو په همدې حالت کې اودس وکړ او د بولو قطره راغله نو اودس به بهې کاره شي - لنډه دا چې واجب دی چې د دریدلې نجاست که شبه وي نو ټول دی و تلوته پرېږدي، تردې چې ورته دا غالب گمان شي چې اوس هیڅ نه دی پاتې ددې خبرې پر وجوب د ټولو اتفاق دی، په دې کې د چا اختلاف نشته.

(۲) دوهمه د پاملرنې وړ خبره هغه ځای دی چیرې چې د اړتیا ترسره کول حرام دی پر قبر سریر (یا ورته نژدې) د حاجت پوره کول حرام دی، ددې سبب ښکاره دی هدیره د نصیحت او عبرت حاصلولو ځای دی، ځکه دا به ډیره بد اخلاقي وي چې هلته انسان خپل فرض ښکاره کړي او هغه په راوتونکي مرداري ککړ کړي، ځکه چې در رسول الله ﷺ په صحیح حدیث کې راغلی دی چې نبی ﷺ د قبرونو زیارتونو ته هڅونه کړې ده ترڅو اخیرت په یاد شي، نو دا خونا پوهی او بې عقلی ده چې څوک داسې ځای چیرې چې خلک عبرت حاصلولو او داخرت ورپه یادولو لپاره راځي د غټوبو او وړو بولو ځای وگرزوي داسې کول د نصیحت حاصلولو اود الهی ویرې د هغه مقصد ضد دی کوم چې د قبرو نود زیارت په اړوند دی، زیاته پردې په داسې حرکت د هدیرو سپکاوی دی (ددې په اړه تفصیلی مسئلې انشاء الله په مسائل میت کې راځي).

(۳) درېیم دا چې په هغو ځایونو کې چې د اړتیا ترسره کول جائز نه دی ولاړې اوبه دي، چې پکې د اړتیا ترسره کول ممنوع دی (یعنی غټی

اوکوچنی بولی کول منع دی) اوولاری اوبه هغه دی چي بهیږي نه، حضرت جابر رضی الله عنه له رسول الله ﷺ څخه ددې حدیث روایت کړی دی چي رسول الله ﷺ په ولاړواوبوکي له متيازوکولو څخه منع کړي ده (دمسلم، ابن ماجه اونوروپه روایت) دکوچنیو بولوپه ممانعت کي غټی بولی کول هم شاملی دی ځکه چي دا ترهغه هم زیاته ناوړتیا ده، ځکه ددې منع په زیاته سختی سره دی.

یادونه دی وی چي د فقهی دغه حکم له هغو غورو حکمونو څخه دی کوم چي د علم له مخه منل شوی ادسليم عقل په نزدخوښ کړل شوی دی، ځکه چي هغه اوبه کومې چي دگټې رسولولپاره وې دهغو مردارول په بدو خصلتونو کي ترټولوناوړه خوی دی برسیره پردی په داسی کولوتیری کونکی ناروغي اونورهم پیدا کيږي.

لنډه داچي داسلام د مذهب له بنسټرو څخه دی چي دهغه څومره عبا دتونه دی هغوی دانسانانو دخواخوږی له تقاضوسره سم دی.

(۴) څلورم داچي دارتیا ترسره کول په داسی ځای کي حرام دی له کومه ځایه چي اوبه رابهیږي اوچيري چي دخلگو تگ راتگ وي اوچيري چي دارام لپاره سایه اوسیوری وی، حضرت معاذ بن جبل رضی الله عنه روایت کوي چي رسول الله ﷺ وفرمایيل: دلغت له دریو شيانو ځان ساتئ: داو بو پرگودرغټي بولی کول، یادلاري پرسر دارتیا ترسره کول، یاد هغه سیوري پر ځای کوم چي دارام لپاره وی.

(۵) پنځم قبلې ته مخ یا شا کولو پر مهال اړتیا پوره کول حرام دی که په کور کي وی که په ډگر کي او که په ځنگل کي که په غلطي سره څوک د بولولپاره قبلې ته مخامخ کښیناستی اویا ورپه یادشونواوس که

مخ گرزول ممکن وو نو سمدستی دی وگرزي، کڼه نوپکاردی چي ترڅو ممکن وی د اړتیا ترسره کولو پر مهال دی قبلې ته مخ نکړي، اوداستنجا و هلو او دلو توکارولوپه اړوند هم هغه حکم دی کوم چي د کوچنیو او غټو بولو دی یعنی دغه دواړه کاره هم (قبلې ته مخامخ کیدوپه حالت کي) تحریمی مکروه دی.

(نن سباد کورنوپه ودانولو کي د هوساینی دشیانو خیال ساتل کيږي) آیا دغه حدیث شریف عملی کول کوم گران کاردی؟ رفعت قاسمی غفرله (۶) شپږم داچي د حاجت ترسره کولو پر مهال هواته مخامخ کښینستل مکروه دی نو د امتیاز وکولو لپاره د هوا پر لور کښینستل نه دی پکار، داسی نه چي د بولو څاڅکی د هوا په څپو کي راوغورزي او پلیت موکړي، ښکاره خبره ده چي په دې حکم کي پخپله د اړتیا ترسره کوونکی گټه ده، داسی د انسان په فطرت کي داخل دی چي دی دخپل بدن او جامو پلیتیدو څخه ځان گوري، شارع ﷺ د همدې مصلحت په نظر کي نیولو اود دې لپاره چي خلکو ته د پاکي حاصلولو هڅونه وي، دغه کاریي مکروه بللی.

(اونن سبا په ولاړه امتیازي کول فیشن دی چي پکي خدای خبر پر جامو او بدن څومره څاڅکی منبلی کله چي په حدیث شریف کي څرگند راغلی دی چي یوه سړی ته یواځي د امتیازوله څاڅکو ځان نه ساتلو په وجه د قبر عذاب ورکول شوي و، رسول الله ﷺ د دې خبر ورکړې و، ځکه له دغو شیانو ځان ساتل پکاردی. محمد رفعت قاسمی غفرله

(۷) اووم داچي د حاجت پوره کولو پروخت خبری کول مکروه دی، ځکه چي داسی کول پخپله دخبرو سپکاوی دی، اودسړی هیڅ فکر نه

وی، ډیر ممکن دی چې د خبرو په دوران د الله تعالی نوم یاد الله در رسول نوم یادي ته ورته کوم پاک لفظ پر ژبه راشي، پردي برسیره بيله اړتیا خبري کول داغسی هم مکروه دی، پرته له دې چې داوبولونی وغواړي یادستمال، رخت، داستنجا، دلوتي اونورو غوښتنی لپاره وی کوم چې دنجاست دځای پاکولویاوچلولپاره کارول کیږي یاد ضرورت په خاطر و خبرو ته اړشی نوم مکروه نه دی.

(۸) اتم (په ډگر، ځنگل، اونوروکي) ولمریاسپوږمی ته مخامخ کښینستل او حاجت پوره کول مکروه دی، ځکه چې دادالله د قدرت د نښو او دهغه له نعمتونو څخه دی چې ورڅخه د الله ﷻ ومخلوق ته ګټه رسیږي، او د اسلامی شریعت له اصولو څخه دی چې د الله ﷻ د نعمتونو احترام او دهغوئ درناوی وشي.

(۹) نهم داچي استنجا په کین لاس ووهله شي، ځکه چې ښي لاس عموماً د دودۍ اونور خوراکی لپاره دی.

د احم مستحب دی چې داستنجا پروخت د کین لاس ګوتی تر نجاست لګیدو مخکی لنډې کرل شی، تر څو زیاتی په نجاست ککړي نشي، داغه رنگه تر فارغیدو وروسته کین لاس په کوم پاکوونکی شی پریمنځل هم مستحب دی.

او دستنجا پروخت غړی سست پریښودل مستحب دی تر څو په آسانی سره نجاست زائل کرل شی. (کتاب الفقه ص ۵۴ تر ۵۸ اپوري اتوک)

مسئله: دا حنافوپه نزدکه روژه نه وی نو داستنجا پروخت د جسم سست پریښودل مستحب دی تر څو دروژي پر مهال د بدن په سستوالی

روژه ماته نشی، ځکه په اوبو دتنه رسولو کي که له زیاتې مبالغې څخه کار واخیستل شي نوروژه ماتېږي.

(کتاب الفقه ص ۵۸ لومړۍ ټوک، مظاهرق ص ۲۵۲ ج ۱)

په اوبو د استنجاء و هلو دوه شرطونه دي

په اوبو د استنجاء و هلو دوه شرطونه دي يو خودا چي اوبه طهور يعنی پاکوونکي وي، دوهم شرط دادي: چي هغه اوبه د مردارۍ پرې منځلو لپاره کفايت کوونکي وي، ځکه نو که اوبه له يوې چي نجاست له خپل ځايه نشي ليري کولای چي تر نجاست لگيدو مخکې چي کوم حالت و، هغه ځای بيا هم همغسې شی نو په داسی صورت کي دی دغه اوبه ونه کارول شي. (بلکه د دوهمه کمو اوبو په موجوديت کي دی په لوټه استنجاء و هله شي) (ځکه چي دلوتو او نورو استعمال داو بود موجوديت سره هم دهغه قائم مقام کيدای شي خوييا هم داو بو کارول غوره دی او تر ټولو غوره خوداده: چي لوټه او اوبه دواړه و کارول شی. په کومو صورتونو کي چي دلوتي استعمال بيله اوبو صحيح دی.

(کتاب الفقه ص ۱۶۰ ج ۱)

مسئله: بيله لوټو يواځي په اوبو استنجاء و هلو بشپړه پاکي حاصلېږي په دی شرط چي د څاڅکو ناروغی نه وی، او که د ناروغی و نه ولومړی د خاورې په لوټو استنجاء و هل پکاردی یا کوم بل تدبير کول پکاردی چي د څاڅکو راتلو احتمال پاته نشی. (امداد الاحکام ص ۴۰۰ ج ۱)

لومړی دی دمنځ خواو مينځله شی که دشا؟

يوه پوښتنه داده: چي لومړی دمنځ خوا پرې منځل پکاردی که دشا خوا؟ په دی اړه مسلکونه تفصيل غوښتونکی دی زموږ دامام ابو حنيفه

په نږدې لومړۍ دې دغټوبولوځای و مینځل شي، ځکه چې هغه ځای زیات مرداردی اوځکه هم چې دغټوبولوځای اودهغه سره خواکي ځای په مېنلودمټيازوڅاڅو کي راوړي، ځکه نودمخ خواپه لومړۍ پرېمنځلوهیڅ فائده نشته.

مسئله: داستنباء وهلوپروخت دڅاڅکوخیال اووهم نه دی کول پکار، په خیال اووهم کوم شی نه مردارېږي، داسی توهما ترفع کوی اوپه زړه زړه کي اعوذ بالله وایاست، هیڅکله وهم مه کوی (فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۳ ج ۱ دالاشباه په حواله). (که اوبه زیاتۍ وی نودوه ځله پرېمنځل هم څه پروانه لري. «رفعت»

په استنباء کي دلوتی پرځای نورڅه استعمالولای شي

مسئله: دا حانفوپه نزد دلوتی په توگه دپاک شي استعمال سنت دی مثلاً خاوره زوړتو کړا ونوردوچي خاوري ټوټي.

اوپه مکروه شيانواستنباء وهل تحریمی مکروه دی. مثلاً هډوکی، گوبر (خوشاڼي) ځکه چې رسول الله ﷺ په دغو شيانوله استنباء وهلوڅخه منع کړیده داغه رنگه دانسان او حیوان دخوراک څښاک په شيانواوهغه شيان کوم چې شرعاً داحترام وړوي په هغوي سره استنباء وهل تحریمی مکروه دی اودمال ضائع کول هم منع دی او هغه شيان کوم چې شرعاً داحترام وړوي په هغو کي دغه شيان دي:

دانسان د بدن کومه برخه که دکوم کافروی او که دمردار، لیکل شوی کاغذ که څه هم پر هغه نیم توری لیکل شوی وی، ځکه چې هغه داحترام وړ دی (خواکه په هره ژبه لیکل شوی وی) اوداسی کاغذ چې هیڅ نه وی ورباندی لیکل شوی خو پر هغه لیکل کیدای شی، خوداسی

کاغذچي ورباندې نشی لیکل کیدای په هغه استنجاء کول بیله کومه کراهنه جائز دی لکه: (toilet tissue) داغه رنگه دداسی شی دلوټي په توگه کارول مکروه دی چي قیمتی وی او په استعمالولو هغه تلف شي یا ئي بیه کمه شي، هوکه هغه شی داسی وي چي تراستعمالولو وروسته په پریمنځلویا وچیدلو بیا هغه دمخکی په ډول کیدای شي نو ددې شی په استعمال کي کراهنه نشته.

دپخوڅښتو، توکرو، ښیښي، کوئلې اوبنوا ئي ډبري استعمالول مکروه دی او که دهغه کارول تاوانی وی نو تحریمی مکروه کیږي، ځکه چي دزیانمنو شيانو کارول جائز دی، دا کراهنه به تنزیهی وی. که ددی استعمال زیانمن نه وی.

ددې شيانودمکروهوالی سبب دادي: چي ددوي په استعمال هغه ځای نه پاکيږي اوسنت دادی: چي دغه ځای پاک کړل شی.

مسئله: دکوم بل چاله دیواله لوته راخستل استنجاء په وهل تحریمی مکروه دی ځکه چي دبل مال ته لاس اوږدول جائز نه دی، هوکه خپل دیوال (اونور) وی نو په دې کې هیڅ کراهنه نشته. (کتاب الفقه ص ۱۶۰ ج ۱)

(دځینو ښاغلیو عادت وی: چي په روانه روانه دیو چاله دیواله لوته راوباسی، او اودس وچول پیل کړي حال دادی: چي داسی کول جائز نه دی چي دچامال بیله اجازي وکارول شي، او ځینی خلک پرلاره په روانه روانه خبری کوی اودس وچوي دا غلطه طریقه ده اودبې حیايي خبره ده اوداسلام دبدنامی سبب دی. محمد رفعت غفرله

استبراء دنړولپاره

مسئله: دطهارت (پاکۍ) مسئلې دنارینه اوبښځینه دواړولپاره یو ډول دی، خواستبراه پرمیرمن واجب نه ده اوله استبراء څخه مراددادی: چي دمتيازو څاڅکي ياغتې بولی چي تراوسه پرمخرج لگيدلی وی هغه دی په پوره توگه وايستل شي، تردی چي داغالب گمان شی چي پردې ځای هيڅ نه دی پاته پرمیرمن داعمل واجب نه دی، خوداپرواجب دی چي له غټواوکوچنيوبولوفارغيدو وروسته لږ وځنډ يېزي (يعنی بيره دی نه کوي چي څاڅوکي وڅڅيږي) تردی وروسته دی استنجاء (په اوبو) يالوته يادی دواړه استعمال کړي.

(کتاب الفقه ص ۱۴۹ ج ۱، احسن الفتاوی ص ۱۰۴ ج ۲)

استبراء نوم له بهر څخه راوتوونکو شيانو څخه دبرأت غوښتل، په دغو طريقوکي چي هره طريقه وی چي ورڅخه يقين حاصل شي چي دنجاست هيڅ اثرياقی نه دی پاتی شوی، اودنجاست دزائليدو اطمینان دخلگو دطبيعتونوديلوالی په وجه بيل بيل وی، چاته ژړپاکۍ حاصلېږي اوچاته په ځنډ، اودچاودس په تگ کولووچيږي اودچاپه غاړی تازه کولو. (کشف الاسرار ص ۱۰۱ ج ۳)

مسئله: په لوته داستنجاء وهلوپه اړه دمیرمنوحکم دنړوپه ډول دی يعنی دمیرمنولپاره هم همداسی مستحب دی لکه دنړولپاره.

(فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۴، دردمختار ص ۳۱۹ ج ۱ په حواله)

دمتيازودناروغ داپريشن حکم

پوښتنه: دزیددمتيازی بندی شوی، ډاکټرترنوپورته په آپريشن دمسالی پائپ وروولگاوو، په دغه پائپ کي متياز ي راځي اودغه

پاڼپ هميشه پرگيډه وي اوله متيازوډک وي، دپاڼپ خوله په تارترلې وي نوپه داسې حالت کي داشخص لمونځ کولای شي اوکنه؟
 ځواب: په داسې حالت کي هم لمونځ معاف نه دی، کول ئي ضروري دی (که) شبه ورته وي نو وروسته دی راوگرزول شی، په ناسته که نشي کولای نوپه پروته دی په اشاره وکړي خو پرېږدي دی نه.
 (فتاوی رحیمیه ص ۳۶۵ ج ۴)

دمتيازوله لاری دسپینواو بووتلو حکم

مسئله: دمتيازوله لاری چي کومې سپینې اوبه راوړي هغه مرداري دی اونجاست غلیظه دی او اودس ماتوونکی دی، او پرېدن یا جامه که ولگيږي نوبدن اوجامه مرداريږي خودیوه درهم په اندازه (یعنی دلاس دورغوی دژورتیا په برابر) معاف دی، که دمنځلو وخت نه وي اودائي اغوستي وي نولمونځ صحیح کیږي، وروسته دی پرېمنځل شي،

(فتاوی رحیمیه ص ۳۶۷ ج ۴ ددرمختار مع الشامی ج ۱ ص ۲۹۳ په حواله وهدایه ص ۵۸ ج ۱ باب الانجاس، معالایده ص ۱۹)

په استنجاء کي یوه لوته دوه ځله کارول

مسئله: په کومه لوته چي یوځل استنجاء ووهله شي هغه مرداره شوه دوهم ځل دهغې کارول منع دی خو که ددې بل اړخ نه وي کارول شوی نوددې (هغه بل اړخ) کارول صحیح دی داغه رنگه که ئي وسولوی او مرداره برخه ئي وسولوي بیا هم دهغې کارول صحیح دی.

(فتاوی محمودیه ص ۴۸ ج ۲ د شامی ص ۲۲۷ ج ۱ په حواله)

مسئله: داستنجاء کارول شوی لوته په وچیدونه پاکيږي، ځمکه په وچیدو پاکيږي، لوتي تر استعمال وروسته نه پاکيږي، ځکه دوهم ځل په دې استنجاء مکروه ده. (احسن الفتاوی ص ۹۳ ج ۲ ددر المنعارج ص ۲۸۷ په حواله)

مسئله: د كره لویه چي يو ځل استنجا و هل شوي وي په هغه دوهم حال استنجا و هل مكروه دی خو كه اړتيا وي د سفر او نور په وجه نړه چيد و وروسته كه هغه و سولول شي دوهم ځل درېم ځل يا زيات استنجا په ووهله شي نو پروا نلري .

(فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۶ ج ۱ دردمختار ص ۳۱۴ ج ۱ باب الاستنجا په حواله)

یواځي په لویه استنجا و هل

پوښتنه: كه د غټو يا كوچنيو بولو وروسته په لویه خان پاك كړي په او بوئي ونه مينځي ، بې له پرېمنځلو شي اودس و كړې لمونځ شي ادا كړي نو لمونځ صحيح شو او كنه ؟ اوداغه رنگه ځيني وگړي صرف لاسونه منځي و ودي ته كښيني ، حال دادي چي اوبه هم موجودی وی ، شرعاً څه حكم دی ؟

جواب : كه متياز و له مخرجه تجاوز و كړ او د زيات مقدار تريوه درهم (قطر = ۱۱ - انچ ۷۵ ، ۲ سينتي ميټر او ټول پيمائش = ۹۵ ، انچ = ۹۴ سينتي ميټر) زيات نه شونو بيله پرېمنځلو يواځي په لویه كارولول لمونځ صحيح كيږي ، اود غټو بولو حكم دادي : چي په لویه تراستنجا و هلو وروسته كه له مخرجه تجاوز و كوونكي نجاست وزن يوه مثقال (۵ ماشي = ۴۸۶ گرامه) يا تر دې كم وي نو لمونځ صحيح كيږي كه څه هم په خورید و كي تريوه درهم زيات وي - يواځي په لاس منځلو و ودي خورل جائز دی ، خو كه له مخرجه تجاوز و كوونكي نجاست د درهم تر مقدار زيات وي نو بيله عذره هغه نه پرېمنځل تحريمي مكروه دی او كه د درهم په مقدار يا تر هغه لږ وي نو تنزيهي مكروه دی .

(احسن الفتاوی ص ۱۰۸ ج ۲ دردمختار ص ۳۱۴ ج ۱ ، ص ۳۹۳ ج ۱ په حواله)

مسئله: داستنجا په اړه غوره طريقه داده : چي لومړی په لوتنه استنجا ووهی بيا په اوبو، او که يواځي په لوتنه استنجا ووهی يا يواځي په اوبو استنجا ووهی نو د احم کفايت کوي اوسنت استنجا ادا کيږي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۹ ج ۱ دردمختار ص ۳۱۲ ج ۱ په حواله)

مسئله: شريعت دعامی ابتلاء په مواقعولو نجاست معاف کړی دی ، لکه په بيت الخلاء (تشي) کي دمچانو او نور پرمرداری کښينستو وروسته پریدن او جامو کښينستل او دلاري شاڅکي او نورو .
(احسن الفتاوی ص ۱۰۵ ج ۲)

مسئله: دمچ ماشي او نورو غول منع کوونکي نه دی . (کشف الاسرار ص ۲۲ ج ۱)

په ولاړه متيازي کول

پوښتنه : ځينی دنوي رنځلگ وائي چي په ولاړه بولي کول پکار دی ځکه چي نبی ﷺ داسی کړي دي؟

ځواب : دا خبره يو مخ غلطه ده چي رسول الله ﷺ داسي کول ، دده مبارک ﷺ هميشه په ناستی بولي کول عادت وو او داغه رنگه موږ ته پکار دی ځکه چي په ولاړه بولی کولو څخه ده مبارک منع کړيده ، او په ولاړه دمرداري انديښنه ده ، حال دادی : چي له دی څخه د بچ کيدو ځانگړی تاکيد او تمهيد په حديث شريف کي راغلی دی ، او فرمايلي دي : چي د قبر عذاب زياتره د بولو څخه پروانه کولو اوله هغه څخه د ځان نه ساتلو په وجه وي ، له دي پرته په ولاړه متيازي کول د نبی ﷺ د طريقی او عادت په خلاف دی له دی څخه ځان ژغورل پکار دی .

رسول الله ﷺ يوځل دعذر له کبله په ولاړه بولي کړي دي، ده مبارک به تشریف یوړ یوځوړ ځای وو چي ورباندی خلگود کورونو مبارونه اونور اچول هلته په کښینستودښویدواندینښنه هم وه داغه رنگه هغه ځای ناپاک اولوند هم وو، دجامودککړیدو ویره هم وه اودده مبارک په ملاکي درد وچي دهغه لپاره په ولاړه بولي کول په عربو کي ژرتأثیر کوونکی درملنه بلل کیده، په دغو وجودی مبارک دریدلی وو کله عادت او طریقه ئي دانه وه اوس هم که دچاپه رشتیا عذروي نوپه ولاړه بولی کول ورته روا کيږي بیا هم دمیوازوله څاخو کو احتیاط ضروري دی. بي بي عائشه رضی الله عنها فرمائي: چي څوک په تاسو کي داوواځي چي رسول الله ﷺ په ولاړه متیازي کولي دهغه تصدیق مه کوئ (یعنی هېڅکله باور مه په کوئ) رسول الله ﷺ همیشه په ناسته بولي کولي.

(الجواب المتین ۸، واحسن الفتاوی ص ۵۱۵، فتاوی دارالعلوم ص ۲۷۷، مشکوة شریف ص ۴۲، بخاري ص ۲۶، عمدة القاري ص ۱۳۸، ۳)

مسئله: بې له عذره په ولاړه متیازي کول مکروه او بد اخلاقي ده.

(شرح النقایه ص ۵۷، رد المحتار ص ۵۷، مظاہر حق ص ۲۵)

مسئله: په غسل خانه کي بولي کول، په ښي لاس بيله مجبوریته استنجاء وهل، دغټواوکوچنیو بولو کولو پر مهال خوراک څښاک مکروه دی.

مسئله: بيله اړتیا په پړوته یا ولاړه متیازي، غول کول، یاد کولو پر مهال ټولې جسمى ایستل ډیره ناوړه خبره ده. (امداد السائلین ص ۱۶)

تر استنجاء کولو وروسته دلوندوالی راوتل اودهغه درملنه

پوښتنه: دزید تر بولو وروسته تر نیم ساعت پوري څاڅکی راځي، دلوتي او اوبو کارولو وروسته بیا ولوتي ته اړوي؟

ځواب: په داسې صورت کې په لوته او اوبو استنجا و هلو وروسته د خاص اندام (ذکر) په سورۍ کې پنبه او نور کنبيردۍ ترڅو د لوندوالۍ راوتلو شبه پاتې نشي، نو تر پنبه اېښودلو وروسته دۍ اودس وکړي لمونځ دۍ ادا کړي. (فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۸ ج ۱ دردمعتارج ص ۱۳۹ باب نواقض الرضوء په حواله)

مسئله: د کوم چاچي داناروغۍ وې چې د بولو کولو وروسته څاڅو کي راځي پرده په اوبو استنجا و هلو مخکي دلوتي يا تشوپير استعمال لازم دۍ، کله چې دا من شي بيادۍ په اوبو استنجا ووهي. (آپ کې مسائل ص ۸۴ ج ۲) يادۍ پورتنۍ طريقه خپله کړي.

مسئله: د استنجا پر لوته لگيدلۍ لاس که پر پرتاگه (يانورو) ولگيږي نو پر توگ نه مردار پري. (فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۶ ج ۱ د عالمگيري ص ۴۸ ج ۱ باب الاستنجا په حواله)

مسئله: په استنجا کي دلوتي تر کارولو وروسته که د نجاست اثري پاتې شواو د مرداري دځای خوله پر جامه ولگيده نو جامه نه مردار پري (که څه هم دهغه مقدار تريوه درهم زيات وي، ددې په خلاف که د استنجا لوته په لېرو اوبو کي ولويږي نو هغه اوبه مردار پري. (فتاوی دارالعلوم ص ۴۹ ج ۱)

مسئله: د خاورو په لوته اودس وچولو وروسته که پر لاس بالکل نجاست نه وې لگيدلۍ نو که لاس په اوبو کي ولويږي نو هغه اوبه نه مردار پري. (فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۲۵۶)

مسئله: د بولو داسې نري څاڅو کي چې معلوم پري نه، معاف دۍ، په دغو جامۍ اوبدن نه مردار پري په داسې جامو کي لمونځ صحيح دۍ. (خوله دې څخه هم احتياط کول پکار دۍ.

مسئله: که پر پرتاگه متيازي راووزي او پر توگ لوند شۍ بياد دې پرتاگه لوندوالۍ پرېدن ولگيږي نو که د درهم تر مقدار پر زيات ځای

لگيدلى وى نود بدن پريمنخل ضروري دى، كه ييله بدن پريمنخلو په نورو جامو كي لمونځ وكړي نود دې لمانځه راگرزول ضروري دي.

(فتاوى دارالعلوم ص ۳۰۷ ج ۱، درد المحتار ص ۲۸۴ ج ۱ باب الانجاس په حواله، هدايه ص ۷۱ ج ۱) مسئله: كله چي دنپاكي مقدار تر درهم زيات شي نو ترجامو مينخلو او پاكولو وروسته لمونځ كوي. (فتاوى دارالعلوم ص ۳۱۱ ج ۱ هدايه ص ۷۱ ج ۱ باب الانجاس په حواله)

په پاكي كي دوسوسې ختمولو طريقه

پوښتنه: كه څوك په يقيني توگه كوم مردار شئ مينځي خو يو شك لاختم شوى نه وى چي بل پيل شي، په دې وجه هروخت ذهن پريشانه وى، د قرآن او حديث په رڼا كي واضح كړئ؟

ځواب: ددې شك علاج دادي: چي جامه ياشئ درې ځله مينځي او (جامه او نور دي هم هر ځل ونبستځل شي) نو پاك شو.

تردي وروسته كه شك راپيداشي نو دهغه هيڅ پروا مه كوي بلكه شيطان په داسي ويلو وترتبي چي اى مردوده! كله چي الله ﷻ او دهغه رسول ﷺ دې ته پاك وائي نوزه ستادشك اچولو پروا ولي وساتم؟

كه تاسو زما د تدبير عملي كړ نو انشاء الله تاسو به د شك له ناروغي خلاصون پيدا كړئ. (آپ كى مسائل ص ۹۰ ج ۲)

مسئله: دچا اودس نه ؤ هغه اودس وكړ، يا بولو كولو وروسته جنب غسل وكړ او تراودس يا غسل وروسته ده پر خپله شرمگاه لوندوالى وليد خوده ته معلومه نه ده چي دا اوبه دى كه متيازى؟ نودده لپاره دوهم ځل اوس كول پكاردى او كه په لمانځه كي داصورت ورپېښ شو خو پخپله دده دنجاست يقين نه دى نوده ته پكاردى چي لمونځ پسى پوره كړي، دې لوندوالې ته دى فكر قطعاً نه كوي، هو! كه

د بولويقين وي نو بيله خبره ده اوداسی شخص ته دوسوسي علاج وړښودل شوی دی چې دی تر استنباء وروسته اوبه پر شرمگاه (خاص اندام) وښیندي ترڅو که لونوالی په نظر ورشي نو دي ډاډمن وي چې داهم هغه اوبه دی کومې چې ده پخپله ورښیندلی وي. (کشف الاسرار ص ۱۵ ج ۱، مظاهر حق ص ۲۶۴ ج ۱)

وحضرت تهانوی رحمۃ اللہ علیہ ته حضرت خواجہ رحمۃ اللہ علیہ عرض وکړ چې ماته په استنباء کې ډیرې وسوسې راځي په ډیروخت کې مې په مشکل اودس وچېږي داستنباء دځای (ذکر) په منبلوڅه ناڅه بیا هم راوړي؟ حضرت تهانوی رحمۃ اللہ علیہ ورته وویل: داسی هیڅکله مه کوه په معمولي توگه له وچولو وروسته پر یمنځل پکار دی په عوارف المعارف کې لیکلی دی: چې ددي حال دتوبه څیردی چې ترڅوئي منبي څه ناڅه ځینی راوړي (یعنی لکه شیدي چې ترڅولوشل کیږي نوشیدي د حیوان په تیو کې راځي او که لوشل ودروي نوشیدي هم درېږي) که همدغسې ئې پرېږدي نو هیڅ نه راوړي، حضرت خواجہ صاحب عرض وکړ: چې وروسته څاڅو کې راوړي، ورته وئي فرمایل: هیڅ فکر مه کوه که څه هم وروسته لمونځونه راوگرزوي، خو ترڅوچې په زور دوسوسې په خلاف ونکړي داناروغی نه لیري کیږي، په دی وجه خوتا سوبه دغه تکلیف کې یاست.

خواجہ صاحب وویل: دلوندوالی په وجه دیوه وخت په اوداسه کې ددوهم وخت په اوداسه کې شک رالویږي، ددې په وجه دپرتاگه دستمال هم پر یمنځل غواړي.

مولانا تها نوي رحمۃ اللہ علیہ ورته وفرمايل: مه اودس كوه اومه دسمال مينځه ، خو وروځي په زور داسی كولو و سوسی ختمیږي .

(احسن الفتاوی ص ۱۰۷ ج ۲ ، د ملفوظات کلمات اشرفیه ص ۱۹۸ ص ۸۰۷ په حواله)

له دې څخه ثابت شول چي په استبراء کي له زیاتي غلوی اوسختی څخه کار اخیستل له شرعی ناوړتیا پرته د صحت لپاره هم زیانمن دی ، اود ذهني انتشار اود ماغی پریشانو باعث هم دی .

(احسن الفتاوی ص ۱۰۷ ج ۲ ، فتاوی عزیزی ص ۱۴۰ ج ۲)

دارتیا ترسره کولو پر مهال که لمر به وریځ کي وي

پوښتنه : لمر که په وریځ کي پټ وي او معلومیږي نه نودهغه پر لور یې له بیت الخلا په ځنگل او نورو کي) په مخ کولو امتیازي وکړو کنه ؟
 جواب : له ردالمحتار ص ۳۵۴ لومړی ټوک باب الاستنجاء څخه معلو میږي چي هغې خواته دمخ کولو پر مهال امتیازي کول صحیح دی .

(امداد الفتاوی ص ۱۳۹ ج ۱)

(دغټویا کوڅنیو بولولو پروخت ولمر یا سپوږمۍ ته مخ یا شاگړول تنزیهی مکروه دی خو ورځینی مراد دلمر او سپوږمۍ وذات (ټکی) ته مخ یا شاگړول دی دهغوی وجهت یاد هغوی ورپاته مخ یا شاگړول مکروه نه دی ، دغه رنگه که هغوی نه معلومیږي نو هم کراحت نشته

او په پوښتنه کي خو سپوږمۍ په وریځ کي پټه ده ځکه کراحت نشته)
 (حاشیه از استاذی حضرت مولانا مفتی سعید احمد صاحب پالن پوري مدظلہ العالی (معدرفت قاسمی غفرله)

په گوټه کي دننه په لوبښ کي متیازي کول

په روایت کي دی چي رسول الله ﷺ په کور کي دلرگي یوه پیاله درلوده چي دده مبارک تر چارپائي لاندی به پرته وه په دې کي به دشپې رسول

الله ﷻ بولي کولي «بولي به ئي کولي» يعني ديځ په موسم کي ياپه کومه بله وجه خو په شپه کي وتل دپريشانۍ باعث و، ځکه د شپي ده مبارک دلرگي په پيال له کي بولي کولي کومه چي د همدې کار لپاره دده ترپلنگ لاندې به پرته وه، نو دده مبارک دغه عمل اصلاً وامت ته ددې بنود لولپاره وچي که داسي وکړل شي نو د اړتيا پر مهال به ديځ په موسم ياد کومي بلې پريشانۍ په صورت کي اساني اوراحت وموندل شي .
 په حقيقت کي رسول الله ﷺ پر خپل امت بې پايه شفيق او مهربان و، ځکه په ديني احکامو او مسئلو کي چي څومره اساني اوراحت کيدای شوای هغه ده مبارک هر ورو فرمايل . (مظاهر حق ص ۳۶۵ ج ۱)

په استنجاء کي طاق لوتي پکاردی

پوښتنه: د غتبو لولپه اړه په حديث شريف کي چي د طاقولو توکارولو په اړه کوم راغلی دی هغه طاق شمير (درې) د امتيازولپاره همدی که د امتيازولپاره جلالوتي پکاردی، يعني د غتبواو کوچنيو بولو دواړو لپاره درې لوتي پکاردی که څلور؟

جواب: هغه طاق (درې) لوتي د غتبو لولپاره دی، د امتيازولپاره جلا څلورمه لوتې پکاردی . (فتاوی دارالعلوم ص ۳۸۰ ج ۱، مظاهر حق ص ۲۵۲ ج ۱ او ص ۳۵۸ ج ۱)
 داستنجاء لپاره درې لوتي ځکه مقرري کړی دی چي د پاکي لپاره يو حد تاکل ضروری و کله انسان به ټوله ورځ په استنجاء وهلو تيروله، سره له دومره سخت تاکيده موږ ځيني وهميان وينو چي دوي ديوې استنجاء لپاره دلوتو کوري جوړوي او اوبه هم په ډير مقدار مصرفوی، اوله دریو څخه په کمولو ټوبښه صفائي او پاکي نه حاصلیږي او په دریو پاکي حاصلیږي او تر دریو زیاتو کي دوخت ضائع کول او و هم زیاتول

دی، اوپہ گوپروا وھلو کو استنجا وھل ڇکھ منع کړي دي چي په دي کي زیاتره زیانمن حیوان مار، لږم او نور ځینی چیچونکی چنجان ناست وی. (المصالح العقلیه ص ۲۸)

مسئله: دغټوبو لوتر کولو وروسته دگرمی په موسم کي دنرولپاره لومړی لوټه له مخ څخه دسپرلور وړل پکار ده، دوهمه له شاخه دمخ طرفته او درېیمه لوټه بیاله مخ څخه دساتر فته.

او که میرمن داودس وچولولپاره لوټه وکاروي نو همیشه یعنی په هر موسم کي دی لومړی لوټه له مخ څخه شاته وړي، دوهمه لوټه له شاخه مخته او درېیمه هم له مخ څخه شاته. بیا (که په اوبو پریمنځل غواړي) په اوبو دي استنجا ووهی، تردې چي دنجاست اثر زائل شی. (امداد مسائل الصلوة ص ۱۵)

مسئله: که کوم ناروغ دومره ناتوان شی چي پخپل لاس پخپله استنجا نشی وھلای نو بڼځه استنجا وروھلای شی، له کوروا لپرتنه که بل څوک ورکوي نو هغه ته لاس وروړل (بیله کپروا و نورو) او ورته کتل صحیح نه دی. (فتاوی محمودیه ص ۴۶ ج ۲)

مسئله: دمتیازود څاڅو کوډراو تلوله یقین سره که په استنجا کي لوټه نه ورواخلي نو په داسی صورت کی دلمانځه کولو اجازه نشته په لوټه او نورودی استنجا ووهي ترڅو دامن کیدو وروسته دی اودس وکړي لمونځ دی ادا کړی. (فتاوی رحیمیه ص ۳۵۶ ج ۴)

مسئله: دغذریه حالت په ښي لاس استنجا وھل بیله کرا هته جائز دی. (فتاوی رحیمیه ص ۲۵۸ ج ۴، دفتاوی خیریه ص ۵۵ هواله)

دغټواو کوچنیو بولو د تقاضی پر وخت د لمانځه دنه کولو وچه

(۱) په نفس کې داوداسه اثر هغه وخت پیدا کېدای شي کله چې نفس له نورو کارونو خلاص وي او خلاصون هم هغه وخت کېدای شي کله چې په ګیډه کې د هوا او نور ورتږد او اضطراب هم نه وي، ځکه رسول الله ﷺ فرمایلي دي: چاته چې دغټویا کوچنیو بولو سخته اړتیا وي هغه دی لمانځه ته نه حاضرېږي په دې کې رسول الله ﷺ خبرداری ورکړې دي چې نفس پر کوم بل لور مشغولیدو کې هم دې اودسیا معنی موندله کېږي ځکه چې په داسې حالت کې د لمانځه و طرفته دانسان توجه نشي کېدای بلکه هغه د امتیاز او غولوپه دفع کولو بخت وي

(۲) په کومو کوچنیو او غټو بولو کې چې د زړه تنگی او نه حضور یقیني وي او کله چې حضور نه وي او تنګي یقیني وي نو لمونځ به نیمګړی شي ځکه د داسې سبب لیري کولو حکم وشو کوم چې په لمانځه کې د فکرونو شیندلو او د توجه د نیستوالی باعث وي.

داغه رنگه ترهیره امتیازی په مثانه کې ټینګول هم زیانمنی دی له دې څخه خطري ناروغی پیدا کېږي. (المصالح العقلية ص ۳۹)

داستنجاء په اړه مسئلي

په لوتو د اودس وچولو پر مهال چاته سلام اچول یا و سلام ته ځواب ویل صحیح دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۵ ج ۱، درد المحتار ج ۱ ص ۳۱۹ په حواله)

(ځکه چې دا د بولو وخت نه بلکه دی له هغه فارغ شوی دی، صرف د زړه اطمینان لپاره لوت ته کاروي، ګواکي افضل همدغه دي چې دغه وخت سلام وانه چول شي او نه ځواب ورکول شي، ځکه چې په یوه وچه د وخت دغټواو کوچنیو بولو په حالت کې داخل دی)

(محمدرفعت قاسمی غفرله ولوالديه ولوالدینا امین)

مسئله: جائز خودی مگرداسی نجای اودس وچول چي تیریدوونکی

حلگ په مخ ورځي دانسانیت په خلاف دی (امداد الفتاوی ص ۱۴۱ ج ۱)

مسئله: د قطب ستوري (پیرونی) و طرفته په غتواو کوچنیو بولو کي

مخ کول صحیح دی، ځکه چي دا حکم دکعبې شریفی لپاره دی چي

دهغه پر لورد اړتیا پروخت مخ او شامه کوی.

(فتاوی دارالعلوم ص ۳۷۷ ج ۱، دمشقوة ص ۲۹۶ ج ۱ په حواله)

مسئله: د قبلي له لور پرته دشمال او جنوب پر لور په غتواو کوچنیو

بولو کي مخ کول منع نه دی. (فتاوی دارالعلوم ص ۳۸۰ ج ۱، دردمجتار ص ۳۱۶ ج ۱ باب الاستنجاء په حواله)

مسئله: په غتویا کوچنیو بولو کي و قبلي ته مخ یا شا کول منع دی، خود

استنجاء و هلو په اړه کوم دلیل نشته ځکه جائز دی.

(امداد الفتاوی ص ۱۳۷ ج ۱)

مسئله: دمړی استنجاء دی په اوبواو لویه دواړو ورو و هله شی، داوبو

اولوتي جمع کول سنت او افضل دی.

(مفهوم فتاوی دارالعلوم ص ۳۸۱ ج ۱، دردمجتار ص ۳۱۳ ج ۱ فصل فی الاستنجاء په حواله)

مسئله: په اوبواستنجاء وهل سنت دی، ځکه چي رسول الله ﷺ به

داسی کول خو په لویه او نورواستنجاء وهل صحیح دي.

(نماز مسنون ص ۸۸، ترمذی ص ۲۹، هدايه ص ۴۸)

مسئله: په لویه داستنجاء و هلو کي کومه خاصه طریقه نشته، بس دومره

خیال ساتی چي نجاست شاوخوا خپور نشی، بدن ښه پاک شی، داغه رنگه

په لویه استنجاء و هلو وروسته په اوبواستنجاء وهل سنت دی، خو که

نجاست خورشی نوداسی وخت په اوبو پرېمنځل واجب دی، بيله

پرېمنځلو لمونځ نه صحیح کیږي. (بهشتی زیور ص ۸ ج ۲، امداد الفتاوی ص ۱۳۹ ج ۱)

مسئله: په لویه او نورواستنجاء وهل صحیح دی او طاق شمیر سنت دی
او د دریو شمیر مستحب دی. (در مختار ص ۵۶ ج ۱)

مسئله: د غټو او کوچنیو بولویا استنجاء وهل په دوران په ژبه کلمه
یا کوم بل ایت یا حدیث لوستل مکروه دی. (نماز مسنون ص ۹۶)

مسئله: تر استنجاء وهل وروسته لاسونه په صابون او نور و پاکول پکار
دی، کنه په خاورو دی و مښي پاک دی کړي. (نماز مسنون ص ۹۷، بېر د اژده ص ۱۷ ج ۱)

مسئله: په باد پر یکیدو یا وایي اودس ماتینزي استنجاء وهل صحیح نه
دی یعنی په اوبو مینځلوته اړتیا نشته، خو که د هوا وتلو سره نجاست
وتلی وی نو استنجاء دی و وهله شی.

(آپ کی مسائل ص ۸۳ ج ۲، ص ۸۴ ج ۲، فتاوی دارالعلوم ص ۱۴۶ ج ۱، دردمختار ص ۷۹ ج ۱ په حواله)

مسئله: داسی لاکټ (امیل) چي ورباندی د الله لفظ لیکلی وی ویت
الخلا ته تر تلو مخکې دی و باسی.

مسئله: که دکوم چاییت الخلا ته ورتلو مخکی دعاء ویل هیرشی
اودننه وریاد شي نو په خوله دی نه وایي بلکه په زړه زړه کي دی ولولي
مسئله: په بیت الخلا کي تر پښي اینسودلو مخکی او په ځنگل کي دی
تر پر تاگه خلاصولو مخکې دعاء وویله شي. (آپ کی مسائل ص ۸۱ ج ۲)

مسئله: د استنجاء په پاتی شویو او بواو دس کول صحیح دی او داو دس
په پاتی شویو او بواو استنجاء وهل هم صحیح دی خونه وهل غوره دی.
(بهشتی زیور ص ۹ ج ۲، فتاوی رشیدیہ ص ۲۸۳)

مسئله: تر اودس کولو وروسته ورپه یاد شو چي په اوبواستنجاء وهل
دی (په لویه خواستنجاء مخکی وهلی وه) په اوبو تر پاکولو وروسته
غوره دادی چي بیا اودس وکړي ترڅو له اختلافه ووزي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۱۴۲ ج ۱، دردمختار ص ۱۳۶ ج ۱ په حواله)

مسئله: که له اوبو پرته یواځې په لویه استنجا ووهی اولمونځ وکړي نولمونځ صحیح شو (کله چې شاوخوا نجاست خورشوی نه وي.

(فتاوی دارالعلوم ص ۴۸۲ ج ۱، درالمختار ص ۳۲۴ ج ۱ کتاب الصلوة په حواله)

مسئله: د متياز او غولو کولو پر مهال خبری کول مکروه دی، داغه رنگه په دغو وختونو کې دی د الله ﷻ ذکر هم نه کوي، او که پرچ ورشی نو په دغه وخت کې دی الحمد لله هم په ژبه نه وائي اونه دی یرحمک الله په خوله وائي، نه دی د سلام خواب ورکوی.

مسئله: بیله اړتیا دی و شرمگاه یا غتواو کوچنیو بولوته نه گوري اوله ته دی بې له اړتیا نه توکي نه دی پوزه پاکوي اونه دی غاړې تازه کوی اونه دی رابسته اوچپه طرفته گوري اونه دی په خپل بدن لوبې کوی، اونه دی اسمان ته سرپورته کوي اونه دی پر غتواو کوچنیو بولوبې ضرورته تر ډیره وخته کښینی ځکه له دې څخه بواسیر اود څگر درد پیدا کیږي، په داسی ځای کې دی جامی پوره خوندي کوي، چې ککړې نشي، نه په نجاست اونه په کارول شویو اوبو.

مسئله: په لوڅ سراسنجا مه ووهی ځکه د ادب خلاف ده.

مسئله: د استنجا لپاره چې وناستې ته نژدې شی بیا ستر خلاص کړئ، په ولاړه ولاړه ځان مه لوڅوئ، اود وارې پښې پراخې کړئ بیا کښینی، او پر کینه پښه زورو کړئ او کاږه شی، له غتواو وروبولوچي فارغ شی دعا ولولئ. (کشف الاسرار ص ۹۹ ج ۲)

مسئله: کوم غړی چې پریمنځل کیږي دهغه د پریمنځلو سره، سره لاس هم پاکېږي تردې وروسته بیا و لاس پریمنځلوته اړتیا نشته (که پریمنځل شی نو څه پروانه لري) کوم غړی چې منځی هغه که د استنجا

ځای وی یا کوم بل ځای وی، او په طهارت (پاکۍ) کې له لاسه بدبوی
لري کول اوله مخرج دنجاست ليري کول شرط دی، پرته له هغه
صورتې چې سړی دهغه له ليري کولو عاجز وي. (کشف الاسرار ص ۱۰۹ ج ۲)
اللهم اجعله خالصا لوجهک الکريم وتقبل منا انک انت السميع العليم

محمد رفعت قاسمی

خادم التدريس دارالعلوم دیوبند یوپی (انډیا)

درجې لومړی ۱۴۲۸ هج مطابق ۲ نومبر ۱۹۹۷ ع

دعاء غوثیتونکی محمد ابراهیم «خلیل»

د ژباړې پای ته رسیدونیکه ۲ ربیع الثاني ۱۴۲۹ هج مطابق ۱۱ اپریل ۲۰۰۸ ع

د جمعې مبارکې ورځ

اللهم احتم لنا بالخير والسعادة والبشارة والايمان

ابو خالد محمد عبد الاحد «معروح»